

รายงานผลการศึกษา

โครงการจัดทำคู่มือสิทธิเด็กกับแนวทาง
ปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.)

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	
บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
การเก็บรวบรวมข้อมูล	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การกลั่นแกล้งออนไลน์	5
ผลกระทบของการกลั่นแกล้ง	7
การขโมยอัตลักษณ์	9
นิยาม เด็ก เยาวชน และสื่อออนไลน์	12
เครือข่ายสังคมออนไลน์	12
แนวคิด กฎ 3 C	14
นิยาม การข่มขู่	15
บทที่ 3 ผลการศึกษา	
ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์การกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เกิดกับเด็กทั่วโลก	18
ตอนที่ 2 การกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เกิดกับเด็กและเยาวชนในภูมิภาคต่างๆ	23
สหรัฐอเมริกา	23

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
อังกฤษ	43
สิงคโปร์	47
มาเลเซีย	49
ญี่ปุ่น	52
จีน	55
ออสเตรเลีย	65
อินเดีย	68
กาตาร์	85
ไทย	86
ตอนที่ 3 แนวทางปฏิบัติและการปกป้องในภาพรวม	88
บทที่ 4 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม	106
ภาคผนวก	114

บทที่ 1

โครงการจัดทำคู่มือสิทธิเด็กกับแนวทางปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ ช่วยให้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และลดช่องว่างทางสังคม แต่ไม่ได้หมายความว่าอินเทอร์เน็ตจะไม่มีโทษอยู่ เพราะเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตนั้นเปิดกว้างจากทั่วโลก ถ้าไม่ระมัดระวังให้ดี โอกาสที่เนื้อหาที่เป็นภัยก็สามารถเข้าถึงตัวได้ โดยเฉพาะกับเด็กๆ หากเปิดรับเนื้อหาที่เป็นโทษ อาจเป็นต้นเหตุของปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น โฆษณาแฝงทางออนไลน์หรือสื่อแฝงในบรรยากาศ (Ambient Media) การกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต (Cyberbullying) การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (Private Right) กลโกง (Scam) เช่น การถูกหลอกลวงจากบุคคลที่สร้างตัวตนปลอมผ่านอีเมล ฯลฯ การก่ออาชญากรรมด้วยพฤติกรรมเลียนแบบต่างๆ (Imitation Behavior) เป็นต้น

“แล้วจะเลี้ยงลูกอย่างไรในยุคดิจิทัล เพราะเราไม่สามารถเฝ้าระวังอยู่ข้างๆ ลูกได้ตลอดเวลา” นั่นคือคำถามที่พ่อแม่ต้องถามตัวเองอยู่เสมอ และคำตอบคือ การควบคุม คัดกรองเนื้อหา การใช้งานอินเทอร์เน็ตให้เหมาะสม ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ผู้ปกครองต้องทำความเข้าใจและสื่อสารกับเด็ก เพราะเด็กมีโอกาสเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในทุกที่ ไม่ใช่เฉพาะที่บ้าน ตัวอย่างในต่างประเทศ ทั้งรัฐบาลและผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตต่างให้ความสำคัญกับพื้นที่สีขาวบนอินเทอร์เน็ต มีการกำหนดนโยบายพื้นฐานในการบล็อกเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมแก่เด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี แต่การควบคุมดูแลคัดกรองเนื้อหาเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น เพราะ หัวใจสำคัญยังอยู่ที่การเอาใจใส่ดูแล ให้ความรู้ความเข้าใจ ใช้เวลาร่วมกันของคนในครอบครัว ซึ่งต้องทำควบคู่กันไปเครือข่ายต่างๆ ในสังคม ทั้งโรงเรียน โรงพยาบาล องค์กรที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ฯลฯ

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า เด็กอายุระหว่าง 6-14 ปี มีแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงขึ้น จาก 35.9% ในปี 2553 เป็น 61.4% ในปี 2559 โดยในกลุ่มเด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ต 51.6% มีการใช้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และ 47.4% ใช้ทุกวัน ขณะที่ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมงต่อวัน

สถานที่ซึ่งเด็กเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ โรงเรียน 82.8% สถานที่ต่างๆ 58.2% และบ้าน 48.4% นอกจากนี้ เด็กอายุ 6-14 ปี เสพเนื้อหาผ่านคอมพิวเตอร์เป็นอันดับ 1 ที่ 83.3% ตามด้วยสมาร์ตโฟนที่ 59% และแท็บเล็ต 18.1% สำหรับกิจกรรมที่เด็กกลุ่มนี้ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ ความบันเทิง ฟังเพลง ดู Youtube ตามด้วย Social Network อีเมลรูปภาพ ค้นหาข้อมูล การศึกษา รับส่งอีเมล และโทรศัพท์ผ่านอินเทอร์เน็ต (VoIP)

ดังนั้นระบบควบคุมคัดกรองจะมีส่วนช่วยให้พ่อแม่สามารถดูแลลูกได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น ซึ่งต้องมาพร้อมกับการพูดคุยทำความเข้าใจ

ข้อมูลจากการสำรวจการใช้งานอินเทอร์เน็ตของสำนักงานพัฒนาการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) ระบุว่า เด็กกลุ่ม Gen Z (อายุ 7-21 ปี) เป็นกลุ่มที่มีการใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตจำนวน 41.2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นอันดับ 3รองจากกลุ่ม Gen X และ Gen Y โดยเด็กกลุ่ม Gen Z ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลและท่องสังคมออนไลน์เป็นหลัก ซึ่งมีความเสี่ยงในการเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและถูกหลอกลวงจากคนแปลกหน้า

ทั้งนี้สอดคล้องกับสถิติของศูนย์ข้อมูลคนหายของมูลนิธิกระจกเงาที่ระบุว่าในปี 2559 ที่ผ่านมา มีจำนวนผู้สูญหายทั้งหมด 1,287 คน ในจำนวนนี้กลุ่มเด็กอายุ 11-15 ปี มีจำนวนผู้สูญหายถึง 256 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนถึง 20% โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งแนวโน้มการเติบโตสอดคล้องกับการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของเด็กกลุ่ม Gen Z ที่ไม่มีภูมิคุ้มกันในการเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีทั้งด้านที่เป็นประโยชน์และภัยคุกคามต่อตัวผู้ใช้เอง

ดังนั้นเด็กต้องรู้เท่าทันคนบนโลกออนไลน์ว่ามีทั้งมิตรและศัตรู บนอินเทอร์เน็ตมีมีอาชีพ มีคนดี คนโกง มีเพื่อน มีศัตรู เช่นเดียวกับในสังคมปกติที่เราใช้ชีวิต แต่เราต้องระมัดระวังการคบเพื่อนบนอินเทอร์เน็ต เนื่องจากเทคโนโลยีเปิดโอกาสให้เราوبرับเพื่อนได้ง่ายๆ เพียงแค่เขาส่งคำขอเป็นเพื่อนมาทางอีเมล ทางเฟซบุ๊ก ทางเอ็มเอสเอ็ม แล้วเราก็ตอบรับ โดยไม่เคยเห็นหน้า ไม่เคยพูดคุย หรือรู้จักกันมาก่อนว่าเขาเป็นใคร บ้านช่องอยู่ที่ไหน โลกอินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้แต่ละคนสามารถสร้างตัวตนใหม่ที่สวยกว่า ระบายว่านิสัยดีกว่า เพื่อหลอกลวงกันได้ง่ายๆ ดังนั้น ข้อมูลส่วนตัวของเรา เช่น หมายเลขโทรศัพท์ รูปถ่าย ที่อยู่ที่บ้าน บัตรประจำตัว รหัสบัตรต่างๆ ทั้งของตัวเองและของพ่อแม่ เป็นสิ่งมีค่าที่เด็กๆ ไม่ควรโพสต์บนเว็บไซต์ หรือแจกใครๆ บนอินเทอร์เน็ต

เนื่องจากเราทำอะไรได้หลายอย่างบนอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นการสืบค้นข้อมูล การอ่านข่าวสาร การเขียนแสดงความคิดเห็น การพูดคุยสนทนา การเรียกดูและเผยแพร่รูปภาพ คลิปวิดีโอต่างๆ ฯลฯ ซึ่งก็หมายความว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเปิดโอกาสให้เด็กเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร เป็นทั้งผู้อ่านและผู้เขียน เป็นทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตเนื้อหาข้อมูล เด็กๆ จะต้องระมัดระวังไม่ให้สิ่งที่ได้อ่าน ได้ยิน ได้สัมผัสทางอินเทอร์เน็ตมา มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ หรือพฤติกรรมของเด็ก ในขณะที่เดียวกัน เด็กๆ ต้องไม่ตั้งใจเขียนหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่จะทำให้ผู้อื่นตกเป็นเหยื่อ โดยรู้ไม่เท่าทันเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีประเด็นอื่นๆอีกมากมายที่เครือข่ายในสังคมควรร่วมมือกันป้องกัน ก่อนที่จะเด็กๆ จะตกเป็นเหยื่อมากขึ้น เพราะการกลั่นแกล้งทางออนไลน์นั้นเป็นภัยคุกคามที่เกิดกับเด็กได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน หรือโรงเรียนก็ตาม และคุกคามได้ตลอด 24 ชั่วโมงในทุกๆวันของการดำเนินชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลจากต่างประเทศเกี่ยวกับสถานการณ์ ผลกระทบของการถูกกั้นแก๊สออนไลน์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางจัดทำคู่มือการปกป้องสิทธิเด็กในสื่อออนไลน์ สำหรับครอบครัว โรงเรียน และองค์กรที่ขับเคลื่อนงานเด็กและเยาวชน
2. เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนัก และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันและการทำงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์ทั้งในและต่างประเทศ จากนั้นนำมาสังเคราะห์โดยคำนึงถึงเครือข่ายที่ทำงานใกล้ชิดกับเด็ก แบ่งเป็น 1)สถานการณ์ทั่วไปของการใช้สื่อออนไลน์ของเด็กและเยาวชน 2)แนวทางปฏิบัติสำหรับครอบครัว 3)แนวทางปฏิบัติสำหรับศูนย์เด็กเล็ก 4)แนวทางปฏิบัติสำหรับโรงเรียน 5)แนวทางปฏิบัติสำหรับโรงพยาบาล
- จัดทำเป็นร่างคู่มือฯเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประชุมเชิงปฏิบัติการของเครือข่าย
- พัฒนาร่างดังกล่าว จัดทำเป็นรูปเล่มรายงานคู่มือตามแนวทางที่ได้ประชุมเชิงปฏิบัติการกับเครือข่าย

ระยะเวลาดำเนินการ : ตารางการปฏิบัติงาน(GANTT CHART)

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (2560)	เม.ย.				พ.ค.				มิ.ย.				ก.ค.			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. เก็บรวบรวมข้อมูลจัดทำร่างคู่มือฯ	←————→															
2. ประชุมเชิงปฏิบัติการ				←→												
3. พัฒนาร่างคู่มือ					←————→											
4. ทบทวนเนื้อหาและความถูกต้อง									←————→							
4. จัดทำเล่ม													←————→			
5. ส่งเล่ม													←————→			

ที่ปรึกษา

ผศ.ลักขมี คงลาภ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

อ.ศรียัดดา อุทยานรัตน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีคู่มือการปกป้องสิทธิเด็กในสื่อออนไลน์ เป็นแนวทางเพื่อให้องค์กรที่มีความสนใจนำไปต่อยอดองค์ความรู้และบูรณาการในการทำงานต่อไป
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานขับเคลื่อนประเด็นสิทธิเด็กในสื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น
3. สังคมไทยเกิดความตื่นตัวและตระหนักรู้ในประเด็นสิทธิเด็กและการปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์มากขึ้น

Children surf internet mostly outside home

82.8%
School

83.3%
Personal Computer

58.2%
Various Places

59%
Smartphone

48.4%
Home

18.1%
Tablet

Source: National Statistical Office of Thailand 2559

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การกลั่นแกล้งออนไลน์ (Cyberbullying) คืออะไร?

หนังสือ *Bullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying* เขียนโดย Hinduja, S. & Patchin, J. W. (2015) ระบุว่า หมายถึง การเจตนา และทำซ้ำ เพื่อให้เกิดภัยจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

การกลั่นแกล้งออนไลน์ มีองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสำคัญดังต่อไปนี้

เจตนา : เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการตั้งใจกระทำผลเชิงลบต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคล

ซ้ำแล้วซ้ำอีก : มีพฤติกรรมที่ซ้ำซาก ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว

อันตราย : เป้าหมายในการกลั่นแกล้ง จะต้องรับรู้ถึงอันตรายที่เกิดขึ้น

ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ : เป็นสิ่งที่ทำให้การกลั่นแกล้งออนไลน์ แตกต่างจากการกลั่นแกล้งในโลกแห่งความเป็นจริง

เมื่อทำการสำรวจนักเรียน เพื่อทำการวิจัย โดยกำหนดหัวข้อเอาไว้เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต พบว่า เรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของเด็กๆ อย่างมาก “การกลั่นแกล้งออนไลน์ คือ การที่คนอื่น ๆ โพสต์ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคนที่ตัวเองไม่ชอบ ผ่านทางอีเมล หรือข้อความ แบบซ้ำๆ ต่อคนอื่น”

งานวิจัยหลายชิ้น ได้ชี้ให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างมากในการกลั่นแกล้งในโลกแห่งความเป็นจริง และในโลกออนไลน์หรือไซเบอร์ เพราะการกลั่นแกล้งออนไลน์ สามารถสร้างความเสียหายทางอารมณ์ และจิตใจได้ เพราะผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมักจะมีความสัมพันธ์กับผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งในโลกแห่งความเป็นจริง จนนำไปสู่ความผิดปกติหลายประการ ตัวอย่างเช่น เหยื่อของการกลั่นแกล้ง มักจะกลัวการไปโรงเรียน เพราะเหตุการณ์กลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์ที่เกิดขึ้น แต่ถ้าหากเป็นการกลั่นแกล้งเพียงครั้งเดียว ไม่ได้เกิดขึ้นซ้ำๆ อันเป็นลักษณะเด่นของการกลั่นแกล้งออนไลน์ มักจะไม่ทำให้เกิดผลแบบโดรนิก ยกตัวอย่างเช่น สมมติมีคนที่มีโพสต์ภาพน่ายามลงไปในโลกออนไลน์ แล้วผู้อื่นสามารถเห็นสิ่งที่สามารถเข้าสู่พื้นที่ดังกล่าวได้ หรือแสดงความคิดเห็น ที่สามารถอ่านได้แบบสาธารณะ รวมไปถึงการควาโหลครูปภาพมาเพื่อเผยแพร่ให้คนอื่น ๆ จนกลายเป็นการพูดถึงเนื้อหาดังกล่าวซ้ำๆ อาจส่งผลทำให้เกิดความอับอายต่อผู้ซ้ำๆ ของเป้าหมาย เพราะอาจมีคนหลายล้านคน ที่มองเห็นภาพดังกล่าว เป็นต้น

ข้อมูลจากเว็บไซต์nobullying.comในหัวข้ออินเดียและการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งว่าแม้จะมีคำจำกัดความที่แตกต่างกันไปทั่วโลก แต่ความหมายโดยรวมของการกลั่นแกล้งก็ยังคงมีความเหมือนกัน

ในอินเดีย การกลั่นแกล้ง เป็นลักษณะของ “เจตนาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อบุคคลอื่น ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่สมดุลด้านอำนาจ” พฤติกรรมเหล่านี้ อาจเกิดขึ้นในหลายรูปแบบทั้งการดูถูกด้วยวาจา การล้อเลียน การเรียกชื่อ เยาะเย้ย ทำร้ายร่างกาย ทำให้เจ็บปวด การข่มขืน การกีดกันทางสังคม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต บางครั้งการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นจากคนๆเดียว หรืออาจเกิดขึ้นจากฝีมือของกลุ่มเพื่อน ที่มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน

เพื่อช่วยให้ผู้ปกครอง และนักเรียนเข้าใจพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ได้ดียิ่งขึ้น นักจิตวิทยา Anuja Kapur จากนิวยอร์ก อธิบายลักษณะของการข่มขู่ที่สำคัญ 4 ประการ คือ เจตนา เป็นอันตรายต่อร่างกาย หรือจิตใจ เกิดขึ้นซ้ำๆ และความไม่สมดุลทางอำนาจ การศึกษาลักษณะเหล่านี้ ช่วยให้ผู้ปกครอง และครู สามารถเข้าใจได้มากขึ้นว่ากลุ่มของเด็กที่ชื่นชอบการกลั่นแกล้งมีความต้องการอะไร เพราะพวกเขามักมีทัศนคติ และความเชื่อผิดๆ

นอกจากนี้ ในบางครั้ง ผู้ปกครอง และครู ไม่ได้ตั้งใจแสดงพฤติกรรมการกลั่นแกล้งต่อเด็ก หรือชั้นเรียนของตัวเอง ผู้ปกครองที่เคร่งครัดในเรื่องระเบียบวินัย อาจทำการกลั่นแกล้งเด็กของตัวเองด้วยการตะโกนใส่ เปรียบเทียบ หรือดูถูกพวกเขาต่อหน้าญาติพี่น้อง ในขณะที่เดียวกัน ครูเผด็จการอาจกลั่นแกล้งนักเรียน ที่อยู่ในการดูแลของตนเอง

ทำไมเด็ก และวัยรุ่นต้องทำการกลั่นแกล้ง

ในการสำรวจสิ่งที่อาจนำไปสู่การกลั่นแกล้ง นักจิตวิทยา และที่ปรึกษาของอินเดีย ได้นำเสนอทฤษฎีดังต่อไปนี้

- เด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการกลั่นแกล้งที่บ้านอาจแสดงพฤติกรรมเดียวกันที่โรงเรียนกับเพื่อนของพวกเขา โดยใช้การกลั่นแกล้งนี้ เป็นกลไกในการป้องกันตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการตกเป็นฝ่ายถูกกลั่นแกล้งเสียเอง
- การได้รับความสนใจจากเพื่อน โทรศัพท์มือถือสังคมออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง
- บรรทัดฐานทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางสังคม ของวัยแรกรุ่น อาจส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก

นักจิตวิทยาคลินิก Kamna Yadav จาก ePsyClinic.com กล่าวว่า “การสัมผัสกับพฤติกรรมรุนแรงที่บ้าน และสื่อที่ขาดคุณค่าทางสังคม การขาดการตรวจสอบจากผู้ปกครอง และการแสดงบทบาทที่ไม่ดีของผู้ปกครอง ถือเป็นปัจจัย” ที่ก่อให้เกิดเด็กๆ กลายเป็นผู้ก่อกวนในโรงเรียน

เด็กนักก่อกวนบางคนมาจากสภาพแวดล้อมที่บ้านขาดการแนะนำ และกำกับดูแลที่ดีของผู้ปกครอง ในครอบครัวชาวอินเดียจำนวนมาก ผู้ปกครองทั้งสองคนมักทำงานทั้งคู่ ทำให้ยากในการที่จะสามารถมีเวลาที่มีคุณภาพร่วมกับบุตรหลานของตัวเอง โดยฝากความคาดหวังเอาไว้กับโรงเรียน เพื่อให้บุตรหลานของตนเองได้รับการฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพ และศีลธรรม เด็กๆ จึงอาจใช้พฤติกรรมการก่อกวนเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ปกครอง

ประเทศอินเดีย เป็นสังคมการศึกษาที่มีการแข่งขันสูง เด็ก วัยรุ่น วัยทำงาน ที่ไม่ดี อาจทำการก่อกวนเด็กที่สดใสกว่าจากความไม่พอใจของตัวเอง ในขณะที่เด็กที่สดใส ก็อาจทำการข่มขู่ผู้ที่มีสติปัญญาน้อยกว่า หรือมีสถานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่า เพียงเพื่อให้ตัวเองรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จมากกว่า

ผลกระทบของการก่อกวน

เมื่อก้าวถึงการก่อกวน ผู้กระทำ และผู้ตกเป็นเหยื่อ ล้วนแล้วแต่ต้องทนทุกข์ทรมาน ในบางครั้งการบำบัดบาดแผลจากการก่อกวน อาจจำเป็นจะต้องใช้เวลาทั้งชีวิต นักจิตวิทยา Anuja Kapur กล่าวว่า “ผลกระทบจากจิตวิทยาอันยาวนานจากการก่อกวน เกิดผลกระทบระยะสั้นๆ ที่เด็กๆ ได้รับความทุกข์ทรมานอย่างสม่ำเสมอ”

ในปี 2013 อเมริกามีความตื่นตัวในเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลของผู้ใช้ในโลกออนไลน์ มีการสัมมนาในประเด็น Online Identity Theft In the US and moral Values in Communicating and Accessing Information ข้อมูลระบุว่าสหรัฐอเมริกา มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 230 ล้านคน ในปี 2010 คิดเป็นร้อยละ 77.3 ของจำนวนประชากรในประเทศทั้งสิ้นประมาณ 310 ล้านคน จากผลการสำรวจกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตของคนอเมริกันวัยผู้ใหญ่ (อายุ 18 ปีขึ้นไป) พบว่า ร้อยละ 55 ซื้อสินค้าออนไลน์ ร้อยละ 51 ซื้อหรือจองโรงแรม ร้อยละ 47 ทำธุรกรรมทางการเงินออนไลน์ ร้อยละ 42 ชำระเงินผ่านระบบออนไลน์และร้อยละ 50 ใช้เว็บ social network

อินเทอร์เน็ตถือเป็น นวัตกรรมสื่อสารที่อำนวยความสะดวกให้กับเราได้เป็นอย่างดี แต่นวัตกรรมทุกอย่างก็เหมือนกับเหรียญสองด้านที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบ Social network ทำให้เราติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดการเสพติดสื่อสังคมออนไลน์ที่เรียกว่า “Social media addiction” เช่นเดียวกัน ระบบการทำงานหรือธุรกรรมต่างๆ ก็ย้ายจากทางกายภาพไปสู่ระบบดิจิทัลมากขึ้น (physically to digitally) ไม่ว่าจะเป็น Internet หรือ Cyber-banking การ Shopping Online การซื้อขายผ่าน

Facebook แม้จะสะดวกสบาย ต้องผู้ใช้ควรตระหนักถึงความเสี่ยงในเรื่องของความปลอดภัยในการทำธุรกรรมด้วย

การใช้ social network เพื่อการผ่อนคลายหรือเข้าถึงสินค้าและบริการต่างๆ การกดไลค์และการแชร์ อาจนำไปสู่อาชญากรรมบนคอมพิวเตอร์ที่เรียก computer crime หรือ cyber-crime ได้ โดยเฉพาะเรื่องของการขโมยอัตลักษณ์ หรือ identity theft ซึ่งแม้แต่ในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสหรัฐอเมริกาที่กำลังเผชิญกับอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา การขโมยอัตลักษณ์ทางอินเทอร์เน็ตหรือ Online Identity Theft เป็นหนึ่งใน cyber crime ไม่เพียงแต่เป็นเรื่องในประเทศของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่ยังเป็นที่ยึดตามองของทั่วโลกเพราะการเกิดขึ้นของกลุ่มแก๊งอาชญากรข้ามชาติอีกด้วย

หลายประเทศมีการพัฒนากลยุทธ์เพิ่มความปลอดภัยบนคอมพิวเตอร์เพื่อป้องกันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่อีกหลายประเทศที่ยังไม่มีและจำเป็นต้องมี ไม่เพียงเพื่อจัดการกับการตกเป็นเหยื่อหรือผู้เคราะห์ร้ายของประชาชน แต่รวมไปถึงการจัดการกับผู้ร้ายที่กระทำอาชญากรรมเหล่านี้ด้วย ดังนั้น จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่นานาประเทศจะต้องมีกลยุทธ์ในการเพิ่มความเข้มแข็งของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบนอินเทอร์เน็ต เพื่อปกป้องประชาชนจากการตกเป็นเหยื่อรวมทั้งสิทธิของประชาชนด้วย (Seger, 2011[1]) ในขณะเดียวกัน ในระดับสังคม information society ก็ทำให้เกิดข้อสงสัยในเรื่องของจริยธรรมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นประเด็นที่จะได้กล่าวถึงในการสัมมนาหัวข้อ ประเด็น ปัญหากระแสสำคัญ แนวโน้มที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและนวัตกรรมในโลกพัฒนาแล้วด้วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษากรณีตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งในด้านตัวบทกฎหมาย หน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองประชาชนและผู้บริโภค การให้ความรู้เพื่อป้องกันตนเองจากภัยของ identity theft รวมทั้งอภิปรายประเด็นจริยธรรมของการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ในคู่มือ Computer crimes จัดทำโดยกระทรวงยุติธรรมสหรัฐหรือ U.S. Department of Justice (DOJ) ได้ให้นิยามของคำว่า computer รวมทั้ง crimes ไว้ในคู่มือ "computer crimes" ว่าหมายถึง "any violations of criminal law that involve a knowledge of computer technology for their perpetration, investigation, or prosecution." ซึ่งเป็นนิยามที่กว้างมาก เพื่อให้การพิจารณาคดีครอบคลุมได้ทั่วถึง

DOJ แบ่งอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (computer crimes) ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) อาชญากรรมที่มีเป้าหมายอยู่ที่ computer hardware, peripherals (อุปกรณ์เสริม เช่น mouse) และ software โดยผู้กระทำได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย

Alexander Seger, head of The Cyber-crime and Data Protection Division at the Council of Europe. He wrote an article "Strategies to fight cyber-crime effectively" dated October 7, 2011, which can be read on European PS website <http://www.publicserviceeurope.com/article/954/strategies-to-fight-cybercrime-effectively>

2) อาชญากรรมที่คอมพิวเตอร์เป็นวัตถุเบื้องต้นหรือ “เหยื่อลำดับแรก” ของการก่ออาชญากรรม เช่น การทำอันตรายเครื่องคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ ด้วยการทำลายหรือทำให้การทำงานติดขัดจนเกิดความเสียหาย

3) อาชญากรรมที่คอมพิวเตอร์และระบบที่เกี่ยวข้องถูกใช้เป็นเครื่องมือในการก่ออาชญากรรมปกติทั่วไป เช่น การขโมยอัตลักษณ์ ข้อมูล หรือเงิน หรือการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งในการสัมมนาจะนำ computer crime(ประเภทที่ 3) คือ การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการขโมยอัตลักษณ์ หรือ Identity Theft มาเป็นกรณีศึกษา

การขโมยอัตลักษณ์(Identity Theft)

DOJ ให้คำนิยามของคำว่า identity theft ไว้ในเว็บไซต์ของกระทรวงฯ ดังนี้

“Identity theft and identity fraud are terms used to refer to all types of crime in which someone wrongfully obtains and uses another person's personal data in some way that involves fraud or deception, typically for economic gain.”

DOJ ระบุว่า “ข้อมูลส่วนตัว” แตกต่างจากลายนิ้วมือที่เป็นของเราแต่เพียงผู้เดียว เอาไปให้ใครใช้ไม่ได้ แต่ข้อมูลส่วนตัวโดยเฉพาะหมายเลขบัตรประกันสังคม (Social Security number) เลขบัญชีธนาคารหรือเลขบัตรเครดิต หมายเลขบัตรโทรศัพท์ และข้อมูลอื่นๆ ที่ใช้แสดงตนได้ (ชื่อสกุลเดิม วันเกิด นามสกุลเดิมของมารดา ฯลฯ) เป็นสิ่งที่คนอื่นหากรู้ก็อาจนำไปใช้สร้างผลประโยชน์ทางการเงินให้กับตนเองด้วยเงินในกระเป๋าของเราได้

ในสมัยก่อน identity theft เกิดขึ้นทางกายภาพ เช่น การขโมยกระเป๋าตังค์ การเก็บจดหมายทางสถาบันการเงินต่างๆ ที่ถูกทิ้งโดยไม่ได้ทำลาย แต่ในระยะไม่กี่ปีมานี้ อินเทอร์เน็ตกลายเป็นที่ที่อาชญากรใช้ในการขโมยข้อมูลส่วนบุคคล เช่น passwords หรือข้อมูลทางการธนาคาร ด้วยรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลายเช่น spam (หรือ unsolicited E-mail ที่มักยื่นข้อเสนอดีๆ ให้แต่ต้องแลกด้วยข้อมูลส่วนตัวบางอย่าง) Phishing/Spear Phishing หรือ Hacking เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการใช้ในการแสดงตนแล้ว คนร้ายก็สามารถสวมรอยเป็นบุคคลนั้นไปประกอบอาชญากรรมได้มากมาย เช่น ไปยื่นกู้ เปิดบัตรเครดิต ถอนเงินจากธนาคาร ใช้โทรศัพท์ ไปซื้อของหรือรับสิทธิต่างๆ ที่ใช้ชื่อตัวเองไปขอไม่ได้ ซึ่งถ้าหากคนร้ายให้จัดส่งบิลเรียกเก็บเงินไปยังที่อยู่อื่นที่ไม่ใช่ของผู้เคราะห์ร้าย ผู้เคราะห์ร้ายก็จะไม่มีทางรู้ได้เลยว่ากำลังตกเป็นเหยื่อของ identity theft อยู่ จนกระทั่งคนร้ายก่อความเสียหายต่อชื่อเสียงและทรัพย์สินไปมากแล้ว

เฟซบุ๊ก เป็น สื่อสังคมออนไลน์ ที่ใหญ่ที่สุดในโลก และเป็นแหล่งที่ใช้ในการส่งข้อความไปยังเพื่อน การส่งต่อหรือ sharing ภาพและวิดีโอ และเป็นแหล่งรวบรวม “eyeballs” สำหรับธุรกิจโฆษณาและวิจัย

การตลาด แต่ก็เป็นที่ที่ users ถูกขโมย identity หรือถูกโจมตีด้วย malware ได้เป็นอย่างดีความจริงแล้วที่ม security ของ เฟซบุ๊ก ทำงานหนักมากเพื่อป้องกันสิ่งต่างๆ เหล่านี้ รวมทั้งยังมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอ แต่เป็นไปได้ที่เว็บที่มีผู้ใช้ 500 ล้านคนทั่วโลกเช่นนี้จะสามารถตรวจตราและดูแลได้อย่างทั่วถึง เฟซบุ๊ก จึงเป็นเป้าหมายที่ล่อใจทั้งผู้ไม่ประสงค์ดีและอาชญากร

เว็บ Social Media ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการขโมยอัตลักษณ์ เพราะเว็บเหล่านี้สร้างรายได้จากการโฆษณาที่ต้องอาศัยข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหลัก จึงต้องการข้อมูลส่วนตัวของให้คนที่เข้ามาลงทะเบียน (register) มากที่สุด เมื่อการดูแลของรัฐบาล มาตรฐานของอินเทอร์เน็ตเอง รวมทั้งการสร้างแรงจูงใจในการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัว (privacy) และการป้องกันอัตลักษณ์ของตนเองแก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ยังมีจำกัด ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจึงมีโอกาสที่จะถูกขโมย อัตลักษณ์และเป็นเหยื่อกลโกงได้ง่าย นอกจากนี้ social media ยังเต็มไปด้วยข้อมูลผู้ใช้ที่เป็นความลับจำนวนมากและมีโอกาสถูกล้วงข้อมูลออกไปสูง ทั้งจากบุคคลภายนอกและภายใน ดังที่มีข่าวว่า applications บนเฟซบุ๊กมีการนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้เฟซบุ๊กไปขายต่อให้กับนักการตลาดเมื่อปี 2010 จนกระทั่งเฟซบุ๊ก ออกมาบล็อกลหลายแอปพลิเคชัน (applications) เพื่อตัดปัญหาดังกล่าวและเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้ใช้ (users)

เฟซบุ๊ก มีฐานข้อมูลผู้ใช้ทั่วโลก เป็นเว็บที่ใช้งานง่าย มีการเชื่อมโยงไปยังเพื่อนของกลุ่มผู้ใช้งาน ผู้ใช้ มีแนวโน้มที่จะเชื่อถือข้อความที่มาจากเพื่อน แม้ว่าข้อความเหล่านั้นอาจมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ถูกกฎหมายแฝงอยู่ ด้วยเหตุนี้เอง ผลการวิจัยจาก Kaspersky Labs ซึ่งเป็นบริษัทด้านความปลอดภัยออนไลน์แสดงผลออกมาว่า software ที่เป็น malware บน social network อย่าง เฟซบุ๊กและ MySpace เข้าไปโจมตีผู้ใช้ ได้มากกว่าอีเมลถึง 10 เท่า ในขณะที่รายงานจาก Sophos ซึ่งเป็นบริษัทที่รับทำงานด้านความปลอดภัยในเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกรายเมื่อต้นปี 2010 บ่งบอกว่า เฟซบุ๊กมีความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยมากที่สุดในบรรดาเว็บที่เป็น social network

ขโมยอย่างไร Means of Online Identity Theft

การบอกข้อมูลส่วนตัวเล็กๆ น้อยๆ อย่างชื่อสัตว์เลี้ยง วันจบการศึกษา การเป็นสมาชิกองค์กรหรือสมาคมต่างๆ ต่อสาธารณะเป็นสิ่งที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ โทรศัพท์ที่มี GPS บ่งบอกสถานที่อยู่ อาจเปิดเผยข้อมูล sensitive information เช่นที่อยู่ สถานที่ทำงาน และสถานที่ต่างๆ ของเราได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลและการทำกิจกรรมดังกล่าวจึงควรทำอย่างจำกัดหรือมีการจัดการดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะข้อมูลเหล่านั้นอาจถูกนำไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้ ซึ่งวิธีที่คนร้ายมักใช้ในการล้วงข้อมูลออนไลน์ ได้แก่ Phishing/Spear phishing การส่ง spams หรือที่เรียก bulk e-mails รวมทั้งซอฟต์แวร์ออกแบบให้เข้ามาเจาะข้อมูลคอมพิวเตอร์อย่าง เช่น Trojans Worms Spyware หรือ Malware ต่างๆ เป็นต้น

วิธีที่กำลังเป็นที่นิยมในสหรัฐอเมริกาขณะนี้ คือ Phishing (เหมือนตกปลาแบบเหยียงแห) หรือ Spear phishing (ตกปลาด้วยหอกคือแทงได้ทีละตัว) โดยมากเป็น อีเมลที่ใช้ตราสัญลักษณ์ของบริษัทที่มีชื่อเสียงและน่าไว้วางใจ แต่สังเกตว่าจะมีการขึ้นหัวข้อหมายด้วยคำทั่วไป คือกดไปที่ลิงค์ที่มี URL คล้ายของจริง แต่สังเกตได้ว่าเว็บไซต์ปลอมจะมี URL ที่ซับซ้อนกว่าของจริงที่มักมีเพียงชื่อบริษัทตามด้วย .com เมื่อเหยื่อหลงกลเข้าไปตามลิงค์เว็บปลอมแล้ว ก็จะมีช่องให้ดำเนินการกรอกข้อมูล ซึ่งหากหลงกลก็เท่ากับว่าได้มอบข้อมูลส่วนตัวให้คนร้ายไปแล้วทันที สังเกตอีเมล เหล่านี้ มักมีการเร่งรัดให้รีบดำเนินการมีเช่นนั้นจะตัดสิทธิ์ ระบุบัญชี ฯลฯ

สถิติการเกิด ONLINE IDENTITY THEFT

Experian บริษัทตรวจสอบข้อมูลเครดิตรายงานว่าคนร้ายมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลถึง 12 ล้านข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2012 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 300ตั้งแต่ปี 2010 โดยผู้เสียหายเองก็ไม่ต้องรู้ว่าถูกขโมยอัตลักษณ์ไป จนกระทั่งถูกปฏิเสธบัตรเครดิตหรือโทรศัพท์มือถือ โดยผู้เสียหายกรณี ID Theft ร้อยละ 14 ถูกปฏิเสธสินเชื่อหรือบัตรเครดิต ร้อยละ 9 มีหนี้สินเพิ่ม ถูกปฏิเสธการให้บริการ โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 7 และถูกตามทวงหนี้ที่ไม่ได้เป็นคนก่อ ร้อยละ 7

นอกจากนี้ Experian ยังรายงานด้วยว่าตัวเลข identity theft ที่เพิ่มสูงขึ้นนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่คนมี online account เพิ่มขึ้น กล่าวคือ ผู้ใช้ หลายคนมี online account เฉลี่ยประมาณ 26 accounts แต่ใช้ passwords ที่ต่างกันเพียง 5 passwords ซึ่งจริงๆ แล้วควรจะเปลี่ยน passwords เป็นประจำและควรใช้ passwords ที่ซับซ้อนเพื่อให้เจาะได้ยาก

ยิ่งใช้ยิ่งเสี่ยง

นิยาม เด็ก เยาวชนและสื่อออนไลน์

ทั้งนี้การกลั่นแกล้งออนไลน์มักเกิดกับเด็กและเยาวชน ข้อมูลจาก พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550ระบุว่า

1) เด็กและเยาวชน

เด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

เยาวชน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ถึง 25 ปีบริบูรณ์

2) สื่อออนไลน์ (Online Media) หมายถึง เครือข่ายการสื่อสารผ่านระบบโทรคมนาคม โทรศัพท์ สายเคเบิล คอมพิวเตอร์ ที่ผลิตออกมาในรูปแบบของ เว็บไซต์ (website) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ที่สื่อสารกันบนอินเทอร์เน็ต หรือ โปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะผ่านรูปแบบของภาพ เสียง ข้อความ ภาพถ่าย คลิปวิดีโอ โปรแกรม รหัสทางคอมพิวเตอร์

เครือข่ายสังคมออนไลน์

รายงานการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบจากการใช้สื่อโซเชียลมีเดียของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” ของนายอดิศร อันสงคราม (2556)ระบุว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking) มีจุดเริ่มต้นมาจากเว็บ Classmates.com (1995) และเว็บ SixDegrees.com (1997) ซึ่งเป็นเว็บที่จำกัดการใช้งานเฉพาะนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนเดียวกัน เพื่อสร้างประวัติ ข้อมูล ติดต่อสื่อสาร ส่งข้อความ และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สนใจ ร่วมกันระหว่างเพื่อนที่มีในรายการ (list) เท่านั้น ต่อมาเว็บ Epinions.com (1999) ก็เกิดขึ้นจากการพัฒนาของ Jonathan Bishop โดยเพิ่มส่วนของการผู้ใช้สามารถควบคุมเนื้อหาและติดต่อถึงกัน ได้ไม่เพียงจำกัดแค่เพื่อนในรายการเท่านั้น

นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network Sites) ทั้งหลายที่กำเนิดต่อมา เช่น มายสเปซ (MySpace) กูเกิ้ล (Google) และเฟซบุ๊ก (Facebook) ด้วยระบบการให้บริการแบบระบบเปิด ทำให้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมอื่นๆ เปิดตัวเว็บไซต์เพื่อ สนับสนุนบุคคลซึ่งมีลักษณะทางประชากรศาสตร์เฉพาะกลุ่ม (Niche) ก่อนจะขยายออกไปยังกลุ่ม ผู้ใช้ในวงกว้าง ตัวอย่างเช่นกรณีของเฟซบุ๊ก (Facebook) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2004 เพื่อใช้เฉพาะใน มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) เท่านั้น (Cassidy, 2006 อ้างถึงใน Boyd & Ellison, 2007) ต่อมาในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 2005 เฟซบุ๊ก (Facebook) ได้ขยายกลุ่มผู้ใช้ออกไปยังกลุ่มคน ต่างๆ จนในปัจจุบันเฟซบุ๊ก (Facebook) มียอดผู้ใช้งานสูงที่สุดในโลก

สิ่งที่ทำให้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีความพิเศษ ไม่ใช่แค่การยอมให้ปัจเจกบุคคลได้พบกับ บุคคลแปลกหน้าเท่านั้น แต่ยังทำให้ผู้ใช้สามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายสังคม และทำให้เครือข่าย มองเห็นได้ และใน

เว็บไซต์เครือข่ายสังคมขนาดใหญ่หลายแห่ง การเชื่อมต่อของผู้ที่เกี่ยวข้องไม่จำเป็น จะต้องจำกัดอยู่ที่การพบปะเพื่อนใหม่เท่านั้น แต่พวกเขายังสามารถสื่อสารกับผู้คนที่มีความสัมพันธ์ กันเชื่อมต่อกันในเครือข่ายสังคมปกติ อยู่แล้วได้เช่นกัน

เครือข่ายสังคมออนไลน์มีการพัฒนาลักษณะหน้าที่ในหลายรูปแบบ สิ่งหลักๆ ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนตัวที่สามารถมองเห็นได้ ที่แสดงการเชื่อมต่อรายการของเพื่อนที่เป็นผู้ใช้งานของระบบ เดียวกัน ข้อมูลส่วนตัวจะเป็นหน้าที่แยกออกมาชัดเจนที่ทำให้บุคคลสามารถกรอกข้อมูลสถานะของตนเองได้ และเมื่อเชื่อมโยงต่อกับเครือข่ายสังคมออนไลน์แต่ละบุคคลจะถูกขอให้กรอกข้อมูลที่ ประกอบไปด้วยชุดคำถาม เช่น อายุ ที่อยู่ ความสนใจ และสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวตน หลังจากการ เข้าเป็นสมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์แล้ว ผู้ใช้สามารถระบุ หรือแสดงความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่อยู่ใน ระบบเดียวกัน โดยการกำหนดชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น คำว่า “Friends” “Contacts” หรือ “Fan” ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดให้มีการยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย

แต่บางเครือข่ายก็ไม่ได้กำหนดให้มี การยืนยัน แต่กำหนดเป็นการยินยอมให้ติดตาม (Follow) นอกจากนี้ในบางเครือข่ายยังมีการเปิดให้มี การแบ่งปันรูปภาพ วิดีโอ รวมถึงการส่งข้อความต่างๆ หรือในบางเครือข่ายมีการสนับสนุนการ เชื่อมต่อกับโทรศัพท์มือถือได้ด้วย เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) มายสเปซ (MySpace) ในปัจจุบันยังไม่มีข้อมูลที่เชื่อถือได้เรื่องของจำนวนผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ทั้งหมด แต่นักวิจัยทางการตลาดระบุว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์กำลังเติบโต และได้รับความนิยมทั่วโลก ส่งผลให้องค์กรต่างๆ ลงทุนเรื่องงบประมาณและเวลาในการสร้างสรรค์ และการโฆษณาผ่านเครือข่าย สังคมออนไลน์มากขึ้น มีนักวิจัยให้ความสำคัญกับเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยรวบรวมวิธีการปฏิบัติ รูปแบบ การศึกษาที่หลากหลาย และปัจจุบันได้มุ่งเน้นเรื่องการจัดการในการสร้างความประทับใจ (Impression Management) การแสดงความเป็นตัวตนของบุคคลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ประสิทธิภาพของความสัมพันธ์ (Friendship Performance) จากการศึกษาพบว่า คำว่า “เพื่อน” บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ ไม่เหมือนกับคำว่า “เพื่อน” ในความเข้าใจทั่วไป เนื่องจาก “เพื่อน” บน เครือข่ายสังคมออนไลน์จะมีบริบทในการทำให้ผู้ใช้เกิดจินตนาการเพื่อเป็นแนวทางที่ทำให้เกิด 10 พฤติกรรม ประเด็นโครงสร้างของเครือข่าย ประเด็นการเชื่อมต่อแบบออนไลน์ และออฟไลน์ของคน ในสังคม และประเด็นความเป็นส่วนตัว

แนวคิดเรื่อง กฎ 3 C

Davina Pruitt-Mentle.Ph.D., นักวิชาการด้านการศึกษาระดับปริญญาโทและเอกของอเมริกาผู้เขียน The C3 framework: Cyberethics, cybersafety and cybersecurity implications for the educational setting(2000) กล่าวถึงกรอบแนวคิดของ 3 C หรือ The iKeepSafe Digital Citizenship C3 Matrix ว่าเป็นการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีความรับผิดชอบ โดยออกแบบให้นำไปใช้แบบบูรณาการ ประกอบด้วย 1.จริยธรรมทางอินเทอร์เน็ต(Cyber-Ethics) 2. ความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber-Safety) และ 3. การรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber-Security)ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับได้แก่ ระดับพื้นฐาน (Basic) ระดับกลาง (Intermediate) และระดับสูง (Proficient)ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กยุคดิจิทัลในศตวรรษที่21

Cyber-Ethics : จริยธรรมทางอินเทอร์เน็ต

- นักเรียนรู้จัก และปฏิบัติตามความรับผิดชอบ รวมไปถึงการใช้ที่มีความเข้าใจในมาตรฐานด้านจริยธรรม และทางกฎหมาย รวมไปถึงสิทธิ และข้อจำกัดต่างๆ สิ่งนี้นักเรียนควรทำ มีดังต่อไปนี้
 - ทำความเข้าใจ และปฏิบัติตามนโยบายที่ยอมรับได้ (โรงเรียน บ้าน และชุมชน) และเข้าใจผลกระทบที่จะเกิดในลักษณะส่วนบุคคล และสังคมที่ไม่เหมาะสม
 - แสดงให้เห็น และสนับสนุนพฤติกรรมที่ถูกต้องทางจริยธรรม และกฎหมาย ระหว่างเพื่อน ครอบครัว และชุมชน
 - นำข้อมูลของผู้อื่นมาใช้อย่างเหมาะสม ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความ หลีกเลี่ยงการขโมยทรัพย์สินทางปัญญา
 - แสดงความรับผิดชอบ และ มารยาทของการอยู่ร่วมกันในสังคมอินเทอร์เน็ต
 - จดจำแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต
 - ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดการ และตรวจสอบเอกลักษณ์ทางออนไลน์ สนับสนุนผู้อื่นให้เข้าใจถึงความสำคัญของ ชื่อเสียงบนโลกออนไลน์

Cyber-Safety : ความปลอดภัยทางไซเบอร์

- นักเรียนควรฝึกฝนกลยุทธ์ที่ปลอดภัย เพื่อปกป้องตัวเอง และส่งเสริมสุขภาพจิตใจที่ดีในเชิงบวก เมื่อ สิ่งนี้นักเรียนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้
- ยอมรับว่ามีความเสี่ยงในโลกออนไลน์ เพื่อให้สามารถตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด และดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันตัวเอง

- ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด เกี่ยวกับวิธีการป้องกันที่เหมาะสม และแนวทางปฏิบัติที่ปลอดภัยเมื่อเกิดสถานการณ์คุกคามต่างๆ

- แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุน และพฤติกรรมที่ปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

Cyber-Security : การรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์

นักเรียนควรฝึกฝนกลยุทธ์ที่ปลอดภัย เมื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่รองรับการป้องกันส่วนบุคคล และช่วยปกป้องความปลอดภัยของเครือข่าย สิ่งนี้นักเรียนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

- รับรู้ถึงความเสี่ยงแบบออนไลน์ ตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด และดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันตัวเองในขณะที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด เกี่ยวกับวิธีการป้องกันที่เหมาะสม และปฏิบัติตามความปลอดภัยในสถานการณ์ต่างๆ

- แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการรักษาความปลอดภัย ซอฟต์แวร์ และแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

- สนับสนุนการปฏิบัติ และพฤติกรรมที่ปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

นิยาม “การข่มขู่”

Hinduja, S. & Patchin, J. W. (2015). ผู้เขียนBullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying ระบุว่าส่วนใหญ่แล้ว คำว่าการกลั่นแกล้ง ถือเป็นแนวคิดในการล่วงละเมิด เป็นรูปแบบของการรุกราน ที่ไม่มีรูปแบบ ไม่มีเป้าหมายทิศทางใดๆ ไปยังบุคคล หรือกลุ่มบุคคลซ้ำๆ กัน อย่างไรก็ตาม การกลั่นแกล้ง มีแนวโน้มที่จะกลายมาเป็นเรื่องที่ร้ายกาจมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป และอาจมีความรุนแรงมากกว่าที่จะเป็นการล่วงละเมิด “ความรุนแรงทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ที่ดำเนินโดยบุคคล หรือกลุ่มคนที่ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้จากสถานการณ์เหล่านั้น

นักวิจัยชาวสแกนดิเนเวีย Dan Olweus นักวิชาการที่รับผิดชอบศึกษาปัญหานี้มากที่สุด ได้นิยามว่าการข่มขู่ เป็น “พฤติกรรมที่ก้าวร้าว ที่มีเจตนา และเกี่ยวกับความไม่สมดุลของอำนาจ บ่อยครั้งที่มันอาจเกิดขึ้นซ้ำๆ ในหลายช่วงเวลา”

Tonja Nansel นักวิจัย อาวุโส ที่ National Institutes of Health และเพื่อนร่วมงานของเธอระบุว่า การข่มขู่เป็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าว หรือจงใจทำอันตรายต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยทั่วไปแล้วมักจะเกิดขึ้นซ้ำๆ เมื่อเวลาผ่านไป และเกี่ยวข้องกับอำนาจที่แตกต่างกัน ความหมายของการกลั่นแกล้งแตกต่างกันออกไป แต่

ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การกลั่นแกล้ง รวมถึงเจตนาที่จะทำร้าย การทำซ้ำ และความไม่สมดุลของอำนาจของเด็กที่เป็นเป้าหมาย และเด็กที่ทำการกลั่นแกล้ง

ในเดือนมกราคมปี 2014 ศูนย์ควบคุม และป้องกันโรค กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักบริหารทรัพยากร และบริหารด้านสุขภาพ ได้ทำงานร่วมกับบรรดาผู้เชี่ยวชาญ ด้านการกลั่นแกล้งในหลากหลายสาขา เพื่อนิยามจำกัดความหมายของคำว่า “การกลั่นแกล้ง”

การข่มขู่ คือพฤติกรรมก้าวร้าว ที่ไม่พึงประสงค์ ไปยังเยาวชน หรือกลุ่มเยาวชน ที่ไม่ใช่พี่น้อง หรือคู่เดท ของตนเอง การข่มขู่ เกี่ยวข้องกับความไม่สมดุลของอำนาจ ที่เกิดขึ้นหลายครั้ง หรือมีแนวโน้มว่าจะทำซ้ำ การกลั่นแกล้งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความทุกข์ทรมานต่อเยาวชนที่ตกเป็นเป้าหมาย หรือความเสียหายทางร่างกาย จิตใจ สังคม หรือการศึกษา

คำจำกัดความต่างๆที่กล่าวมา แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในมุมมองที่แตกต่างกัน แต่รูปแบบที่โดดเด่นบางอย่าง ทำให้สามารถมองเห็นจุดร่วมของปัญหานี้ได้อย่างชัดเจนดังนี้

ประการแรกคือ พฤติกรรมนี้ มีเจตนา และมีเป้าหมาย มากกว่าการเป็นเรื่องบังเอิญ หรือไม่ตั้งใจ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาบนสนามเด็กเล่น และส่งผลกระทบต่อร่างกาย ที่คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ หรือโดยไม่เจตนา ไม่ถือว่าเป็นการข่มขู่ ในขณะที่รัฐบาลเอง ก็ได้มีการตรากฎหมาย เพื่อกำหนดความหมายที่ชัดเจนของการข่มขู่ ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายเลดาแวร์ ที่ได้อธิบายลักษณะของการข่มขู่ว่าเป็น “การเขียน การกระทำทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางกาย หรือทางวาจา โดยเจตนา”

รัฐหลุยเซียนา กำหนดกฎหมายเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์ว่า “การส่งข้อความดั้งเดิมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ภาพเขียน หรือการสื่อสารโดยใช้ปาก ด้วยความตั้งใจที่เป็นอันตราย และจงใจ บีบบังคับ ละเมิด ทรมาน หรือข่มขู่บุคคลอื่น” แท้จริง

ประการที่สอง การกลั่นแกล้ง จำเป็นที่จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในส่วนของผู้คุกคาม และความร้ายกาจนี้ ถือเป็นความผิดประเภทหนึ่ง นักวิจัยพยายามแบ่งประเภทของความรุนแรง ของการข่มขู่ออกหลายวิธี การรุกรานทางกาย เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในทางกายภาพ (การตี เตะ หรือบีบจับอย่างรุนแรง) และการคุกคามทางวาจา (เหน็บแนม ล้อเลียน ข่มขู่)

การรุกรานทางอ้อม รวมถึงการกระทำบางอย่างที่นับว่าเป็นการข่มขู่ หรือควบคุมบุคคลอื่นๆ นอกจากนี้ ยังมีการข่มขู่แบบอื่นๆ เช่น การข่มขู่แบบเปิดเผย และการข่มขู่แบบซ่อนเร้น (เชิงความสัมพันธ์) ที่เป็นการนินทา เผยแพร่ข่าวลือ และพฤติกรรมอื่นๆ ที่เป็นอันตรายต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ประการที่สาม การข่มขู่เป็นพฤติกรรมที่จะต้องแสดงให้เห็นถึงภัยคุกคามที่เกิดขึ้นอย่างซ้ำๆ เป็นลักษณะเด่น ที่ทำให้การข่มขู่ แตกต่างจากการกลั่นแกล้งในรูปแบบอื่นๆ เพราะทำให้เกิดความเสียหายทาง

อารมณ์ และจิตใจ เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมักเปลี่ยนพฤติกรรมประจำวันของตัวเอง เพื่อหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสารกับผู้กลั่นแกล้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช้อย่างยิ่งในการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ

ประการที่สี่ ความคิดในการข่มขู่ โดยธรรมชาติ คือ การพยายามแสดงให้เห็นถึงอำนาจ โดยผู้กลั่นแกล้ง ถ้าหากทั้งสองฝ่ายมีอำนาจที่เท่าเทียมกัน (ทางสังคม ร่างกาย หรืออื่นๆ) การข่มขู่มักไม่เกิดขึ้น แต่เมื่อมีความแตกต่างกันในเรื่องของอำนาจดังกล่าว การข่มขู่อาจเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะลักษณะหลายประการ ที่ทำให้ตกเป็นเหยื่อของผู้ข่มขู่ เช่น ความแข็งแรงทางร่างกาย ความสูง ความสามารถทางสังคม สติปัญญา ความรวดเร็ว ความเชื่อ อายุ เพศ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม เป็นต้น ในขณะเดียวกัน เยาวชนที่ครองความได้เปรียบทางด้านเทคโนโลยีเอง ก็สามารถนำสิ่งนี้มาเป็นอำนาจของตัวเองได้เช่นกัน ด้วยการนำมันมาใช้ในการกลั่นแกล้งออนไลน์

บทที่ 3

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องสถานการณ์การกลั่นแกล้งออนไลน์และการปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์นี้ ผู้ศึกษาได้ทำการทบทวนข้อมูลต่างๆ ทั้งในด้านสถานการณ์ สถิติ ปัญหา ผลกระทบ และแนวปฏิบัติในการปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์ โดยสังเคราะห์จากงานวิจัย ข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศและในประเทศ ในบทนี้ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : ภาพรวมสถานการณ์การกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เกิดกับเด็กและเยาวชนทั่วโลก ได้แก่ สถิติที่น่าสนใจ ประเด็นภัยคุกคาม ช่องทางสื่อออนไลน์ที่เกิดภัยคุกคาม และ ผลกระทบ

ตอนที่ 2 : การกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เกิดกับเด็กและเยาวชนในภูมิภาคทั่วโลกโดยเลือกจากประเทศต่างๆในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย กาตาร์ ญี่ปุ่น จีน อินเดีย สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย ตามลำดับ

ตอนที่ 3 : แนวทางปฏิบัติและการปกป้องในภาพรวม

ตอนที่ 1 : ภาพรวมสถานการณ์การกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เกิดกับเด็กทั่วโลก

อินเทอร์เน็ตถือเป็น นวัตกรรมการสื่อสารที่อำนวยความสะดวกให้กับเราได้เป็นอย่างดี แต่นวัตกรรมทุกอย่างก็เหมือนกับเหรียญสองด้านที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบ โซเชียลเน็ตเวิร์คทำให้เราติดต่อกันได้สะดวกขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดการเสพติดสื่อสังคมออนไลน์ที่เรียกว่า “Social media addiction” ข้อมูลจากการสำรวจของ Google Analytics ในปี 2016 มีผู้ค้นหาคำว่า “Cyberbullying” มากกว่า 9.3 ล้านคน ดังนั้นการกลั่นแกล้ง ไม่ได้เป็นเพียงความรับผิดชอบของเด็ก แต่ยังเป็นเรื่องที่ทุกคนในสังคมควรตระหนักว่าเด็กยังไม่ทราบเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต และชีวิตออนไลน์อย่างเหมาะสม ดังนั้น จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครอง ครู รัฐบาล และการออกกฎหมายบังคับใช้ เพื่อให้สามารถเกิดขึ้นตอนต่างๆ ในการปกป้องเด็กจากการกลั่นแกล้งออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลจาก <https://nobullying.com/cyber-bullying-facts/> ระบุ ถึงสถิติที่น่าสนใจเกี่ยวกับ การกลั่นแกล้งออนไลน์ดังนี้

- เกือบร้อยละ 43 ของเด็ก เคยถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ และ 1 ใน 4 จากจำนวนดังกล่าวเคยมีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่อมากกว่า 1 ครั้ง
- ร้อยละ 54 ของเด็กที่ยอมรับว่า เคยโดนทำร้ายจิตใจผ่านโลกออนไลน์และ 4 ใน 10 ระบุว่าเกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้ง

- เด็กหญิงมีแนวโน้มเป็นสองเท่าของเด็กผู้ชายที่จะตกเป็นเหยื่อและเป็นผู้กระทำความผิดในการกลั่นแกล้งทางออนไลน์

- เด็กผู้หญิงมีแนวโน้มการถูกกลั่นแกล้งมากกว่าเด็กชายสองเท่า

- เด็กหญิงมีแนวโน้มเป็น 2 เท่าของเด็กชายที่จะตกเป็นเหยื่อต่อเนื่อง และมีโอกาสที่จะคิดฆ่าตัวตายมากขึ้นประมาณ 2 ถึง 9 เท่า

จากการสำรวจของ New [Global Youth Online Behavior Survey](#) ในหัวข้อ Online Bullying Is a Top Concern Among Youth จัดทำโดยบริษัท ไมโครซอฟท์ ซึ่งทำการสำรวจเด็กอายุ 8-17 ปีจำนวนกว่า 17,600 คนใน 25 ประเทศเมื่อเดือนมกราคมถึงพฤษภาคมปี 2012 และเผยแพร่เมื่อเดือนมิถุนายนปี 2012 พบว่าเด็กทั่วโลกมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54) ของเด็กที่สำรวจมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ โดยประเทศที่พบว่ามีปัญหานี้มาก 3 อันดับแรกคือจีน สิงคโปร์ และอินเดีย

จากการสำรวจนี้ยังพบว่า

- ร้อยละ 5 ของผู้ปกครองใส่ใจกับการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ในโรงเรียน

- ร้อยละ 29 ระบุว่าผู้ปกครองมีการพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับการปกป้องตนเองจากออนไลน์ และมีเพียงร้อยละ 17 ที่ชี้แจงกับเด็กชัดเจนถึงกฎเกี่ยวกับพฤติกรรมออนไลน์เชิงลบ

Jacqueline Beauchere, director, Trustworthy Computing for Microsoft กล่าวว่า “เด็กๆจำเป็นต้องรู้ว่าพวกเขาไว้ใจพ่อแม่ ครู และผู้ใกล้ชิดได้ซึ่งจะเป็นคนที่พูดคุยกับเด็กๆถึงการออนไลน์อย่างปลอดภัย ที่ไมโครซอฟท์เราช่วยกระตุ้นผู้ใหญ่ถึงการใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและแหล่งข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ปกครองคุยกับเด็กๆอย่างเหมาะสมถึงการออนไลน์อย่างปลอดภัย”

จากผลการสำรวจ ไมโครซอฟท์ได้จัดทำข้อมูลเพิ่มเติมที่ช่วยในเรื่องนี้ 2 ประการคือ

• แบบทดสอบเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ ([Stand Up To Online Bullying Quiz](#))

แบบทดสอบออนไลน์ซึ่งสามารถดาวน์โหลดทั้งที่โรงเรียนและองค์กรต่างๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสอนเด็กๆ ออกแบบเพื่อให้ผู้ใหญ่เข้าใจถึงเรื่องกลั่นแกล้งออนไลน์ เพื่อนำไปพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็ก ทั้งเรื่องพฤติกรรมการกลั่นแกล้งออนไลน์ไปจนถึงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

• คู่มือการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล (Digital Citizenship in Action Toolkit.) เป็นเสมือนกระจอกสะท้อนข้อดี ข้อเสีย และเป็นคู่มือของผู้ใช้กับการรับมือกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน

• การสอนให้เด็กเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีเป็นการขับเคลื่อนในเชิงบวก และสอนให้มีจริยธรรมและมารยาทในการออนไลน์ ทั้งนี้ไมโครซอฟท์ยังเป็นพันธมิตรกับ iKeepSafe, iLookBothWays and the Anti-Defamation League เพื่อจัดฝึกอบรมแบบมืออาชีพให้กับครูและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในหลักสูตรการกลั่นแกล้งออนไลน์

ช่องทางที่เด็กเข้าถึงในสื่อออนไลน์

สำหรับช่องทางที่เด็กเข้าถึงสื่อออนไลน์ (Online Media) นั้นมีมากมาย ซึ่งมีบทบาทกับสังคมปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์ มีทั้งข้อมูลจริง ข่าวลือ และ ข่าวลวง เนื่องจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถทำหน้าที่ได้ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีสื่อใหม่ (New Media) อาทิ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ ไลน์ ยูทูบ ฯลฯ เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ซึ่งนอกจากจะเพิ่มความสะดวกในการติดต่อสื่อสารแล้ว ยังมีบทบาทในการกำหนดประเด็นต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ดังนั้น สื่อออนไลน์ จึงมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของผู้คนในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังพบว่าในแต่ละประเทศมีสถิติที่เด็กเล่นดิจิทัลเพิ่มขึ้น ทั้งสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต รวมทั้งสถิติที่บ่งชี้ถึงการที่เด็กเป็นเจ้าของสมาร์ตโฟนเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่เด็กจะใช้มือถือตลอดเวลา และจากสถิติดังกล่าวก็ทำให้สังคมมีการเรียกร้องให้พ่อแม่ผู้ปกครองหันมาใส่ใจดูแลเด็กมากขึ้น ตลอดจนในโรงเรียนของบางประเทศมีมาตรการบังคับไม่ให้ใช้อินเทอร์เน็ต ถ้าจะใช้ก็ต้องมีโปรแกรมในการกรองให้ปลอดภัยขึ้น

สถิติในเรื่องของการที่เด็กใช้สื่อออนไลน์ไปกับ เฟซบุ๊ก ไลน์ เพิ่มขึ้นทุกประเทศทั่วโลก และเนื้อหาที่เด็กเปิดรับส่วนใหญ่ก็จะเป็นไปตามช่วงวัยของเด็ก เช่น เด็กเล็กจะเปิดรับการ์ตูน หรืออะไรที่ดูแล้วทำให้รู้สึกสนุกสนาน เป็นต้น และสำหรับช่องทางของสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดก็คือ ยูทูบ ซึ่งสูงกว่า ยูทูป และ เฟซบุ๊ก

อาจกล่าวได้ว่าช่องทางที่เกิดการกลั่นแกล้งทางออนไลน์นั้นมาจากการใช้สื่อออนไลน์ทุกประเภท ได้แก่ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม ยูทูบ มายสเปซ รวมทั้งเครือข่ายออนไลน์อื่นๆ ด้วยการส่งภาพและข้อความ อาทิ อีเมล แชนทรม เว็บบอร์ด บล็อก และเกมออนไลน์

บทความจากเว็บไซต์ theinquirer เผยแพร่เมื่อปี 2010 ระบุว่า เฟซบุ๊ก เป็น online social network ที่ใหญ่ที่สุดในโลก และเป็นแหล่งที่ใช้ในการส่งข้อความไปยังเพื่อน การส่งต่อหรือส่งต่อ (sharing) ภาพและวิดีโอ และเป็นแหล่งรวบรวม “eyeballs” สำหรับธุรกิจโฆษณาและวิจัยการตลาด แต่ก็เป็นที่ซึ่งผู้ใช้ (users) ถูกขโมยอัตลักษณ์ (identity) หรือถูกโจมตีด้วย malware ได้เป็นอย่างดี และ เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นช่องทางออนไลน์ที่เกิดภัยคุกคามมากที่สุด ทั้งนี้ เฟซบุ๊ก มีฐานข้อมูลผู้ใช้ทั่วโลก เป็นเว็บที่ใช้งานง่าย มีการเชื่อมโยงไปยังเพื่อนของกลุ่มผู้ใช้งาน ผู้ใช้ เฟซบุ๊ก เองก็มีแนวโน้มที่จะเชื่อถือข้อความที่มาจากเพื่อน แม้ว่าข้อความเหล่านั้นอาจมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ถูกกฎหมายแฝงอยู่ ด้วย

ประเภทของภัยจากสื่อออนไลน์

ภัยจากสื่อออนไลน์ที่เกิดขึ้นกับเด็ก ได้แก่ การกลั่นแกล้งทางโลกอินเทอร์เน็ต เนื้อหาไม่เหมาะสม การปลอมแปลงตัว สื่อลามกอนาจาร ชื่อเสียงในออนไลน์ การขโมยอัตลักษณ์บุคคล การใช้ความรุนแรง การทำร้ายตนเอง การส่งข้อความและภาพทางเพศ ซึ่งภัยอันตรายต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมากมายอย่างที่เราคาดไม่ถึง บางเหตุการณ์ก็รุนแรงจนนำไปสู่การเสียชีวิตด้วย

ผลกระทบอื่นๆ ที่พบก็เช่น การทำร้ายตัวเอง พฤติกรรมเลียนแบบ การรับข้อมูลที่ไม่เหมาะสม การคุกคามทางเพศ การกลั่นแกล้งทางออนไลน์ และประเด็นที่พบมากตอนนี้ก็คือการติดต่อกับคนแปลกหน้า และการนัดพบกันจนเป็นเหตุให้มีเด็กหาย ซึ่งอันนี้สอดคล้องกับข้อมูลประเทศไทยจากข้อมูลของมูลนิธิกระจกเงาที่มีสถิติว่าเด็กหายจากการติดต่อทางออนไลน์

จากการศึกษาพบว่าอเมริกามีความตื่นตัวในการปกป้องเด็กและประชาชนในโลกออนไลน์เป็นอย่างมาก ในปี2010อเมริกามีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 230 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 77.3 ของจำนวนประชากรในประเทศทั้งสิ้นประมาณ 310 ล้านคน

ผลการวิจัยของ Kaiser Foundation ชี้ว่าเด็กในวัย 8-18 ปีใช้เวลาเฉลี่ย 10 ชั่วโมงขึ้นไปบนสื่อต่างๆ ทำให้ต้องตระหนักถึงความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น เพราะจากรายงานการออนไลน์ของกริวเรียม โดย Norton ตั้งแต่ปี 2010 พบว่า เด็กร้อยละ 41 มีผู้ไม่ประสงค์จะออกนามมาขอ 'เป็นเพื่อน' ทาง โซเชียลเน็ตเวิร์ค เด็ก ร้อยละ 63 ตอบรับ scams และ ร้อยละ 77 คำนวณโหลดไวรัสโดยไม่รู้ตัว จึงต้องระมัดระวังเรื่องการขโมยอัตลักษณ์ของเด็กด้วย แม้แต่การเก็บหมายเลข social security number ของเด็กไว้บนเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ไม่ปลอดภัย Marian Merritt ซึ่งเป็น Internet Safety Advocate ของ Norton แนะนำว่าผู้ปกครองควรตรวจสอบว่าบุตรหลานไม่มีการใช้ซอฟต์แวร์ที่เป็นการแชร์ไฟล์แบบ peer-to-peer file sharing เพราะลุ่มเสี่ยงต่อการที่คนร้ายบนโลกไซเบอร์จะเข้าถึงข้อมูลทางการเงินของผู้ปกครองได้

ผลการวิจัยจาก Kaspersky Labs ซึ่งเป็นบริษัทด้านความปลอดภัยออนไลน์แสดงผลออกมาว่าซอฟต์แวร์ที่เป็น malware บน โซเชียลเน็ตเวิร์ค อย่าง เฟซบุ๊กและ MySpace เข้าไปโจมตี ผู้ใช้ ได้มากกว่า อีเมลถึง 10 เท่า ในขณะที่รายงานจาก Sophos ซึ่งเป็นบริษัทที่รับทำงานด้านความปลอดภัยในเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกรายเมื่อต้นปี 2010 บ่งบอกว่า เฟซบุ๊ก มีความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยมากที่สุดในบรรดาเว็บที่เป็น โซเชียลเน็ตเวิร์ค

เว็บไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น

ผลวิจัยเรื่อง "เด็กกับสื่อออนไลน์" ของแคสเปอร์สกี แล็บ เผยว่าเมื่อปี 2014 ผู้ใช้งานเทคโนโลยี Parental Control จำนวนมากกว่า 2 ใน 3 หรือราวๆ ร้อยละ 68 พบเนื้อหาออนไลน์ที่ไม่เหมาะสมหรือเป็น

อันตราย เนื้อหาสำหรับผู้ใหญ่ เว็บไซต์การพนันและเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาวุธ จัดอยู่ในกลุ่มภัยคุกคามที่แพร่หลายมากที่สุดที่ตรวจพบ

ผลวิจัยยังชี้ว่า ผู้ใช้จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง หรือราวๆร้อยละ 59.5ต้องเผชิญกับเนื้อหาลามกอนาจาร ผู้ใช้มากกว่า 1 ใน 4 หรือราวๆ ร้อยละ 26.6 พบเว็บไซต์การพนัน ผู้ใช้ทุกๆ 5 คนจะไปสะดุดกับเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาวุธ และเกือบจะจำนวนเดียวกันจะเผชิญหน้ากับเว็บไซต์ที่ใช้ถ้อยคำรุนแรง เว็บไซต์ประเภทที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม (สื่อลามกอนาจาร การพนัน อาวุธ การใช้ถ้อยคำรุนแรง) ควบคู่ไปกับเนื้อหาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับยาเสพติด บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว็บเหล่านี้จะถูกบล็อกโดยโซลูชัน เพื่อความปลอดภัย

ปัจจุบัน เนื้อหาในอินเทอร์เน็ต ไม่ได้จำกัดเฉพาะผู้ใหญ่อีกต่อไป เด็กในปัจจุบันมักใช้อินเทอร์เน็ตเป็นตัวช่วยแทนพ่อแม่มากขึ้น แต่อินเทอร์เน็ตปลอดภัยเพียงพอสำหรับเด็กหรือไม่ โดยไม่ต้องกังวลว่าเด็ก จะเจอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม แคสเปอร์สกี แล็บ จึงตัดสินใจ ตรวจสอบภัยคุกคามออนไลน์ที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก โดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ของแคสเปอร์สกี แล็บ ที่ติดตั้ง โมดูล Parental Control อัตราความถี่ของการตรวจจับแสดงให้เห็นว่า ผู้ใช้สามารถพบเจอเนื้อหาดังกล่าวได้ง่ายเพียงใด ยิ่งตรวจพบถี่มากขึ้น ก็หมายถึงยิ่งพบง่ายขึ้นเช่นกัน

ในแง่ภูมิศาสตร์ ประเทศที่พบการตรวจจับด้วย Parental Control ถี่ที่สุด คือ จีน สหรัฐ เยอรมนี สหราชอาณาจักร และรัสเซีย นอกจากนี้ประเทศฝรั่งเศส เวียดนาม บราซิล และแอลจีเรีย อยู่ในสิบอันดับแรกที่ตรวจพบเนื้อหา ไม่เหมาะสม แต่ปลอดภัยมากกว่า เนื่องจากมีอัตราความถี่ต่ำ

แต่ละประเทศข้างต้นที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดนั้นมีลักษณะของภัยคุกคามออนไลน์สำหรับเด็กที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น เนื้อหาสำหรับผู้ใหญ่เป็นภัยคุกคามที่ใหญ่ที่สุดในประเทศเยอรมนี มีอัตรา การตรวจจับที่ 172 ครั้งต่อผู้ใช้นั่งราย, ประเทศจีน ตรวจจับ 144.18 ครั้งต่อผู้ใช้นั่งราย และสหรัฐ ตรวจจับ 126.16 ครั้งต่อผู้ใช้นั่งราย

ทั้งนี้ ข้อมูลของแคสเปอร์สกี แล็บ ชี้ว่า เนื้อหาที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาสูบ และยาเสพติด นับเป็นภัยคุกคามใหญ่ในประเทศรัสเซีย เยอรมนี สหรัฐ และฝรั่งเศส ความถี่ในการการตรวจพบภัยคุกคามในประเทศเหล่านี้จัดอยู่ในระดับสูงนอกจากนี้ เนื้อหาเหล่านี้ยังแพร่หลายมากในบราซิลและสหราชอาณาจักรอีกด้วย

"คอนสแตนติน อิกนาเทฟ"ผู้จัดการกลุ่มวิเคราะห์เนื้อหาเว็บไซต์ของ แคสเปอร์สกี แล็บ กล่าวว่า เพื่อปกป้อง วัยรุ่น แนะนำผู้ใหญ่ให้เลือกใช้โซลูชัน ที่มีเทคโนโลยี Parental Control และ เปิดใช้โหมดความปลอดภัยแบบเต็มรูปแบบสำหรับเด็ก ทั้งในเครื่องมือค้นหาและ แอปพลิเคชันต่างๆ ที่ช่วยให้เด็กเข้าถึง เนื้อหา มัลติมีเดียได้ง่าย

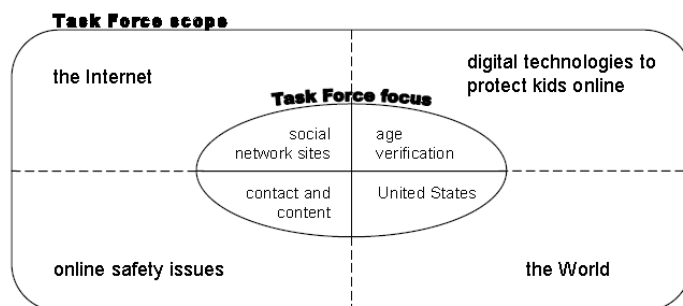
อย่างไรก็ตาม แม้เทคโนโลยี Parental Control จะสามารถบล็อกการเข้าถึงเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาอันตรายหรือก่อให้เกิดปัญหาสำหรับเด็ก แต่เทคโนโลยีนี้ก็ไม่สามารถป้องกันเหตุการณ์ที่ผู้ไม่หวังดีใช้วิธีเล่นกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ผ่านเว็บเซอร์วิสอย่าง โซเชียลเน็ตเวิร์คหรือแชท "เราควรใส่ใจประเด็นความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ตกันอย่างจริงจังเหมือนประเด็นความปลอดภัยอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน แคสเปอร์สกี แล็บ จึงอยากกระตุ้น ให้พ่อแม่มีบทบาททั้งในชีวิตจริงและชีวิตดิจิทัลของเด็ก เพื่อเป็นที่พึ่งของเด็กๆ เมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือ" อิกนาเทฟ กล่าว

โมดูล Parental Control สำหรับวินโดวส์ และแมค โอเอส เอ็กซ์ รวมอยู่ในผลิตภัณฑ์สำหรับผู้ใช้งานตามบ้านของแคสเปอร์สกี แล็บ คือ แคสเปอร์สกี อินเทอร์เน็ต ซิเคียวริตี้-มัลติ-ดีไวซ์ และแคสเปอร์สกี โทเทิล ซิเคียวริตี้ มัลติ-ดีไวซ์ โดยเมื่อเร็วๆ นี้ แคสเปอร์สกี แล็บ ได้เปิดตัวโซลูชันสแตนด์อโลน "แคสเปอร์สกี เซฟ คิดส์ เบต้า" สำหรับการปกป้องเด็กจากเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม แอปพลิเคชัน ที่อาจเป็นอันตราย และภัยคุกคามอื่นๆ บนอุปกรณ์ระบบวินโดวส์ แอนดรอยด์ แมคโอเอส เอ็กซ์ และ ไอโอเอสการตรวจจับด้วย Parental Control ที่ดีที่สุด คือ จีน สหรัฐ เยอรมนี สหราชอาณาจักร และรัสเซีย

ตอนที่ 2 : การกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เกิดกับเด็กและเยาวชนในภูมิภาคทั่วโลกโดยเลือกจากประเทศต่างๆ ในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย กาตาร์ ญี่ปุ่น จีน อินเดีย สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย

ประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกานเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูง และพบว่ามีกรกลั่นแกล้งออนไลน์สูงเช่นกัน ทั้งนี้มีความตื่นตัวในการดูแลเด็กให้ปลอดภัยจากสื่อออนไลน์ มีการลงนามความร่วมมือระหว่างรัฐต่างๆ ทั่วอเมริกา เพื่อติดตามงานเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กในโลกออนไลน์ ที่เรียกว่า Task Force

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยและการศึกษาต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการดูแลเด็กซึ่งได้รับความสนใจและถูกนำไปใช้ทั่วโลก เช่น C 3 MATRIX หรือกฎการเป็นพลเมืองดิจิทัลซึ่งออกแบบมาเพื่อบูรณาการ 3 แนวคิดในการออนไลน์อย่างปลอดภัย คือ Cyber-safety , Cyber-security และ Cyber-ethics ซึ่งเป็นทักษะซึ่งเด็กๆ ที่เติบโตมากับโลกดิจิทัลจำเป็นต้องมี กฎดังกล่าวคิดค้น โดย Dr. Davina Pruitt Mentle ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและเทคโนโลยี

จากเอกสารที่เผยแพร่ โดย iKeepSafe ระบุว่า 3c Framework ออกแบบเพื่อช่วยนักวิชาการศึกษาให้นำมาส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีความรับผิดชอบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Cyber-Ethics : จริยธรรมทางอินเทอร์เน็ต

- นักเรียนรู้จัก และปฏิบัติตามความรับผิดชอบ รวมไปถึงการใช้ที่เหมาะสม ในขณะที่เข้าถึงการให้ความร่วมมือในการใช้ และสร้างระบบเทคโนโลยี นักเรียนแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในมาตรฐานด้านจริยธรรม และทางกฎหมายในปัจจุบัน รวมไปถึงสิทธิ และข้อจำกัดต่างๆ และควบคุมเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และเทคโนโลยีในบริบทปัจจุบัน สิ่งนี้นักเรียนควรทำ มีดังต่อไปนี้

- ทำความเข้าใจ และปฏิบัติตามนโยบายที่ยอมรับได้ (โรงเรียน บ้าน และชุมชน) และเข้าใจผลกระทบต่อส่วนบุคคล และสังคมที่ไม่เหมาะสม

- แสดงให้เห็น และสนับสนุนพฤติกรรมที่ถูกต้องทางจริยธรรม และกฎหมาย ระหว่างเพื่อน ครอบครัว และชุมชน

- การปฏิบัติอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความ และข้อมูลดิจิทัล และการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด ด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุด ในการหลีกเลี่ยงการขโมยทรัพย์สินทางปัญญา

- ตัดสินใจด้านจริยธรรม และกฎหมาย ในขณะที่ใช้เทคโนโลยี ระบบเทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อเผชิญหน้ากับอุปสรรคการใช้งาน

- แสดงความรับผิดชอบ และ จรรยาบรรณของการอยู่ร่วมกันในสังคมอินเทอร์เน็ต เมื่อสื่อสารในโลกออนไลน์

- จัดจำผลกระทบทางอารมณ์ ผลทางกฎหมาย และแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต

- รู้จักเวลา และสถานที่ ที่เหมาะสมในการใช้เครื่องมือดิจิทัล และแหล่งข้อมูล

- ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดการ และตรวจสอบเอกลักษณ์ทางออนไลน์ สนับสนุนผู้อื่นให้เข้าใจถึงความสำคัญของ ชื่อเสียงบนโลกออนไลน์

Cyber-Safety : ความปลอดภัยทางไซเบอร์

นักเรียนฝึกฝนกลยุทธ์ที่ปลอดภัย เพื่อปกป้องตัวเอง และส่งเสริมสุขภาพจิตใจที่ดีในเชิงบวก เมื่อใช้เทคโนโลยีระบบสื่อดิจิทัล และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงอินเทอร์เน็ต สิ่งนี้นักเรียนควรทำ มีดังต่อไปนี้

- ขอมรับความเสี่ยงออนไลน์ เพื่อให้สามารถตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด และดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันตัวเอง ในขณะที่ใช้เทคโนโลยี ระบบสื่อดิจิทัล และเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด เกี่ยวกับวิธีการป้องกันที่เหมาะสม และแนวทางปฏิบัติที่ปลอดภัยภายในสถานการณ์ต่างๆ
- แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุน และพฤติกรรมที่ปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

Cyber-Security : การรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์

สิ่งนี้นักเรียนควรทำ มีดังต่อไปนี้

- รับรู้ถึงความเสี่ยงแบบออนไลน์ ตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด และดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันตัวเองในขณะที่ใช้เทคโนโลยี เทคโนโลยีระบบสื่อดิจิทัล และเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ตัดสินใจอย่างชาญฉลาด เกี่ยวกับวิธีการป้องกันที่เหมาะสม และปฏิบัติตามความปลอดภัยในสถานการณ์ต่างๆ
- แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการรักษาความปลอดภัย ซอฟต์แวร์ และแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ
- สนับสนุนการปฏิบัติ และพฤติกรรมที่ปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

Cyber-safety

ความเป็นสุขทางสภาพร่างกายและจิตใจ

นักเรียนฝึกการวางแผนความปลอดภัยให้ตนเอง เพิ่มการใช้ร่างกายและจิตใจในด้านบวกขณะใช้เทคโนโลยี

A. จดจำความเสี่ยงออนไลน์และรู้จักการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง	<ul style="list-style-type: none">● จดจำความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีได้● ใช้งานการป้องกันที่ปลอดภัย	<ul style="list-style-type: none">● จดจำและโต้ตอบเรื่องความปลอดภัยได้● ใช้งานการปฏิบัติและกระบวนการป้องกันที่	<ul style="list-style-type: none">● จดจำและโต้ตอบเรื่องความปลอดภัยได้● ใช้งานการปฏิบัติและกระบวนการป้องกันที่

	<p>ได้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จุดจำและเข้าใจจุดประสงค์ของระดับการป้องกันในการใช้เทคโนโลยีที่มีหลากหลายรูปแบบ 	<p>ปลอดภัยได้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● อธิบายจุดประสงค์เทคโนโลยีและการป้องกันได้ 	<p>ปลอดภัยได้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● อธิบายจุดประสงค์และวิเคราะห์การป้องกันแต่ละแบบได้
--	---	---	---

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
B. สามารถให้ข้อมูลการตัดสินใจเกี่ยวกับการป้องกันที่ถูกต้องได้ในหลายสถานการณ์	<ul style="list-style-type: none"> ● ยึดมั่น ในความเป็นส่วนตัวและนโยบายความปลอดภัย ● ได้ตอบ เรื่องศักยภาพในการคิดเทคโนโลยีจนเกินไปได้ ● บอกลักษณะ กระบวนการให้ออกจากเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ● บอกลักษณะ กระบวนการลดความเสี่ยงในการเป็นเหยื่อออนไลน์ได้ ● บอกลักษณะ กระบวนการแจ้งเรื่อง Cyber-bullying และข้อมูลที่ไม่เหมาะสมได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยึดมั่น ในความเป็นส่วนตัวและนโยบายความปลอดภัย ● บอกลักษณะ การคิดเทคโนโลยีจนเกินไปได้ ● บอกลักษณะ กระบวนการให้ออกจากเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ● บอกลักษณะ กระบวนการลดความเสี่ยงในการเป็นเหยื่อออนไลน์ได้ ● บอกลักษณะ ขั้นตอนการจัดการปัญหาเมื่อโดน Cyber-bullying ● แบบแผน ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการความปลอดภัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยึดมั่น ในความเป็นส่วนตัวและนโยบายความปลอดภัย ● บอกลักษณะและ ปฏิบัติ ตามกฎระเบียบและใช้อินเตอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพได้ ● บอกลักษณะและ ปฏิบัติ กระบวนการลดความเสี่ยงในการเป็นเหยื่อออนไลน์ได้ ● บอกลักษณะและ ปฏิบัติ ขั้นตอนการจัดการปัญหาเมื่อโดน Cyber-bullying
C. แสดงและสนับสนุนการกระทำที่ปลอดภัยระหว่างเพื่อน ครอบครัว และชุมชน	-	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบแผน ความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ควรรู้ในแต่ละสถานการณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบแผน ความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ควรรู้ในแต่ละสถานการณ์ ● แสดง ความตั้งใจในการปฏิบัติกำป้องกัน ● สนับสนุน การกระทำที่ปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

Cyber-security

การรักษาความปลอดภัยแบบดิจิทัล

การฝึกการใช้แผนการที่ปลอดภัยเพื่อการป้องกันตนเองและช่วยผู้อื่นรักษาความปลอดภัยด้วย

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
A. จัดจำความเสี่ยงของการควบคุมความปลอดภัยและรู้จักการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและอันตรายที่เกิดขึ้นจากการบุกรุกข้อมูลผ่านเทคโนโลยี ● เข้าใจ ประสิทธิภาพของการป้องกันการปลอดภัยระดับพื้นฐาน ● จดจำและเข้าใจ จุดประสงค์ของระดับการป้องกันในการใช้เทคโนโลยีที่มีหลากหลายรูปแบบ ● โต้ตอบ แผนการในการจัดการปัญหาได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจและโต้ตอบ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและอันตรายที่เกิดขึ้นจากการบุกรุกข้อมูลผ่านเทคโนโลยี ● บอกลักษณะและปฏิบัติ การป้องกันที่มีประสิทธิภาพที่นอกเหนือจากการป้องกันพื้นฐาน ● จดจำและเข้าใจ จุดประสงค์ของระดับการควบคุมความปลอดภัย ● แบบแผน ในความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยที่ต้องการในปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจและโต้ตอบ ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและอันตรายที่เกิดขึ้นจากการบุกรุกข้อมูลผ่านเทคโนโลยี ● ปฏิบัติและวิเคราะห์ การรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพได้ รวมทั้งสามารถประเมินแหล่งข้อมูลได้ด้วย ● จดจำและเข้าใจ จุดประสงค์ของระดับการควบคุมความปลอดภัย
B. สามารถให้ข้อมูลการตัดสินใจเกี่ยวกับการป้องกันที่ถูกต้องได้ในหลายสถานการณ์	-	<ul style="list-style-type: none"> ● ยึดมั่น ตามระเบียบการรักษาความปลอดภัย ● ใช้งาน แผนการที่มีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน ● ใช้งาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ยึดมั่น ตามระเบียบการรักษาความปลอดภัย ● บอกลักษณะและปฏิบัติ ตามแผนการที่มีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
		แผนการป้องกันการใช้งานระบบไร้สาย	<ul style="list-style-type: none"> บอกลักษณะและปฏิบัติ ตามแผนการป้องกันการใช้งานระบบไร้สาย
C. แสดงความตั้งใจในการเฝ้าระวังความปลอดภัย	-	<ul style="list-style-type: none"> แบบแผน ในการป้องกันที่มีหลากหลายรูปแบบในโลกดิจิทัล	<ul style="list-style-type: none"> แบบแผน ในการป้องกันที่มีหลากหลายรูปแบบในโลกดิจิทัล
D. สนับสนุนการปฏิบัติตามอย่างปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน	-	-	<ul style="list-style-type: none"> สนับสนุน การปฏิบัติตามอย่างปลอดภัยในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน

Cyber-ethics

ประเด็นทางกฎหมายและจริยธรรม

นักเรียนสามารถจดจำและปฏิบัติตามอย่างมีความรับผิดชอบได้ รวมทั้งยังสามารถแสดงความเข้าใจบรรทัดฐานทางกฎหมายและจริยธรรม สิทธิและข้อห้ามจากรัฐบาลในโลกปัจจุบันได้

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
A. เข้าใจและปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนหรือชุมชน และเข้าใจถึงผลกระทบต่อตนเองและสังคมจากการใช้งานที่ไม่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> เข้าใจและทำตาม นโยบายของโรงเรียนหรือชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> เข้าใจและทำตาม นโยบายของโรงเรียนหรือชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> เข้าใจและทำตาม นโยบายของโรงเรียนหรือชุมชน
	<ul style="list-style-type: none"> ได้ตอบ ประเด็นพื้นฐานของการรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยี และบอกถึงผลกระทบจากการใช้งานที่ไม่เหมาะสมได้	<ul style="list-style-type: none"> แสดง การใช้งานที่มีความรับผิดชอบ อีกทั้งสามารถบอกและวิเคราะห์ ถึงผลกระทบจากการใช้งานที่ไม่เหมาะสมได้	<ul style="list-style-type: none"> แสดง การใช้งานที่มีความรับผิดชอบ อีกทั้งสามารถบอกและวิเคราะห์ ถึงผลกระทบจากการใช้งานที่ไม่เหมาะสมได้
			<ul style="list-style-type: none"> สามารถให้ข้อมูลตัวเลือก

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
			เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
B. แสดงและสนับสนุนพฤติกรรมที่ถูกรูทหมายและมีจริยธรรมในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน	-	-	<ul style="list-style-type: none"> ● แสดงและสนับสนุนพฤติกรรมที่ถูกรูทหมายและมีจริยธรรมในหมู่เพื่อน ครอบครัว และชุมชน ให้มีความรับผิดชอบการใช้เทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น
C. ฝึกการอ้างอิงแหล่งที่มา เพื่อไม่ให้เกิดการลอกเลียนแบบข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจและทำตามหลักจริยธรรมมาตรฐานการปฏิบัติ ● โต้ตอบคำจำกัดความของการลอกเลียนแบบ หรือการโกงทางอิเล็กทรอนิกส์ ● บอกลักษณะผลกระทบของการลอกเลียนแบบ ที่มีผลต่อตนเองและสังคมได้ ● แสดงการใช้แผนปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบ ● โต้ตอบความสำคัญของการให้เกียรติสิทธิ์ของงานผู้อื่น 	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจและทำตามหลักจริยธรรมมาตรฐานการปฏิบัติ ● โต้ตอบคำจำกัดความของการลอกเลียนแบบ หรือการโกงทางอิเล็กทรอนิกส์ ● บอกลักษณะผลกระทบของการลอกเลียนแบบ ที่มีผลต่อตนเองและสังคมได้ ● ฝึกฝนการอ้างอิงแหล่งที่มา ● มุ่งมั่นและฝึกฝนการใช้แผนปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจและทำตามหลักจริยธรรมมาตรฐานการปฏิบัติ ● โต้ตอบคำจำกัดความของการลอกเลียนแบบ หรือการโกงทางอิเล็กทรอนิกส์ ● บอกลักษณะผลกระทบของการลอกเลียนแบบ ที่มีผลต่อตนเองและสังคมได้ ● แสดงการใช้แผนปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบ ● ฝึกฝนการอ้างอิงแหล่งที่มา และหาวิธีป้องกันที่เหมาะสมที่สุด ● แสดงและสนับสนุน

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
			พฤติกรรมที่ถูกต้อง จริยธรรม แก่เพื่อนฝูงครอบครัว และชุมชน
D. ให้ความเห็นที่ถูกต้อง จริยธรรมและกฎหมาย เมื่อประสบสถานการณ์ คับขันขณะใช้ เทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> ● โต้ตอบ คำจำกัดความของ ทรัพย์สินทางปัญญา และ กฎหมายลิขสิทธิ์ ● บอกลักษณะ ของผลกระทบต่อนอง และสังคม ในการเพิกเฉย ต่อการเคารพสิทธิ และ กฎหมายลิขสิทธิ์ ● เข้าใจและทำตาม นโยบายของโรงเรียน หรือสังคมต่อการเข้าถึง แหล่งข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ● โต้ตอบ คำจำกัดความของ ทรัพย์สินทางปัญญา และ กฎหมายลิขสิทธิ์ ● บอกลักษณะ ของผลกระทบต่อนอง และสังคม ในการเพิกเฉย ต่อการเคารพสิทธิ และ กฎหมายลิขสิทธิ์ ● เข้าใจและทำตาม นโยบายของโรงเรียน หรือสังคมต่อการเข้าถึง แหล่งข้อมูล และยึดมั่น ต่อกฎหมาย ● แสดง ความประพฤตินี้มี จริยธรรมขณะใช้ เทคโนโลยี และให้ ความสำคัญเรื่องลิขสิทธิ์ ขณะดาวน์โหลด โปรแกรม หรือเพลง ● ใช้เทคโนโลยีอย่างมี จริยธรรมและถูก กฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ● โต้ตอบ คำจำกัดความของ ทรัพย์สินทางปัญญา และ กฎหมายลิขสิทธิ์ ● บอกลักษณะ ของผลกระทบต่อนอง และสังคม ในการเพิกเฉย ต่อการเคารพสิทธิ และ กฎหมายลิขสิทธิ์ ● บอกลักษณะ ของผลกระทบต่อนอง และสังคม ในการมีส่วน ร่วมในการละเมิด ลิขสิทธิ์ ● จำแนก บทลงโทษทางกฎหมายที่ แตกต่างกัน เมื่อ ละเมิด งานที่มีลิขสิทธิ์ ไม่ว่าจะ เพื่อการใช้งานส่วนตัว การใช้งานเพื่อการศึกษา และการใช้งานเชิง พาณิชย์ ● แสดง ความประพฤตินี้มี จริยธรรมขณะใช้ เทคโนโลยี และให้ ความสำคัญเรื่องลิขสิทธิ์ ขณะดาวน์โหลด โปรแกรม หรือเพลง

	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
			<ul style="list-style-type: none"> ใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรมและถูกกฎหมาย แสดงและสนับสนุนความประพฤติที่มีจริยธรรมขณะใช้เทคโนโลยีต่อเพื่อนฝูง ครอบครัว และสังคม
E. การแสดงความรับผิดชอบและมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ตขณะทำการสื่อสารผ่านดิจิทัล	<ul style="list-style-type: none"> จดจำ ความแตกต่างของสถานการณ์ส่วนบุคคลและฝึกการใช้มารยาทในสถานการณ์ที่แปรปรวน จดจำ พฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีรวมทั้งจริยธรรมในโลกดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> จดจำ ความแตกต่างของสถานการณ์ส่วนบุคคลและฝึกการใช้มารยาทในสถานการณ์ที่แปรปรวน จดจำ พฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีรวมทั้งจริยธรรมในโลกดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> จดจำ ความแตกต่างของสถานการณ์ส่วนบุคคลและฝึกการใช้มารยาทในสถานการณ์ที่แปรปรวน จดจำและวิเคราะห์ พฤติกรรมทั้งดีและไม่ดีรวมทั้งจริยธรรมในโลกดิจิทัล
F. จดจำสัญญาณผลกระทบทางจิตใจบตลงโทษตามกฎหมายและทางออกที่มีประสิทธิภาพต่อการป้องกัน Cyber-bullying	<ul style="list-style-type: none"> เข้าใจและจดจำ สัญญาณและทางออกของ Cyber-bullying จดจำ ช่วงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมต่อการใช้เครื่องมือดิจิทัล ประยุกต์ใช้ ความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> แสดง ความเข้าใจต่อสัญญาณผลกระทบทางจิตใจบตลงโทษตามกฎหมายและทางออกของ Cyber-bullying จดจำ ช่วงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมต่อการใช้เครื่องมือดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> แสดง ความเข้าใจต่อสัญญาณผลกระทบทางจิตใจบตลงโทษตามกฎหมายและทางออกของ Cyber-bullying ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลือก เมื่อประสบปัญหาโดน Cyber-bullying จดจำ

			ช่วงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมต่อการใช้เครื่องมือดิจิทัล
	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
			<ul style="list-style-type: none"> • ประยุกต์ใช้ ความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสม • ฝึกฝน การมีมารยาทออนไลน์ • สนับสนุน ให้มีมารยาทในการใช้อินเตอร์เน็ตแก่คนในครอบครัว เพื่อน และชุมชน
G. จดจำช่วงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมต่อการใช้เครื่องมือดิจิทัล	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจ ว่าการโพสต์ข้อมูลในโลกดิจิทัล สามารถถูกเข้าถึงจากผู้ชมมากมาย และสามารถเก็บได้ถาวร 	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจ ว่าการโพสต์ข้อมูลในโลกดิจิทัล สามารถถูกเข้าถึงจากผู้ชมมากมาย และสามารถเก็บได้ถาวร 	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจ ว่าการโพสต์ข้อมูลในโลกดิจิทัล สามารถถูกเข้าถึงจากผู้ชมมากมาย และสามารถเก็บได้ถาวร
H. เข้าใจถึงความสำคัญ of ระบบการจัดการชื่อเสียงทางสื่อสังคมออนไลน์หรือOnline identity management and monitoring (ORM) และสนับสนุนให้คนอื่นเข้าใจความสำคัญด้วย	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจ ความสำคัญของระบบการจัดการชื่อเสียงทางสื่อสังคมออนไลน์หรือ Online identity management and monitoring (ORM) • จดจำ การใช้งานที่ดีและไม่ดีในการโพสต์ออนไลน์ในแง่ของ ORM 	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจ ความสำคัญของระบบการจัดการชื่อเสียงทางสื่อสังคมออนไลน์หรือ Online identity management and monitoring (ORM) • จดจำ การใช้งานที่ดีและไม่ดีในการโพสต์ออนไลน์ในแง่ของ ORM • แสดง แผนการที่เหมาะสมต่อ 	<ul style="list-style-type: none"> • เข้าใจ ความสำคัญของระบบการจัดการชื่อเสียงทางสื่อสังคมออนไลน์หรือ Online identity management and monitoring (ORM) • จดจำ การใช้งานที่ดีและไม่ดีในการโพสต์ออนไลน์ในแง่ของ ORM • แสดง แผนการที่เหมาะสมต่อ

		การป้องกัน การตรวจจับ และการนำเสนอตนเอง ในทางบวกขณะใช้สื่อออนไลน์	การป้องกัน การตรวจจับ และการนำเสนอตนเอง ในทางบวกขณะใช้สื่อออนไลน์
	ขั้นพื้นฐาน	ขั้นกลาง	ขั้นสูงสุด
			<ul style="list-style-type: none"> ● วิเคราะห์ การเลือกโพสต์ผ่านสื่อต่าง ๆ และภาพสะท้อนของตนในเรื่องของ ORM

ที่มา : I Keep Safe 3C Matrix (www.digitalliterac skills3cmatrix)

นอกจากกฎ 3 C ที่ช่วยให้ครูนำไปสอนเด็กให้ออนไลน์ได้อย่างปลอดภัยแล้วยังมีการจัดโครงการหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ National Science Foundation - NYU-Poly CSAW Cybersecurity Summer Bootcamp สำหรับครู ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเฉพาะ ครูที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนี้ ได้รับความรู้ที่สามารถนำไปสอนนักเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมในอนาคตแต่น่าเสียดายที่จัดในปี 2012 เพียงปีเดียวเท่านั้น

NYU-POLY CYBER SECURITY BOOT CAMP

มีจัดแข่งขันแฮกเกอร์ระดับโรงเรียนและอบรมครูให้มีทักษะดิจิทัล

สหรัฐอเมริกา กำลังประสบกับสถานะขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ ซึ่งทำให้อดีตประธานาธิบดีโอบามา ถือว่าเป็นวิกฤติความมั่นคงแห่งชาติ อัตราที่เพิ่มขึ้นของอาชญากรรมในโลกไซเบอร์ ส่งผลต่อภาคธุรกิจเกือบทุกภาคส่วน โดยพบว่า ประเทศจำเป็นต้องมีพนักงานรักษาความปลอดภัยด้านคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 30,000 คน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีคุณสมบัติสูง

ทำให้เกิดเป็น โปรแกรมการฝึกอบรมภาคฤดูร้อน สำหรับครู ที่สอนในระดับมัธยมศึกษา ที่ได้รับการสนับสนุนจาก NSF เพื่อช่วยให้ครูเป็นผู้นำของระบบไซเบอร์ในอนาคต ด้วยหลักสูตรค่ายแบบเข้มข้น ที่ทางมหาวิทยาลัย Brooklyn ของ Polytechnic Institute of New York University (NYU-Poly) เพื่อการเรียนรู้วิธีการรักษาความปลอดภัยในคอมพิวเตอร์

โครงการ National Science Foundation (NSF) เป็นโครงการความร่วมมือระหว่าง NYU-Poly และ CUNY New York City College of Technology ที่เกิดขึ้นมาจากสัปดาห์ความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยไซเบอร์ของ NYU-Poly (ESAW) ที่มีการแข่งขันประจำปีเป็นระยะเวลาหนึ่งสัปดาห์ ด้วยการรวมทีมกันของนักเรียนมัธยม และนักศึกษามหาวิทยาลัย ในการแฮ็กเซิร์ฟเวอร์ของนิติบุคคล โดยการแข่งขันนี้ มีขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 9 และได้รับความนิยม ดึงดูดความสนใจจากบรรดานักเรียนทั่วโลกเป็นอย่างมาก

สำหรับ Cyber Security Summer Boot Camp เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาใน NYU-Poly ที่ได้รับการสนับสนุนโดย NSF เพื่อวัดประสิทธิภาพของการแข่งขันด้านความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ ในขณะเดียวกันก็ช่วยส่งเสริมผู้มีทักษะในด้านนี้ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถติดตามงานในสาขานี้ได้ นอกจากนี้ ยังมีการสำรวจ ส่งเสริมให้ผู้หญิง และชนกลุ่มน้อย ก้าวเข้ามาสู่ระบบการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์มากขึ้น

ครูสอนคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ระดับสูง จากโรงเรียน 26 แห่งใน 13 รัฐ ได้เข้าร่วมโครงการนี้เป็นครั้งแรก ในปี 2012 ค่าใช้จ่ายทั้งหมด ออกโดย Cyber Security Summer Boot ของ CSAW ครูจะได้รับการฝึกอบรมพื้นฐานนิติเวชไซเบอร์ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยออนไลน์ ครูยังได้เรียนรู้ การนำเรื่องความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ ไปส่งไปให้หลักสูตรวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ที่พวกเขาต้องสอนในชั้นเรียนของตัวเอง

ผู้นำในโครงการนี้ คือ Nasir Memon ศาสตราจารย์ด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และผู้อำนวยการของ NYU-Poly's Information Systems และ Internet Security Lab โดยภารกิจของ CSAW คือ การสร้างทักษะของผู้นำ การรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ในอนาคต ในขณะเดียวกัน การแข่งขันที่จัดขึ้นในโครงการนี้ มีประโยชน์อย่างมากกับนักเรียน ที่มีความสนใจในสาขาวิชานี้ และเด็กๆ จะได้รับประโยชน์ จากการมีครูที่ปรึกษา ที่มีความรู้โรงเรียนของพวกเขา ที่สามารถทำงานร่วมกับพวกเขาได้ตลอดทั้งปี

“เรามุ่งมั่นที่จะสร้างนักเผยแพร่ความรู้ด้านไซเบอร์อย่างปลอดภัย และหวังว่า ครูกลุ่มแรก ที่ผ่านการอบรม จะกลับมาพร้อมกับความหลงใหล พร้อมกับนักเรียน และครูในโรงเรียนใกล้เคียง” Memon กล่าว

“ในท้ายที่สุด การฝึกอบรมนี้จะไม่ใช่เพียงแค่ความสนุกสนาน ความปลอดภัย ความเป็นส่วนตัวของอินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์เคลื่อนที่ของเราทุกวันนี้ อยู่ในมือของนักเรียนเหล่านี้ ดังนั้น เราจึงควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาพร้อมแล้ว”

การสอนครู : ครูโรงเรียนมัธยมเข้าร่วมค่ายรักษาความปลอดภัยของ CYBER SECURITY BOOT CAMP

Vikram Kapila, Ramish Karri และ Memon ได้ร่วมกันยื่นขอทุนจาก National Science Foundation (NSF) ที่ร่วมมือกับ CUNY New York City College of Technology จำนวน 400,000 เหรียญ เพื่อประสานงานค่ายฤดูร้อนติดต่อกันสองฤดู

การระดมทุนได้รับอนุญาตจาก NYU-Poly ให้ครูจากโรงเรียนมัธยมปลาย จำนวน 26 แห่ง จากทั่วประเทศ มาตั้งสถาบันในมหาวิทยาลัยในเมือง Brooklyn เข้าพักในโรงแรม Aloft และเข้าร่วมการฝึกอบรมที่อาคาร Wunsch เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เต็ม

Ralph Marchand อดีตสมาชิกของอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กล่าวว่า “ครูของเราส่วนใหญ่ ไม่ได้มีเวลาพอที่จะนำมันมารวมกัน” ถึงแม้เขาจะเคยเป็นครูเกษียณจากรัฐฟลอริดา และเชี่ยวชาญด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ แต่การเรียนการสอนก็ทำให้เขายุ่งมากจนเกินไป ในการจัดทำหลักสูตร “สิ่งที่ดีที่สุด คือ การมาอยู่ที่นั่นมันทำให้เรามีรายการ และหัวข้อที่จะใช้สอน”

การดึงดูดนักเรียนที่สนใจด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ เป็นปัญหาที่ต้องยอมรับ Moshe Caplan อาจารย์ผู้สอนในค่ายกล่าว “หลายคนคิดว่าการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ หรือการแฮ็ก เป็นสิ่งที่น่ากลัว เฉพาะคนที่รู้จักมันเป็นอย่างดี มันเข้าถึงได้ง่ายกว่าที่คิด ดังนั้น ความท้าทายคือ การแสดงให้พวกเขาเห็นว่าเป็นหัวข้อที่น่าสนใจ ที่พวกเขาสามารถเรียนรู้ และได้ประโยชน์จากมัน”

กระตุ้นความสนใจของครู

สิ่งที่สำคัญพอๆ กัน คือ ความตื่นตัวของอาจารย์ผู้สอน Michael Terpak สมาชิก Zettabyte ซึ่งเป็นทีมจาก Red Bank Regional High School รัฐนิวเจอร์ซีย์ที่ได้รับรางวัล CSAW forensics กล่าวว่า “ถ้าหากคุณไม่มีใครสักคนสอนขับรถ คุณก็จะไม่รู้ว่าจะไปถึงควรทำแบบนั้น คุณต้องการใครสักคนที่อยู่ข้างหลัง โดยเฉพาะเวลาที่คุณเริ่มหนี”

Memon กล่าวว่า ครูต้องการความสนใจมากที่สุด การมีคู่แข่ง ความท้าทายนี้ เป็นหนึ่งในแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังการสร้างค่าย ถ้าเราต้องการทำให้ที่นี่ เป็นประเทศอย่างแท้จริง เราต้องขอให้นักเรียนจากทั่วประเทศเข้าร่วมการแข่งขัน เราจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการสนับสนุน รับครูที่เกี่ยวข้อง ทำให้พวกเขาสนใจพวกเขาสามารถช่วยให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ และอาจจะสร้างประชาคมแห่งชาติขึ้นทั่วโลก เพื่อเรียนรู้จากกันและกัน ให้ความสนใจกับความปลอดภัยในโลกไซเบอร์มากขึ้น”

สรุปรายละเอียดโครงการ NYU-POLY CYBER SECURITY BOOT CAMP

ครูที่เข้าร่วมการอบรม :

ครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับสูง 26 โรงเรียน จาก 13 รัฐ ของประเทศสหรัฐอเมริกา

เป้าหมาย :

เพื่อช่วยให้ครูเป็นผู้นำของระบบออนไลน์ในอนาคต ด้วยหลักสูตรค่ายแบบเข้มข้น ที่ทางมหาวิทยาลัย Brooklyn ของ Polytechnic Institute of New York University (NYU-Poly) ก๊อปปี้การเรียนรู้วิธีการรักษาความปลอดภัยในคอมพิวเตอร์ แล้วนำความรู้ที่ได้รับมาปรับปรุง ใสลงไปหลักสูตรการสอนของตัวเอง เพื่อใช้สอนเด็กๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในโลกออนไลน์ และกระตุ้นให้ครู จัดทีมเยาวชนจากโรงเรียนของตัวเอง มาเข้าร่วมการแข่งขันใน NYU-POLY CYBER SECURITY BOOT CAMP ในปีต่อไป

กระบวนการ :

จัดการฝึกอบรม ในลักษณะของการเข้าค่าย เป็นระยะเวลาหนึ่งสัปดาห์ ครูจะได้รับการฝึกอบรม พื้นฐานเชิงนิเวศไซเบอร์ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย พวกเขามีส่วนร่วมในการทำทายด้านความปลอดภัยต่างๆ ในโลกไซเบอร์ ที่เกิดขึ้นจริงในปีก่อนหน้านี้ที่ CSAW ครูยังได้เรียนรู้ การรวมความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ ลงไปในหลักสูตรวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ที่พวกเขาต้องสอนในชั้นเรียนของตัวเอง พร้อมกับทดลองรับมือ เพื่อแก้ไขสถานการณ์คุกคามทางไซเบอร์ ที่เกิดขึ้นจริง

ผลสัมฤทธิ์ :

ครูหลายคนที่ผ่านมาการอบรมจากโครงการนี้ มีความกระตือรือร้น และนำความรู้ที่ได้ ไปสอนเด็กๆ ในชั้นเรียนของตัวเอง

ระยะเวลาจัด ความถี่ :

ระยะเวลาการอบรมหนึ่งสัปดาห์ จัดขึ้นเพียงครั้งเดียว ในปี 2012

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มเป้าหมาย	แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	- ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยในระบบไซเบอร์ แนะนำให้ผู้ปกครองดูแลการใช้งานออนไลน์ของเด็ก ด้วยการ ค้นหาโปรไฟล์, ปรับแต่งโปรไฟล์ให้มีความเหมาะสมตั้งค่าความเป็นส่วนตัว เพื่อให้เด็กมีความปลอดภัยในขณะที่ออนไลน์มากยิ่งขึ้น โดยเน้นไปที่การไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่

	<p>มากจนเกินไป และไม่รับการติดต่อจากคนแปลกหน้า</p> <ul style="list-style-type: none"> -ผู้ปกครองกำหนดกฎเกณฑ์ในการออนไลน์ของเด็กอย่างเหมาะสม เพื่อให้เด็กได้ทำการต่อรอง และตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง -เป็นที่ปรึกษาด้านการออนไลน์เมื่อเด็กต้องการ มากกว่าการเข้าไปสอดส่อง และควบคุมการออนไลน์ทั้งหมด -ติดตั้งคอมพิวเตอร์เอาไว้ในที่ๆสามารถมองเห็นได้ อย่าติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์เอาไว้ในห้องนอนของเด็ก -มีส่วนร่วมกับประสบการณ์ออนไลน์ของเด็ก -เคารพความเป็นส่วนตัวของเด็ก -ตรวจสอบไฟล์ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของเด็กๆ เป็นประจำ -สอนเด็กๆ ให้ใช้การออนไลน์ให้ถูกต้อง และเกิดประโยชน์ -พูดคุยกับเด็กๆ เกี่ยวกับอันตรายที่สามารถเกิดขึ้นได้จากโลกออนไลน์ และให้พวกเขา รู้ว่าคุณพร้อมที่พร้อมที่อยู่คอยช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่เลวร้าย -พูดคุยกับผู้ปกครองคนอื่นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ของคุณในการช่วยเหลือเด็กๆ จากการใช้อินเทอร์เน็ต -อธิบายให้เด็กๆ เข้าใจว่า ผู้ใหญ่ที่ดี และมีความรับผิดชอบ ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์กับผู้เยาว์แปลกหน้าในโลกออนไลน์ -การบล็อกเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสามารถทำได้ด้วยตัวคุณเอง ผ่านทางปลั๊กอิน - การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลออนไลน์ของครอบครัว และอย่าให้คนแปลกหน้า รู้ว่าคุณ หรือเด็กกำลังเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตจากที่ใด -ใช้ไฟร์วอลล์ (Firewall) ป้องกันการเชื่อมต่อที่ไม่ได้รับอนุญาต และตรวจสอบให้แน่ใจว่าไฟร์วอลล์ มีการทำงานอยู่ตลอดเวลา -กำหนด กฎ และขอบเขตการใช้งานอย่างชัดเจน เช่น ใช้อุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ เฉพาะในวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น กำหนดจำนวนชั่วโมง ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ กำหนดช่วงเวลาที่ไม่ให้ออนไลน์ เช่น หลังจากทำการบ้านเสร็จแล้ว -ผู้ปกครองควรใช้เวลาร่วมกับลูกหลาน โดยปราศจากเทคโนโลยี สอนให้เด็กวางอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตลง แล้วหันไปทำกิจกรรมอื่น โดยเริ่มต้นจากการทำตัวเองให้เป็นเยี่ยงอย่าง -สอนเด็กว่า ชื่อเสียงในโลกออนไลน์ เป็นสิ่งสำคัญ และมีผลต่อการเรียนต่อ และสมัครเข้าทำงานในอนาคต -ให้เด็ก รู้เท่าทันข่าวสารปลอมๆ ในโลกออนไลน์
--	--

		<p>-ส่งเสริมความฉลาด และความเป็นผู้นำของเด็ก ในโลกออนไลน์</p> <p>-ติดตั้งซอฟต์แวร์ติดตามการใช้งานอินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน ที่สามารถติดตั้งลงในคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรืออุปกรณ์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ทราบว่า เด็กๆ เข้าสู่วีปไซค์ใดบ้าง</p>
ศูนย์เด็กเล็ก		-
โรงเรียน		<p>-เมื่อเด็กๆ ในสหรัฐอเมริกาได้เรียนรู้การใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ ก็จะได้เรียนรู้ กฎ 3 C Cyber Safety, Cyber security และ Cyberethics</p> <p>-โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์</p> <p>-มี โครงการหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในโลกไซเบอร์ National Science Foundation - NYU-Poly CSAW Cybersecurity Summer Bootcamp สำหรับครู ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเฉพาะ ครูที่ผ่านการอบรมหลักสูตรนี้ ได้รับความรู้ที่สามารถนำไปสอนนักเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมในอนาคตและยังมีการแข่งขันแฮ็กเกอร์ของเด็กนักเรียนด้วย</p>
โรงพยาบาล		-
ภาครัฐ		รัฐบาลกลาง จัดทำหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยในโลกไซเบอร์
ภาคเอกชน	นักวิจัย,กูเกิ้ล, สมาคมลูกเสือฯ	<p>-สมาคมลูกเสือหญิงแห่งประเทศไทย และบริษัท ไมโครซอฟต์ ได้ร่วมกันสร้างเว็บไซต์ เพื่อช่วยให้เด็กหญิงสามารถควบคุมความปลอดภัยออนไลน์ของตนเอง และเป็นแหล่งข้อมูลการศึกษาให้กับผู้ปกครอง</p> <p>เว็บไซต์ประกอบด้วยวิดีโอ แบบทดสอบ เว็บบอร์ด และบทความ เกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ เช่น การกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต และการคุกคามทางเพศออนไลน์ เป็นต้น</p> <p>- กูเกิ้ล ได้ทำการเปิดตัวหลักสูตรสำหรับชั้นเรียน และเกมคอมพิวเตอร์ ในชื่อของ "Be Awesome" เพื่อช่วยปลูกฝังเยาวชนให้มีความรู้ ความเข้าใจใน ด้านดิจิทัล และเพื่อส่งเสริมให้กลายเป็นพลเมืองอินเทอร์เน็ตที่ดี โครงการนี้ได้รับการยอมรับจากเด็กๆว่า “สนุก” และชื่นชอบที่จะได้เรียนรู้ผ่านวิธีนี้มากกว่าวิธีแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ เด็กๆ ยังพร้อมที่จะนำความรู้ที่ได้ไปแบ่งปันให้กับคนใกล้ชิดของตัวเองอย่างจริงจัง</p> <p>-Danah Boyd นักวิจัยและนักการศึกษาได้เสนอให้ทำการส่งเสริมการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมแบบ “วงล้อ” ด้วยการฝึกอบรม ให้ความรู้แก่เด็กๆ ที่มีอายุน้อย แล้วจึงค่อยให้อิสระที่มากขึ้นในช่วงวัยรุ่น เมื่อวัยรุ่นเหล่านี้ มีครอบครัวของตัวเอง ก็จะกลายมาเป็นผู้ปกครองที่มีคุณภาพ ที่พร้อมสั่งสอนเด็กในรุ่นต่อไป</p>

ประเทศแคนาดา

The Royal Canadian Mounted Police นิยาม cyberbullying ว่าเป็นการใช้การสื่อสารเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต เครื่องข่ายสื่อสารสังคม เว็บไซต์ อีเมล การส่งข้อความที่ล่วงละเมิดผู้อื่น ได้แก่

- การส่งข้อความหรืออีเมล ที่เป็นการข่มขู่ หรือทำร้ายจิตใจ
- การรวบรวมเหยื่อ จากสื่อสังคมและเว็บไซต์ต่างๆ
- โพสต์ภาพที่ไม่เหมาะสมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ
- ปลอมแปลงตัวตน โดยใช้ข้อมูลของเหยื่อ
- ส่งข้อความเผยแพร่ข่าวลือ ข่าวดูชบชิบ
- แแท็กภาพไม่เหมาะสมไปที่เหยื่อ

จากสถิติการกลั่นแกล้งที่เกิดขึ้นในแคนาดาพบว่า ถ้าเหยื่อถูกข่มขู่อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จะมีอาการทางกายคือ ปวดหัว ภาวะวุ่นวาย ปวดท้อง ซึ่งจำเป็นต้องเยียวยาทางจิตใจและถ้าเป็นวัยรุ่นก็มีแนวโน้มใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาเสพติด และตามมาด้วยอาชญากรรมต่างๆ ทั้งนี้ร้อยละ 60 ของเด็กประถมที่ถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ พบว่ามีการบันทึกประวัติอาชญากรรมเมื่อพวกเขาอายุประมาณ 24 ปี

นอกจากนี้ยังพบว่าเหยื่อจะมีอาการอื่นๆ ตามมาด้วยเช่น รู้สึกโดดเดี่ยว อาการทางประสาท เสรีรอนอนไม่หลับ เหนื่อยง่าย และพยายามฆ่าตัวตาย การถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ยังทำให้พวกเขามีความนับถือตัวเองต่ำ พฤติกรรมก้าวร้าว และไม่เข้าสังคม

เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์พบว่าเด็กแคนาดาอายุ 13 ปีเป็นช่วงอายุที่ถูกกลั่นแกล้งมากเป็นอันดับที่ 9 ในจำนวน 35 ประเทศที่ทำการศึกษาและเด็กกลุ่มนี้มีความคิดที่จะฆ่าตัวตายตลอดเวลา

จากผลการวิจัยพบว่าการถูกกลั่นแกล้งส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กในอนาคต ดังนี้

- มีพฤติกรรมที่ไม่สามารถแยกแยะถูกผิด
- เป็นทุกข์จากการขาดความรับผิดชอบของตนเอง
- มีแนวโน้มใช้สารเสพติด
- มีตัวเลขบ่งชี้ว่าลาออกจากโรงเรียนมากขึ้น
- รู้สึกอยากทำร้ายผู้อื่น
- มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์เมื่อมีคนรัก
- เด็กมักมีปัญหาเมื่ออยู่ในโรงเรียน
- ร้อยละ 47 ของผู้ปกครองยอมรับว่าเด็กๆ ของพวกเขาถูกกลั่นแกล้งทางออนไลน์
- ร้อยละ 16 อ้างว่าลูกของตัวเองเคยถูกกลั่นแกล้งทางออนไลน์

- เด็กผู้หญิงถูกกลั่นแกล้งมากกว่าเด็กผู้ชาย
- ร้อยละ 73 ของเหยื่อระบุว่า ได้รับข้อความข่มขู่ หนายบาย ทั้งจากอีเมลและข้อความในออนไลน์
- ร้อยละ 6-8 ของเหยื่อไม่ยอมไปโรงเรียน
- การกลั่นแกล้งออนไลน์นับเป็นความรุนแรงขั้นต่ำที่เกิดขึ้นในโรงเรียน
- ผลการวิจัยปี 2010 ทำการศึกษาที่ Toronto Junior High and High Schools ซึ่งสำรวจพฤติกรรมการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ในกลุ่มเด็กมัธยมต้นและมัธยมปลายพบว่า ร้อยละ 49.5 เคยถูกกลั่นแกล้ง แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้รายงานการข่มขู่

จากการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการสภาวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ของประเทศแคนาดา พบว่าผู้ที่มิสิทธิ์เข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์มักไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างการกลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์ การล่วงละเมิดและเรื่องตลกที่ไม่เป็นอันตรายหรือการล้อเลียนต่างๆ ที่สถิติการถูกกลั่นแกล้งสูงขึ้น แต่วัยรุ่นจำนวนมากไม่คิดว่าการกลั่นแกล้งทางออนไลน์เป็นเรื่องใหญ่

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวปฏิบัติ/การแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครองใส่ใจสอบถามบุตรหลานสม่ำเสมอ - เคารพความเป็นส่วนตัวของเด็ก - ตรวจสอบไฟล์ในเครื่องคอมพิวเตอร์สม่ำเสมอ - สอนให้ใช้การออนไลน์อย่างถูกต้อง - พูดคุยกับลูกเกี่ยวกับอันตรายที่สามารถเกิดขึ้นได้จากโลกออนไลน์ และบอกให้เขารู้ว่าเราพร้อมที่จะอยู่คอยช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่เลวร้าย - พูดคุยกับผู้ปกครองของเด็กอื่น เกี่ยวกับประสบการณ์ของคุณในการช่วยเหลือเด็ก จากการใช้อินเทอร์เน็ต - อธิบายให้เขาเข้าใจว่า ผู้ใหญ่ที่ดี และมีความรับผิดชอบ ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์กับผู้เยาว์แปลกหน้าในโลกออนไลน์ - มีโปรแกรมกรองข้อมูล
ศูนย์เด็กเล็ก		-
โรงเรียน	ครู	<p>นักวิจัยได้ร่วมมือกันค้นคว้าเกี่ยวกับการข่มขู่การกลั่นแกล้งและนำมาใช้ในโรงเรียน</p> <p>มีการจัดทำเชิงนโยบาย ขั้นตอนแรกสร้างนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินการประเมินความต้องการของโรงเรียน ช่วยกำหนดพารามิเตอร์และขอบเขตของปัญหาของโรงเรียนก่อนที่จะตัดสินใจในแนวทางที่ดีที่สุด (National Children's Bureau, 2000; Pepler & Craig, 2000; Pellegrini, 2002;</p>

		<p>Sampson, 2002) วัตถุประสงค์หลักของการประเมินความต้องการคือการกำหนดพื้นฐานของปัญหา: ใคร, อะไร, เมื่อใด, ทำไมและอย่างไร การประเมินความจำเป็นต้องมีการดำเนินการตลอดโครงการโดยเริ่มจากการประเมินพื้นฐานและตามด้วยการประเมินเป็นระยะ ๆ ตลอดช่วงการแทรกแซงเพื่อให้ข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับความต้องการของโรงเรียน (National Prevention Center, 1997 Mayencourt, Locke & McMahon, 2003, Shaw , 2001) ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือวัดต่างๆ ได้แก่ แบบสำรวจแบบสอบถามการสัมภาษณ์การทำแผนที่จุดเชื่อมต่อเพื่อกลับแกล้งและการให้คะแนนของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน (Lumsden, 2002; Sampson, 2002)</p>
โรงพยาบาล		-
ภาครัฐ	<p>หน่วยงาน CPSD, NCPC</p>	<p>-มีหน่วยงานทำการวิจัยและเผยแพร่ข้อมูลเรื่องการกลั่นแกล้งออนไลน์ให้ผู้คนตระหนัก</p> <p>-จัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ เป็นแผนปฏิบัติการของรัฐบาลแคนาดาเพื่อลดอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อขั้นต้นโดยใช้การป้องกันอาชญากรรมผ่านแนวทางการพัฒนาสังคม (CPSD) เป็นแนวทางเชิงรุกที่จะกล่าวถึงปัจจัยเสี่ยงทางสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่ออาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อ ศูนย์ป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ (NCPC) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของยุทธศาสตร์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความปลอดภัยสาธารณะและการเตรียมพร้อมในกรณีฉุกเฉินแคนาดาสนับสนุนองค์กรและชุมชน โดยการจัดหาความรู้และทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกและรักษาความพยายามในการป้องกันอาชญากรรมของตน</p> <p>แผนยุทธศาสตร์ของ NCPC สำหรับปีพ. ศ. 2545 - 2546 ได้ระบุถึงความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกับชุมชนและคู่ค้าเพื่อพัฒนาแบ่งปันและใช้ความรู้ในประเด็นสำคัญ ๆ หนึ่งในความสำคัญที่ได้รับเลือกคือ โครงการต่อต้านการกลั่นแกล้งในโรงเรียนเนื่องจากความตระหนักที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการข่มขู่เป็นปัญหาระหว่างเยาวชนและความสามารถของ NCPC ในการให้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์จากการสนับสนุน โครงการต่อต้านการกลั่นแกล้งทั่วประเทศแคนาดา</p>
เอกชน	องค์กรอิสระ	<p>-Summerland, B.C. STOP A BULLY เป็นหน่วยงานรณรงค์ให้หยุดการกลั่นแกล้งออนไลน์ ที่ตั้งขึ้นในปี2009 มีโรงเรียนของสมาชิกในทุกมณฑลและเขตปกครองในประเทศแคนาดาเข้าร่วม และจัดจำหน่ายสาย</p>

		รัดข้อมือป้องกันการข่มขู่กว่า 150,000 รายผ่านโครงการ PINK WRIST CAMPAIGN ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในการยับยั้งการกลั่นแกล้งออนไลน์
--	--	--

ประเทศอังกฤษ

อังกฤษเป็นอีกประเทศที่มีความตื่นตัวในการปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์ นอกจากรัฐบาลแล้วยังมีเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อทำงานร่วมกันในด้านนี้ จำนวนกว่า 200 องค์กร อาทิ OFFCOM , The UK Council for Child Internet Safety (UKCCIS) ฯลฯ เพื่อช่วยปกป้องเด็กให้ปลอดภัยจากการออนไลน์

รายงานวิจัย Towards a better internet for children: Findings and recommendations from EU Kids Online to inform the CEO coalition ที่เผยแพร่เมื่อปี 2012 ในวารสารออนไลน์ของ UKCCIS ระบุว่าวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อศึกษาการออนไลน์ของเด็ก 25 ประเทศใน ยุโรปและพบว่าผู้ปกครองกังวลกับการออนไลน์ของเด็กที่มีความเสี่ยง ผู้ปกครอง ร้อยละ 33 กังวลเรื่องการติดต่อกับคนแปลกหน้า ร้อยละ 32 กังวลเรื่องเนื้อหาไม่เหมาะสม มากเป็นอันดับ 5 และ 6

- ร้อยละ 13 ของเด็กที่วิตกเกี่ยวกับภัยคุกคามบนโลกออนไลน์ ระบุว่าพวกเขาต้องการเครื่องมือแจ้งเตือน (Reporting Tools) และเด็ก 2 ใน 3 ที่ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวบอกว่ามีประโยชน์มาก

- ร้อยละ 35 ของเด็กในตุรกีเจอทั้งภัยคุกคามจากออนไลน์และใช้เครื่องมือแจ้งเตือน ส่วนในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น

- ร้อยละ 43 ของเด็กวัย 9-16 ปี มีการตั้งค่าความเป็นส่วนตัว (privacy setting) ร้อยละ 28 ตั้งค่าเป็นบางครั้ง และร้อยละ 26 เปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ

- เด็กที่ตั้งค่าข้อมูลเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะมักจะเปิดเผยเบอร์โทรศัพท์และที่อยู่ส่วนตัว ดังนั้นต้องใช้ความพยายามมากขึ้นเพื่อส่งเสริมการใช้การตั้งค่าความเป็นส่วนตัวและทำให้ใช้งานง่าย เด็ก ๆ มีแนวโน้มที่จะมีโปรไฟล์สาธารณะ หากพวกเขาไม่สามารถเข้าใจหรือจัดการการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวได้ หากเป็นเด็กผู้ชายถ้าพ่อแม่ของพวกเขาห้ามใช้ SNS ของตนหรือหากพวกเขามีปัญหาทางจิต การใช้การจัดประเภทเนื้อหาที่กว้างขึ้นจะช่วยให้

ทั้งนี้พบว่าร้อยละ 14 ของเด็กอายุ 9-16 ปีได้เห็นภาพทางเพศบนเว็บไซต์ ร้อยละ 8 ของเด็กอายุ 11-16 ปีเห็นภาพของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์และอวัยวะเพศ และร้อยละ 2 เคยเห็นเห็นภาพทางเพศที่รุนแรง

ข้อมูลวิจัยของ Liam Hackett (2013) ในหัวข้อ Annual Bullying Survey ซึ่งสำรวจวัยรุ่นจำนวน 2,000 คนในอังกฤษ โดยในจำนวนนี้ ร้อยละ 69 หรือประมาณ 7 ใน 10 มีอายุ 13-22 ปี ระบุถึงประสบการณ์การถูกลั่นแกล้งในออนไลน์ ดังนี้

ร้อยละ 20 ถูกกลั่นแกล้งรุนแรง

ร้อยละ 37 มีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งบ่อยครั้ง

ร้อยละ 54 เป็นกรณีรุนแรง และถูกคุกคามสองครั้งผ่านเฟซบุ๊ก

สถิติการกลั่นแกล้งออนไลน์ในอังกฤษมีแนวโน้มสูงขึ้น และเด็กข้ามเพศมีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งมากกว่าเด็กชายและหญิง ซึ่งได้มีการทดสอบระดับความรุนแรงเต็ม 10 พบค่าเฉลี่ยที่น่าตกใจคือ 7.5

ผลการวิจัยของ Steven Walker (2011) ในหัวข้อ Cyber bullying Statistics ทำการสำรวจเด็กและวัยรุ่นกว่า 1 หมื่นคนในอังกฤษพบว่าร้อยละ 29 ของเด็กที่โดนกลั่นแกล้ง จะไม่ยอมไปโรงเรียน ร้อยละ 39 หยุดการสื่อสารกับคนนอกสถานบันการศึกษา

ในช่วงระยะเวลาเกือบ 1 ปีตั้งแต่ 1 เมษายน ปี 2011 ถึง 31 มีนาคม ปี 2012 สายด่วน ChildLine ระบุว่าได้ให้คำปรึกษากับเด็กประมาณเกี่ยวกับการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ จำนวน 31,599 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของการให้คำปรึกษาในช่วงนั้น การถูกกลั่นแกล้งออนไลน์สะท้อนให้เห็นความรุนแรงในประเทศ เช่น การข่มขืน หรือภาวะตกต่ำของอารมณ์ โดยปกติเด็กจะไม่อยากปรึกษาผู้ใหญ่ถ้าไม่รู้สึกสิ้นหวังจริงๆ และสถานการณ์แบบนี้กำลังลุกลามไปทั่วประเทศ

รายงานบันทึกจาก The Guasp school ในเดือนเมษายนปี 2012 ระบุว่าร้อยละ 46 ของเด็กและวัยรุ่นเคยโดนกลั่นแกล้งที่โรงเรียน ร้อยละ 38 ของเด็กกังวลเกี่ยวกับการถูกกลั่นแกล้ง ร้อยละ 55 ซึ่งเป็นเลสเบียน เกย์ และไบเซ็กชวล ถูกกลั่นแกล้งที่โรงเรียน ทั้งนี้เหยื่อการถูกกลั่นแกล้งไม่ได้มีลักษณะจำเพาะ แต่จะเป็นบุคคลที่อ่อนแอ หรือมักต้องพึ่งพิงผู้อื่น

รายงานจากสถาบันนโยบายด้านการศึกษา (EPI) โดย Emily Frith ที่ปรึกษาของ Nick Clegg อดีตรองนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย พบว่า วัยรุ่นชาวอังกฤษ ร้อยละ 37.3 ถูกจัดให้เป็นกลุ่มผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตสูงที่สุดของโลก โดยใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งก่อน และหลังเลิกเรียน ในการออนไลน์มากกว่าทุกประเทศในกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการพัฒนา (OECD) ที่มีสมาชิกกว่า 35 ประเทศ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มของเยาวชนที่เริ่มใช้งานอินเทอร์เน็ตครั้งแรกในประเทศไทย มีอายุเพียง 6 ปี หรือน้อยกว่า ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทาง OECD

รายงานฉบับเดียวกันยังเตือนอีกว่า การใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นระยะเวลานานๆ อาจส่งผลกระทบต่อเชิงลบ และ สวัสดิภาพของต่อเด็ก และเยาวชน เนื่องจากมีรายงานว่า เยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตยาวนานมากที่สุด มีแนวโน้มว่าจะถูกรังแกกว่าร้อยละ 17.8 มากกว่า เยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง ที่มีเพียงร้อยละ 6.7 เท่านั้น

เยาวชนกว่า ร้อยละ 34 ในประเทศอังกฤษ เคยได้รับประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต และมีการเข้าถึงเนื้อหาต่างๆ ที่เป็นอันตราย เช่น เว็บไซต์ส่งเสริมการทำร้ายตัวเอง หรือมีประสบการณ์เชิงลบบางอย่าง เมื่อใช้งานสื่อสังคมออนไลน์

สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหา ได้มีการเสนอให้คณะรัฐมนตรี สร้างสื่อสำหรับสังคม ครอบครัว และ โรงเรียน เพื่อช่วยให้เยาวชนมีจิตใจเข้มแข็ง มีอารมณ์ที่ดี แจ่มใส เพื่อให้เยาวชนสามารถใช้สื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างเหมาะสม และจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ตได้ด้วยตัวเอง

ในด้านสถาบันครอบครัว ภาครัฐแนะนำว่า ผู้ปกครองไม่ควรจำกัดการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน เช่น การกำหนดเวลา หรือห้ามเข้าถึงเว็บไซต์บางแห่ง รายงานฉบับนี้ชี้ว่า “การพยายามปกป้องเด็กจากความเสี่ยงของสื่อออนไลน์ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ไร้ประสิทธิภาพ” ความยืดหยุ่น เป็นสิ่งที่ดีต่อตัวเด็กที่ต้องเผชิญหน้ากับสื่อออนไลน์ ในขณะที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวปฏิบัติและแนวทางการแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> -ผู้ปกครองไม่ควรจำกัดการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของเด็ก เช่น การกำหนดเวลา หรือการเข้าถึงบางเว็บไซต์ -มีการใช้ตัวกรองอินเทอร์เน็ตระดับเครือข่ายในบ้าน เพื่อป้องกันการเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมของบุตรหลาน -ผู้ปกครองมีการตั้งค่าอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของเด็ก เพื่อป้องกันไม่เกิดการดาวน์โหลดแอปพลิเคชันที่ไม่ได้รับอนุญาต - ตั้งกฎเกณฑ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเช่น เว็บไซต์ใดที่สามารถเข้าชมได้ ช่วงเวลาในการใช้ และจำนวนระยะเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ต การขออนุญาต ให้ผู้ปกครองพิจารณาก่อนรับชมวิดีโอจากยูทูป และการขออนุญาต เพื่อติดตั้งแอปพลิเคชันใหม่ๆ ในอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ฯลฯ -พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับชีวิตในขณะที่ทำการออนไลน์ และพูดคุยเกี่ยวกับความปลอดภัยขั้นพื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างน้อยทุก 2 สัปดาห์ -มีการตรวจสอบอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของเด็ก และทำการตั้งค่า เพื่อปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็ก
ศูนย์เด็กเล็ก	-	-
โรงเรียน	นักเรียน	-มีหลักสูตรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต และการออนไลน์อย่างปลอดภัยในโรงเรียน มีการเสนอว่า ให้โครงการนี้ เป็นหนึ่งในหลักสูตรการเรียนสำหรับเด็ก ตั้งแต่อายุ 4 ขวบ ขึ้นไป
โรงพยาบาล	-	-
ภาครัฐ	รัฐบาล	ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้คณะรัฐมนตรี สร้างสื่อสำหรับสังคม ครอบครัว และ โรงเรียน

		เพื่อช่วยให้เยาวชนมีจิตใจที่เข้มแข็ง มีอารมณ์ที่ดี แจ่มใส ใช้สื่อออนไลน์ได้อย่างเหมาะสม สามารถจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ตได้ด้วยตัวเอง และรักษาสิทธิให้กับเด็ก
ภาคเอกชน	เจ้าของสื่อออนไลน์ ,บ. Instagram, สำนักข่าวบีบีซี, องค์กรไม่แสวงผลกำไร	<ul style="list-style-type: none"> - มีแผนกำหนดให้บริษัทเจ้าของโซเชียลมีเดียต่างๆ ระบุเนื้อหาที่เหมาะสม และไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก ในสื่อออนไลน์ของตัวเอง -บริษัท Instagram กำหนดข้อมูลที่เข้าใจง่าย และชัดเจน เกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัย และความเป็นส่วนตัว พร้อมกับจัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครอง เพื่อช่วยในการพูดคุยกับเด็ก เกี่ยวกับความปลอดภัยในโลกออนไลน์ -สำนักข่าวบีบีซี(BBC)จัดทำโครงการ BBC Learning รณรงค์ให้เด็กๆ มีเททอภิปราชเพื่อตัวเอง เกี่ยวกับความกดดันต่างๆ ที่ได้พบขณะออนไลน์ -มีการสร้างแอปพลิเคชันสำหรับโทรศัพท์มือถือที่ช่วยให้ผู้ปกครอง สามารถตรวจสอบข้อความ และการเข้าถึงเว็บไซต์ทุกอย่าง ที่บุตรหลานได้เข้าเยี่ยมชม จากโทรศัพท์มือถือของผู้ปกครอง -NSPCC รณรงค์ให้โซเชียลมีเดียถูกควบคุม และเรียกร้องให้ผู้บริการอินเทอร์เน็ตจัดทำบัญชีออนไลน์สำหรับเด็กที่มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ที่สามารถตั้งค่าความเป็นส่วนตัวอย่างเข้มงวด -องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรหลายแห่ง จัดทำสายด่วนให้คำปรึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ต้องการความช่วยเหลือ -มีการเรียกร้องให้บริษัทโซเชียลมีเดียต้องมีกฎต่อต้านการขาดความรับผิดชอบต่อการกระทำของผู้ใช้ หรือมีการยกเลิกบัญชีผู้ใช้ถ้าหากจำเป็น

ประเทศสิงคโปร์

จากข้อมูลเรื่อง Singapore 2nd Worldwide in Cyberbullying searches on Google ที่เผยแพร่ใน เว็บไซต์ Nobullying.com ซึ่งปรับปรุงข้อมูลล่าสุดเมื่อเดือนมีนาคม 2017 ระบุว่าประเทศสิงคโปร์ ในช่วงปี 2014 มีการค้นหาคำว่า Cyberbullying มากกว่าปีที่ผ่านมาในอัตราสูงขึ้นไปมาก และพบว่า ร้อยละ 70 ของนักเรียนจำนวน 4,000 คนในสิงคโปร์ที่ทำการสำรวจ กล่าวว่า มีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งออนไลน์จากเพื่อนในโรงเรียน

ประเภทของการกลั่นแกล้งมีหลากหลาย อาทิการล่วงละเมิด(Harassment)การสะกดรอยหรือการแอบเกาะติดชีวิตผู้อื่น(Stalking) การเผยแพร่ข่าวลือ(Rumor Spreading)การเปิดเผยหรือแชร์ข้อมูลของผู้อื่นอย่างไม่เหมาะสม (Disclosure/sharing of personal information of others without their consent)การต่อต้านหรือการคว่ำบาตร (Exclusion/ Ostracism)การส่งต่อข้อมูลในประเด็นคุกคาม(Heated Exchanges)การหมิ่นประมาท การป้ายสี การเยาะเย้ย(Defaming, Belittling, or Mocking)และการแอบอ้าง(Impersonating)

ส่วนใหญ่เหยื่อที่ถูกกลั่นแกล้งจะซึมเศร้าเพราะรู้สึกโดดเดี่ยว เขาจะไม่เล่าเรื่องถูกกลั่นแกล้งให้ใครฟังเพราะคิดว่าไม่มีใครเชื่อ และช่วยอะไรเขาไม่ได้ จากการศึกษาในปี 2010 โดย The Regional Educational Laboratory of Northeast and Islands (REL-NED)พบว่า ร้อยละ 40 ของผู้ถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ในโรงเรียนไม่มีข้อมูลบันทึกไว้ และจากนักเรียนที่ศึกษาจำนวน 5,000 คน มีอายุระหว่าง 12 –18ปี

จากการสำรวจโดยwww.stopcyberbullying.org, ในหัวข้อเหยื่อของการกลั่นแกล้งออนไลน์: [victims of Cyber bullying](#) ได้นำเสนอวิธีแก้ปัญหาดังนี้

- ร้อยละ 36 เรียกร้องให้หยุดการคุกคาม
- ร้อยละ34 ระวัง(Blocked)การสื่อสารออนไลน์
- ร้อยละ34 คุยกับเพื่อนถึงเรื่องการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์
- ร้อยละ29 ไม่ได้ทำอะไรเลยเมื่อถูกคุกคาม
- ร้อยละ28 หยุดออนไลน์(**offline**)
- ร้อยละ 11เท่านั้นที่พูดคุยเรื่องดังกล่าวกับผู้ปกครอง

ทั้งนี้เด็กที่ถูกกลั่นแกล้งออนไลน์มักย้ายโรงเรียน เด็กที่อายุน้อยเมื่อถูกกลั่นแกล้งมักจะมีอาการป่วยทางกาย เช่น เจ็บคอ ไอ ปวดหัว ปวดท้อง คัดจมูก ฯลฯ

เด็กที่ถูกรังแกมักจะย้ายโรงเรียนด้วยความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับการถูกกลั่นแกล้ง และพบกับผลกระทบทางอารมณ์อารมณ์และทางกายภาพของการถูกรังแก ทั้งนี้มีนักเรียนจำนวนมากถึง 160,000 คนย้ายโรงเรียนเมื่อเกิดปัญหาการกลั่นแกล้งออนไลน์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวปฏิบัติหรือการแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	ผลสำรวจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 3,000 คนและนักเรียนระดับประถมศึกษา 1,900 คนในปี2015 โดย Touch Cyber Wellness ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่ดำเนินการเฝ้าระวังความปลอดภัยทางออนไลน์ในโรงเรียน ผู้ปกครองสามารถช่วยเด็กได้ด้วย 5 เทคนิคดังนี้ -หยุด สอนเด็กว่าหากรู้สึกไม่สบายใจให้หยุดออนไลน์ทันที -บล็อกบอกให้ถูกตัดขาดการสื่อสารทันที เครื่องมือสื่อสารส่วนใหญ่และแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียนำเสนอคุณลักษณะที่สามารถใช้เพื่อบล็อกเฉพาะบุคคลจากรายชื่อผู้ติดต่อได้ -บันทึก บอกเขาว่าอย่าลบอีเมลที่ไม่เหมาะสม หรือข้อความโต้ตอบแบบทันที หรือข้อความตัวอักษรเพราะอาจมีประโยชน์ในอนาคต

		<p>สอนให้ลูกของคุณบันทึกหลักฐานทั้งหมดไว้หากมีความจำเป็นต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่การทำเช่นนี้จะช่วยให้ลูกของคุณได้รับการเชื่อมั่นและควบคุมสถานการณ์ได้</p> <p>-บอก สอนลูก ๆ ว่าไม่ควรต้องทนทุกข์ทรมานจากการกลั่นแกล้ง พวกเขาสามารถไว้วางใจพ่อแม่ ครู หรือบุคคลใกล้ชิดและสามารถเล่าเรื่องราวต่างๆได้เพื่อรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุน</p> <p>-รายงาน หากไม่สามารถหยุดการกลั่นแกล้งออนไลน์ได้พวกเขาต้องรายงานผู้ต้องสงสัยให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวมทั้งบิดามารดา และครูทราบทันที</p> <p>-มีการจัดทำข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้พ่อแม่สามารถดาวน์โหลดแอปมือถือไอชเบอร์สุขภาพฟรีที่เรียกว่า notAnoobie บน Apple iTunes และร้านค้า Google Play ได้ ภายใต้ชื่อ "noobie"</p>
ศูนย์เด็กเล็ก	-	-
โรงเรียน		
โรงพยาบาล	-	-
ภาครัฐ		
เอกชน		

มาเลเซีย

ข้อมูลจากเว็บไซต์ Digital News Asia เผยแพร่เมื่อ 2012 พาดหัวข่าวว่าเด็ก มาเลเซีย 1 ใน 3 ตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ พ่อแม่เด็กเรียกร้องให้ช่วยเหลือเด็กที่ถูกกลั่นแกล้ง ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวนี้เผยแพร่โดยบริษัทไมโครซอฟต์ (<http://go.microsoft.com/?linkid=9808197>) ซึ่งทำการศึกษาครอบคลุมเด็ก 7,600 คนตั้งแต่อายุ 8 ถึง 17 ปีโดยเน้นถึงวิธีที่เด็ก ๆ ได้รับการปฏิบัติต่อกันและกันในโลกออนไลน์โดยเริ่มสำรวจตั้งแต่วันที่ 11 ม.ค. – 19ก.พ. ปี 2012 ใน 25 ประเทศรวมทั้งมาเลเซีย

ในมาเลเซียมีการสำรวจพบว่าร้อยละ 38 ของผู้ตอบขบวนการมาเลเซียมีความกังวลมากเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ในขณะที่เพียงร้อยละ 27 ของผู้ปกครองที่พูดคุยถึงความเลวร้ายทางออนไลน์กับลูกหลานของตน ซึ่งสอดคล้องกับทั่วโลกที่มีผลการวิจัยว่าเด็ก ๆ กว่าครึ่ง (ร้อยละ 54) กังวลว่าจะถูกกลั่นแกล้งทางออนไลน์

ผลการศึกษายังพบว่า

- เด็ก 4 ใน 10 คนระบุว่าพวกเขามีประสบการณ์ในสิ่งที่ผู้ใหญ่อาจพิจารณาว่าเป็นการกลั่นแกล้งทางออนไลน์

- ร้อยละ 24 ระบุว่าพวกเขาได้กระทำบางอย่างที่พ่อแม่จะต้องพิจารณาว่าเป็นการข่มขู่ในขณะออนไลน์

- ร้อยละ 5 ของพ่อแม่มีส่วนร่วมกับโรงเรียนเด็ก ๆ ของพวกเขาเกี่ยวกับการก่อกวนทางออนไลน์

Jasmine Begum (pic), director of Corporate Affairs, Malaysia and New Markets, Microsoft Malaysia. กล่าวว่า "การก่อกวนทางออนไลน์ถือเป็นความท้าทายที่แท้จริงและเป็นปัญหาร้ายแรงทั่วโลกและมาเลเซียไม่ได้รับการยกเว้นจากข้อเท็จจริงนี้"

เด็ก ๆ มาเลเซีย ต้องการพูดคุยกับพ่อแม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่มีเพียงร้อยละ 27 เท่านั้นที่พ่อแม่ได้พูดคุยกับลูก ๆ เกี่ยวกับการปกป้องตนเองทางออนไลน์ นอกจากนี้มีเด็กเพียงร้อยละ 4 เท่านั้นที่ กล่าวว่าโรงเรียนของพวกเขา มีนโยบายอย่างเป็นทางการที่จะระบุว่าลักษณะใดคือการก่อกวนทางออนไลน์

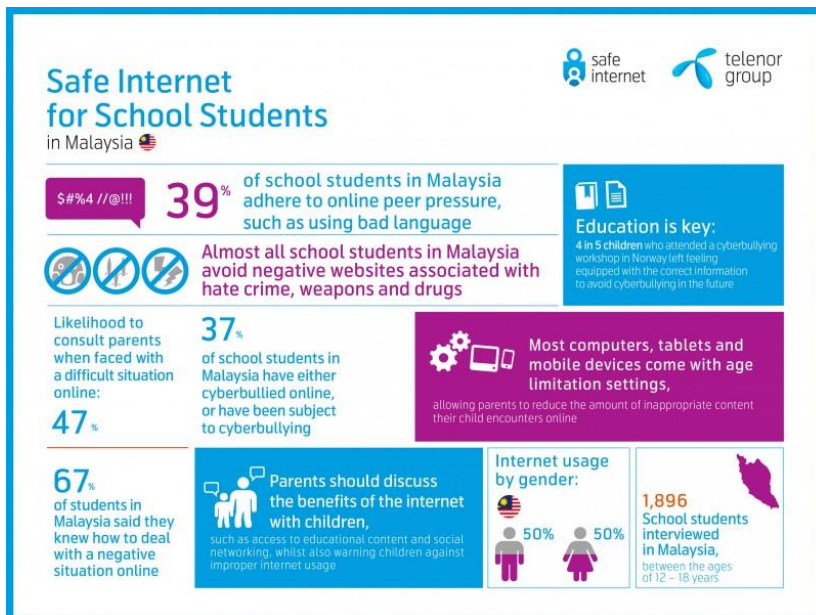
Noor Azimah ประธานกลุ่มปฏิบัติการเพื่อการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง (PERSE) กล่าวว่าเด็กทุกวันนี้กำลังเผชิญกับเทคโนโลยีในวัยเด็ก

"นี่อาจทำให้เกิดช่องว่างทางเทคโนโลยีซึ่งพ่อแม่และนักการศึกษาไม่สามารถกรอกข้อมูลได้หากไม่มีการฝึกอบรมที่เหมาะสม รวมถึงนโยบายของโรงเรียนที่เป็นทางการเกี่ยวกับการก่อกวนทางออนไลน์อาจช่วยเติมเต็มช่องว่างนี้และในเวลาเดียวกันยังเป็นช่องทางให้พ่อแม่ครูและเด็ก ๆ สามารถเข้าใจและระงับการก่อกวนทางออนไลน์ได้"

Dr Abdul Kadir Abu Bakar, president of the Malaysian Psychiatric Association (MPA) กล่าวว่า "เด็ก ๆ ต้องการพื้นที่เพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหาที่น่าวิตก เช่น การก่อกวนทางออนไลน์กับผู้มีอำนาจ พวกเขาจำเป็นต้องรู้สิทธิปลอดภัยและมั่นใจเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เหนียวแน่นใจใจเช่นนี้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่พ่อแม่จะเริ่มมีบทบาทเชิงรุกในการติดตามพฤติกรรมของเด็กโดยเฉพาะออนไลน์"

จากการสำรวจของมาเลเซียพบว่ามีเพียงร้อยละ 30 ที่พ่อแม่ตรวจสอบการใช้คอมพิวเตอร์ของเด็ก ๆ (เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ร้อยละ 44)

ข้อมูลของ DIGI Telecommunications Sdn Bhd และ Telenor Group ที่ทำการศึกษาในปี 2016 ตามโครงการ CyberSAFE การใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนในรัฐทั้งหมดในมาเลเซียมีมากกว่าร้อยละ 90 โดย 1 ใน 4 มีประสบการณ์การก่อกวนทางออนไลน์และร้อยละ 37 ของนักเรียนเกี่ยวข้องกับก่อกวนทางออนไลน์

ที่มา : <http://www.malaysiandigest.com/frontpage/282-main-tile/659303-1-in-4-m-sian-schoolchildren-are-victims-of-cyberbullying-is-your-child-one-of-them.html>

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวปฏิบัติหรือการแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	-แนะนำให้เด็กฯ อ่านข้อมูลเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งในออนไลน์ และให้คำปรึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจให้กับเด็ก -ให้คำแนะนำแก่บุตรหลาน และตรวจสอบเว็บไซต์ ห้องแชท รวมไปถึงสิ่งต่างๆที่เด็กฯ กำลังจะแบ่งปันลงในโลกออนไลน์ แต่ต้องเป็นไปด้วยความสมดุล
ศูนย์ดูแลเด็กเล็ก	ผู้ปกครอง,ครู	-ผู้ปกครองไม่ควรอัปโหลดรูปถ่ายบุตรหลานของตัวเอง หรือของผู้อื่นลงในโลกออนไลน์ - ศูนย์ดูแลเด็กเล็กหลายแห่ง กำหนดให้ผู้ปกครองที่ลงทะเบียนกับทางศูนย์เท่านั้น จึงจะสามารถเข้าชมภาพถ่ายของเด็กๆของศูนย์ดูแลได้
โรงเรียน	ครู	-มีการพัฒนาเกณฑ์ชีวิตในโรงเรียน เกี่ยวกับความตระหนักรู้เท่าทันโลกออนไลน์
โรงพยาบาล	-	-
ภาครัฐ		-จัดทำนโยบายคุ้มครองเด็กออนไลน์ แนวทางการเลี้ยงดูบุตรหลานในโลกออนไลน์สำหรับผู้ปกครอง -พัฒนามาตรฐานเกณฑ์วัดความรู้ของครูในพื้นที่สำคัญของประเทศ

		<p>-จัดทำแผนให้ความรู้กับเด็กเกี่ยวกับวิธีการป้องกันตัวเองจากผู้ไม่หวังดี การถูกล่อลวงจากคนแปลกหน้า เรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมออนไลน์อย่างปลอดภัย วิธีการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลที่ดี ความแตกต่างระหว่างโลกความเป็นจริง กับโลกออนไลน์ และความสำคัญของการแชร์ประสบการณ์ออนไลน์กับผู้ปกครอง หรือครู</p> <p>-คณะกรรมการการคมนาคม และมัลติมีเดียของมาเลเซีย (MCMC) จัดทำโครงการ Klik Dengan Bijak (KDB) โดยเป็นพันธมิตรเชิงกลยุทธ์กับสมาคมลูกเสือ และสภาเยาวชนแห่งประเทศไทย มาเลเซีย เพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งความรับผิดชอบ และจริยธรรมในหมู่เยาวชนในโลกออนไลน์</p> <p>-รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสตรีครอบครัวและชุมชน จัดนิทรรศการ KEEP ME SAFE เกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กในโลกออนไลน์ ในงานมีเวทีเสวนา และการทำกิจกรรมต่างๆ</p> <p>-มีการเปิดตัวFORUMแบบครบวงจร ที่เชื่อมโยงผู้ปกครองไปยังหน่วยงานของรัฐ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร และศูนย์ดูแลเด็ก ที่ได้รับการลงทะเบียนเอาไว้ทั่วประเทศ</p> <p>- เปิดตัว โครงการป้องกันทางออนไลน์สำหรับเด็กๆ Child Online Protection และ โปรแกรมการรับรู้ "Click Smartly"</p>
ภาคเอกชน		<p>- เข้าร่วมเป็นพันธมิตรในโครงการพัฒนาแผนการศึกษาเกี่ยวกับการรู้เท่าทันโลกออนไลน์ที่รัฐบาลจัดทำขึ้น</p>

ประเทศญี่ปุ่น

ตามรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติของญี่ปุ่น (NPA) ระบุว่ากรณีการข่มขู่ออนไลน์ในโรงเรียนลดลงร้อยละ 25% ในปี 2015 ซึ่งนับเป็นปีที่สองติดต่อกันที่เหตุการณ์กลั่นแกล้งออนไลน์ได้ลดลง อย่างไรก็ตามพ่อแม่ชาวญี่ปุ่นยังมีเหตุผลที่จะกังวล แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่นและหน่วยงานทางการศึกษาจะพยายามระงับปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในโรงเรียนประถม มัธยมต้นและ โรงเรียนมัธยมปลาย แต่พฤติกรรมคุกคามเหล่านี้ก็ยังคงสร้างปัญหาอยู่

ในวัฒนธรรมญี่ปุ่น โรงเรียนมีแนวความคิดว่านักเรียนทุกคน ต้องมีมาตรฐานสูง เช่น "บุคลิกลักษณะ" และ "เอกลักษณ์" ที่โดดเด่น ในอดีตนักเรียนที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นเป้าหมายของผู้รังแกและอาจจะได้รับการข่มขู่เยาะเย้ยหรือถูกส่งข้อความคุกคามโดยเพื่อนของพวกเขา

ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมายทั่วไปปลอดภัยจากการถูกลั่นแกล้ง อย่างไรก็ตามวันนี้เด็กญี่ปุ่นหรือวัยรุ่นอาจเป็นเป้าหมายในการกลั่นแกล้งโดยไม่คำนึงถึงจุดยืนเหล่านั้นอีกต่อไป

จากผลการศึกษาในปี 2013 ที่ดำเนินการโดยศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรโรงเรียนในเขตกรุงโตเกียวเปิดเผยถึงการเข้าถึงการข่มขู่ในโรงเรียนของญี่ปุ่น พบว่าจากการสำรวจเด็กจำนวน 9,000 คนร้อยละ 66ยอมรับว่าเป็นเหยื่อของการข่มขู่ เกือบครึ่งหนึ่งของผู้เข้าร่วมการสำรวจ (ร้อยละ 46.9%) ยอมรับว่าเป็นเหยื่อ ในขณะที่การข่มขู่ออนไลน์เป็นภัยคุกคามที่ยิ่งใหญ่กว่าในหมู่นักศึกษาต่างชาติที่มาจากต่างประเทศ (หรือต่างชาติ) ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าในอดีตนักเรียนชาวญี่ปุ่นที่ถูกกลั่นแกล้งสามารถเปิดเผยว่าปัญหานี้เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นได้อย่างไร

ลักษณะการข่มขู่ : ในช่วงหลายปีที่ผ่านมากระทรวงศึกษาธิการวัฒนธรรมกีฬาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (MEXT) ได้ปรับคำจำกัดความของการกลั่นแกล้งหรือ "ijime" เพื่อระบุพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในทุกแง่มุมของสังคม นอกเหนือจากการกลั่นแกล้งในโรงเรียนแล้ว กรณีการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตและการข่มขู่ในที่ทำงาน คำจำกัดความกว้างของ ijime ซึ่ง MEXT กำหนดว่าเป็น "การกระทำของนักเรียนหรือนักเรียนต่อนักเรียนคนอื่นที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางร่างกายหรือจิตใจที่ทำให้เด็กได้รับความทุกข์ทรมานทางจิตใจหรือทางกาย"

การกลั่นแกล้งสามารถใช้ในรูปแบบต่างๆ ได้ตั้งแต่การหมิ่นประมาททางวาจาจนถึงการถูกทำร้ายร่างกาย หลังจากค้นคว้าพฤติกรรมนักเรียนที่ถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียนในปีการศึกษา 2014 กระทรวงศึกษาธิการได้นำเสนอข้อเท็จจริงที่กลั่นแกล้งต่อไปนี้:

-ร้อยละ 64 ของพฤติกรรมข่มขู่ ประกอบด้วย การล้อเลียนคำพูดและการคุกคามทางวาจา

-ร้อยละ 22 ประกอบไปด้วย การตีและเตะ

ทั้งนี้ นักการศึกษาและเจ้าหน้าที่ของญี่ปุ่นต้องมีความสม่ำเสมอในการแยกแยะสัญญาณการกลั่นแกล้งและระบุถึงลักษณะที่เป็นการข่มขู่ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญในการระงับการกลั่นแกล้งขึ้นต้น เพื่อป้องกันการกลั่นแกล้งจาก "รอยร้าว" นักการศึกษาและเจ้าหน้าที่ของญี่ปุ่นต้องแยกแยะความแตกต่างระหว่างความชั่วร้ายที่ไร้อันตรายหรือความโง่เขลาที่ไร้เดียงสาและพฤติกรรมทำลายล้างที่อาจเป็นอันตราย โรงเรียนที่ไม่มีนโยบายห้ามข่มขู่อย่างเป็นทางการจะพบว่าเป็นการยากที่จะหยุดการกลั่นแกล้งในโรงเรียนของพวกเขา

ปัญหาการข่มขู่ถูกลดลงจากโรงเรียนมาในโลกออนไลน์ นักเรียนชาวญี่ปุ่นสามารถโจมตีผู้อื่นได้โดยการโพสต์ความคิดเห็นหรือรูปภาพที่ไม่เหมาะสมในโซเชียลมีเดีย และสมาร์ตโฟน กลายเป็นเครื่องมือยอดนิยมในการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต เนื่องจากวัยรุ่นส่วนใหญ่มีโทรศัพท์เป็นของตัวเองจึงเป็นเรื่องง่ายในการส่งข้อความข้อความที่ทำร้ายจิตใจไปยังคนอื่นที่พวกเขาไม่ชอบ

แม้ว่าผลกระทบของการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตจะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนในชีวิตของเด็กและผู้ปกครอง แต่อาจพบว่าเป็นการยากที่จะระบุแหล่งที่มาของการโจมตีทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากวัยรุ่นใช้ชีวิตต่างๆ เพื่อให้กลุ่มออนไลน์ของตนเป็นแบบส่วนตัว ในบางกรณีเขาใช้คำแสดงออนไลน์เพื่อปกปิดข้อมูลประจำตัวของกลุ่มผู้ใช้ ชัดขวางผลการค้นหา ในกรณีอื่น ๆ กลุ่มจะได้รับการป้องกันด้วยรหัสผ่านเพื่อไม่ให้ผู้ใหญ่เข้าถึงได้ หากมีการข่มขู่ออนไลน์เกิดขึ้นในช่วงนอกเวลาเรียนหรือนอกสถานที่ ทางโรงเรียนมักไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

หลายกรณีของปัญหาจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนของตนเองในโรงเรียนหรือจากนักเรียนในโรงเรียนใกล้เคียงในพื้นที่ บางครั้งการกระทำของนักเรียนกระตุ้นเพื่อนร่วมชั้น โกรธ เขาหรือเธอเปิดการโจมตีทางออนไลน์ บ่อยครั้งที่คนอื่น ๆ เข้าร่วมการโจมตีเพียงแค่ "สนุก" เท่านั้น โดยไม่ทราบว่าร้ายแรงอาจเกิดขึ้นได้อย่างไร

สถิติการศึกษาเกี่ยวกับอัตราการฆ่าตัวตายของญี่ปุ่นย้อนหลังไป 41ปีจนถึง ปี 2013พบว่าในช่วงเวลานั้นมีการฆ่าตัวตายเกิดขึ้น 18,000 ครั้งเกิดขึ้นและมักเป็นวันเปิดเทอมหลังจากวันหยุดภาคฤดูร้อน นอกจากนี้ในปี2015 สาเหตุที่ทำให้เด็กอายุ 10-19 ปีเสียชีวิตในญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ก็คือการฆ่าตัวตาย ข้อเท็จจริงน่าตกใจเหล่านี้ทำให้พ่อแม่ชาวญี่ปุ่นกังวลเป็นอย่างยิ่ง

Wataru Nishida นักจิตวิทยาที่มีอาชีพจากมหาวิทยาลัย Temple of Tokyo นี้้อาจอธิบายได้ว่าทำไมเด็กและวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายมากขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ทำให้พวกเขาเสียหน้า เมื่อพิจารณาถึงอัตราการฆ่าตัวตายสูงในเด็กวัยรุ่น ไม่ยากที่จะสรุปได้ว่าการข่มขู่อาจก่อให้เกิดปัญหาได้ ในความเป็นจริงบันทึกการฆ่าตัวตายจากผู้ติดตามเหยื่อมักตำหนิความกดดันที่โรงเรียนหรือการข่มขู่อย่างทารุณ นอกจากนี้ การละเว้นทางสังคมหรือการละเลยก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ตที่เกิดกับนักเรียน สถิติแสดงให้เห็นว่าการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ตในญี่ปุ่นกำลังค่อยๆเพิ่มขึ้น โดยที่นักเรียนมัธยมปลายได้รับผลกระทบมากที่สุด

ผลที่ตามมาหลังการโพสต์ข้อความถูกอ่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า นอกจากทำลายชื่อเสียงของผู้ถูกกลั่นแกล้งอย่างรวดเร็วแล้วยัง มีผลให้พวกเขาเครียดและขาดความมั่นใจ มีผลต่ออารมณ์ในทางลบอย่างมากมายและยังนำไปสู่การฆ่าตัวตายด้วย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวปฏิบัติ/การแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	-ให้ความระมัดระวังการใช้เว็บไซต์ และโซเชียลมีเดียของเด็ก -สร้างความตระหนักถึงอันตรายจากการโพสต์ข้อมูลส่วนบุคคลในเว็บไซต์ และ เฟซบุ๊ก รวมไปถึงการติสนิทจากคนแปลกหน้าที่ไม่

		<p>รู้จัก</p> <ul style="list-style-type: none"> -ปลูกฝังว่าหากได้รับข้อมูล ที่ไม่เหมาะสม หรือมีการโพสต์เชิงลบ ให้ทำการรายงานกับผู้ปกครองทันที ก่อนที่จะไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ -ปลูกฝังให้บุตรหลานมีมาตรฐานด้านศีลธรรม การยอมรับ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น -สร้างความตระหนัก เกี่ยวกับอันตรายจากการกลั่นแกล้งออนไลน์ เพื่อให้เกิดการเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ด้วยตัวเองอย่างเหมาะสม
ศูนย์เด็กเล็ก	-	-
โรงเรียน	ผู้บริหาร โรงเรียน,ครู	<p>ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> -โรงเรียนต้องมีมาตรการลงโทษผู้ที่กระทำความผิดอย่างจริงจัง -โรงเรียนต้องดำเนินตามนโยบายต่อต้านการกลั่นแกล้งของรัฐบาล -ครูสามารถลดการกลั่นแกล้งให้น้อยลง ด้วยการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ -โรงเรียน และหน่วยงานท้องถิ่นต้องรับผิดชอบต่อการกระทำที่อันตรายกระทำต่อเด็กในความดูแล -โรงเรียนจะต้องตรวจสอบ และระบุกรณีที่ต้องสงสัยว่าเป็นการกลั่นแกล้ง ไว้เป็นกรณีพิเศษ -ครูต้องรายงานกรณีการกลั่นแกล้ง ให้กับคณะกรรมการ โรงเรียน ในท้องถิ่นของตัวเองทราบ
โรงพยาบาล		-
ภาครัฐ		<ul style="list-style-type: none"> -มีการออกกฎหมายต่อต้านการกลั่นแกล้ง ที่มีชื่อว่า "Ijime" -โรงเรียน และหน่วยงานท้องถิ่นต้อง รับผิดชอบต่อการกระทำที่อันตรายกระทำต่อคนในความดูแล - จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา และสายด่วน 24 ชั่วโมง เพื่อให้ความช่วยเหลือ รับมือกับการถูกกลั่นแกล้งในประเทศญี่ปุ่น
ภาคเอกชน		-

ประเทศจีน

ประเทศจีนมีปัญหาเรื่องการกลั่นแกล้งในทุกระดับของสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมการทำงาน พบบ่อยที่สุดคือในโรงเรียน การกลั่นแกล้งลุกลามไปราวกับโรคระบาดโดยเฉพาะในสื่อออนไลน์ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า การกลั่นแกล้งดังกล่าวมักเป็นการใช้ความรุนแรงทางกายภาพ และถ่ายคลิปโหลดเข้าเครือข่ายสื่อ

ออนไลน์ สถิติการกลั่นแกล้งในประเทศจีนมีสูงเป็นอย่างมาก และรัฐบาลแทบจะไม่มีนโยบายต่างๆ ในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว ทั้งยังปกปิดข้อมูลด้วย

ข้อมูลจากเว็บไซต์ www.nobullying.com เรื่องBullying in China เผยแพร่เมื่อ19 เมษายน 2560 ระบุว่าจีนเป็นหนึ่งในประเทศที่มีปัญหาการกลั่นแกล้งภายในประเทศสูงอย่างมีนัยยะสำคัญ ปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียนพบได้มากที่สุด และไม่ได้รับการแก้ไขด้วยความพยายามอย่างมากเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก จากทั้งทางรัฐบาล และทางโรงเรียน โดยเฉพาะกลุ่มคนรักร่วมเพศ (LGBT:Lesbian ,Gay,Bisexual,Transgender) ต้องเผชิญหน้ากับการเลือกปฏิบัติอย่างรุนแรง ในขณะที่ผู้ลงมือกลั่นแกล้งผู้อื่น ที่มีอายุไม่เกิน 16 ปี ไม่ได้รับการลงโทษทางกฎหมาย หรือจากทางโรงเรียนอย่างจริงจัง ส่วนโซเชียลมีเดีย ที่มักถูกนำมาใช้ในการกลั่นแกล้งออนไลน์มากที่สุดคือ Weibo

ประวัติศาสตร์การกลั่นแกล้งกันเองอย่างยาวนานในประเทศจีน เป็นหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้เกิดเหล่าคนพาลขึ้นในประเทศจีนสมัยใหม่ และการปราบปรามผู้ที่ต่อต้านนโยบายต่างๆ ของภาครัฐอย่างรุนแรง การเซ็นเซอร์อินเทอร์เน็ต จากการเข้าถึงข้อมูลบางประการที่ภาครัฐไม่ต้องการให้ประชาชนรับรู้ อย่างไรก็ตาม ด้วยนโยบายที่รุนแรงเหล่านี้เอง ทำให้เกิดการกลั่นแกล้งขึ้นหลากหลายประเภท การกลั่นแกล้งในโรงเรียนของประเทศจีน เป็นเรื่องที่ถูกละเลยอย่างมาก และเป็นการสะท้อนให้เห็นทัศนคติเชิงลบของสังคม ที่มีต่อการคุกคามข่มขู่ของรัฐบาลจีน ชาวที่เผยแพร่ในประเทศจีน มักจะมีเรื่องราวเกี่ยวกับวิดีโอ ที่มีการกลั่นแกล้งกันอย่างรุนแรง รวมถึงการทำร้ายร่างกาย สิ่งเหล่านี้ ส่งผลร้ายอย่างมากต่อสังคมอินเทอร์เน็ตในประเทศจีน CCTV รายงานว่าในช่วงปี 2014 – 2015มีเหตุการณ์ 43 กรณีที่เป็นการกลั่นแกล้งอย่างรุนแรงและได้รับการปกปิดจากสื่อจีน

ตัวอย่างเหตุการณ์กลั่นแกล้งในประเทศจีน

- เด็กนักเรียนชั้นมัธยมปลายกลัวที่จะทำการต่อสู้ กับเด็กชายร่างใหญ่ 3 คน
- เด็กหญิงสองคน ถูกตบตีมากกว่า 50 ครั้ง ในสองนาทิจากเด็กผู้หญิงอีก 2 คน
- เด็กวัยรุ่นชาย ถูกฟาดด้วยก้อนอิฐนานกว่า 9 นาที ด้วยฝีมือของเด็กวัยรุ่นที่แก่กว่า 3 คน

นอกจากนี้ ยังมีวิดีโอบน Live Leak ที่แสดงให้เห็นความรุนแรงของวัยรุ่น ในประเทศจีน ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างไม่เกรงกลัว ตัวอย่างเช่น

- ชายหนุ่ม 3 คนเดินอยู่บนวัยรุ่นชายตัวเล็ก และชายหนุ่มอีกคน กำลังปีศาจวะระคใส่ชายที่นอนอยู่
- เด็กหญิง 2 คนพ่ายแพ้ในการต่อสู้ตบตี และเด็กหญิงอันธพาล พยายามถอดเสื้อผ้าของพวกเธอออก
- เด็กชายคนหนึ่งถูกรังแกจากกลุ่มอันธพาลในห้องน้ำ
- เด็กหญิงคนหนึ่ง ถูกรังแกจากกลุ่มอันธพาลสาว ในขณะที่นักเรียนคนอื่นๆ กำลังเฝ้ามองอยู่

วิดีโอประเภทของการกลั่นแกล้งเหล่านี้ ยังมีอยู่อีกมากมายในอินเทอร์เน็ต แต่สิ่งที่น่าแปลกใจคือ สิ่ง
ที่วิดีโอ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนคือ การกลั่นแกล้งของนักเรียนในประเทศจีนนั้น เป็นเรื่องที่ยากมากกว่าการ
ฝึกฝนให้พวกเขามีระเบียบวินัย

การขาดความมีระเบียบวินัยในโรงเรียน เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงในประเทศจีน ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้
ที่ลงมือกลั่นแกล้ง ไม่ต้องรับผลจากการลงมือกระทำที่รุนแรงใดๆของตัวเอง ถ้าหากเกิดคดีข่มขืนขึ้น แล้ว
ผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่า 16 ปี จะไม่ถือว่าเป็นการทำอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม เหล่าผู้รังแก ได้พากัน
เผยแพร่คลิปวิดีโอเหล่านี้แก่สาธารณะ เพื่อสร้างความประทับใจให้กับเพื่อนผู้ชั่วร้ายคนอื่นๆ จนกลายเป็นการ
ส่งเสริมพฤติกรรมของการกลั่นแกล้ง ระหว่างกันของเด็กวัยรุ่นชาวจีน

International Business Times รายงานในเดือนมิถุนายน ปี 2015 ว่า วิดีโอไวรัล ที่แสดงให้เห็นการ
กลั่นแกล้งของเด็กในประเทศจีนอย่างรุนแรง ได้รับความสนใจจากทั่วประเทศ

ในวิดีโอหนึ่ง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทำร้ายเพื่อนนักเรียน แล้วผูกเด็กที่ถูกทำร้ายด้วย
เชือก ในขณะที่เด็กนักเรียนอายุมากกว่าหลายคนช่วยกันรุมเตะ และใช้หูหรีจี้ไปตามส่วนต่างๆของร่างกายเหยื่อ
พวกเขาบอกว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์นี้ มาจากความโกรธแค้นที่เด็กหนุ่มฟ้องพ่อว่า คนกลุ่มนี้ได้บังคับ
ให้เด็กหนุ่มไปซื้อของให้กับพวกเขา ดำรวจให้ผู้ก่อเหตุ จับมือกับเหยื่อพร้อมกับขอโทษ พร้อมกับต้องจ่ายเงิน
ชดเชยจำนวนกว่า 19000 ดอลลาร์สหรัฐ ให้กับครอบครัวของเหยื่อ

เด็กชายวัย 12 ปี จากเซินเจิ้น เข้ารับการผ่าตัดในโรงพยาบาล หลังจากถูกทำร้ายร่างกายด้วยการทุบ
ตีอย่างโหดร้ายจากผู้กลั่นแกล้ง 3 คน สำนักข่าวซีเอ็นเอ็น (CNN) รายงานว่า ผู้กลั่นแกล้งถูกจับกุมตัว แต่ถูก
ปล่อยตัวไป หลังจากที่พ่อแม่ของพวกเขาตกลงที่จะจ่ายเงินจำนวน 33,000 ดอลลาร์สหรัฐ ให้กับครอบครัวของ
เด็กที่ได้รับบาดเจ็บ

เหตุการณ์เหล่านี้ ทำให้ประชาชนชาวจีนมีความต้องการให้รัฐบาลปฏิรูปกฎหมายคุ้มครองเด็ก
เพื่อช่วยจัดการกับปัญหาคนพาล ในปัจจุบันกฎหมายในประเทศจีน ยังไม่มีมาตรการที่เพียงพอกับพฤติกรรม
ประเภทนี้ รัฐบาลจีน ยังคงไม่ได้ทำอะไรมากนัก ทำให้ปัญหาส่วนใหญ่ ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วเพียงพอ
ให้กับครอบครัวของเด็กที่ถูกรังแก และคนพาลยังคงลอยนวลอยู่

หนังสือพิมพ์ The Strait Times ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ภายใต้อกฎหมายคุ้มครองเด็กของประเทศจีน
ประจำปี พ.ศ.2534 เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ไม่สามารถถูกฟ้องร้องได้ เด็กอายุ 14-16 ปี สามารถก่ออาชญากรรม
ได้ โดยได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการฆาตกรรม ลอบวางเพลิง และการข่มขืน เท่านั้น การลงโทษที่
เหมาะสมกับคนที่มีโทษเบากว่าที่ควรทำ คือ การเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนดัดสันดาน หรือ โครงการฝึกงานต่างๆ

สถิติการกลั่นแกล้งในประเทศจีน น่าตกใจเป็นอย่างมาก และดูเหมือนว่าจะมีนโยบายต่างๆ ในการ
จัดการกับปัญหาการกลั่นแกล้งน้อยมาก

การศึกษานักเรียนจำนวน 1,800 คน ในฮ่องกง โดยสมาคมสวัสดิภาพครอบครัวฮ่องกงพบว่า ร้อยละ 70.8 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 8 โรงเรียน รายงานว่า ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง มีจำนวนสูงกว่าการกลั่นแกล้งที่ได้รับการรายงานจากการสำรวจที่คล้ายกันในทวีปยุโรป อิสราเอล ใต้หวัน อังกฤษ หรือสหรัฐอเมริกา

การโจมตีด้วยคำพูด เป็นการกลั่นแกล้งที่เกิดขึ้นมากที่สุด อย่างไรก็ตาม การกลั่นแกล้งของนักเรียน รวมไปถึงการคว่ำบาตรเพื่อนนักเรียน เพื่อกีดกันพวกเขาออกจากนักเรียนคนอื่นๆ การข่มขู่ทำร้ายร่างกาย แบล็กเมลล์และการข่มขืน การศึกษาพบว่า เด็กชายชาวจีน มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการกลั่นแกล้งและเป็นเหยื่อมากกว่าเด็กหญิง

วิธีการหนึ่งที่กระทรวงสวัสดิการสังคมและครอบครัวฮ่องกง แกะใจคือค้นหาการกลั่นแกล้งด้วยโปรแกรมการไกล่เกลี่ย มีนักเรียนกว่า 2,400 คน เข้าร่วม โดยโครงการนี้ จะมีการฝึกอบรมการไกล่เกลี่ยกว่า 20 ชั่วโมง ให้กับนักเรียนที่เข้าร่วม หลังจากนั้น พวกเขาจะทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ย เพื่อช่วยเหลือในการระงับข้อพิพาทระหว่างนักเรียนคนอื่นๆ

โปรแกรมนี้ ส่งผลเชิงบวกบางประการ อาทิ อดีตผู้รังแกที่เข้าร่วมโครงการ ทำการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะการสื่อสาร ที่ดีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกหลายหนทางที่ต้องทำ เพื่อช่วยขจัดปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียนของประเทศจีนให้น้อยลง

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับงานวิจัย การกลั่นแกล้งในประเทศจีน ที่ตีพิมพ์ในวารสารการศึกษาของเด็กและครอบครัว ประจำเดือนตุลาคม ปี 2012 ได้มีการพิจารณาบริบททางวัฒนธรรมของการกลั่นแกล้งของนักเรียนชาวจีนในโรงเรียน นักวิจัยพบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ประเด็นทางสังคม และข้อมูลประชากร - อายุ เพศ ปัญหาพฤติกรรม และปัญหาสุขภาพจิต

ความสัมพันธ์ – เพื่อนร่วมงาน พ่อแม่ และครู

Parental Involvement – การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

อิทธิพลของสื่อมวลชน – การขาดรูปแบบเชิงบวกในสื่อ และการเปิดรับสื่อการกลั่นแกล้งเชิงลบ และการเปิดรับสื่อของผู้กลั่นแกล้ง

แรงกดดันในระดับมหภาค – เน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรวมกลุ่มของปัจเจกชน

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า มีความแตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีเหตุการณ์การกราดยิงในโรงเรียนในประเทศจีน เนื่องจากกฎหมายที่เข้มงวด ห้ามประชาชนครอบครองอาวุธปืน อย่างไรก็ตาม ยังมีเหตุการณ์นองเลือด จากฝีมือของเด็กที่ถูกกลั่นแกล้ง ได้ทำการสังหารเด็กที่ทำการรังแกด้วยมีด โคน 2 ราย และบาดเจ็บอีก 4 ราย นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มว่านักเรียนที่ถูกรังแกในประเทศจีน เริ่มมีการใช้อาวุธทำร้ายผู้ที่รังแกตนเอง ด้วยการใช้อาวุธที่มีความแตกต่างกัน

นักวิจัยตั้งข้อสังเกตว่า อัตราการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมาในปัจจุบัน และครอบครัวเดี่ยว ที่มีผู้ปกครองเป็นเพียงพ่อ หรือแม่ เพียงคนเดียว ที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ มีแนวโน้มอย่างมากที่เด็กซึ่งเติบโตมาในครอบครัวลักษณะนี้จะตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีผู้ปกครองครบทั้งพ่อและแม่

การให้ความสำคัญกับผลการเรียนของนักเรียน ทำให้ครู และบุคลากรด้านการศึกษา ขาดความพยายามในการหยุดปัญหาเชิงลบ นักเรียนที่กลั่นแกล้งนักเรียนคนอื่นๆ เกือบครึ่งหนึ่งกว่าร้อยละ 46.1 ไม่ได้รับการตักเตือน ลงโทษ อย่างเหมาะสมจากครู เหตุผลนี้ อธิบายได้ว่าทำไมนักเรียนที่กลั่นแกล้งคนอื่น ถึงได้นิยมบนที่กวีดีโอ แล้วเผยแพร่ลงบนอินเทอร์เน็ต ได้อย่างไม่สะทกสะท้าน

การกลั่นแกล้ง และการข่มขู่ใน โรงเรียนของประเทศจีน มีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละโรงเรียน และภูมิภาคต่างๆ จากการศึกษานในปี 2009 พบว่า มีเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 117,000 คน จาก 18 มณฑล ร้อยละ 66.1 ของเด็กชาย และร้อยละ 48.8 ของเด็กหญิง ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ผลการศึกษายังพบอีกว่า เด็กนักเรียนที่อายุน้อยกว่า มีประสบการณ์ การถูกกลั่นแกล้ง จากนักเรียนที่มีอายุมากกว่า

นอกจากผลกระทบเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพจิต และปัญหาด้านพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ชาวจีนยังประสบกับปัญหาความก้าวร้าว และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง มักประสบกับปัญหาความนับถือในตัวเองต่ำลง มีอาการของ โรคซึมเศร้ามากขึ้น และรู้สึกโดดเดี่ยวในสังคม การวิจัยยังระบุว่า กลุ่มคนเหล่านี้ ยังมักเป็นทั้งคนที่กลั่นแกล้งผู้อื่น และตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งจากผู้อื่น โดยลักษณะของเด็ก ที่ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง มักมีทักษะในการเข้าสังคมต่ำกว่าเด็กคนอื่นๆ

รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองชาวจีน เป็นแบบเผด็จการ รุนแรง และบีบบังคับ บ่อยครั้งที่พบว่า ผู้ปกครองใช้การลงโทษทางร่างกาย การตบตี หรือการใช้กำลังในรูปแบบต่างๆ ทำให้เด็กกลุ่มนี้ มีโอกาสที่จะกลายเป็นผู้ที่คอยรังแกคนอื่นๆ ในโรงเรียน

เพื่อนหรือสังคมใน โรงเรียน แสดงให้เห็นว่า เหล่านี้ที่กลั่นแกล้งได้รับความนิยมน และมีอิทธิพล ต่อเด็กคนอื่นๆ ด้วยการทำให้เด็กรอบตัวกลายเป็นนักกลั่นแกล้ง ที่คอยทำการกลั่นแกล้งคนอื่นๆ ได้

ครูชาวจีนมองว่า การกลั่นแกล้งที่มีปัญหา คือ เรื่อง “ทางเพศ” เท่านั้น และคิดว่าไม่ควรทำการแทรกแซงด้วยการข่มขู่ทั้งทางวาจา หรือทางอ้อม การสนับสนุน และความเมตตาของครูที่มีผลดีต่อเด็ก เป็นสิ่งที่ไม่ถูกให้ความสำคัญ ดังนั้นครูที่มีความสามารถ อาจมีบทบาทอย่างมากในการแก้ไขปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียน : มีงานวิจัยเพียงชิ้นเดียว ที่ศึกษาผลกระทบจากการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโครงการต่างๆของทางโรงเรียน ช่วยลดโอกาสในการตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งในโรงเรียน และเพิ่มความสัมฤทธิ์ผลด้านการเรียนให้ดีมากยิ่งขึ้น

สื่อมวลชน : การเฝ้ามองพฤติกรรมการกลั่นแกล้งผ่านสื่อมวลชน ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงในการสร้างพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของเด็กในชีวิตจริง เนื่องจากการได้เห็นภาพของผู้กลั่นแกล้งที่มีปัญหาทางจิต ทางสังคม และความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ชื่นชอบความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

อิทธิพลในระดับมหภาค : ความสำเร็จที่ลดลงในการพยายามต่อการเรียน เพิ่มความเสี่ยงที่เด็กจีนจะกลายมาเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีแนวโน้มที่จะตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งมากขึ้น ลักษณะการชุมนุม และวัฒนธรรมของประเทศจีน ในพื้นที่ชนบทของประเทศ กลับพบว่า ปัญหาการกลั่นแกล้ง ไม่ค่อยเกิดขึ้น จากความแข็งแกร่งของระบบกลุ่มที่มีการวางตัวสมาชิกภายในกลุ่มอย่างกลมกลืน แต่ระบบนี้ก็มีข้อเสีย ในการไม่ค่อยยอมรับคนนอกกลุ่มเช่นกัน

การกลั่นแกล้งที่บ้านจากผู้ปกครอง

แทบจะไม่มีกรณีการกลั่นแกล้งกันเองในกลุ่มเพื่อนของประเทศจีน นโยบายหนึ่งครอบครัว ลูกคนเดียว ทำให้ปัญหานี้หมดไป อย่างไรก็ตาม เด็กจีน ยังคงประสบกับปัญหาการกลั่นแกล้งจากผู้ปกครองของเขา ด้วยการใช้คำพูด และการลงมือทางร่างกาย เพื่อบังคับให้เด็กไปเรียน ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง บังคับให้เด็กเรียนอย่างหนัก เพื่อทำผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ดี มีผู้ปกครองบางคนเท่านั้น ที่เข้าใจว่าอะไรคือการกลั่นแกล้ง และมีเด็กชาวจีนเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ที่รู้วิธีรับมือกับอันตราย ในขณะที่เด็กอายุน้อย ที่เป็นลูกเพียงคนเดียว ไม่ทราบถึงวิธีตอบสนองอย่างถูกต้อง เมื่อเห็นการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นครั้งแรกในโรงเรียน

การกลั่นแกล้งขั้นต้น และการกลั่นแกล้งในโรงเรียนมัธยมต้น – ปลาย

การกลั่นแกล้งในโรงเรียนของประเทศจีน มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในโรงเรียนระดับกลาง มีการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นในโรงเรียนประถม และมัธยมศึกษาตอนต้นลดน้อยลง ผลการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 3,175 คน ที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ.2515 แสดงให้เห็นว่าปรากฏการณ์การกลั่นแกล้งในเด็ก ของมณฑลชื้ออันสูงมาก การวิจัยสรุปได้ว่า เด็กร้อยละ 54.9 ที่ได้รับรายงาน ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง การวิจัยยังพบความสัมพันธ์โดยตรงของการกลั่นแกล้ง ดังต่อไปนี้

- เป็นเพศชาย
- บิดามีระดับการศึกษาต่ำ
- บิดาว่างาน
- มีพี่น้องอย่างน้อย1คน
- สูบบุหรี่

- มีสภาพจิต หดหู่
- ลักษณะบุคลิกภาพแบบไม่มั่นคง
- เป็นโรคเครียด ที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้พบกับความเครียด
- มาจากโรงเรียนในชนบท

รัฐบาลจีน ได้จัดการปัญหา เกี่ยวกับคลิปวิดีโอออนไลน์ ที่กลายมาเป็นภัยคุกคามจากการกลั่นแกล้ง ด้วยการเปิดตัวโครงการรณรงค์ ในเดือนพฤษภาคม ปี 2016 เพื่อต่อต้านการกลั่นแกล้งใน โรงเรียน ที่มีผลจนถึงสิ้นปีนั้น โดยคณะกรรมการกลางของประเทศจีน ได้มีคำสั่ง ให้โรงเรียนปฏิบัติตามหลักการ ดังต่อไปนี้

- ผู้ตรวจการของรัฐบาลจะต้องติดตามเหตุการณ์การกลั่นแกล้ง ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนในเขตการดูแลของตน

- เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และกรมการศึกษา ต้องตรวจสอบการกลั่นแกล้งในโรงเรียนที่รับผิดชอบ
- โรงเรียนได้รับคำสั่งให้สร้างกระบวนการป้องกันการกลั่นแกล้งให้รัดกุมยิ่งขึ้น
- โรงเรียนต้องมีสถานที่ๆสะดวกต่อการฝึกอบรม เพื่อป้องกันการกลั่นแกล้ง
- คณะกรรมการของโรงเรียน ควรมีบทบาทในการตอบสนองต่อคดีการกลั่นแกล้ง และแก้ไขปัญหาเหล่านี้

- หากมีหลักฐานที่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนต้องร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในการยื่นคำกล่าวหาอย่างเหมาะสมต่อผู้กลั่นแกล้ง

- โรงเรียนต้องมีโปรแกรมการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ
- ต้องมีการจัดตั้งสายด่วน เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ถูกกลั่นแกล้ง
- ครู ต้องให้ความรู้แก่นักเรียน เกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบของการกลั่นแกล้ง
- เจ้าหน้าที่ประจำโรงเรียนจำเป็นต้องทำงานอย่างใกล้ชิดกับครอบครัว และชุมชนท้องถิ่น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกลั่นแกล้งขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงการโรงเรียนต่อต้านการกลั่นแกล้ง จากรัฐบาลในประเทศจีน มีการประกาศนำมาใช้ในระยะเวลาเพียงไม่กี่เดือนเท่านั้น ในขณะที่คนส่วนใหญ่ กลับตระหนักดีว่า ปัญหานี้ ฝังรากลึกอยู่ในวัฒนธรรม และสังคมจีนมาอย่างช้านาน จนจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาหลายสิบปี ในการจัดปัญหาให้หมดไป

มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องพยายามต่อต้านการข่มขู่ในโรงเรียนของจีน และใช้งานโปรแกรมการศึกษาที่ครอบคลุมทั่วทุกแห่ง ความพยายามเหล่านี้ เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการต่อ เพื่อหยุดยั้งปัญหาการกลั่นแกล้ง นักเรียนที่ขอรับการกลั่นแกล้งผู้อื่น จำเป็นที่จะต้องได้รับข้อมูล และทรัพยากรที่มากเพียงพอ ในการช่วยฝึกและจัดการกับการกลั่นแกล้งอย่างเหมาะสม

ครูต้องเข้าใจเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งให้มากขึ้น เพราะไม่ใช่แค่การทำร้ายทางกายภาพเท่านั้น และต้องดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยหยุดการกลั่นแกล้งทุกประเภท การใช้วิธีข่มขู่กับนักเรียนที่กลั่นแกล้งผู้อื่น เป็นหนึ่งในการเริ่มต้นมาตรการในการปรับปรุงสถานการณ์ที่ดีในโรงเรียน

การกลั่นแกล้งในโรงเรียนและออนไลน์ของจีนเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ ในขณะที่ประเทศจีนเอง ก็มีกฎหมายต่อต้านการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอที่จะรับมือกับปัญหาที่กำลังเติบโตนี้

การศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 1,438 คน ในประเทศจีนตอนกลางพบว่า ร้อยละ 34.84 รายงานว่า มีคนที่ถูกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ร้อยละ 56.88 รายงานว่า เคยตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต เด็กผู้ชายมักมีพฤติกรรมรังเกียจ และตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งมากกว่าเด็กผู้หญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า มักนิยมกลั่นแกล้งผู้อื่นทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนที่ทำการออนไลน์มากๆ มีแนวโน้มที่จะประสบกับปัญหาการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม เมื่อได้รับการดูแลจากผู้ปกครอง และครูเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ในประเทศจีนก็ได้ลดน้อยลงตามไปด้วย

หนึ่งการศึกษาเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งที่น่าสนใจ เมื่อทำการเปรียบเทียบการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต คือชาวอเมริกันนิยมใช้โซเชียลมีเดียอย่าง Twitter ในขณะที่นักเรียนชาวจีน นิยมใช้โซเชียลมีเดียที่เรียกว่า Weibo

มีการกล่าวถึงครอบครัวของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในระบบ Weibo ของจีน มากกว่า Twitter ของชาวอเมริกัน มีผู้ตกเป็นเหยื่อของโซเชียลมีเดีย ใน Weibo มากกว่า ในลักษณะของการหยอกล้อ ที่ดูเหมือนเพื่อความสนุกสนาน ที่ไม่นับเป็นการข่มขู่อย่างแท้จริง

การกลั่นแกล้งกลุ่มบุคคล รักร่วมเพศ(LGBT)

Gay Star News รายงานว่า ร้อยละ 77 ของนักเรียนรักร่วมเพศในประเทศจีน ถูกรังแกที่โรงเรียน และเป็นเรื่องร้ายแรงที่อาจนำไปสู่การฆ่าตัวตาย ตัวอย่าง ผลของการกลั่นแกล้งที่เกิดขึ้นนั้น สามารถจำแนกออกได้เป็น

- สภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 42
- การสูญเสียความสนใจในโรงเรียน ร้อยละ 23
- การดื่มสุรา ร้อยละ 26 เป็นต้น

การกลั่นแกล้งนี้ ยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กบางคนทำร้ายตัวเอง มีความคิดในเรื่องของการฆ่าตัวตาย หรือเพิ่มความเสี่ยงในการสร้างความสัมพันธ์กับคนแปลกหน้า

การบริหารจัดการของครู และโรงเรียน มีส่วนร่วมในการกลั่นแกล้งของนักเรียน LGBT รายงานข่าวของ Gay Star News รายงานว่า นักเรียนชื่อ Xiao Wei บอกกับครูที่ปรึกษาว่าตัวเองเป็นเกย์ ครูคนนั้น แนะนำให้เขาเขียนหนังสือสารภาพ และขอรับการลงโทษจากทางโรงเรียน

ในบทความที่ตีพิมพ์โดย Radio Free Asia (RFA) พบว่า ร้อยละ 40 ของตำราเรียนในมหาวิทยาลัย บอกว่า เกย์ เป็นโรคทางจิต พรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้ระบุว่า การรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติของจิตใจอย่างเป็นทางการ ในปี 2011

ผู้ปกครองหลายคนบังคับให้เด็กที่เป็นรักร่วมเพศ ได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง หรือส่งตัวไปยังสถาบันจิตเวช เด็กกลุ่มนี้ ยังมักได้รับประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียนมากขึ้น ซ้ำๆ และรุนแรง เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จนถึงมหาวิทยาลัย ที่อาจมีการกลั่นแกล้งที่ลดลงเล็กน้อย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับวิธีการเลี้ยงลูกไม่ใช้ความรุนแรง เพราะรูปแบบการเลี้ยงดูของพ่อแม่ชาวจีน เป็นแบบเผด็จการ รุนแรง และบีบบังคับ บ่อยครั้งที่พบว่า ผู้ปกครองใช้การลงโทษทางร่างกาย การตบตี หรือการใช้กำลังในรูปแบบต่างๆ ทำให้เด็กกลุ่มนี้ มีโอกาสที่จะกลายเป็นผู้ที่คอยรังแกคนอื่น ๆ ในโรงเรียน - จัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆของโรงเรียน เพื่อช่วยลดโอกาสในการตกเป็นเหยื่อการกลั่นแกล้งในโรงเรียนและเพิ่มความสัมฤทธิ์ผลด้านการเรียนให้ดียิ่งขึ้น - ผู้ปกครองทำความเข้าใจกับลูกเรื่องการถูกกลั่นแกล้งในออนไลน์ - การดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง และครูเพิ่มมากขึ้น สามารถช่วยทำให้ปัญหาการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ลดน้อยลง - ผู้ปกครองปรับทัศนคติเป็นเชิงบวกหากมีลูกเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ
ศูนย์เด็กเล็ก		-
โรงเรียน	ครู	<ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนต้องมีมาตรการลงโทษ เด็กที่กลั่นแกล้งผู้อื่นทางกายภาพหรือทางออนไลน์อย่างจริงจัง(เด็กที่กลั่นแกล้งคนอื่นกว่าร้อยละ 46.1 ไม่ได้รับการตักเตือน ลงโทษ อย่างเหมาะสมจากครู) - ครูต้องเอาใจใส่เด็กอายุน้อยให้มากขึ้น เพราะผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่อายุน้อยกว่า มีประสบการณ์ การถูกกลั่นแกล้ง จากนักเรียนที่มีอายุมากกว่า - ครูต้องเรียนรู้เรื่องการกลั่นแกล้งออนไลน์ว่าไม่ได้มีเฉพาะเรื่องเพศเท่านั้น - จัดอบรมให้ความรู้แก่ครูที่มีศักยภาพ เพื่อให้ความใส่ใจกับนักเรียนมากขึ้น และมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียน

		- ให้ข้อมูลกับนักเรียนถึงการแก้ไขพฤติกรรมการกลั่นแกล้งและสอนถึงวิธีการรับมือเมื่อถูกกลั่นแกล้ง
โรงพยาบาล	-	-
ภาครัฐ	-	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่มีมาตรการ และนโยบายป้องกันการกลั่นแกล้งเด็ก ที่มีประสิทธิภาพหรือบทลงโทษผู้ที่ทำการกลั่นแกล้งทั้งกายภาพ และออนไลน์อย่างจริงจัง - ยังไม่มีการเพิ่มมาตรการลงโทษเด็กที่อายุต่ำกว่า 16 ปี (เมื่อทำการกลั่นแกล้งผู้อื่น หรือก่ออาชญากรรม มีเพียงบทลงโทษสถานเบาเท่านั้น และเด็กอายุ 14 ปี ไม่สามารถถูกฟ้องร้องในทางกฎหมายได้) - ยังไม่มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเยียวยาหรือ การให้เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนดัดสันดาน หรือโครงการฝึกงานต่างๆ - กระทรวงสวัสดิการสังคมและครอบครัวฮ่องกง แก้ไขหากการกลั่นแกล้งด้วยโปรแกรมการไกล่เกลี่ย มีนักเรียนกว่า 2400 คน เข้าร่วม โดยโครงการนี้ จะมีการฝึกอบรมการไกล่เกลี่ยกว่า 20 ชั่วโมง ให้กับนักเรียนที่เข้าร่วม หลังจากนั้น พวกเขาจะทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อช่วยเหลือในการระงับข้อพิพาทระหว่างนักเรียนคนอื่นๆ โดยโครงการนี้ ส่งผลในเชิงบวกต่อการจัดการปัญหาการกลั่นแกล้ง - รัฐบาลจีน เปิดตัวโครงการรณรงค์ ในเดือนพฤษภาคม 2009 เพื่อต่อต้านการกลั่นแกล้งในโรงเรียน ที่มีผลจนถึงสิ้นปี โดยมีคำสั่งดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ตรวจการของรัฐบาลจะต้องติดตามเหตุการณ์การกลั่นแกล้ง ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนในเขตการดูแลของตน 2. เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และกรมการศึกษา ต้องตรวจสอบการกลั่นแกล้งในโรงเรียนที่รับผิดชอบของตนเอง 3. โรงเรียนได้รับคำสั่งให้สร้างกระบวนการป้องกันการกลั่นแกล้งให้รัดกุมยิ่งขึ้น 4. โรงเรียนต้องมีสถานที่ ใดๆสะดวกต่อการฝึกอบรม เพื่อป้องกันการกลั่นแกล้ง 5. คณะกรรมการของโรงเรียน ควรมีบทบาทในการตอบสนองต่อคดีการกลั่นแกล้ง และแก้ไขปัญหาเหล่านี้ 6. หากมีหลักฐานที่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนต้องร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในการยื่นคำกล่าวหาอย่างเหมาะสมต่อผู้กลั่นแกล้ง 7. โรงเรียนต้องมีโปรแกรมการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา เพื่อ

		<p>ช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง</p> <p>8. ต้องมีการจัดตั้งสายด่วน เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ถูกกลั่นแกล้ง</p> <p>9. ครู ต้องให้ความรู้แก่นักเรียน เกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบของการกลั่นแกล้ง</p> <p>10.เจ้าหน้าที่ประจำ โรงเรียนจำเป็นต้องทำงานอย่างใกล้ชิดกับครอบครัว และชุมชนท้องถิ่น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกลั่นแกล้งขึ้น</p>
ภาคเอกชน	- เจ้าของสื่อออนไลน์	<p>- ผู้กลั่นแกล้งสามารถเผยแพร่คลิปวิดีโอการกลั่นแกล้งเด็กคนอื่นๆ ลงในเว็บไซต์ และโซเชียลมีเดียได้อย่างอิสระ โดยปราศจากการควบคุมที่เหมาะสม จนทำให้เสมือนเกิดการกระแสวิวัฒน์ การกลั่นแกล้งอย่างแพร่หลายในสังคมจีน</p> <p>- การเฝ้ามองพฤติกรรมการกลั่นแกล้งผ่านสื่อมวลชน ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงในการสร้างพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของเด็กในชีวิตจริง เนื่องจากการได้เห็นภาพของผู้กลั่นแกล้งที่มีปัญหาทางจิต สังคม และความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ชื่นชมความรุนแรงมากยิ่งขึ้น</p>

ประเทศออสเตรเลีย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวทางการแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - มีส่วนร่วมในการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยของเด็ก ด้วยการช่วยเหลือเด็กให้ได้รับประโยชน์จากการออนไลน์อย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่เกิดขึ้น - มีการติดต่อสื่อสารกับเด็ก ควบคู่ไปกับการสร้างสมดุลระหว่างการตรวจสอบพฤติกรรมและการอนุญาตให้เยาวชนสามารถต่อรอง เพื่อสร้างพื้นที่ส่วนตัว ได้อย่างอิสระ เหมาะสมกับวัย - ทำการศึกษาเกี่ยวกับโลกไซเบอร์ นโยบายการใช้งาน และอื่นๆ ด้วยตัวเอง - พูดคุยกับลูก และกำหนดหัวข้อในการเข้าเว็บไซต์ต่างๆถึงอย่างเหมาะสม - สามารถตรวจสอบการตั้งค่าความเป็นส่วนตัว - เด็กต้องใช้งานอินเทอร์เน็ตในสถานที่ที่ผู้ปกครองสามารถมองเห็นได้ตลอดเวลา - ร่วมกันกำหนด ข้อจำกัดเรื่องเวลาในการใช้งานอุปกรณ์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตของ - สร้างข้อตกลงร่วมกันเพื่อระบุว่า สิ่งใดคือการ โปสต์ที่ “ไม่เหมาะสม” - มีส่วนร่วมในการอภิปราย เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมออนไลน์กับเด็ก รวมไปถึงการพูดคุย

		<p>เกี่ยวกับกลยุทธ์ต่างๆ ที่เด็กอาจต้องนำมาใช้ เพื่อตอบสนองกับพฤติกรรมการกลั่นแกล้งในอินเทอร์เน็ต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครองควรค้นหาว่าโรงเรียนของบุตรหลาน มีนโยบายเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต และความปลอดภัยทางออนไลน์อย่างไร - ควรมุ่งเน้นไปที่กลยุทธ์การให้ความรู้แก่เด็ก และเยาวชน เกี่ยวกับความปลอดภัยในโลกออนไลน์ และการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต - ชี้ให้เด็กๆ เห็นว่า เว็บไซต์บางแห่งบนอินเทอร์เน็ต มีไว้สำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น และไม่ได้มีไว้สำหรับเด็ก พร้อมกับสอนให้เด็กเข้าใจว่าถ้าเมื่อเข้าสู่เว็บไซต์เหล่านี้โดยไม่ตั้งใจ ควรทำอย่างไร - ครอบครัวควร ใช้ผู้บริการอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมกับครอบครัว (ISP) ที่ให้บริการโปรโตคอลความปลอดภัยออนไลน์ ที่ได้มาตรฐาน - ไม่ควรใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา แต่ควรใช้การอธิบาย และสื่อสารกับลูก พร้อมกับการติดตาม และเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ให้เด็กๆ สามารถใช้งานเว็บไซต์ได้อย่างปลอดภัย - ทำการสำรวจเว็บไซต์ที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก แล้วดูว่าทำไมเว็บไซต์เหล่านั้นถึงได้ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้นั้น มาใช้ในการอธิบายให้เด็กเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ว่าทำไมเว็บไซต์เหล่านั้น ถึงเหมาะ หรือไม่เหมาะสม - ชี้ให้เด็กๆ เห็นว่า ทำไมการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ต จึงเป็นเรื่องที่อันตรายอย่างมาก - ควรทำการพูดคุยกับเด็ก เพื่อให้พวกเขารู้จักความแตกต่างระหว่างข้อมูลออนไลน์ที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์ ข้อมูลใดที่เป็นเท็จ และข้อมูลใดเป็นของจริง ตัวอย่างเช่น เว็บไซต์ของรัฐบาล หรือเว็บไซต์ทางการศึกษา อาจมีข้อมูลที่ถูกต้องมากกว่าความคิดเห็นส่วนตัว ที่ถูกโพสต์เอาไว้ในบล็อกของคนแปลกหน้าในอินเทอร์เน็ต เป็นต้น - ผู้ปกครอง เพิ่มพูนความรู้ของตัวเอง เกี่ยวกับโลกออนไลน์ และเข้าร่วม กิจกรรมออนไลน์ต่างๆ สำรวจเว็บไซต์เครือข่ายสังคมที่ได้รับความนิยม จากเด็กการเรียนรู้โลกออนไลน์ร่วมกัน เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากในการ บรรลุเป้าหมายในการดูแลความปลอดภัยของเด็ก เพราะเมื่อผู้ปกครอง กลายเป็น “ผู้เชี่ยวชาญ” ก็สามารถที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องอินเทอร์เน็ตได้อย่างปลอดภัยที่น่าเชื่อถือสำหรับเยาวชน - มุ่งเน้นพลังเชิงบวกของอินเทอร์เน็ต ในอินเทอร์เน็ตมีเว็บไซต์ที่ สนุกสนาน และให้การศึกษามากมายที่เหมาะสมกับวัยของเด็กอยู่มากมาย การ ค้นหาเว็บไซต์เหล่านี้ เป็นฐานข้อมูลที่ดีสำหรับเด็ก และเยาวชน - กระตุ้นให้เด็กตอบคำถามต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต ด้วยการถามคำถาม บางอย่างกับเด็ก เช่น ใครเป็นผู้รับผิดชอบเว็บไซต์นี้ เว็บไซต์นี้เนื้อหาเป็น ข้อมูล หรือความคิดเห็น และเว็บไซต์นี้พยายามโน้มน้าว หรือเสนอขาย บางอย่างให้กับเด็กหรือไม่? เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้เด็ก มีกระบวนการคิด ที่เท่าทันสื่อออนไลน์ที่ได้พบมากยิ่งขึ้น
ศูนย์เด็กเล็ก		-

โรงเรียน	ครู ผู้ปกครอง	- โรงเรียน และผู้ปกครอง ควรมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ซึ่งจะช่วยให้เด็ก มีการตอบสนอง ต่อเหตุการณ์ก่อกวนแกล้งออนไลน์ได้อย่างดีมากยิ่งขึ้น และยังเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนา นโยบายด้านความปลอดภัยออนไลน์ ให้ดีมากยิ่งขึ้น - โรงเรียนควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายต่อต้านการก่อกวนแกล้งออนไลน์ กับผู้ปกครอง เพื่อให้เกิด ความคุ้นเคยมากยิ่งขึ้น
โรงพยาบาล		-
ภาครัฐ	หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- มีโครงการควบคุมเนื้อหาออนไลน์ “Online Contents Scheme” ทำหน้าที่คอยตรวจสอบ และ สอดส่องเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในอินเทอร์เน็ต แล้วทำการปิดกั้น ลบ หรือส่งต่อให้กับหน่วยงาน ตำรวจ และสร้างสื่อรณรงค์ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยออนไลน์ เช่น วิดีโอ หนังสือ เกมส์ ปุ่ม ช่วยเหลือทางอินเทอร์เน็ต ที่เมื่อติดตั้งลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ จะสามารถช่วยรายงานปัญหา ก่อกวนแกล้งออนไลน์ หรือเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการก่อกวนแกล้งทางออนไลน์ได้ด้วยตัวเอง เป็นต้น
ภาคเอกชน	เจ้าของสื่อ ออนไลน์	ให้ความร่วมมือกับทางภาครัฐ ในการจัดแคมเปญรณรงค์อย่างหลากหลาย ทำให้เกิดสื่อ และการ นำเสนอ เผยแพร่ไปตามเว็บไซต์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก

อินเดีย

จากการสำรวจในปี 2012 จัดทำขึ้น โดยบริษัทไมโครซอฟต์ (Microsoft Corporation) พบว่าการแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตในประเทศอินเดีย ครองอันดับสาม รองมาจากจีน และสิงคโปร์ ทั้งนี้มีผู้เข้าร่วมการสำรวจประมาณ 7,600 คน เป็นเด็กอายุ 8-17 ปี จาก 25 ประเทศ สามารถสรุปประสบการณ์ออนไลน์เชิงลบเกี่ยวกับมุมมองที่มีผลเสียต่อตัวของพวกเขา เช่น การล้อเล่น เรียกชื่อ ดูถูก และอื่นๆ

ประเทศอินเดีย เด็กประมาณร้อยละ 22 ที่เข้ารับการสำรวจ มีประสบการณ์ที่ไม่ดีในโลกออนไลน์ ร้อยละ 29 กล่าวว่า พวกเขาถูกเยาะเย้ย ร้อยละ 25 ถูกเรียกด้วยชื่อที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 70 ของเด็กรู้เรื่องเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ ร้อยละ 79 มีความกังวลเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต และเด็กอินเดีย ร้อยละ 77 ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งทั้งแบบออนไลน์ และออฟไลน์

อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองชาวอินเดีย รู้สึกว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งออนไลน์ เป็นที่ประจักษ์มากกว่าการกลั่นแกล้งแบบดั้งเดิม เนื่องจากการโพสต์ข้อความออนไลน์ เป็นสิ่งที่อยู่ถาวร ผู้ปกครองมีความเป็นห่วงว่า สิ่งที่ดีๆ โพสต์ลงไปบนอินเทอร์เน็ต สุดท้ายแล้วมันจะย้อนกลับมาทำร้ายพวกเขาอีกครั้ง ในอนาคต รายงานโดย Norton Cyber Security Insights ระบุว่า ผู้ปกครองชาวอินเดียกว่าครึ่งหนึ่ง รู้สึกว่าเด็กๆ ของพวกเขาปลอดภัยจากการถูกกลั่นแกล้งในสนามเด็กเล่นสาธารณะมากกว่าในโลกออนไลน์

ในปี 2013 อินเดียมีผู้ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตมากถึง 134 ล้านคน ในการแถลงข่าวของบริษัท Telenor ได้แบ่งบรรทัดฐาน ด้านความปลอดภัย เพื่อช่วยให้ผู้ปกครอง สามารถปกป้องเด็กจากอันตรายของโลกออนไลน์ ด้วยการ ตั้งกฎ อภิปรายเนื้อหา และการสื่อสารกับเด็กอย่างเปิดเผย โดยไม่มีการตัดสินเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก นี่ถือว่าเป็นคำแนะนำที่ดี สำหรับผู้ปกครอง ที่ต้องการเห็นบุตรหลานของตนเอง ได้รับประโยชน์จากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยไม่ต้องเสี่ยงกับผลกระทบในเชิงลบ

จากการสำรวจของทาง Microsoft เกี่ยวกับพฤติกรรมออนไลน์ของเด็ก พบว่ามีเด็กถึงร้อยละ 53 ของประเทศอินเดีย ที่ตกเป็นเหยื่อของการถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ ในขณะที่ อัตราส่วนการกลั่นแกล้งออนไลน์ และออฟไลน์ ในประเทศ ยังมีสัดส่วนที่เท่ากันอีกด้วย ถึงแม้ทางการอินเดียจะพยายามออกมาตรการควบคุมการกลั่นแกล้งใน โรงเรียนต่างๆ แต่เนื่องจากบริบทของโรงเรียนที่แตกต่างกัน ทำให้โปรแกรมที่ใช้ได้ดีในโรงเรียนหนึ่ง อาจไม่สามารถใช้ได้ผลกับอีกโรงเรียนหนึ่ง เด็กร้อยละ 78 ยอมรับว่า เฟซบุ๊ก เป็นสื่อที่ได้รับความนิยม ถูกนำมาใช้ในการกลั่นแกล้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทวิตเตอร์ แม้จะมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการข่มขู่เหล่านี้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของอินเดีย ยังไม่ค่อยให้ความสนใจในกิจกรรมออนไลน์ของบุตรหลาน ไม่พยายามพูดคุยกับเด็กๆ เพื่อความปลอดภัยในโลกออนไลน์

ข้อมูลจากเว็บไซต์ nobullying.com ในหัวข้อ Bullying In India ระบุว่าจากการสำรวจ แสดงให้เห็นว่าปัญหาการกลั่นแกล้งในโลกไซเบอร์ ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแค่วันวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ในแต่ละประเทศแต่มี

ลักษณะของการกลั่นแกล้งที่แตกต่างกันออกไป ในประเทศอินเดีย พบว่า เด็กร้อยละ 70 รู้เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ มากกว่าร้อยละ 79 บอกว่ามีความกังวลเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบว่า ในมุมมองของเด็กๆ พวกเขาอาจมีการเรียกชื่อ หรือการล้อเลียนการกระทำ ที่เป็นอันตรายผ่านการออนไลน์ อินเดีย ยังเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอัตราการกลั่นแกล้งออนไลน์ และออฟไลน์ ในสัดส่วนที่แทบไม่แตกต่างกัน กว่าร้อยละ 77 ของเด็กๆ ระบุว่าพวกเขาถูกรังแก กลั่นแกล้งจากทั้งออนไลน์ และออฟไลน์

ในประเทศอินเดีย เด็กๆ กว่าร้อยละ 29 กล่าวว่า ผู้ปกครองไม่ได้พูดคุยกับพวกเขา เกี่ยวกับอันตรายของชีวิตออนไลน์ และวิธีที่พวกเขาควรจะใช้เพื่อป้องกันตัวเองทางออนไลน์ ตัวเลขที่ต่ำนี้ เป็นสิ่งที่อันตรายอย่างมาก เนื่องจากเด็กเกือบทั้งหมดจำเป็นต้องพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหานี้

เช่นเดียวกับการกลั่นแกล้งในรูปแบบอื่นๆ การกลั่นแกล้งออนไลน์ ยังส่งผลเชิงลบต่อเหยื่อ ไม่ว่าจะเป็นการทำให้เกิดความหดหู่ใจ สูญเสียความสนใจในการเข้าเรียน หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมใดๆ การนับถือตัวเองต่ำ อาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาด้วย เช่น การตัดสินใจฆ่าตัวตาย ในขณะที่ปัญหาใหญ่ที่สุดของอินเดีย คือ ไม่มีกฎหมายห้ามการกลั่นแกล้ง อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนสามารถดำเนินการใดๆ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนเท่านั้น แต่การกลั่นแกล้งออนไลน์ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในระหว่างวัน มีความอันตรายมากกว่านั้น

อย่างไรก็ตาม มีกฎหมายที่เอาผิดต่อการกลั่นแกล้งออนไลน์ ที่ล่วงละเมิดการล่วงละเมิด การก่อการร้าย หรือละเมิดข้อมูลที่เป็นความลับ ตามพระราชบัญญัติเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ.2543 มีการจัดการกับอีคอมเมิร์ซ โดยมีข้อบัญญัติกรณี การทำความผิดเอาไว้ดังนี้

- สร้างข้อความที่ทำร้าย หรือให้ร้ายผู้อื่น
- ละเมิดความเป็นส่วนตัวของเหยื่อ ด้วยการแบ่งปัน โพสต์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับอนุญาต
- การตัดแปลงภาพของเหยื่อ หรือการสร้างคำพูดที่มีสีสัน

การกระทำใดๆ ในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ที่อาจก่อให้เกิดการล่วงละเมิด ดุน่ารังเกียจ ถูกเหยียดหยาม หรือก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อผู้เสียหาย แม้ว่าการกระทำเหล่านี้จะไม่ได้มีข้อกำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนในสังคมอินเดีย แต่สามารถถูกนำไปใช้เป็นหลักฐานในชั้นศาล ในอินเดีย ถ้าภาพของเหยื่อปรากฏขึ้นในรูปแบบที่ตกลงขบขัน หรือมีการชี้นำทางเพศ เช่น การแสดงภาพของเด็กหญิงที่มีสี หรือถูกปรับเปลี่ยนท่าทาง ทำเครื่องหมายทางเพศ ซึ่งเป็นการดูถูกการเจียมเนื้อเจียมตัว อาจทำให้ผู้กลั่นแกล้ง ต้องโทษจำคุกหนึ่งปี หรือเสียค่าปรับอย่างใดอย่างหนึ่ง ความผิดนี้ ยังรวมไปถึงการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของเพศชายอีกด้วย

เมื่อเด็กเริ่มใช้อินเทอร์เน็ต พวกเขาควรทราบว่าจะการใช้งาน และโต้ตอบอย่างไร นอกจากนี้ ควรทราบเข้าใจว่าเนื้อหาที่เป็นอันตราย ประเภทสื่อลามกอนาจารที่มีการแบ่งปันอย่างแพร่หลายผ่านทาง

อินเทอร์เน็ต หรือส่งผ่านอีเมล จะได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง และอาจนำไปสู่บทลงโทษที่รุนแรง เหมือนกับในโลกแห่งความเป็นจริง

การกลั่นแกล้ง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในเกือบทุกโรงเรียน โดยมีหลากหลายรูปแบบทั้งทางวาจา ใช้กำลัง หรืออาจเป็นการกลั่นแกล้งออนไลน์ ทำให้นักเรียนจำนวนมากต้องเผชิญหน้ากับการกลั่นแกล้ง ผู้ปกครอง และครู ควรทราบว่า การกลั่นแกล้ง ไม่ใช่การกระทำที่แสดงให้เห็นว่าเด็กผู้ชาย คือเด็กผู้ชาย แต่มันเป็นเรื่องที่ร้ายแรง และไม่ใช่ว่าเรื่องตลก เพราะมันทำให้เกิดอันตรายกับเหยื่อ หรือแม้แต่กับตัวผู้รังแกเอง

การกลั่นแกล้งถือว่าการกระทำ โดยบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคลอื่น ที่ทำให้เหยื่อตกอยู่ในความรู้สึกของสภาวะไร้อำนาจ เป็นอันตราย หรือถูกคุกคาม โดยสามารถแบ่งประเภทการกลั่นแกล้งในประเทศอินเดียออกได้หลายประเภท ดังต่อไปนี้

การกลั่นแกล้งทางวาจา : รวมถึงการเรียกชื่อ และการล้อเลียน

การกลั่นแกล้งทางกายภาพ : เป็นการลงมือทำร้ายร่างกาย มักทำให้เด็กกลับไปที่บ้าน ด้วยอาการบอบช้ำ หรือเสื้อผ้าฉีกขาด การกลั่นแกล้งประเภทนี้ เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 5 ของนักเรียนในประเทศอินเดีย

การกลั่นแกล้งทางสังคม : การกลั่นแกล้งแบบนี้ ทำโดยการตัดขาดมิตรภาพโดยไม่มีเหตุอันควรใดๆ การกระจายข่าวลือเกี่ยวกับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ เพื่อสร้างบรรยากาศที่น่ารังเกียจต่อพวกเขาในโรงเรียน โดยการปล่อยให้เหยื่อถูกกีดกันออกจากกลุ่มโดยเจตนา และกำจัดเหยื่อออกจากการทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน

การกลั่นแกล้งในโรงเรียนของอินเดีย มีรายงานว่า เป็นหนึ่งในปัญหาที่ร้ายแรงประการหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ มีรายงานว่า การสำรวจเด็ก อายุ 8-12 ปี จำนวน 500 คน กว่าร้อยละ 31.4 ถูกรังแกทั้งทางวาจา และร่างกาย จากการศึกษาอื่น ที่เผยแพร่โดยกุมารเวชศาสตร์อินเดีย ในปี 2550 พบว่า การล้อเลียน และการเรียกชื่อ เป็นรูปแบบที่พบมากที่สุดในการกลั่นแกล้งในโรงเรียน ส่วนการกลั่นแกล้งทางกายภาพ เกิดขึ้นร้อยละ 16 ของนักเรียน ที่เข้าร่วมการสำรวจ

การกลั่นแกล้งในโรงเรียนของอินเดียอาจเกิดขึ้นเนื่องจากความแตกต่างบางประการระหว่างเหยื่อกับผู้รังแก เช่น ความอาย ความฉลาด และศาสนาที่แตกต่างกัน การสำรวจที่ทำโดยนิตยสารกุมารเวชศาสตร์อินเดีย ในปี 2011 แสดงให้เห็นว่า ร้อยละ 60.4 ของนักเรียน ถูกกลั่นแกล้ง ในขณะที่เดียวกัน ก็ได้มีการแสดงสถิติที่น่ากังวลอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่า มีเพียงร้อยละ 39 ของผู้ปกครอง ผู้ตกเป็นเหยื่อเท่านั้น ที่ทราบเกี่ยวกับเหตุการณ์ดังกล่าว

เรื่องราวของการกลั่นแกล้งในอินเดีย

มีเรื่องราวการกลั่นแกล้งในโรงเรียนของประเทศอินเดียที่น่าสนใจ คือ เรื่องราวของ “อานันท์” เด็กหนุ่มที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชายล้วน เขาชอบการเดินร่ำ และการเรียน อีกทั้งยังพูดจานุ่มนวล ทำให้มีความแตกต่างจากนักเรียนชายคนอื่นๆ ที่ชอบการเล่นฟุตบอล ทำให้เพื่อนร่วมชั้นเริ่มทำการกลั่นแกล้งเขาด้วยการ

เรียกว่า "girly" และ "Anandita" การล้อเลียนนี้ เกิดขึ้นทุกวันทำให้อ่านันท์รู้สึกหดหู่มาก และมักร้องไห้จนกระทั่งนอนหลับ

อีกหนึ่งเหตุการณ์เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งในประเทศอินเดีย เกิดขึ้นกับ Chirag อายุ 7 ขวบ เมื่อเขาย้ายไปโรงเรียนใหม่ เขาถูกเยาะเย้ยอย่างเปิดเผยเพราะการพูดสำเนียงต่างประเทศ นอกจากนี้ การไม่ตั้งใจเรียน ยังทำให้เรื่องเลวร้ายลง เมื่อเด็กคนอื่นๆ เรียกเขาว่า "Dopey" จนทำให้เขาเริ่มโดดเรียนว่ายนํ้า ทั้งที่เขามีความสนใจในด้านนี้ เมื่อเวลาผ่านไป มักไม่ยอมไปโรงเรียน โดยอ้างว่า “ปวดท้อง”

หนึ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในนิวเดลี เมื่อเร็ว ๆ นี้ และได้รับการบันทึกเอาไว้เป็นคลิปวิดีโอบนมือถือ แสดงให้เห็นกลุ่มนักเรียนที่กำลังกลั่นแกล้งนักเรียนที่ยากจน ที่มีจำนวนเพียงร้อยละ 5 ที่จะได้มีโอกาสเข้ามาเรียนในโรงเรียนแห่งนี้

อีกกรณีหนึ่งที่ก่อให้เกิดความโกรธแค้นอย่างกว้างขวางในสังคมอินเดียตะวันออก คือ เหตุการณ์ในเมืองกัลกัตตา หลังจากการเสียชีวิตของนักเรียน ที่ถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน ที่มีชื่อว่า Oindrella Das เด็กหญิงอายุเพียง 11 ขวบ เธอถูกขังอยู่หลายชั่วโมงในห้องน้ำของโรงเรียน โดยกลุ่มของหญิงสาวรุ่นพี่ เธอเสียชีวิตหลังจากที่ส่งตัวไปที่โรงพยาบาลท้องถิ่น เพื่อรับการรักษา

การกลั่นแกล้งในโรงเรียนเป็นเรื่องที่แพร่หลายมากกว่าที่คนทั่วไปคิด ผลที่ตามมาบ่อยครั้ง มักเกี่ยวพันกับการเสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายของนักเรียนหนุ่มสาวจากเมืองใหญ่ทั่วประเทศ

ในปี 2015 Karthika จาก Kodungaiyur และ S Jindal ในกรุงนิวเดลี ได้เข้าร่วมการจัดระเบียบการฆ่าตัวตายของเยาวชนจากการกลั่นแกล้ง แหล่งข่าวรายใหญ่ในอินเดียเปิดเผยว่า นักเรียนต้องเผชิญหน้ากับการกลั่นแกล้งในโรงเรียน โดยไม่ได้รับการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง

การสำรวจเมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ดำเนินการ โดย IMRB บริษัทด้านการวิจัยการตลาดชั้นนำของอินเดียพบว่า “เด็กทุกๆ สามคน” ถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน แม้ผู้บริหารของโรงเรียนจะยอมรับว่ามีปัญหาเกิดขึ้นจริง แต่พวกเขาบอกว่า ตัวเลขที่เผยแพร่ออกไปนั้นมากเกินไปเกินความจริง การกลั่นแกล้งไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยอย่างที่การสำรวจระบุ โดยบอกว่า การกระทำบางอย่าง เช่น การล้อเล่น ไม่นับว่าเป็นการกลั่นแกล้ง

ในทางตรงกันข้าม ที่ปรึกษาของอินเดียเห็นพ้องกับผลของการสำรวจ Magdalene Jeyarathnam จากศูนย์การให้คำปรึกษาของ East West เชื่อว่าการกลั่นแกล้งในอินเดียเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน เธอรู้สึกไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ กับพฤติกรรมนี้ ตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ที่เด็กหญิง 2 คน จากโรงเรียนในเจนไน ถูกรังแก โดยเพื่อนร่วมชั้น แต่แทนที่จะทำการสืบสวน เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และผู้ปกครอง ของผู้กลั่นแกล้งได้กดดันให้แม่ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อต้องเงียบ ที่ปรึกษาหลายคนเชื่อว่า เหล่านี้ที่กลั่นแกล้งมักจะตามไปข่มขู่เหยื่อที่บ้านด้วย นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมของที่บ้านยังส่งผลไปยังการไปโรงเรียน และเด็กไม่ทราบถึงวิธีการจัดการกับความโกรธของตัวเอง

ผลกระทบ

ความกังวล ความเหงา หวาดกลัว ความนับถือตัวเองต่ำ เป็นต้น นอกจากนี้ ปัญหาการกลั่นแกล้งในวัยเด็ก อาจทำให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเกิดปัญหาด้านสุขภาพต่างๆ ในภายหลังได้ เช่น ส่งผลต่อการนอนหลับ การทำงาน หรือพฤติกรรมทางสังคม ในกรณีที่มีปัญหาการกลั่นแกล้งในระยะยาว เด็กๆอาจจำเป็นต้องได้รับการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้พวกเขาสามารถเดินหน้าต่อไปได้

เด็กที่ถูกกลั่นแกล้งอาจสร้างความไว้วางใจกับเพื่อนๆ ได้ยาก และมักแยกตัวเองออกจากคนอื่นๆ เพื่อป้องกันความเสียหาย แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขากำลังพลาดความสนุกสนาน และความตื่นเต้นในการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ความเหงาเหล่านี้ อาจนำไปสู่ความเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย เด็กหลายคนเริ่มหนีเรียน หรือพาตัวเองออกไปนอกโรงเรียน เพื่อหนีภัยจากการกลั่นแกล้ง

เหตุใดการกลั่นแกล้งในอินเดียถึงเพิ่มขึ้น

กระแสการข่มขู่ในประเทศอินเดียที่สูงขึ้น ทำให้นักจิตวิทยา และผู้ปกครองให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อสวัสดิภาพของเด็กๆ ผู้ปกครองหลายคนมองว่า การกลั่นแกล้ง เป็นภัยคุกคามต่ออนาคตทางวิชาการของบุตรหลานตนเอง ในขณะที่เด็กนักเรียน และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน มีความล่าช้าในการปกป้องเด็กๆ ในความดูแลจากปัญหาการกลั่นแกล้ง

Sumit Vohra พ่อและผู้ก่อตั้ง Admissionnursery.com ในนิวเดลีกล่าวว่า “การกลั่นแกล้งไม่ได้รับการดำเนินการอย่างจริงจังจากเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในอินเดีย ในฐานะของพ่อแม่ ผมสังเกตเห็นเด็กๆ จนๆถูกกลั่นแกล้งจากเด็กที่ร่ำรวยจำนวนมาก”

Vohra กล่าวเพิ่มเติมว่ากรณีที่มีการกลั่นแกล้งมักถูกละเลยโดยโรงเรียน หรือทางโรงเรียนอาจจะมีเพียงการตักเตือนผู้กระทำผิด แล้วปล่อยให้พวกเขาไป การกระทำดังกล่าว ได้ทำลายความพยายามของผู้ปกครองที่ต้องการหยุดการกลั่นแกล้ง แล้วสร้างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีความปลอดภัย การไม่ดำเนินการอย่างเด็ดขาด ด้วยการที่ครูบอกว่า การกลั่นแกล้งเป็นสิ่งที่สามารถยอมรับได้ในระดับหนึ่งในโรงเรียนของพวกเขา ในขณะที่ผู้ตกเป็นเหยื่อ ไม่ทราบวิธีการจัดการกับการกลั่นแกล้ง เนื่องจากไม่สามารถไว้วางใจครู ในการสนับสนุน หรือช่วยเหลือให้หลุดพ้นจากปัญหา

ทักษะติดตัวในการต่อต้านการกลั่นแกล้ง สามารถปลูกฝังความกล้าของนักเรียนว่าพวกเขาจะตกเป็นเหยื่อรายต่อไป ตามที่ Ambrish Saxena ผู้อำนวยการสถาบัน Vivekananda Professional Students ในนิวเดลีกล่าวว่า “เด็กๆ ที่ได้รับผลกระทบ ยังคงอยู่ภายใต้แรงกดดันจากการทำร้ายตัวเอง พวกเขากลัวการตัดสินใจที่เป็นอิสระ ส่งผลให้มีบุคลิกภาพที่อ่อนแอ และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์”

สิ่งสำคัญสำหรับนักการศึกษาในการต่อต้านการกลั่นแกล้ง และปกป้องเด็กๆ คือ การที่ครูคอยดูแลเด็กๆ ทุกคนที่อยู่ภายใต้การปกครองของตัวเอง ด้วยการลดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมให้น้อยลง ก่อนที่มันจะเกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันครูต้องปกป้องเด็กทุกคน จากการถูกล่วงละเมิดทางร่างกาย หรือวาจา โดยเฉพาะเด็กที่อ่อนแอ จำเป็นจะต้องได้รับความใส่ใจเป็นพิเศษ ความระมัดระวังอย่างต่อเนื่อง สามารถช่วยได้มากในการลดปัญหาการกลั่นแกล้ง และเพิ่มมาตรฐานการศึกษา ให้กับโรงเรียนทั่วทั้งประเทศ

บทบาทของโรงเรียนในการป้องกันการถูกละเมิดของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงการกลั่นแกล้งในโรงเรียน รูปแบบของสองโรงเรียนจะมีความแตกต่างกัน โปรแกรมที่ทำงานได้ดีในโรงเรียนหนึ่ง อาจจะไม่ดีผล เมื่อนำไปใช้กับอีกโรงเรียนหนึ่ง แม้ว่ากฎหมายต่อต้านการกลั่นแกล้งอาจมีประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานด้านความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียน และครู จะต้องทำการประเมินสถานการณ์การกลั่นแกล้ง ที่มีรูปแบบเฉพาะในสถาบันของตนเอง และหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังนั้น โปรแกรมต่อต้านการกลั่นแกล้งในประเทศอินเดีย จึงเสมือนเป็นเพียงแนวทางให้ครูสามารถมีวิธีการจัดการกับการกลั่นแกล้ง ได้อย่างเด็ดขาดมากยิ่งขึ้น

เมื่อไม่นานมานี้ คณะกรรมการกลางของโรงเรียนมัธยมศึกษา (CBSE) ได้จัดตั้งคณะกรรมการต่อต้านการกลั่นแกล้ง เพื่อจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น คณะกรรมการได้ออกมติการดำเนินการที่เข้มงวดกับกลุ่มของผู้กลั่นแกล้ง เริ่มจากการตักเตือน ไปจนถึงการไล่ออกจากโรงเรียน หากมีหลักฐานที่ชัดเจน ใดๆก็ตาม หลายฝ่ายไม่เชื่อว่าการลงโทษที่เข้มงวดจะเป็นการแก้ปัญหาที่ได้ผล เว้นเสียแต่ว่าทุกโรงเรียนมีมาตรฐานเดียวกัน

ในปี 2014 ใน Modern School กรุงนิวเดลี ได้ปรากฏเหตุการณ์การกลั่นแกล้ง ที่เกิดขึ้นเพราะได้รับผลกระทบจากคลิปวิดีโอ แม้จะเป็นโรงเรียนชั้นเยี่ยม ที่นักเรียนมาจากครอบครัวทางการเมืองชั้นสูง ไม่ว่าจะป็นนักธุรกิจ และข้าราชการ ผู้ปกครอง และนักเรียนหลายคน รู้สึกท้อแท้กับพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง ที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนที่มีฐานะทางสังคมต่ำกว่า ที่ทำกับเพื่อนนักเรียนวัยเพียง 11 ปี หลังจากคลิปวิดีโอการกลั่นแกล้งนี้เผยแพร่ออกไป ทำให้ทางโรงเรียนมีสิทธิในการสอบสวน ทำให้มีผู้ก่อเหตุบางคนถูกไล่ออกจากโรงเรียนหลังจากนั้นไม่นานนัก อย่างไรก็ตาม การกลั่นแกล้งยังได้รับการยอมรับในอีกสองโรงเรียน ทำให้ไม่สามารถประสบความสำเร็จในการบังคับใช้มาตรการลงโทษอย่างเหมาะสม

ผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ของอินเดีย กล่าวว่านักเรียนที่มีประวัติการกลั่นแกล้งผู้อื่น จำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือในการเอาชนะการแสดงออกตามธรรมชาติที่ไม่เหมาะสมของตัวเอง ด้วยการสนับสนุนให้ทำงานร่วมกับผู้ปกครอง หรือสมาชิกในครอบครัว การปรับปรุงตัวด้วยการเพิ่มประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ดีเหล่านี้เข้าไป อาจช่วยแก้ปัญหาการกลั่นแกล้งในโรงเรียน ในขณะที่เดียวกัน

ทางโรงเรียน ควรจัดโครงการที่ให้ความช่วยเหลือ ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้ง ให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ต่อไปได้

งานวิจัยของ Tanya Valecha อาจารย์ใหญ่ของ Cambridge International School ในเมือง Dahisar แนะนำวิธีการต่อต้านการกลั่นแกล้งอีกรูปแบบหนึ่งคือ การให้คำปรึกษา ร่วมกับอารมณ์ขัน เพื่อช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของการกลั่นแกล้ง งานวิจัยชิ้นนี้ ได้รับรางวัลจาก GTA (Global Teachers Accreditation)

สำหรับงานวิจัยของ Valecha ได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 – 9 เพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับปัญหาการกลั่นแกล้ง ส่วนใหญ่เด็กที่เข้าร่วมสัมภาษณ์ ต้องการให้คนที่ทำการกลั่นแกล้งผู้อื่น ถูกลงโทษทางวินัยอย่างรุนแรง แต่พวกเขาแนะนำว่า ผู้กลั่นแกล้งมีสิทธิในโรงเรียน ในขณะที่ ผู้ให้ปรึกษาควรใช้อารมณ์ขันเพื่อช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของพวกเขา นอกจากนี้เด็กยังแนะนำอีกว่า ให้โรงเรียนทำการจัดตั้งระบบ ที่นักเรียนสามารถรายงานการข่มขู่ ได้โดยไม่จำเป็นที่จะต้องระบุชื่อ เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์

บทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันการกลั่นแกล้ง

ในสังคมอินเดียแบบดั้งเดิมเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ที่อยู่ร่วมกับผู้สูงอายุ ช่วยกันแบ่งปันความรักในการเลี้ยงดูบุตรหลานของตัวเอง แต่ในปัจจุบัน คู่สมรสชาวอินเดียจำนวนมากอาศัยเป็นครอบครัวเดี่ยว ดังนั้นผู้ปกครองจึงจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ในการปกป้องเด็กๆ จากการถูกกลั่นแกล้ง นอกเหนือไปจากการดูแลด้านการศึกษา

เคล็ดลับที่มีประโยชน์สำหรับผู้ปกครองในการปกป้องเด็กจากการถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน

- ทำการสื่อสารแบบเปิดกับเด็ก และเยาวชน เพื่อให้พวกเขาารู้สึกสบายใจในการพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยการพูดคุยเกี่ยวกับโรงเรียนเป็นประจำ มีแนวโน้มที่เด็กจะกล้าพูดมากขึ้น เมื่อต้องการความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุน

- ให้เวลากับลูกๆ เด็ก มีความจำเป็นที่จะต้องรู้ว่าผู้ปกครองมีความห่วงใยต่อสวัสดิภาพของพวกเขา
- ทราบถึงอันตรายจากการกลั่นแกล้งอย่างจริงจัง
- หากบุตรหลานรายงานว่ามีการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นในโรงเรียน ผู้ปกครองควรเชื่อ และตอบสนองอย่างรวดเร็ว เพื่อแก้ไขปัญหา อย่าละเลยปล่อยให้เด็กรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพียงลำพัง
- หากเด็กตกอยู่ในความเสี่ยงสูงจากการถูกกลั่นแกล้ง เช่น กลุ่มเด็กพิเศษ เรียนรู้ช้า หรือรักร่วมเพศ เป็นต้น ต้องคอยระมัดระวังการใช้ชีวิตของเด็กๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้ปลอดภัยจากอันตราย
- ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถเอาชนะการกลั่นแกล้งออนไลน์ได้อย่างเหมาะสม

- ผู้ปกครองของเด็กที่ก่อกวนคนอื่น ควรดำเนินการเพื่อให้เด็ก สามารถเอาชนะธรรมชาติที่ไม่เหมาะสมของตัวเอง เช่น การฝึกรบ การให้คำปรึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมก่อกวนของเด็กๆ

- ครู และผู้ปกครอง จำเป็นที่จะต้องทุ่มเทเวลา ความพยายาม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการก่อกวนขึ้นในโรงเรียน และฟื้นฟูความปลอดภัย ต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

การก่อกวนทางออนไลน์ เป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในประเทศอินเดีย Debarati Halder กรรมการผู้จัดการศูนย์เหยื่อไซเบอร์กล่าวว่า การก่อกวนทางออนไลน์ เป็นการล่อลวงละเมิดทางอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับ การ “ข่มขู่ หนายคาย คุกคาม ล้อเลียนคำพูด ผ่านทางกล่องข้อความ หรือในฟอรัมแบบเปิด เกี่ยวกับความแตกต่างของเป้าหมาย รูปร่าง โครงสร้างร่างกาย การศึกษา คุณวุฒิ ฐานะทางบ้าน นิสัย มุมมอง และรสนิยมเรื่องเพศ”

การละเมิดทางออนไลน์ เป็นคำที่ครอบคลุมการทำความผิดทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงการก่อกวนทางออนไลน์ การหมิ่นประมาท สะกดรอยตามข้อมูล หรือการโจรกรรมข้อมูลส่วนบุคคล

ในรายงาน 'Tweens, Teens and Technology' ของ McAfee ประจำปี 2014 พบว่า เยาวชนประมาณร้อยละ 50 ในประเทศอินเดีย เคยมีประสบการณ์กับการก่อกวนทางอินเทอร์เน็ต โดยตกเป็นเหยื่อ หรือเป็นพยานในการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างไม่เหมาะสม หนึ่งในสามของเด็กในจำนวนนี้ ยอมรับว่าพวกเขาตกเป็นเหยื่อของการล่อลวงละเมิดทางออนไลน์

ในบรรดาผู้ที่พบเห็นความผิดในโลกไซเบอร์ ประมาณร้อยละ 46 รายงานว่า ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการก่อกวน มักลบบัญชีโซเชียลมีเดียออกในภายหลัง เนื่องจากมันส่งผลกระทบต่อประสบการณ์ของพวกเขา การล่อลวงละเมิดทางเพศ สามารถแทรกแซงความเป็นส่วนตัว ชื่อเสียง และทำลายประสบการณ์ทางสังคมออนไลน์ของพวกเขา

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการก่อกวนทางออนไลน์เหล่านี้ ชี้ให้เห็นถึงขอบเขตของปัญหาในหมู่เยาวชนชาวอินเดีย ตามที่ Anja Kovas ผู้อำนวยการโครงการอินเทอร์เน็ตประชารัฐอินเดีย มองเห็นว่า การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของผิดทางอาญา เนื่องจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น เธอคาดการณ์ว่า การละเมิดนี้ จะเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากเยาวชนที่ออนไลน์มากขึ้นเรื่อยๆ

สถิติการก่อกวนทางออนไลน์ในปี 2015 – ประเทศอินเดีย

- ร้อยละ 81 ของเด็กอายุ 8-16 ปี เข้าร่วมในการใช้เว็บไซต์ และโซเชียลมีเดีย
- เด็กร้อยละ 22 ยอมรับว่าเคยถูกก่อกวนทางออนไลน์
- เยาวชนร้อยละ 52 สาระภาพว่า เคยก่อกวนผู้อื่นในโลกออนไลน์
- เด็กร้อยละ 65 เคยเห็นพฤติกรรมออนไลน์ ที่ไม่เหมาะสม
- เด็กร้อยละ 52 เข้าถึงเว็บไซต์ และโซเชียลมีเดีย ในโรงเรียน

- เด็กร้อยละ 92 รายงานการโพสต์ข้อมูลออนไลน์ที่มีความเสี่ยง แม้จะตระหนักถึงการโจรกรรมข้อมูล

- เด็กร้อยละ 70 โพสต์เกี่ยวกับรายละเอียดการติดต่อส่วนบุคคล รวมไปถึงที่อยู่ อีเมล และหมายเลขโทรศัพท์ของตัวเอง

- เด็กร้อยละ 53 มีการติดต่อกับคนแปลกหน้าผ่านทางออนไลน์

- เด็กร้อยละ 64 พยายามสร้างตัวตนปลอมในโลกออนไลน์ ด้วยการปลอมรูปภาพ และทำให้ตัวเองในภาพดูแก่ขึ้น

- เด็กร้อยละ 46 มีความเสี่ยงต่อการแสดงความเห็นจากคอมเมนต์ ไลน์ และแชท

- เด็กร้อยละ 78 รู้สึกว่า เฟซบุ๊กเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยม นำมาใช้ในการกลั่นแกล้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทวิตเตอร์ แม้จะมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการข่มขู่เหล่านี้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของอินเดีย ยังไม่ค่อยให้ความสนใจในกิจกรรมออนไลน์ของบุตรหลาน ไม่พยายามพูดคุยกับเด็กๆ เพื่อความปลอดภัยในโลกออนไลน์

กฎหมายต่อต้านการกลั่นแกล้งออนไลน์

อ้างอิงจาก Anja Kovacs ไม่มีกฎหมายการต่อต้านการกลั่นแกล้งออนไลน์ในประเทศอินเดีย โดยเฉพาะกฎหมายเฉพาะสำหรับเด็ก อย่างไรก็ตาม มีพระราชบัญญัติด้านไอทีบางประการ ที่สามารถนำมาใช้ได้เพื่อช่วยกำหนดการตัดสินของศาล

Rajneesh Garg ตำรวจ ผู้ทำหน้าที่ดูแลกรณีการกระทำความผิดในโลกไซเบอร์ กล่าวว่า มีสิ่งตัดสินโทษสำหรับเยาวชน ที่ทำการโพสต์ความคิดเห็นเชิงใส่ร้าย หรือรูปภาพลามกอนาจารลงใน เฟซบุ๊กหรือในสื่อสังคมออนไลน์อื่นๆ เด็กเหล่านี้ จะถูกส่งตัวไปที่โรงเรียนคัดค้านคดี

Rakshit Tandon ที่ปรึกษาแผนกอาชญากรรมไซเบอร์ ของ Gurgaon กล่าวว่า การกลั่นแกล้งออนไลน์ ที่ถูกร้องเรียนเข้ามา ส่วนใหญ่มาจากเยาวชนอายุ 13 ปี ขึ้นไป เขาเชื่อว่า วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันการกลั่นแกล้งออนไลน์ คือ การสั่งสอนเด็กๆ ให้มีมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต การศึกษา และกฎหมายในโรงเรียน การจัดชั้นเรียนเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างฉลาด และเหมาะสม ในโรงเรียน อาจจะช่วยหยุดพฤติกรรมการกลั่นแกล้งได้ก่อนที่มันจะเริ่มต้นขึ้น โดยควรเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถม

อ

นตรายจากการกลั่นแกล้งออนไลน์

จิตแพทย์ Sunil Mittal ผู้อำนวยการศูนย์จิตเวชในกรุงนิวเดลี กล่าวว่า ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา มีการเพิ่มของเยาวชนจำนวนมากที่ทำการโพสต์ หรือแสวงหาคำปรึกษา เพราะกำลังถูกกลั่นแกล้งทางออนไลน์ สิ่งที่ทำให้การกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตน่าสะพรึงกลัว เพราะมันเกิดขึ้นโดยที่ผู้ตกเป็นเหยื่อ อาจไม่ทราบว่าเป็นใครเป็นผู้

เริ่มต้นการกลั่นแกล้ง ในขณะที่สังคม ยังคงมีส่วนอย่างมากที่ทำให้การกลั่นแกล้งออนไลน์เติบโตมากขึ้น ด้วยการสนับสนุนให้เยาวชนที่ขาดความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมออนไลน์

การกลั่นแกล้งออนไลน์ สามารถจัดการได้หรือไม่

Mittal สนับสนุนให้เยาวชนมีความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในอินเทอร์เน็ต ก่อนอื่นผู้ปกครองควรสอนลูกหลานเกี่ยวกับความปลอดภัยออนไลน์ เหมือนกับที่สอนให้เด็กๆ สามารถปกป้องตัวเองได้แบบออฟไลน์

เด็ก และเยาวชนจำนวนมาก มีการใช้งานสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต และแล็ปท็อป ทำให้ผู้ปกครองอาจจะมีช่วงเวลาที่ยากลำบากในการดูแลเด็กๆ ที่กำลังอยู่ในโลกออนไลน์ ดังนั้น นอกจากการฝึกอบรมให้ความรู้ที่เหมาะสมแล้ว ยังควรมีซอฟต์แวร์ใหม่ๆ ที่สามารถช่วยตรวจสอบข้อความที่เป็นอันตรายได้ก่อนที่จะทำการโพสต์ออนไลน์

การรักษาความปลอดภัยออนไลน์ ยังรวมไปถึงการสอนเด็กๆ ให้รู้จักกับวิธีการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจทำให้ตกอยู่ในอันตราย จากความผิดพลาดในโลกไซเบอร์ ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้องรู้วิธีรับมือหากถูกกลั่นแกล้ง เยาวชนจำนวนมาก ได้เรียนรู้ประสบการณ์เชิงลบในโลกออนไลน์ กว่าครึ่งหนึ่งของเยาวชนที่ได้รับการสำรวจในปี 2014 จากรายงานของ McAfee พบว่า พวกเขาไม่รู้ว่าควรจัดการกับการล่วงละเมิดในโลกออนไลน์อย่างไร ในทางตรงข้าม การสำรวจในปี 2015 เยาวชนร้อยละ 71 ที่ถูกกลั่นแกล้งออนไลน์ กล่าวว่า พวกเขาได้ดำเนินการเมื่อต้องเผชิญกับการโจมตีทางออนไลน์

Melanie Duca ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดของกลุ่มผู้บริโภค ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ของบริษัทอินเทล กล่าวว่า ได้มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ ปิดกั้น ข้อความที่ไม่พึงประสงค์ และสามารถรายงานพฤติกรรมการกลั่นแกล้ง เป็นต้น

สัญญาณการล่วงละเมิดทางออนไลน์

ผู้ปกครองและครู ควรตระหนักถึงสัญญาณต่างๆ ที่อาจพบได้บ่อยเมื่อเกิดการกลั่นแกล้ง หรือล่วงละเมิดทางออนไลน์ขึ้น เพื่อช่วยให้เยาวชน สามารถผ่านพ้นกับปัญหาเหล่านี้ไปได้โดยสวัสดิภาพ โดยมีลักษณะของอาการ ที่ควรให้ความสนใจ ดังต่อไปนี้

- ขาดความสนใจในการใช้คอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

- มีการลบบัญชีโซเชียลมีเดียของตัวเองอย่างกะทันหัน
 - อารมณ์เสียหลังจากอ่านอีเมล หรือข้อความ
 - สูญเสียความสนใจในการเรียนอย่างรวดเร็ว และผลการเรียน ผลปฏิบัติงานในโรงเรียน ตกต่ำลงอย่างรวดเร็ว
 - มีพฤติกรรมลับในการออนไลน์
 - ระเบิดอารมณ์โกรธ หงุดหงิด หรือหมดความอดทน โดยไม่มีเหตุผลที่ชัดเจน
 - นอนหลับยาก
 - ไม่อยากอาหาร
 - ผู้ปกครอง และครู จำเป็นที่จะต้องคอยสอดส่องดูแลการกลั่นแกล้งทางออนไลน์อย่างจริงจังมากขึ้น
- เนื่องจากมันอาจเป็นสิ่งที่สร้างผลกระทบต่อชีวิตของเด็กเล็กเป็นอย่างมาก นอกจากรายงานการละเมิดที่เกิดขึ้นกับทางโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองยังสามารถรายงานการกลั่นแกล้งออนไลน์ ไปยังเว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตได้ นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังสามารถให้คำปรึกษาอย่างมืออาชีพ สำหรับเด็ก หากจำเป็นเพื่อช่วยให้พวกเขาเอาชนะผลกระทบจากการกลั่นแกล้งออนไลน์

โครงการ ReThink

ในปี 2013 วัยรุ่นชาวอินเดีย อายุเพียง 15 ปี ในเมืองชิคาโก ที่มีชื่อว่า Trisha Prabhu ได้อ่านเรื่องราวเหตุการณ์กลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตในฟลอริดา จนนำไปสู่การฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนอายุเพียง 11 ปี สิ่งนี้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจให้เธอสร้างซอฟต์แวร์ “ReThink” ที่ช่วยต่อต้านการกลั่นแกล้งออนไลน์ ในหลายส่วนของโลก และได้รับรางวัลในการช่วยต่อต้านอันตรายทางโลกไซเบอร์

โปรแกรมนี้ ทำงานบนสมมติฐานที่ว่า เด็กมักจะพูด และทำสิ่งต่างๆ อย่างไม่เต็มใจเมื่อถูกกดดันหรือความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ด้วยการให้การกรองคำที่ละเอียดอ่อนตามตัวอักษร ช่วยกระตุ้นให้วัยรุ่นมองเห็นถ้อยคำที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้อื่น และทำให้สามารถพิจารณาผลที่ตามมาจากการกระทำของตัวเอง พร้อมกับเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจที่จะโพสต์เนื้อหาเชิงลบกับคนอื่น ๆ

นอกจากจะช่วยลดจำนวนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งให้น้อยลงแล้ว โปรแกรมนี้ ยังช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ด้วยการเจาะลึกการกลั่นแกล้งออนไลน์จากทั่วโลก ก่อนที่พวกเขาจะได้เผชิญหน้าด้วยตัวเอง Prabhu ทดสอบโปรแกรมของเธอในงาน Google Science Fair 2014 โดยดำเนินการทดลองใช้ 1,500 ครั้งในโรงเรียนของเธอและประเมินผลลัพธ์ พบว่า ร้อยละ 93.4 ของผู้เข้าร่วมการทดลอง จะไม่โพสต์ความคิดเห็นเชิงลบ เนื่องจากมีเวลาในการพิจารณาคำพูดของตนเอง

"ReThink ช่วยให้วัยรุ่นสามารถเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีกว่าได้" Prabhu กล่าว ในขณะที่ เชอกกำลังโปรโมตโครงการของเธอในฟอรัมระดับประเทศและนานาชาติ

คณะกรรมการต่อต้านการกลั่นแกล้ง

คณะกรรมการกลางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (CBSE) จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันการข่มขู่ /ต่อต้านการทุจริตในโรงเรียนและ ได้รับการตอบรับอย่างดี จากครู และนักเรียน โรงเรียนในสังกัดของ CBSE กว่า 17,000 แห่ง เชื่อว่าการตัดสินใจนี้ อาจส่งผลดีต่อการแก้ปัญหาข่มขู่ในโรงเรียน

Gourav Mishra นักเรียนโรงเรียน CBSE กล่าวว่า “เป็นความคิดริเริ่มที่ดีของ CBSE เนื่องจากมีหลายกรณีจากการกลั่นแกล้งนักเรียนที่ไม่ได้ทำการรายงาน อย่างน้อยตอนนี้ นักเรียนก็สามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการได้”

คณะกรรมการจะประกอบไปด้วย รองอาจารย์ใหญ่ บุคลากรจาก โรงเรียนแพทย์ที่ปรึกษา อาจารย์อาวุโส ตัวแทนทางกฎหมาย ตัวแทนจากสมาคมผู้ปกครอง และครู โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการนี้ จะต้องทำการเตือนนักเรียนผ่านบอร์ดแสดงความคิดเห็นสาธารณะ เพื่อดำเนินการต่อต้านการกลั่นแกล้ง ทำให้มีประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนใหม่ที่มักตกเป็นเหยื่อของการกลั่นแกล้งของนักเรียนเก่า ภายใต้โครงการนี้ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป็นนักกลั่นแกล้ง อาจได้รับคำเตือน ปรับ หรือโอนย้ายไปเรียนที่อื่น หรือไล่ออก เมื่อมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองชาวอินเดีย รู้สึกว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งออนไลน์ เป็นที่ประจักษ์มากกว่าการกลั่นแกล้งแบบดั้งเดิม เนื่องจากการโพสต์ข้อความออนไลน์ เป็นสิ่งที่ถาวร ผู้ปกครองมีความเป็นห่วงว่า สิ่งเล็กๆ โพสต์ลงไปในอินเทอร์เน็ต สดท้ายแล้วมันจะย้อนกลับมาทำร้ายพวกเขาอีกครั้งในอนาคต รายงานโดย Norton Cyber Security Insights ระบุว่า ผู้ปกครองชาวอินเดียกว่าครึ่งหนึ่ง รู้สึกว่าเด็กๆ ของพวกเขาปลอดภัยจากการถูกกลั่นแกล้งในสนามเด็กเล่นสาธารณะมากกว่าในโลกออนไลน์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวทางป้องกันและการแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	-	<ul style="list-style-type: none">- สอนวิธีที่เด็กๆ ควรจะใช้เพื่อป้องกันตัวเองทางออนไลน์ สอนเด็กๆ ให้รู้จักกับวิธีการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง ที่อาจทำให้ตนเองตกอยู่ในอันตราย จากความผิดพลาดในโลกไซเบอร์ ในขณะที่เดียวกัน ก็ต้องรู้วิธีรับมือหากถูกกลั่นแกล้ง- เมื่อเด็กเริ่มใช้อินเทอร์เน็ต ผู้ปกครองควร สอนให้เด็กรู้ว่าควรใช้

		<p>งาน และโต้ตอบอย่างไร พร้อมกับเข้าใจเนื้อหาที่เป็นอันตราย รวมไปถึงสื่อลามกอนาจาร ที่มีการแบ่งปันอย่างแพร่หลายผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือส่งผ่านอีเมล</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กนักเรียนแกล้งบางคนมาจากสภาพแวดล้อมที่บ้านขาดการแนะนำ และกำกับดูแลที่ดีของผู้ปกครอง ดังนั้นผู้ปกครองต้องดูแลสอนอย่างใกล้ชิด - ผู้ปกครองควรทำการสื่อสารแบบเปิดกับเด็ก และเยาวชน เพื่อให้พวกเขารู้สึกสบายใจในการพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่โรงเรียนเป็นประจำ มีแนวโน้มที่เด็กจะกล้าพูดมากขึ้น เมื่อต้องการความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุน - ผู้ปกครองควรใช้เวลากับลูกๆ ให้เขาเข้าใจว่าห่วงใยต่อสวัสดิภาพของพวกเขาจริงๆ - หากบุตรหลานรายงานว่ามีการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นในโรงเรียน ผู้ปกครองควรเชื่อ และตอบสนองอย่างรวดเร็ว เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างละเอียดปล่อยให้เด็กรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพียงลำพัง - หากเด็กตกอยู่ในความเสี่ยงสูงจากการถูกกลั่นแกล้ง เช่น กลุ่มเด็กพิเศษ เรียนรู้ช้า หรือรกร่วมเพศ เป็นต้น ต้องคอยระมัดระวังการใช้ชีวิตของเด็กๆ ให้มากขึ้น - ผู้ปกครองควรปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถเอาชนะการกลั่นแกล้งได้อย่างเหมาะสม - ผู้ปกครองของเด็กที่กลั่นแกล้งคนอื่น ควรดำเนินการเพื่อให้เด็กสามารถเอาชนะธรรมชาติที่ไม่เหมาะสมของตัวเอง เช่น การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการกลั่นแกล้งของเด็กๆ - ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของอินเดีย ยังไม่ค่อยให้ความสนใจในกิจกรรมออนไลน์ของบุตรหลาน ไม่พยายามพูดคุยกับเด็กๆ เพื่อความปลอดภัยในโลกออนไลน์ - เด็ก และเยาวชนจำนวนมาก มีการใช้งานสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต และแล็ป - ท็อป ทำให้ผู้ปกครองอาจจะมีช่วงเวลาที่ยากลำบากในการดูแลเด็กๆ ที่กำลังอยู่ในโลกออนไลน์ ดังนั้น นอกจากการฝึกอบรมให้ความรู้ที่เหมาะสมแล้ว ยังควรมีซอฟต์แวร์ใหม่ๆ ที่สามารถช่วยตรวจสอบข้อความที่เป็นอันตรายได้ก่อนที่จะทำการโพสต์ออนไลน์
--	--	---

		<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครอง และครู จำเป็นที่จะต้องคอยสอดส่องดูแลการก่อกวนออนไลน์อย่างจริงจังมากขึ้น เนื่องจากมันอาจเป็นสิ่งสร้างผลกระทบต่อชีวิตของเด็กเล็กเป็นอย่างมาก - ผู้ปกครองควร รายงานการละเมิดออนไลน์ที่เกิดขึ้นที่บ้านกับทางโรงเรียน - ผู้ปกครองควรรายงานการก่อกวนออนไลน์ ไปยังเว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต - ผู้ปกครองชาวอินเดีย รู้สึกว่าพฤติกรรมการก่อกวนออนไลน์ มีความรุนแรงมากกว่าการก่อกวนแบบดั้งเดิม เนื่องจากการโพสต์ข้อความออนไลน์ เป็นสิ่งที่อยู่ถาวร ผู้ปกครองมีความเป็นห่วงว่า สิ่งที่ดีๆ โพสต์ลงไปบนอินเทอร์เน็ต สุดท้ายแล้วมันจะย้อนกลับมาทำร้ายพวกเขาอีกครั้งในอนาคต - ผู้ปกครอง ปกป้องเด็กจากอันตรายของโลกออนไลน์ ด้วยการ ตั้งกฎ อภิปรายเนื้อหา และการสื่อสารกับเด็กอย่างเปิดเผย โดยไม่มีการตัดสินเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก
ศูนย์เด็กเล็ก		-
โรงเรียน	-	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหามากขึ้น ทั้งที่บ้านและโรงเรียน - โรงเรียนต้องตระหนักว่า การล้อเล่นที่ทำให้เหยื่อไม่สบายใจหรือรู้สึกถูกคุกคาม นับเป็นการถูกก่อกวนในโรงเรียน - ครูควรคอยดูแลเด็กๆ ทุกคนที่อยู่ภายใต้การปกครองของตัวเอง ในขณะเดียวกันครูต้องปกป้องเด็กทุกคน จากการถูกล่วงละเมิดทางร่างกาย หรือวาจา โดยเฉพาะเด็กที่อ่อนแอ จำเป็นจะต้องได้รับความใส่ใจเป็นพิเศษ - นักวิชาการแนะนำว่าควรเพิ่มมาตรฐานการศึกษา ให้กับโรงเรียนทั่วทั้งประเทศ - งานวิจัยของ Tanya Valecha อาจารย์ใหญ่ของ Cambridge International School ในเมือง Dahisar แนะนำวิธีการต่อต้านการก่อกวนอีกรูปแบบหนึ่งคือ การให้คำปรึกษา ร่วมกับอารมณ์ขัน เพื่อช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมการก่อกวน งานวิจัยชิ้นนี้ ได้รับรางวัลจาก GTA (Global Teachers Accreditation) - เด็กๆ เสนอว่า โรงเรียนควรจัดตั้งระบบ ที่นักเรียนสามารถรายงานการข่มขู่ ได้โดยไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัว เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการก่อกวน

		<ul style="list-style-type: none"> - ครู และผู้ปกครอง จำเป็นที่จะต้องทุ่มเทเวลา ความพยายาม และทรัพยากร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกลั่นแกล้งขึ้นในโรงเรียน และ พื้นที่ความปลอดภัย ต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน - ผู้เชี่ยวชาญเชื่อว่าการป้องกันการกลั่นแกล้งออนไลน์ที่ดีที่สุด คือ การสั่งสอนเด็กๆ ให้มีมารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต การศึกษา และกฎหมายในโรงเรียน การจัดชั้นเรียนเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างฉลาด และเหมาะสม ในโรงเรียน อาจจะช่วยหยุดพฤติกรรม การกลั่นแกล้ง ได้ก่อนที่มันจะเริ่มต้นขึ้น โดยควรเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถม
โรงพยาบาล		-
ภาครัฐ	-	<ul style="list-style-type: none"> - มีกฎหมายที่เอาผิดต่อการกลั่นแกล้งออนไลน์ ที่ล่วงละเมิดการ ล้อลวง การก่อการร้าย หรือละเมิดข้อมูลที่เป็นความลับ ตามพระราชบัญญัติเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ.2543 มีการจัดการกับอีคอมเมิร์ซ โดยมีข้อบัญญัติกรณี การทำความผิดเอาไว้ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> สร้างข้อความที่ทำร้าย หรือให้ร้ายผู้อื่น ละเมิดความเป็นส่วนตัวของเหยื่อ ด้วยการแบ่งปัน โพสต์ ข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับอนุญาต การดัดแปลงภาพของเหยื่อ หรือการสร้างคำพูดที่มีสีสัน การกระทำใดๆ ในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ที่อาจก่อให้เกิดการล่วงละเมิด คุกคามรังเกียจ คุกคามเหยียดหยาม หรือก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อผู้เสียหาย แม้ว่าการกระทำเหล่านี้จะไม่ได้มีข้อกำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนในสังคมอินเดีย แต่สามารถถูกนำไปใช้เป็นหลักฐานในชั้นศาล ในอินเดีย ถ้าภาพของเหยื่อปรากฏขึ้นในรูปแบบที่ตกลงขบขัน หรือมีการชี้นำทางเพศ เช่น การแสดงภาพของเด็กหญิงที่มีสี หรือถูกปรับเปลี่ยนท่าทาง ทำเครื่องหมายทางเพศ ซึ่งเป็นการคุกคาม การเจียมเนื้อเจียมตัว อาจทำให้ผู้กลั่นแกล้ง ต้องโทษจำคุกหนึ่งปี หรือเสียค่าปรับอย่างใดอย่างหนึ่ง ความผิดนี้ ยังรวมไปถึงการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของเพศชายอีกด้วย - กฎหมายต่อต้านการกลั่นแกล้ง มีประโยชน์เพียงในการช่วยกำหนดมาตรฐานความปลอดภัย สำหรับครูเท่านั้น - คณะกรรมการกลางของโรงเรียนมัธยมศึกษา (CBSE) ได้จัดตั้งคณะกรรมการต่อต้านการกลั่นแกล้ง เพื่อจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น คณะกรรมการได้อนุมัติการดำเนินการ

		<p>ที่เข้มงวดกับกลุ่มของผู้ก่อกวนออนไลน์ เริ่มจากการดักเตือน ไปจนถึงการไล่ออกจากโรงเรียน หากมีหลักฐานที่ชัดเจน นอกจากนี้ นักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อการก่อกวนออนไลน์ สามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีกฎหมายการต่อต้านการก่อกวนออนไลน์ในประเทศอินเดีย โดยเฉพาะกฎหมายเฉพาะสำหรับเด็ก - โทษสำหรับเยาวชน ที่ทำการโพสต์ความคิดเห็นเชิงใส่ร้ายหรือรูปภาพลามกอนาจารลงใน Facebook หรือในสื่อสังคมออนไลน์อื่นๆ เด็กเหล่านี้ จะถูกส่งตัวไปที่โรงเรียนดัดสันดาน
ภาคเอกชน	-	<ul style="list-style-type: none"> - บริษัทอินเทล ได้มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ ปิดกั้น ข้อความที่ไม่พึงประสงค์ ภัยรุ่นชาวอินเดีย อายุเพียง 15 ปี ในเมืองชิคาโก้ ที่มีชื่อว่า Trisha Prabhu ได้อ่านเรื่องราวเหตุการณ์ก่อกวนทางอินเทอร์เน็ตในฟลอริดา จนนำไปสู่การฆ่าตัวตายของเด็กนักเรียนวัย 11 ปี กลายมาเป็นแรงบันดาลใจให้เธอสร้างซอฟต์แวร์ “ReThink” ที่ช่วยต่อต้านการก่อกวนออนไลน์ ในหลายส่วนของโลก และได้รับรางวัลในการช่วยต่อต้านอันตรายแห่งโลกไซเบอร์ ด้วยการให้การกรองคำที่ละเอียดอ่อนตามตัวอักษร ช่วยกระตุ้นให้วัยรุ่นมองเห็นถ้อยคำที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้อื่น และทำให้สามารถพิจารณาผลที่ตามมาจากการกระทำของตัวเอง พร้อมกับเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจที่จะโพสต์เนื้อหาเชิงลบกับคนอื่น ๆ นอกจากนี้จะช่วยลดจำนวนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการก่อกวนออนไลน์ให้น้อยลงแล้ว โปรแกรมนี้ ยังช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ด้วยการเจาะลึกการก่อกวนออนไลน์จากทั่วโลก ก่อนที่พวกเขาจะได้เผชิญหน้าด้วยตัวเอง

ตะวันออกกลาง

ประเทศกาตาร์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กลุ่มเป้าหมาย	แนวปฏิบัติ/แนวทางการแก้ไขปัญหา
ครอบครัว	ผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ควรพูดคุยกับบุตรหลานของตัวเอง เรื่องการออนไลน์ - ควรร่วมออนไลน์ไปกับเด็กๆ เพราะนอกจากจะช่วยให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจที่ดีแล้ว ยังเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้แสดงออกว่าชื่นชอบสิ่งใด และช่วยให้ผู้ปกครองได้เห็นลักษณะการออนไลน์ที่บุตรหลานให้ความสนใจ - ควรตั้งเตือนบุตรหลานให้ทราบว่าการติดต่อสื่อสารกับคนแปลกหน้า ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยผ่านระบบออนไลน์ โซเชียลมีเดีย หรือเกมออนไลน์ เป็นเพียงเพื่อนออนไลน์เท่านั้น และคนเหล่านั้นอาจมีการปลอมแปลงข้อมูลของตัวเอง เช่น อายุ หรือเพศ ไม่ให้ตรงกับความเป็นจริงได้เช่นกัน - ตั้งกฎและขอบเขตที่เด็กๆยอมรับในการออนไลน์ - กระตุ้นให้เด็กๆ ทำการแบ่ง และจัดการเวลาในการออนไลน์ให้ดีขึ้น - ให้เด็กๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้ และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับครอบครัว เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการเสพติดหน้าจคอมพิวเตอร์เป็นระยะเวลานานๆ - ปลุกฝังให้เด็กๆ ให้ความสำคัญต่อการแจ้งเบาะแส ข้อมูลที่น่าสงสัยต่างๆ ให้กับผู้ปกครอง หรือผู้ใหญ่คนอื่นๆ
ศูนย์เด็กเล็ก		-
โรงเรียน		มีหลักสูตรสอนต่อต้านการกลั่นแกล้งออนไลน์ในชั้นเรียน
โรงพยาบาล		-
ภาครัฐ		<ul style="list-style-type: none"> - มีโปรแกรมช่วยควบคุมโดยผู้ปกครองบนเครือข่ายสังคม เกมออนไลน์ และบราวเซอร์ ทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ที่สามารถกรอง หรือตรวจสอบในสิ่งที่เด็กๆมีโอกาสได้เห็นขณะออนไลน์ - จัดตั้งศูนย์สอบสวนอาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่ประชาชนสามารถติดต่อได้แจ้งเบาะแสได้
ภาคเอกชน		-

ประเทศไทย

ผลสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2557 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ระบุว่า ประชากรช่วงอายุ 15 - 24 ปี เข้าถึงอินเทอร์เน็ต คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.7 รองลงมา 6 - 14 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 58.2 อายุ 25 - 34 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48.5 อายุ 35 - 49 ปี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.9

ข้อมูลและสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน จากข้อมูลการสำรวจ ในหนังสือ จิตเวชศิริราช DMS 5 และข้อมูลการวิเคราะห์สถิติ โดยสถาบันสุขภาพเด็กและวัยรุ่นราชชนรินทร์ ปี พ.ศ. 2558 พบว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นหนึ่งในหกของปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น คือ

(1) พฤติกรรมเสี่ยงต่ออุบัติเหตุและความปลอดภัย (2) พฤติกรรมที่ส่งผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต (3) พฤติกรรมทางเพศ (4) พฤติกรรมเสพติด เช่น ติดเกม ติดสื่อสังคมออนไลน์ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต (5) ปัญหาพฤติกรรมกรเรียน และ (6) พฤติกรรมก้าวร้าว เกราะ ละเมิดผู้อื่น และละเมิดกฎหมาย

แบบสำรวจ เรื่อง “เด็กไทยกับไอที” ของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ร่วมกับสถาบันสุขภาพจิตและวัยรุ่น กรมสุขภาพจิต (ปี 2556) เก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 หมื่นคนทั่วประเทศ ระหว่างเดือน มี.ค. - มิ.ย. 2556 พบว่าในจำนวนตัวอย่าง เป็นเด็กติดเกมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 เล่นออนไลน์ เฟซบุ๊ก ร้อยละ 15 และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสถิติจำนวนเยาวชนที่มีอยู่ในปัจจุบันจำนวน 18 ล้านคน ทำให้ทราบว่า ขณะนี้ มีเด็กไทยติดเกมแล้วมากกว่า 2.7 ล้านคน โดยพฤติกรรมของเด็กที่ติดเกม คือ (1) จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรง จนถึงขั้นทำร้ายพ่อแม่ผู้ปกครอง พยายามฆ่าตัวตายเมื่อถูกห้ามไม่ให้เล่นเกม (2) หนีเรียน เก็บตัวอยู่แต่ในบ้านเพื่อเล่นเกม ไม่นอนในเวลากลางคืน (3) มีปัญหาการเรียนตกต่ำ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม อารมณ์แปรปรวนง่าย ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ถือว่าเข้าข่ายติดเกมรุนแรงต้องเข้าบำบัดรักษา ซึ่งปัจจุบันเด็กที่จะเข้ามารักษา มีจำนวนน้อยมาก เฉลี่ยปีละ 30 - 40 คนเท่านั้น

รายงานจากสำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เกี่ยวกับผลดำเนินการขับเคลื่อนงานศูนย์ปฏิบัติการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ หรือ 1765 สายด่วนวัฒนธรรม และ www.c-me.go.th เป็นศูนย์ให้ข้อมูล ข่าวสาร รับเรื่องร้องเรียน และดำเนินการแก้ไขปัญหาสื่อที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนในด้านสื่อร่วมกับทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งนี้ จากรายงานสรุปผลการดำเนินการช่วงที่ผ่านมาพบว่าศูนย์ปฏิบัติการดังกล่าวได้ให้บริการแก่ประชาชน รวมทั้งหมด จำนวน 1,326 ครั้ง สำหรับเรื่องที่ประชาชนร้องเรียนมากที่สุด ได้แก่ การร้องเรียนเว็บไซต์ที่มีการนำเสนอภาพและเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมด้านเพศ และการแจ้งร้องเรียนเกี่ยวกับสถานประกอบกิจการ จำนวน 17 เรื่อง ซึ่งเรื่องที่ร้องเรียนมากที่สุด ได้แก่ การร้องเรียนสถานประกอบกิจการ ร้านเกม เปิดให้เด็กที่มีอายุไม่เกิน 15 ปี และ 18 ปี เข้าใช้บริการร้านเกมก่อนและหลังเปิดบริการ

ข้อมูลการสำรวจในโครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กในหัวข้อ “1 วันในชีวิตเด็กไทย” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย นายอมรวิรัช นาคทรพรพ ที่ปรึกษาวิชาการสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) เปิดเผยข้อมูลการสำรวจในโครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กในหัวข้อ “1 วันในชีวิตเด็กไทย” (มกราคม 2556) ที่ผ่านมา จากกลุ่มตัวอย่าง 3,053 คน ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด พบว่า พฤติกรรมเด็กไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก และเปลี่ยนแปลงเร็วเกินกว่าที่ระบบการศึกษาไทยจะไล่ตามทัน โดยวงจรชีวิตของเด็กไทยในหนึ่งวันจะเริ่มตื่นนอนตั้งแต่เวลา 06.18 น. และเข้านอนในเวลา 22.21 น. วันหยุดจะนอน 23.39 น.เฉลี่ยเด็กไทยมีเวลานอนเฉลี่ย 7 - 8 ชั่วโมง ถือว่าเด็กไทยมีเวลานอนไม่น้อยมากที่น่าสนใจ คือพบว่า สิ่งแรกที่เด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.1 ทำหลังตื่นนอน คือ การเช็คโทรศัพท์มือถือเหมือนเดียวกับสิ่งสุดท้ายที่เด็กร้อยละ 35 ทำก่อนนอน คือ ใช้โทรศัพท์มือถือเล่นเฟซบุ๊ก (Facebook) และ ไลน์ (Line) ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันเด็กไทยอยู่กับสื่อมากขึ้น โดยตัวเลขเด็กที่ใช้โทรศัพท์มือถือสูงขึ้น 2 - 3 เท่าใน 1 ปี เพราะในโทรศัพท์มือถือมีทุกสิ่งที่เด็กต้องการทั้งอินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก ไลน์ กล้องถ่ายรูป โดยเด็ก ร้อยละ 75.7 เล่นโซเชียลเน็ตเวิร์คบ่อยจนถึงประจำ ซึ่งนักเรียนหญิงจะเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์คมากกว่านักเรียนชาย และยังพบเด็กร้อยละ 20.3 ใช้มือถือระหว่างคาบเรียนบ่อยถึงประจำ เด็กร้อยละ 42.5 รู้สึกทนนไม่ได้ถ้าอยู่คนเดียวโดยไม่มีโทรศัพท์ และเด็กร้อยละ 28.7 โดยเฉพาะเด็กชาย ระบุว่าเคยถูกลูกคามทางเพศจากเพื่อนใหม่ที่รู้จักกันทางโซเชียลมีเดีย

จากความหลากหลายของการใช้โซเชียลมีเดียในกิจกรรมของสังคมและประชาชน ทำให้มีผู้ไม่ประสงค์ดี แอบแฝงเข้ามาใช้เป็นช่องทางในการกระทำความผิดในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการหลอกลวง การค้าขายสิ่งผิดกฎหมาย ดังนั้น ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตจึงควรตระหนักถึงภัยคุกคามที่อาจจะเกิดจากผู้ไม่ประสงค์ดี นอกจากนี้ ในช่วงนี้ยังมีการแพร่กระจายไวรัสบนเฟซบุ๊กอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการแพร่กระจายรูปภาพลักษณะลามกอนาจาร และมีการเชื่อมโยงรูปภาพดังกล่าวไปยังการลงแอปพลิเคชันบนเฟซบุ๊ก ทำให้ผู้คลิกลิงก์ดังกล่าวกระจายภาพไม่เหมาะสม

ผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเด็กและเยาวชน

1. ผลกระทบด้านร่างกาย พบว่า การติดสื่อสังคมออนไลน์เป็นเวลานานทำให้เกิดอาการปวดศีรษะ ปวดหลัง ปวดข้อ ปวดท้อง เจ็บหน้าอก อ่อนเพลีย โรคความดัน อาการลมชัก ปัญหาสายตา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อสมองส่วนหน้าทำให้มีขนาดเล็กและมีการเชื่อมโยงของเซลล์ประสาทสมองส่วนหน้าลดลง (คอลัมน์การศึกษา สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฉบับวันที่ 4 เมษายน 2557 โดยเสมาริการ)

2. ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในลักษณะเดียวกับการเล่นเกมออนไลน์ได้ รวมทั้งความคิด อารมณ์และพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เนื่องจากเด็กและเยาวชนยังไม่สามารถแยกแยะสถานการณ์จริงกับจินตนาการหรือสิ่งที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งการขาดทักษะการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

3. ผลกระทบในครอบครัว พบว่า ครอบครัวขาดความอบอุ่น สัมพันธภาพในครอบครัวลดลง เกิดความไม่เข้าใจและความขัดแย้งในครอบครัว

4. ผลกระทบด้านสังคม ก่อให้เกิดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งเด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อในการถูกล่อลวงจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม

โดยสรุปข้อมูลจากเอกสารหลักการรู้เท่าทันสื่อพบว่า ประเทศไทยมีการดำเนินงานเรื่องรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ของเด็กและเยาวชน ทั้งด้านการออกกฎหมาย นโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ การดำเนิน โครงการ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยการมีส่วนร่วมของหลายภาคส่วน แต่เป็นการดำเนินงานที่เน้นเฉพาะเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานหรือองค์กร ไม่มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สื่อออนไลน์ของเด็กและเยาวชน กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันไม่ครอบคลุมความผิดบางประการ เช่น ความผิดฐานการกระทำลึกลับ แอบเจาะ ดักจับข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่น หรือ การรับส่ง บันทึกรูปภาพสื่อลามกอนาจารของเด็กและเยาวชน หรือการส่งข้อมูลสารสนเทศในลักษณะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ตอนที่ 3 : แนวทางปฏิบัติและการปกป้องในภาพรวม

11 ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ (Cyber Bullying)

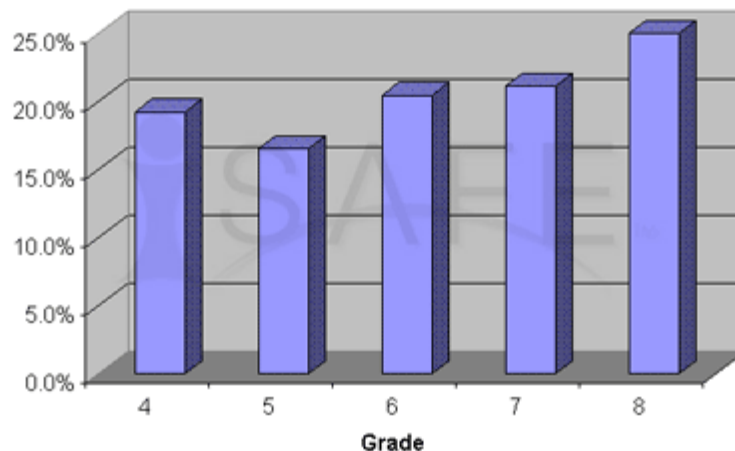
ในปีการศึกษา 2546 - 2547 i-SAFE America ได้ทำการสำรวจนักเรียนจากทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา ในหัวข้อ “การกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต” ซึ่งในขณะนั้นเป็นหัวข้อที่ผู้ใหญ่ไม่ค่อยพูดถึง แต่กลายมาเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยกันดีของเด็กในวัยเรียน

การกลั่นแกล้งออนไลน์ ไม่เหมือนกับการกลั่นแกล้งในโลกแห่งความเป็นจริง ที่มุ่งเน้นไปที่การเลือกผู้ที่อ่อนแอเมื่อเผชิญหน้ากันจริงๆ เช่น ในสนามเด็กเล่น แล้วใช้การทำร้ายร่างกาย แต่ถูกแทนที่ด้วยการกลั่นแกล้ง 24 ชั่วโมง และทุกวันใน 1 สัปดาห์ ด้วยการใช้ความรุนแรงทางออนไลน์ เด็กที่มีความเชี่ยวชาญ กำลังใช้งานอีเมล ข้อความ ห้องสนทนา และเว็บไซต์ที่พวกเขาสร้างขึ้น เพื่อกลั่นแกล้งเด็กคนอื่น ทำให้ผู้ปกครองไม่สามารถสังเกตความผิดปกติทางกายภาพ จากที่เคยสังเกตได้จากการกลั่นแกล้งแบบดั้งเดิม ที่มักมีอาการฟกช้ำตามร่างกาย เสื้อผ้าฉีกขาด เป็นต้น ในขณะเดียวกัน ความเจ็บปวดทางจิตใจที่เกิดขึ้นจากการกลั่นแกล้งออนไลน์นั้น ก็สร้างความเจ็บปวดให้กับเด็กได้อย่างมากและยาวนานเลยทีเดียว

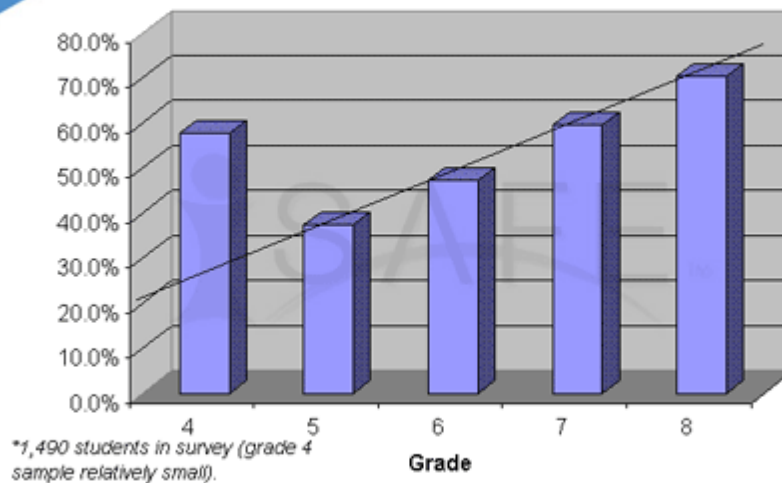
เคล็ดลับเพื่อต่อต้านการกลั่นแกล้งออนไลน์

- บอกผู้ใหญ่ที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์ และแจ้งให้ทราบจนกว่าผู้ใหญ่จะเริ่มดำเนินการจัดการกับปัญหาดังกล่าว
- อย่าเปิด หรืออ่านข้อความที่ถูกส่งมาโดยผู้ที่ต้องการกลั่นแกล้งทางโลกออนไลน์
- แจ้งกับทางโรงเรียน ว่าโรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่ ถ้าหากเป็นนักเรียนโรงเรียนเดียวกันเป็นผู้กระทำการกลั่นแกล้งออนไลน์ ทางโรงเรียนมีวิธีการที่จะช่วยหยุดการข่มขู่ดังกล่าวให้น้อยลง
- อย่าลบข้อความที่ถูกส่งมาจากผู้กลั่นแกล้ง เพราะอาจจำเป็นที่จะต้องใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการ
- ปกป้องตัวเอง โดยการไม่ยอมตกลงที่จะพบปะกับบุคคล หรือกับทุกคนที่ได้พบผ่านทางออนไลน์
- หากการรังแกเกิดขึ้นผ่านการแชท หรือการส่งข้อความ โต้ตอบแบบทันที ให้ทำการ “บล็อก” บุคคลเหล่านั้น
- ถ้าหากการคุกคามนั้น เป็นไปในลักษณะอันตราย ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่

I have received mean or threatening e-mail or other messages.

I have said hurtful or angry things to another person.

ที่มา : i-SAFE America. (2546). **Cyber Bullying: Statistics and Tips.** www.isafe.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก https://www.isafe.org/outreach/media/media_cyber_bullying

ผู้ปกครอง และครู ยังคงมีส่วนสำคัญอย่างมากในการให้ความสำคัญต่อการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมามีการอภิปรายเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ตขึ้นทั่วโลก พร้อมกับข้อค้นพบจากการวิจัยที่ร้ายแรงว่า เด็กๆ ถูกรุกรานจากการกลั่นแกล้งออนไลน์ ที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ปี 2010

ประเภทของการกลั่นแกล้งออนไลน์

ข้อมูล จาก Teensafe. (2016). Cyberbullying Facts and Statistics. www.teensafe.comระบุว่า

ร้อยละ 19 ของการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต คือ การแพร่กระจายของข่าวลือ

ร้อยละ 13 ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ ได้รับความรู้สึกเจ็บปวด

ร้อยละ 72 ของเด็กที่ถูกกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต เกิดขึ้นเนื่องจากบุคลิกภาพของพวกเขา

ร้อยละ 26 ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ ถูกเลือกจากเชื้อชาติ หรือศาสนาของพวกเขา

ร้อยละ 22 ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ รู้สึกว่าเรื่องเพศ เป็นสาเหตุของการกลั่นแกล้ง

ร้อยละ 40 ของเด็กออทิสติก และร้อยละ 60 ของเด็กที่มีอาการของโรค Asperger's ประสบกับปัญหา

การข่มขู่ทั้งทางออนไลน์ และออฟไลน์

ร้อยละ 41 ของเด็กหญิง มีแนวโน้มที่จะประสบกับปัญหาการกลั่นแกล้งทางอินเทอร์เน็ต ในบางช่วงเวลาของชีวิต มากกว่าเด็กชาย ที่ตกเป็นเหยื่อ ร้อยละ 28

เด็กหญิง ที่มีลักษณะเป็นผู้กล้าแก๊งทางออนไลน์ มีแนวโน้มที่จะโพสต์ความคิดเห็นทางออนไลน์
เด็กหญิง มีแนวโน้มที่จะชื่นชอบโซเชียลมีเดีย เช่น Snapchat หรือ Instagram เป็นต้น ในขณะที่
เด็กผู้ชายมักใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเล่นเกมคอนโซล

ผู้ทำกรกลั่นแกล้งออนไลน์ที่เป็นเพศชาย มักโพสต์รูป หรือวิดีโอ ที่เป็นอันตราย

ผลกระทบ

มากกว่า 7 ใน 10 ของเด็ก รู้สึกว่าการกลั่นแกล้งส่งผลเสียต่อชีวิตทางสังคมของพวกเขา

ร้อยละ 83 ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อรู้สึกว่าการถูกข่มเหง ทำลายความนับถือในตัวเอง

ร้อยละ 30 ของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ หันมาทำร้ายตัวเอง เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 6

ร้อยละ 30 ของเด็กที่ถูกรังแก มีความคิดอยากฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5

ร้อยละ 10 ของเด็กพยายามใช้ชีวิตของตัวเองต่อไป ในขณะที่ถูกกลั่นแกล้ง

ร้อยละ 7 ของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ได้รังแกคนอื่น ๆ อันเนื่องมาจากความทุกข์ทรมานของพวกเขา

เคล็ดลับความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ต สำหรับเด็ก และผู้ปกครอง

i-SAFE America

จากการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ประมาณ 77 ล้านคน และมีเด็กจำนวนมาก
อยู่ในนั้น ในขณะที่อินเทอร์เน็ตสร้างความเป็นไปได้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด เด็กๆ มีโอกาสที่จะหลงทางได้อย่าง
ง่ายดาย และมีโอกาสพบกับสถานการณ์ที่อันตราย ทำให้เด็กๆ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ที่จะต้องป้องกันตัวเอง จาก
บรรดาความเสี่ยงที่ซ่อนตัวอยู่ทางออนไลน์ i-SAFE America ได้จัดทำเคล็ดลับ เพื่อเป็นข้อแนะนำในการดูแล
ตัวเองสำหรับเด็ก ในการท่องโลกออนไลน์ ที่ควรปฏิบัติตาม ดังต่อไปนี้

- ปกป้องข้อมูลส่วนตัว ที่สามารถระบุตัวตนของตัวเอง เช่น ชื่อ เพศ อายุ ที่อยู่ และ โรงเรียน เป็น
ต้น ควรใส่ข้อมูลเพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น เพื่อไม่ให้มีจาชิปในโลกออนไลน์ สามารถค้นหาตัวคุณได้

- ทราบวิธีการหลีกเลี่ยง และออกจากเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม

- ระลึกเอาไว้เสมอว่าผู้ใหญ่ที่ดี มีความรับผิดชอบ ไม่ได้ชื่นชอบมีการปฏิสัมพันธ์กับเด็ก และ
เยาวชนแปลกหน้าผ่านโลกออนไลน์

- สิ่งที่แนบมาพร้อมกับอีเมลของคนแปลกหน้า อาจแฝงด้วยไวรัส และข้อมูลที่เป็นภัยคุกคามอื่นๆ

- รูปภาพเป็นสิ่งที่ดีในการแบ่งปันกับเพื่อนๆ แต่ไม่ควรส่งให้กับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต

- การโพสต์ภาพของตัวเองลงในอินเทอร์เน็ต ทำให้แฮกเกอร์มีโอกาสเห็นภาพของคุณ และทำให้

ทุกคนในโลกออนไลน์รู้สึกสนุกร่วมกันไปกับภาพของคุณ

- เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตของคุณ ตัวจริงอาจไม่ได้เป็นดังข้อมูลที่เขบอก

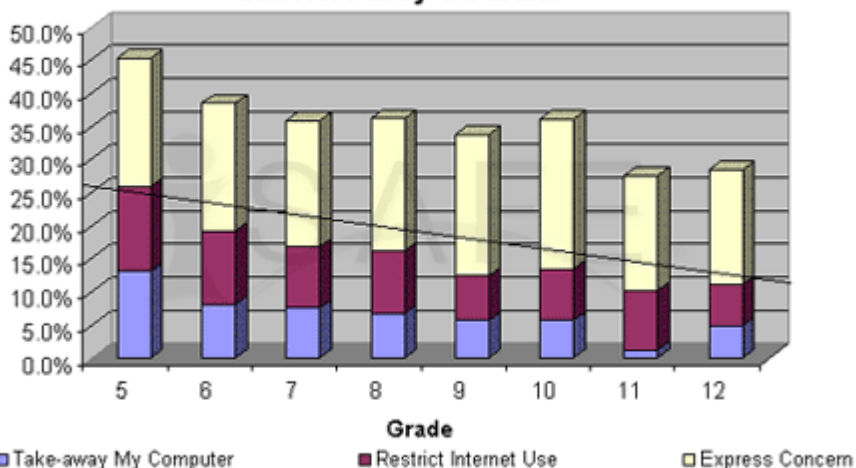
- ควรเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา อย่างดาวน์โหลดเพลง และภาพยนตร์ที่ผิดกฎหมาย

สำหรับผู้ปกครอง

ในการพยายามช่วยเหลือผู้ปกครอง i-SAFE America ได้มีรายการแนะนำ เพื่อปกป้องสิทธิของเด็กที่เข้าใจง่าย และสามารถปฏิบัติตามได้จริง ดังต่อไปนี้

- ควรติดตั้งคอมพิวเตอร์เอาไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ อย่าติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์เอาไว้ในห้องนอนของเด็ก
- มีส่วนร่วมกับประสบการณ์ออนไลน์กับบุตรหลาน
- เคารพความเป็นส่วนตัวของบุตรหลาน
- ตรวจสอบไฟล์ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของบุตรหลาน เป็นประจำ
- สอนบุตรหลานให้ใช้การออนไลน์ให้ถูกต้อง และเกิดประโยชน์
- พูดคุยกับบุตรหลานเกี่ยวกับอันตรายที่สามารถเกิดขึ้นได้จากโลกออนไลน์ และให้พวกเขาทราบว่า คุณพร้อมที่จะอยู่คอยช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่เลวร้าย
- ให้ความรู้กับบุตรหลานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต
- พูดคุยกับผู้ปกครองคนอื่นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ของคุณ ในการช่วยเหลือบุตรหลาน จากการใช้อินเทอร์เน็ต
- อธิบายให้บุตรหลานของคุณเข้าใจว่า ผู้ใหญ่ที่ดี และมีความรับผิดชอบ ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์กับผู้เยาว์แปลกหน้าในโลกออนไลน์

If my parents knew where I was surfing on the Internet they would...

ที่มา : i-SAFE America. (2546). **Internet Safety Tips for Students and Parents**. www.isafe.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก https://www.isafe.org/outreach/media/media_tips

สถาบันครอบครัว

Larry Magid นักข่าวด้านเทคโนโลยี นักวิเคราะห์เทคโนโลยีการออกอากาศของ CBS News และผู้สนับสนุนด้านความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ต หนึ่งในคณะทำงานด้านความปลอดภัยและเทคโนโลยีออนไลน์ของรัฐบาลของอดีตประธานาธิบดีโอบามา ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ร่วมก่อตั้ง ConnectSafely.org, SafeKids.com และ SafeTeens.com ได้ทำการเขียนคู่มือความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับเด็กหลายฉบับ โดยมีจุดประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กถูกแสวงหาผลประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต โดยมีกฎที่เหมาะสมในการใช้งานออนไลน์ที่แตกต่างกันไปตามวุฒิภาวะของเด็ก และครอบครัว (ฉบับปรับปรุง เดือนมิถุนายน ปี2013) ดังต่อไปนี้

1. จะไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ที่อยู่เบอร์โทรศัพท์ของตัวเอง หรือเบอร์โทรศัพท์ ของพ่อแม่ โดยไม่ได้รับอนุญาต
2. จะบอกพ่อแม่ทันทีถ้าหากเผชิญกับสิ่งที่ทำให้รู้สึกอึดอัดใจ
3. จะไม่ไปพบกับคนที่ “พบ” ผ่านอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้ทำการปรึกษากับพ่อแม่ ถ้าหากได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครอง การพบปะนั้นจะต้องเกิดขึ้นในที่สาธารณะ และจะต้องมีผู้ปกครองไปด้วยเสมอ
4. พุดคุยกับพ่อแม่ ก่อนการเผยแพร่รูปภาพของตัวเอง หรือคนอื่นๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และจะไม่ทำเผยแพร่ภาพใดๆ ที่พ่อแม่ คิดว่าไม่เหมาะสม

5. จะไม่ได้ตอบข้อความใดๆ ที่มีความหมายที่ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดี อึดอัด และไม่ใช่ว่าความผิดที่ได้รับข้อความเหล่านั้น แต่ถ้าจะทำ ก็จะบอกกับพ่อแม่ ในทันที

6. จะพูดคุยกับพ่อแม่ เพื่อให้เราสามารถตั้งกฎสำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ด้วยการกำหนดช่วงเวลาที่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ต ในเว็บไซต์ เว็บบอร์ดต่างๆ ที่เหมาะกับการเยี่ยมชม จะไม่เข้าไปในเว็บไซต์ต่างๆ ที่ไม่ได้ตกลงกันเอาไว้ก่อน ยกเว้นได้รับการอนุญาต

7. จะไม่ให้รหัสผ่านส่วนตัวแก่คนอื่น (แม้แต่เพื่อนสนิท) ยกเว้นพ่อแม่เท่านั้น

8. จะขออนุญาตพ่อแม่ทุกครั้ง เมื่อจะทำการดาวน์โหลด ติดตั้งซอฟต์แวร์ รวมไปถึงการทำบางสิ่งที่เป็นอันตรายต่อคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความเป็นส่วนตัวของครอบครัว

9. จะเป็นพลเมืองออนไลน์ที่ดี และไม่ทำสิ่งใดที่เป็นการทำร้ายผู้อื่น หรือขัดต่อหลักกฎหมาย

10. จะช่วยให้พ่อแม่ เข้าใจวิธีการใช้ และสนุกสนาน เรียนรู้สิ่งต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตคอมพิวเตอร์

ความสำคัญของอายุ 13 ปี

คู่มือOnline safety. Child Family Community Australia(2016) ระบุว่าเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม อาทิเช่น Facebook, Twitter และ YouTube เป็นต้น มีนโยบายกำหนดความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ว่าผู้ใช้งานจะต้องมีอายุอย่างน้อย 13 ปี อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ อาจไม่เคยทราบเกี่ยวกับข้อกำหนดดังกล่าวมาก่อน

รัฐสภาของเกรต ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทางออนไลน์ของเด็ก 2 พระราชบัญญัติ โดยระบุว่า ผู้ดำเนินกิจการเว็บไซต์ จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองในการตรวจสอบ ก่อนที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี (O’Keeffe et al., 2011) อย่างไรก็ตาม เว็บไซต์เครือข่ายสังคมจำนวนมาก พยายามหลีกเลี่ยงข้อกำหนดนี้ โดยการกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ใช้งาน 13 ปี โดยไม่มีความรับผิดชอบใดๆ จากผู้ดำเนินการเว็บไซต์ เพื่อยืนยันอายุจริงๆ ของผู้ใช้งาน

ข้อมูลจากเว็บไซต์familymediawatch.orgเขียนโดย สุกทีวัล สุกใสระบุดังวิธีดูแลเด็กๆ ให้ปลอดภัยจากการใช้สื่อออนไลน์ ดังนี้

1. อีพเทรรายการที่ลูกชอบตลอดเวลา

หาเวลาอ่านเรื่องย่อ หรือคู่มือหลัง ทำความคุ้นเคยกับเรื่องราวที่สื่อนำเสนอว่าเกี่ยวกับเซ็กส์ และสัมพันธภาพในแง่มุมไหน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพูดคุยกับลูกหลาน

2. ใช้ตัวละครเพื่อชวนคุย

ย้ำว่า “ชวนคุย” ไม่ใช่การสั่งสอน หรือพูดอบรมเพียงฝ่ายเดียว แต่สร้างบทสนทนาโดยให้ลูกเปรียบเทียบสิ่งที่ตัวละครทำ ว่าหากเกิดขึ้นกับชีวิตจริงจะส่งผลอย่างไร แล้วจะรับมือกับปัญหาที่ตามมาจากพฤติกรรมเสี่ยงแบบที่ตัวละครกำลังเผชิญอย่างไร

3. ตั้งกติกาให้ชัดเจน

ชวนลูกร่วมกันสร้างกฎ กติกาในการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้มือถือเพื่อเข้าถึงรายการต่างๆ และทำให้ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในทีวีกับชีวิตจริงนั้น ต่างกันอย่างไร

4. ทำความเข้าใจถึง “ความเป็นส่วนตัว”

พ่อแม่ต้องชัดเจนว่าพฤติกรรมในการใช้สื่อแบบไหนที่ยอมรับได้ แบบไหนที่ยอมรับไม่ได้ แค่ไหนที่ “เกินขอบเขต” โดยอธิบายให้ลูกเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่าง “เรื่องส่วนตัว” กับ “เรื่องสาธารณะ”

5. สิ่งใดที่ถูกนำขึ้นอินเทอร์เน็ตแล้ว ย่อมอยู่ตลอดเวลา

อธิบายให้ลูกเข้าใจถึงอิทธิพลของอินเทอร์เน็ตที่สามารถจะกระจายภาพหนึ่งภาพไปทั่วโลกได้เร็วแค่ไหน และทันทีที่ภาพหรือข้อความถูกโพสต์แล้ว เราจะไม่สามารถควบคุมมันได้อีกต่อไป จึงจำเป็นที่เราควรระมัดระวังในการโพสต์ภาพ โดยเฉพาะภาพส่วนตัวเพราะอะไร

สำหรับแนวทางในการดูแล พบว่า “เด็กเชื่อว่าครอบครัวสำคัญที่สุดในการที่จะปกป้องเขาจากภัยคุกคามทางสื่อออนไลน์” ซึ่งในต่างประเทศ 99% ผู้ปกครองใช้วิธี ดังนี้ ก็คือ การใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น โปรแกรมกรองข้อมูล ISPs (ซึ่งในบางประเทศให้บริการฟรี) การตั้งกฎระเบียบการใช้งาน เช่น ตั้งค่าการเข้าถึงเว็บไซต์ การสังเกตพฤติกรรมขณะออนไลน์ และก็ให้คำปรึกษาเชิงบวกแก่เด็กอย่างใกล้ชิด เขาจะารู้สึกมั่นใจ และช่วยให้เขามีภูมิคุ้มกันมากขึ้น รวมไปถึงการพูดคุยสร้างความเข้าใจถึงภัยคุกคามต่างๆ เช่น การเผยแพร่ภาพหรือข้อมูลส่วนตัวว่าเผยแพร่ข้อมูลได้แค่ไหน

อีเมลที่น่าสงสัยจำนวนมากกำลังถูกส่งออกไปอย่างแพร่หลายในทุกๆวัน แม้ว่าผู้ให้บริการอีเมลอย่างเช่น Gmail จะสามารถทำการกรองข้อมูลเหล่านี้เอาไว้เพื่อไม่ให้ผู้ใช้ต้องเผชิญหน้ากับการสแปมอีเมลก็ตาม แต่จะเป็นการดีกว่าหากผู้ปกครอง ช่วยสอดส่องติดตามคู่อีเมลที่น่าสงสัย

เด็กๆ อาจได้รับอีเมล เช่น อีเมลแจ้งว่าได้รับรางวัล และขอข้อมูลส่วนตัวเพื่อรับรางวัล แต่อย่างตกลงมพรางเหล่านั้นเป็นอันตราย หรืออาจมีอีเมล ที่เหมือนกับจดหมายจากทางธนาคาร เป็นต้น เพื่อความปลอดภัยควรทำการตรวจสอบว่าอีเมลเหล่านั้นถูกส่งมาจากทางธนาคารจริงหรือไม่ เพราะโดยส่วนใหญ่แล้ว อีเมลปลอมเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นหลุมพราง เพื่อรับข้อมูลส่วนตัวของคุณ

7 ทักษะด้านดิจิทัล ที่เด็กจำเป็นต้องมีในปี 2017

จากข้อมูลของ Diana Graber. (2016). **7 Skills Digital Kids Will Need In 2017.**

ซึ่งมีการศึกษาถึงทักษะด้านดิจิทัลที่เด็กควรมีในยุคนี้ เขาจะปลอดภัยขึ้นถ้ามีทักษะเหล่านี้

1. เรียนรู้เกี่ยวกับการถอดปลั๊ก เพื่อให้”หยุด”การออนไลน์ จากการศึกษาสามัญสำนึกขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองพบว่าผู้ปกครองกังวลเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เด็กๆ ใช้กับหน้าจอในระดับ”ปานกลาง” หรือ ”มาก” กว่าร้อยละ 56 ระบุว่า ห่วงใยว่าบุตรหลาน อาจเสพติดเทคโนโลยี ต่อต้านพ่อแม่ และใช้เวลากับสื่อบนอินเทอร์เน็ตมากจนเกินไป โดยเฉลี่ยแล้ว เด็กๆ อยู่กับหน้าจอมากกว่า 9 ชั่วโมง ต่อวัน และร้อยละ 82 ของเวลาทั้งหมด หมดไปกับการจดจ่ออยู่กับอุปกรณ์ส่วนตัว

ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะช่วยทำให้เด็กเสียบ และถอดปลั๊กออกได้อย่างไร? เราสามารถเริ่มต้นได้จากการวางอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของตัวเอง เพื่อให้เด็กเห็นเป็นตัวอย่างว่ามันสามารถทำได้จริง ในระยะยาว กลยุทธ์ที่ดีที่สุดคือ การปลุกฝังให้เด็กสามารถทำการถอดปลั๊กได้ด้วยตัวเอง

2. ทักษะทางสังคม การออนไลน์ที่ดี มีพื้นฐานมาจากทักษะทางสังคม และพฤติกรรมที่ดี วิธีที่ดีที่สุด ที่ช่วยให้เด็ก ได้เรียนรู้ทักษะเหล่านี้ คือ การปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ที่มีชีวิต เพื่อพัฒนาความเอาใจใส่ ความเห็นอกเห็นใจ ความเมตตา แะความสามารถในการแสดงบทบาทออนไลน์

3. การจัดการชื่อเสียง ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยทางสังคม Alan Katzman กล่าวว่า มหาวิทยาลัยและนายจ้างในปัจจุบัน กำลังสอดส่องดูความประพฤติของผู้ที่จะเข้าร่วมกับพวกเขาผ่านทางออนไลน์ ดังนั้น เด็กไม่เพียงแต่ต้องคอยระมัดระวังสิ่งที่ตัวเองโพสต์ ผ่านทางระบบออนไลน์ พวกเขาจะต้องคิดถึงสิ่งที่ผู้ติดตาม และเพื่อนของพวกเขา (รวมไปถึงผู้ปกครอง) โพสต์ด้วยเช่นกัน ชื่อเสียงดิจิทัลในแง่บวก ยังเป็นประตูสู่โอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิตที่เด็กทุกคนต่างต้องการ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

4. การรักษาความสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การอธิบายเกี่ยวกับอันตรายจากโลกไซเบอร์ การข่มขู่คุกคาม และเรื่องทางเพศ อย่างตรงไปตรงมากับเด็ก เป็นสิ่งที่ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญเป็นอย่างแรก ตั้งแต่ที่เริ่มต้น

การออนไลน์ ถ้าหากคุณกำลังคิดว่าเด็กๆ คงจะได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ในโรงเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้ลองคิดเสียใหม่ เพราะจากข้อมูลของ Sameer Hinduja of the Cyberbullying ผู้ทำงานแนวหน้า เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ กล่าวว่า

“โรงเรียนต้องการคำแนะนำในการปฏิบัติที่ชัดเจนจากรัฐบาลกลาง ถึงสิ่งที่พวกเขาคาดหวังเอาไว้ ในศตวรรษที่ 21 ในสหรัฐอเมริกา เพื่อลดการล่วงละเมิดทางออนไลน์ (และออฟไลน์) การส่งเสริมความเคารพ และความรักต่อผู้อื่นในปี 2017”

5. รู้ว่าเมื่อไหร่ที่ควรเก็บงำข้อมูลส่วนตัวไว้ เมื่อพูดถึงความเป็นส่วนตัวทางออนไลน์ หรือขาดความเป็นส่วนตัว เยาวชนเป็นวัยที่กำลังค้นพบตัวเอง ถ้าหากเด็กไม่เรียนรู้การซั้งน้ำหนักระหว่างผลประโยชน์กับความผิดพลาดในการโพสต์เนื้อหาออนไลน์อย่างไม่เหมาะสม อาจทำให้พวกเขาเสียประโยชน์อย่างมากในอนาคต

6. รู้เท่าทันข่าวปลอม การปรากฏตัวของข่าวปลอมที่มากขึ้นในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ควรตระหนักว่าตัวเองควรสอนเด็กถึงความสำคัญในการบริโภคข้อมูลข่าวสารออนไลน์อย่างมีสติ และจำเป็นที่จะต้องสอนตั้งแต่ช่วงแรก ที่พวกเขาเริ่มเข้าสู่โลกออนไลน์ เมื่อเด็กมีความคิดวิพากษ์ที่ชัดเจนขึ้น เขาก็จะกลายมาเป็นพลเมืองที่ชาญฉลาด ที่ไม่ตกเป็นเหยื่อของข่าวปลอมเหล่านี้

7. ความฉลาดและความเป็นผู้นำ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กๆ เพิ่มพูนความเฉลียวฉลาดตามธรรมชาติ เด็กๆ มีความคิดสร้างสรรค์มากมายที่น่าสนใจ ยกตัวอย่างเช่น ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับไอเดีย ในการสร้างแอปพลิเคชันที่ปลอดภัย และสร้างสรรค์ เด็กๆ ได้เสนอโปรแกรม ที่ส่งคำเตือนไปยังผู้ที่ชื่นชอบการข่มขู่ออนไลน์ หรือแอปพลิเคชัน บริจาคส่งอาหารไปให้กับคนจรจัด ทุกครั้งที่มีลูกค้าจ่ายเงินสั่งซื้อ เป็นต้น

บทที่ 4

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าประเทศต่างๆทั่วโลกมีสถิติการไซเบอร์เนตสูงขึ้น โดยมีปัญหาการที่เด็กถูกละเมิดในโลกออนไลน์ในรูปแบบต่างๆมากขึ้นด้วย จากการศึกษพบว่า ถึงแม้ภาษา วัฒนธรรม และรูปแบบการดำเนินชีวิต ของคนในแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันแต่ก็มีเหตุการณ์การกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์เพิ่มขึ้น และทุกประเทศ ต่างให้ความสนใจในการพัฒนานโยบาย หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อปกป้องเด็กๆ ให้สามารถทำการออนไลน์ได้อย่างปลอดภัย

ช่องทางที่เด็กใช้ในการออนไลน์นอกจากอีเมลแล้วยังมี สื่อใหม่ต่างๆ อาทิ เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป ทวิตเตอร์ มายสเปซ อินสตาแกรม ฯลฯ ซึ่งภัยคุกคามตามมาจากช่องทางเหล่านี้

ประเภทของการกลั่นแกล้งมีหลากหลาย อาทิการล่วงละเมิด(Harassment)การสะกดรอยหรือการแอบเกาะติดชีวิตผู้อื่น(Stalking) การเผยแพร่ข่าวลือ(Rumor Spreading)การเปิดเผยหรือแชร์ข้อมูลของผู้อื่นอย่างไม่เหมาะสม (Disclosure/sharing of personal information of others without their consent)การต่อต้านหรือการคว่ำบาตร (Exclusion/ Ostracism)การส่งต่อข้อมูลในประเด็นคุกคาม(Heated Exchanges)การหมิ่นประมาท การป้ายสี การเยาะเย้ย(Defaming, Belittling, or Mocking)และการแอบอ้าง(Impersonating)ซึ่งภัยอันตรายต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมากมายอย่างที่เราคาดไม่ถึง บางเหตุการณ์ก็รุนแรงจนนำไปสู่การเสียชีวิต

ผลกระทบอื่นๆ ที่พบบ่อย เช่น การทำร้ายตัวเอง พฤติกรรมเลียนแบบ การรับข้อมูลที่ไม่เหมาะสม การคุกคามทางเพศ การกลั่นแกล้งทางออนไลน์ และประเด็นที่พบบ่อยตอนนี้ก็คือการติดต่อกับคนแปลกหน้า และมีการนัดพบกันจนเป็นเหตุให้มีเด็กหาย หรือพบว่าถูกฆาตกรรม ผลกระทบนั้นร้ายแรงทั้งทางจิตใจ และทางกายภาพ ตลอดจนอนาคตของเด็กๆ ที่ตกเป็นเหยื่อ ซึ่งบางทีในอนาคตพบว่ากลายเป็นผู้กระทำการกลั่นแกล้งเอง ทำให้ปัญหาเหล่านี้ กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องได้รับการเยียวยาแก้ไข ด้วยการร่วมมือกันของสถาบันหลักของสังคม

สำหรับประเทศต่างๆในแต่ละภูมิภาคทั่วโลกต่างมีความตื่นตัว และมีแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกัน เช่น ครอบครัว เน้นเรื่องการให้ความรู้และการพูดคุยทำความเข้าใจกับบุตรหลานถึงภัยคุกคามและวิธีป้องกัน โรงเรียน เน้นเรื่องความใส่ใจจากครูถึงพฤติกรรมของเด็ก การสอนให้รู้เท่าทันสื่อ และการฝึกให้เด็กมีทักษะดิจิทัล และเป็นผู้ช่วยสอดส่องในโรงเรียนเพื่อป้องกันปัญหาคุกคาม ภาครัฐ มีการออกนโยบายและมาตรการในการปกป้อง มีการสร้างความร่วมมือระหว่างครอบครัว โรงเรียน และภาคเอกชน ทั้งการรณรงค์และป้องกันในแนวทางต่างๆ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน การเป็นผู้เฝ้าระวังให้สังคม เป็นต้น

สหรัฐอเมริกาเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูง และพบว่ามีกรกลั่นแกล้งออนไลน์สูงเช่นกัน ทั้งนี้มีความตื่นตัวในการดูแลเด็กให้ปลอดภัยจากสื่อออนไลน์ มีการลงนามความร่วมมือระหว่างรัฐต่างๆทั่วอเมริกา เพื่อติดตามงานเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็กในโลกออนไลน์ ที่เรียกว่า Task Force โดยมีความร่วมมือกับประเทศทั่วโลกในการให้ความสำคัญเรื่องการปกป้องเด็กจากภัยคุกคามออนไลน์ เน้นไปที่การใช้อินเทอร์เน็ต การออนไลน์อย่างปลอดภัย เทคโนโลยีดิจิทัลที่จะปกป้องเด็ก และดำเนินการศึกษาถึงการติดต่อกับบุคคลในออนไลน์ เนื้อหาที่สื่อสาร เว็บไซต์ที่เด็กเข้าไปใช้ และอายุของผู้ใช้

มีแนวคิด C 3 MATRIX หรือกฎการเป็นพลเมืองดิจิทัลซึ่งออกแบบมาเพื่อบูรณาการ 3 แนวคิดในการออนไลน์อย่างปลอดภัย คือ Cyber-safety , Cyber-security และ Cyber-ethics ซึ่งเป็นทักษะซึ่งเด็กๆที่เติบโตมากับโลกดิจิทัลจำเป็นต้องมี กฎดังกล่าวคิดค้นโดย Dr. Davina Pruitt Mentle ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและเทคโนโลยี มีการจัดแคมป์อบรมครูเพื่อนำไปสอนเด็กให้เท่าทันโลกดิจิทัล มีการจัดแข่งขันระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องถึงเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้เกิดความเท่าทันสื่อ

แคนาดา มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับถึงความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกับชุมชนและคู่ค้าเพื่อพัฒนาแบ่งปันและใช้ความรู้ในประเด็นสำคัญ ๆ หนึ่งในความสำคัญที่ได้รับเลือกคือ โครงการต่อต้านการกลั่นแกล้งในโรงเรียน เนื่องจากความตระหนักที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการข่มขู่เป็นปัญหาระหว่างเยาวชนและความสามารถของหน่วยงานรัฐในการให้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์จากการสนับสนุนโครงการต่อต้านการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ทั่วประเทศแคนาดา

อังกฤษ เป็นอีกประเทศที่มีความตื่นตัวในการปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์ นอกจากรัฐบาลมีมาตรการต่างๆ และยังมีเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อทำงานร่วมกันในด้านนี้ จำนวนกว่า 200 องค์กร อาทิ OFFCOM , The UK Council for Child Internet Safety (UKCCIS) ฯลฯ เพื่อช่วยปกป้องเด็กให้ปลอดภัยจากการออนไลน์ สถิติการกลั่นแกล้งออนไลน์ในอังกฤษมีแนวโน้มสูงขึ้น และเด็กข้ามเพศมีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งมากกว่าเด็กชายและหญิง ซึ่งได้มีการทดสอบระดับความรุนแรงเต็ม 10 พบค่าเฉลี่ยที่น่าตกใจคือ 7.5

ทั้งนี้ในโรงเรียนมีหลักสูตรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต และการออนไลน์อย่างปลอดภัย และมีการ เสนอว่า ให้โครงการนี้ เป็นหนึ่งในหลักสูตรการเรียนสำหรับเด็กตั้งแต่อายุ 4 ขวบ ขึ้นไป

สิงคโปร์ ในช่วงปี 2014 มีการค้นหาคำว่า Cyberbullying มากกว่าปีที่ผ่านๆมาในอัตราสูงขึ้นมา และพบว่า ร้อยละ 70 ของนักเรียนจำนวน 4,000 คนในสิงคโปร์ที่ทำการสำรวจ กล่าวว่า มีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งออนไลน์จากเพื่อนในโรงเรียน เด็กที่ถูกรังแกมักจะย้ายโรงเรียนด้วยความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับการถูกกลั่นแกล้งและพบกับผลกระทบทางอารมณ์และทางกายภาพของการถูกรังแก ทั้งนี้มีนักเรียนจำนวนมากถึง 160,000 คนย้ายโรงเรียนเมื่อเกิดปัญหาการกลั่นแกล้งออนไลน์

มาเลเซีย มีการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียนในรัฐทั้งหมดมากกว่าร้อยละ 90 โดยใน 4 มี ประสิทธิภาพการกั้นแก๊งออนไลน์และร้อยละ 37 ของนักเรียนเกี่ยวข้องกับกั้นแก๊งบนโลกออนไลน์จึง มีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการรณรงค์ใน โครงการมากมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของเด็ก ในโลกออนไลน์ ในงานมีเวทีเสวนา และการทำกิจกรรมต่างๆ

ญี่ปุ่นเป็นอีกประเทศที่มีการกั้นแก๊งสูงและนำสู่การฆ่าตัวตายในอัตราสูง รัฐบาลได้ออก กฎหมายต่อต้านการกั้นแก๊ง ที่มีชื่อว่า “Ijime” กำหนดให้โรงเรียน และหน่วยงานท้องถิ่นต้อง รับผิดชอบ ต่อการกระทำที่อันธพาลกระทำต่อคนในความดูแล มีการ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา และสายด่วน 24 ชั่วโมง เพื่อให้ความช่วยเหลือ รับมือกับการถูกกั้นแก๊งในประเทศญี่ปุ่น

จีนเป็นหนึ่งในประเทศที่มีปัญหาการกั้นแก๊งภายในประเทศสูงอย่างมีนัยยะสำคัญ ปัญหาการ กั้นแก๊งในโรงเรียนพบได้มากที่สุด และไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควรทั้งจากทางรัฐบาล และทางโรงเรียน โดยเฉพาะกลุ่มคนรักร่วมเพศ (LGBT:Lesbian ,Gay,Bisexual,Transgender) ต้องเผชิญหน้ากับการเลือกปฏิบัติ อย่างรุนแรง ในขณะที่ผู้ล้งมีกั้นแก๊งผู้อื่น ที่มีอายุไม่เกิน 16 ปี ไม่ได้รับการลงโทษทางกฎหมาย หรือจาก ทางโรงเรียนอย่างจริงจัง ส่วนโซเชียลมีเดีย ที่มักถูกนำมาใช้ในการกั้นแก๊งออนไลน์มากที่สุดคือ Weibo

อินเดียจากการสำรวจในปี 2012 จัดทำขึ้น โดยบริษัทไมโครซอฟต์(Microsoft Corporation)พบว่า การแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตในประเทศอินเดีย ครองอันดับสาม รองมาจากจีน และสิงคโปร์ ทั้งนี้มีผู้เข้าร่วม การสำรวจประมาณ 7,600 คน เป็นเด็กอายุ 8-17 ปี จาก 25 ประเทศ สามารถสรุปประสบการณ์ออนไลน์เชิงลบ เกี่ยวกับมุมมองที่มีผลเสียต่อตัวของพวกเขา เช่น การล้อเล่น เรียกชื่อ ดูถูก และอื่นๆ

ประเทศอินเดีย เด็กประมาณร้อยละ 22 ที่เข้ารับการสำรวจ มีประสบการณ์ที่ไม่ดีในโลกออนไลน์ ร้อยละ 29 กล่าวว่า พวกเขาถูกเยาะเย้ย ร้อยละ 25 ถูกเรียกด้วยชื่อที่ไม่เหมาะสม ร้อยละ 70 ของเด็กรู้เรื่อง เกี่ยวกับการกั้นแก๊งออนไลน์ ร้อยละ 79 มีความกังวลเกี่ยวกับการกั้นแก๊งทางอินเทอร์เน็ต และเด็กอินเดีย ร้อยละ 77 ตกเป็นเหยื่อของการกั้นแก๊งทั้งแบบออนไลน์ และออฟไลน์

กาตาร์เป็นประเทศที่ใส่ใจในการปกป้องเด็กในเรื่องนี้ โดยมีหลักสูตรสอนเด็กในโรงเรียนเรื่อง การต่อต้านการกั้นแก๊งออนไลน์ตั้งแต่ชั้นเด็กเล็ก ภาครัฐมีโปรแกรมช่วยควบคุมโดยผู้ปกครองบนเครือข่าย สังคม เกมออนไลน์ และบราวเซอร์ ทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ที่สามารถกรอง หรือตรวจสอบในสิ่งที่เด็กมี โอกาสได้เห็นขณะออนไลน์และมีการจัดตั้งศูนย์สอบสวนอาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่ประชาชนสามารถติดต่อ ได้แจ้งเบาะแสได้ เหล่านี้คือสถานการณ์โดยย่อจากบางประเทศที่ทำการศึกษา

ทั้งนี้ในระดับโลก ภาคเอกชนก็มีความตื่นตัวในการเข้ามาช่วยปกป้องเด็ก อาทิ

- บริษัท Instagram กำหนดข้อมูลที่เข้าใจง่าย และชัดเจน เกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัย และความ เป็นส่วนตัว พร้อมกับจัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครอง เพื่อช่วยในการพูดคุยกับเด็ก เกี่ยวกับความปลอดภัยในโลก ออนไลน์

- สำนักข่าวบีบีซี(BBC)จัดทำโครงการ BBC Learning วรรณคดีให้เด็กๆ มีเวทีอภิปรายเพื่อตัวเอง เกี่ยวกับความกดดันต่างๆ ที่ได้พบขณะออนไลน์

- บริษัทไมโครซอฟต์ออกมาร่วมกับนักวิจัยทำการสำรวจสถานการณ์และปัญหา และเผยแพร่ เพื่อ ร่วมกันหาแนวทางป้องกันและแก้ไข โดย ไมโครซอฟต์ได้จัดทำข้อมูลเพิ่มเติมที่ช่วยในเรื่องนี้ 2 ประการคือ

1. แบบทดสอบเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งออนไลน์([Stand Up To Online Bullying Quiz](#))ซึ่งสามารถ ดาวน์โหลดทั้งที่โรงเรียนและองค์กรต่างๆเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสอนเด็กๆ ออกแบบเพื่อให้ผู้ใหญ่เข้าใจถึง เรื่องกลั่นแกล้งออนไลน์ เพื่อนำไปพูดคุยทำความเข้าใจกับเด็ก ทั้งเรื่องพฤติกรรมกรกลั่นแกล้งออนไลน์ไป จนถึงเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง

2. จัดทำคู่มือการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล(Digital Citizenship in Action Toolkit)เป็นเสมือนกระจก สะท้อนข้อดี ข้อเสีย และเป็นคู่มือของผู้ใช้กับการรับมือกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับ การสอนให้เด็กเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีเป็นการขับเคลื่อนในเชิงบวก และสอนให้มีจริยธรรมและมารยาทในการ ออนไลน์ ทั้งนี้ไมโครซอฟต์ยังเป็นพันธมิตรกับ iKeepSafe, iLookBothWays and the Anti-Defamation League เพื่อจัดฝึกอบรมแบบมีอาชีพให้กับครูและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในหลักสูตรการกลั่นแกล้งออนไลน์ด้วย

สรุปว่าประเทศต่างๆให้ความสนใจกับการแก้ไขปัญหาการถูกลั่นแกล้งออนไลน์ของเด็กๆ เป็น อย่างมาก โดยสามารถสรุปประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสนใจมากที่สุด เกี่ยวกับปัญหาการออนไลน์ของเด็กๆ ได้แก่ การส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็กอย่างปลอดภัย ด้วยการร่วมมือจากสถาบันต่างๆในสังคม อาทิ ครอบครัว โรงเรียน ศูนย์ดูแลเด็กเล็ก โรงพยาบาล ชุมชน ภาครัฐ และเอกชน เป็นต้น

ทั้งนี้การปกป้องเด็กจากภัยคุกคามในสื่อออนไลน์นั้นมีแนวปฏิบัติคล้ายคลึงกัน แบ่งออกเป็น การ ตรวจสอบ การกำกับดูแล การป้องกัน การมีส่วนร่วม อาทิ ครอบครัวร่วมกันกำหนดเวลาในการออนไลน์ ที่เหมาะสมกับเด็ก การสื่อสาร ได้แก่ การให้ความรู้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นับตั้งแต่ครอบครัว เด็ก โรงเรียน สถานพยาบาล และชุมชน เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า ถึงแม้ภาษา วัฒนธรรม และรูปแบบการดำเนินชีวิต ของคนทั่วโลกจะมีความ แตกต่างกัน แต่ทุกประเทศทั่วโลก ต่างให้ความสนใจในการพัฒนานโยบาย เพื่อปกป้องเด็กๆ ให้สามารถทำการ ออนไลน์ได้อย่างปลอดภัย โดยมองว่าสื่อออนไลน์ ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัยของเด็กๆ รวมไปถึงปัญหาการ คุกคาม ช่มชู้ กลั่นแกล้งผ่านอินเทอร์เน็ต ส่งผลกระทบต่ออย่างร้ายแรงทั้งทางจิตใจ และทางกายภาพ ตลอดจน อนาคตของเด็กๆ ที่ตกเป็นเหยื่อ ซึ่งบางทีในอนาคตพบว่ากลายเป็นผู้กระทำการกลั่นแกล้งเอง ทำให้ปัญหา

เหล่านี้ กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องได้รับการเยียวยาแก้ไข ด้วยการร่วมมือกันของสถาบันหลักของสังคม ดังต่อไปนี้

ผู้ปกครอง :

ครอบครัว พ่อแม่ และผู้ปกครอง เป็นกุญแจที่สำคัญมากที่สุดในการช่วยให้เด็กๆ สามารถออนไลน์ได้อย่างปลอดภัย จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครอง ที่มีการพูดคุย ให้คำปรึกษาในการออนไลน์อย่างปลอดภัย มีการสานสัมพันธ์ เป็นแบบอย่างที่ดี ร่วมใช้เวลาออนไลน์ไปกับบุตรหลาน และมีความยืดหยุ่นในเรื่องของกฎเกณฑ์การใช้งานอินเทอร์เน็ต ได้รับความไว้วางใจ และเด็กๆ ยินดีที่จะพูดคุยเกี่ยวกับชีวิตออนไลน์ของพวกเขาอย่างเปิดเผย ในขณะที่เดียวกัน ผู้ปกครองจำนวนมากก็เป็นส่วนหนึ่งของปัญหานี้ ด้วยการมอบอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตให้เด็กๆ ไปอยู่ต่างๆ เพียงเพราะต้องการเวลาความเป็นส่วนตัว เวลาในการพักผ่อน หรือเวลาว่างในการออนไลน์ของตัวเอง จนกลายเป็นการปล่อยปะละเลยบุตรหลานของตัวเอง ให้เผชิญหน้ากับปัญหาในขณะที่ทำการออนไลน์อยู่เพียงลำพัง

ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้ปกครองจำนวนมาก ที่ใช้การสร้างกฎเกณฑ์ และข้อบังคับต่างๆ เพื่อติกรอบให้เด็กๆ ทำการออนไลน์อย่างเหมาะสม อาทิเช่น การกำหนดข้อตกลงว่าจะไม่เข้าสู่เว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ระยะเวลาในการออนไลน์ในแต่ละวัน เป็นต้น ผู้ปกครองหลายราย มีการใช้โปรแกรมเพื่อช่วยคัดกรอง และควบคุมสื่อที่บุตรหลานได้รับให้ได้รับสื่อออนไลน์อย่างเหมาะสมกับวัยของตัวเอง นอกจากนี้ ผู้ใหญ่ และเด็กๆ ยังมีช่องว่างในด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น

โรงเรียน :

ในต่างประเทศโรงเรียน มีการบรรจุเนื้อหาความปลอดภัยออนไลน์ ลงไปในหลักสูตรการเรียนการสอนของเด็ก โดยหลักสูตรเหล่านั้น ได้รับการประเมินจากรัฐบาล ผู้เชี่ยวชาญ และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ในขณะเดียวกันครูก็ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา และคอยสอดส่องดูแล เพื่อป้องกัน และลดปัญหาการกลั่นแกล้งออนไลน์ในโรงเรียนให้ลดน้อยลง แต่บางโรงเรียนเอง ก็พยายามไม่ยุ่งเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการกลั่นแกล้งทางออนไลน์นัก เพราะเกรงว่าจะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง โดยเฉพาะ โรงเรียนในประเทศญี่ปุ่น ทำให้ปัญหาในโรงเรียนมีความรุนแรงมากขึ้น จนภาครัฐต้องบังคับใช้กฎหมายต่อต้านการกลั่นแกล้งขึ้นทั่วประเทศ

ศูนย์ดูแลเด็กเล็ก :

ศูนย์ดูแลเด็กเล็ก ได้พยายามสร้างความตระหนัก และจิตสำนึกให้กับบรรดาผู้ปกครอง ในการไม่ถ่ายภาพ และข้อมูลส่วนตัวของบุตรหลานของตนเอง หรือผู้อื่น แล้วนำไปเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต เพราะจะทำให้บรรดาผู้ไม่หวังดี เห็นภาพของเด็กๆ และในบางครั้ง อาจใช้ข้อมูลดังกล่าว ในการติดตามแะรอยเด็กๆ มา

จนถึงศูนย์ดูแลเด็กเล็กได้ ถึงแม้ว่าจะมีการพยายามป้องกันเหตุการณ์ดังกล่าว ด้วยการเปิดให้ผู้ปกครองที่ลงทะเบียนกับทางศูนย์เท่านั้น ที่สามารถเข้าไปปรับชมภาพของเด็กๆ ได้ก็ตาม แต่ก็ยังคงมีช่องโหว่ที่ว่าอาจมีผู้ไม่หวังดีต่อเด็กๆ แฝงตัวมากับกลุ่มผู้ปกครองก็ได้เช่นกัน

โรงพยาบาล :

จากการศึกษาพบว่า โรงพยาบาลส่วนใหญ่ทั่วโลก ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญในเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยปกป้องให้เด็กๆออนไลน์อย่างปลอดภัย และลดภัยคุกคามต่อเด็กจากสื่อออนไลน์ มีเพียงโรงพยาบาลบางแห่งเท่านั้น ที่มีความตื่นตัวในปัญหานี้ เช่น โรงพยาบาลสำหรับเด็กอย่าง Boston Children's Hospital ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ร่วมกับ Cyberbullying Prevention and Advocacy Collaborative (BACPAC) เป็นสถานที่แรกของโลก ได้คิดค้นโปรแกรมที่ช่วยในเรื่อง Cyber Bullying โดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ADHD และ Autism เพราะเด็กกลุ่มนี้มีโอกาสเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อได้ง่ายกว่า ซึ่งเด็กทั่วไปก็สามารถเข้าร่วมกับโครงการนี้ได้ โดยมีโปรแกรมที่ช่วยให้ความรู้กับผู้ปกครอง และพัฒนาความรู้ให้กับครู เพื่อให้ช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องให้สามารถออนไลน์ และใช้ชีวิตในวัยเรียนได้อย่างปกติสุขมากยิ่งขึ้น

ภาครัฐ :

จากการศึกษาพบว่า รัฐบาลในประเทศต่างๆ ได้ตระหนักถึงปัญหาภัยคุกคามจากสื่อออนไลน์ ที่กระทบกับเด็กๆ ในประเทศของตัวเองอย่างมาก หลายประเทศให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ในระดับวาระสำคัญของชาติเลยทีเดียว หลายประเทศ มีการออกนโยบาย และกฎหมาย ในการคุ้มครองเด็กออนไลน์ รวมไปถึงการสร้างหลักสูตรเพื่อการออนไลน์อย่างปลอดภัยบรรจุลงไปในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน สร้างหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาครู ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสื่อออนไลน์ แล้วนำมาใช้สอนให้กับเด็กๆ ในการดูแลของตัวเองให้กลายเป็นพลเมืองยุคดิจิทัลที่มีคุณภาพ รวมไปถึงการร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็กในด้านต่างๆ เพื่อร่วมกันรณรงค์ กิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อเด็กๆ อาทิเช่น เว็บไซต์ในการอภิปรายสำหรับเด็กๆ สายด่วนร้องเรียน แจ้งเบาะแสการออนไลน์อย่างไม่เหมาะสม และสื่อออนไลน์ต่างๆ ที่สามารถให้ความรู้ในท้องโลกออนไลน์ที่ดี ให้กับเด็ก เป็นต้น

ภาคเอกชน :

ในปัจจุบันภาคเอกชน ได้มีความตื่นตัวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยทำให้เด็กๆ สามารถออนไลน์ได้อย่างปลอดภัยมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่บริษัทผู้ให้บริการ โซเชียลมีเดีย ที่กำหนดนโยบายการให้บริการกับเด็กที่มีอายุ 13 ปี ขึ้นไป การแก้ไขใช้ภาษาข้อกำหนดนโยบายการใช้งาน ที่เด็กสามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย บริษัทยักษ์ใหญ่อย่างกูเกิ้ลเอง ก็ได้มีการจัดสร้างเกมส์ออนไลน์ฟรี ที่ช่วยสอนให้เด็กๆ ได้เรียนรู้การออนไลน์อย่างปลอดภัย ในขณะที่บริษัทซอฟต์แวร์เอง ยังได้พัฒนาโปรแกรมที่ช่วยกั้นกรอง ปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ที่สามารถใช้งานได้ง่าย ให้ผู้ปกครองนำไปใช้กับอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน และองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรทั่วโลก ได้พยายามสร้างเวทีอภิปราย และสร้างสรรค์สื่อประเภทต่างๆ ผ่านการมีส่วนร่วมของเด็กๆ เพื่อผลักดันให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงนโยบายคุ้มครองสิทธิของเด็กให้ดียิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน ภาคเอกชนหลายราย ก็ได้เพิ่มความรุนแรงของปัญหาออนไลน์กับเด็กๆ อย่างไม่ตั้งใจ ยกตัวอย่างเช่น

ยูทูป(Youtube) เป็นแหล่งรับชมวิดีโอยอดนิยม แต่เนื้อหา และโฆษณาภายในนั้น กลับเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับอายุของตัวเอง คือ การโฆษณาที่ปรากฏขึ้นมาบางชิ้นแฝงไว้ด้วยความก้าวร้าว ความรุนแรง และเนื้อหาทางเพศที่ไม่เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กๆ กำลังรับชมคลิปการ์ตูนของวอลดิสนีย์ผ่าน Youtube โฆษณาทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นของเล่น เสื้อผ้า และอื่นๆ ที่ไม่เหมาะสมกับช่วงอายุของพวกเขาจะปรากฏตัวขึ้นเป็นจำนวนมากมาย เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมให้เด็กมีทักษะเท่าทันสื่อยุคดิจิทัล จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่ดีให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กเผชิญหน้ากับสื่อออนไลน์ แล้วสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง ว่าสิ่งใดดีและไม่ดี ต่างหากซึ่งช่วยให้เด็กป้องกันตัวเองได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

- ในการศึกษา การจัดทำคู่มือปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์ ผู้ศึกษาน่าจะได้มีการระดมความคิดจากเด็กพร้อมกับผู้ใกล้ชิดของพวกเขา เช่น พ่อแม่ ครู เป็นต้นเพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงลึกต่อไป
- ในการศึกษาครั้งต่อไปน่าจะมีการศึกษาถึง กระบวนการ หรือแนวปฏิบัติที่สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ABC NEWS. (23 กุมภาพันธ์ 2552). **5 Tips for Keeping Your Kids Safe Online.** abcnews.go.com. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://abcnews.go.com/GMA/ConsumerNews/tips-keeping-kids-safe-online/story?id=5197974>

Amanda Lenhart. (9 เมษายน 2558). **Teens, Social Media & Technology Overview 2015 .**

www.pewinternet.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.pewinternet.org/2015/04/09/teens-social-media-technology-2015/>

Andy Brown. (8 มิถุนายน 2559). **Teenagers help their peers stay safe online in Asia-Pacific.**

www.unicef.org. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม , 2560 จาก https://www.unicef.org/protection/Thailand_91291.html

BBCnews .**Many 'children taking risks online'** . (10 กุมภาพันธ์ 2560). www.bbc.com . สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.bbc.com/news/education-38508888>

BBCnews.**Online safety: Internet 'not designed for children'** . (5 กุมภาพันธ์ 2560). www.bbc.com . สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.bbc.com/news/education-38508888>

CFCA Resource Sheet. (มีนาคม 2559). **Online safety.** Child Family Community Australia. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก <https://aifs.gov.au/cfca/publications/online-safety>

CFCA Resource Sheet. (มีนาคม 2559). **Online safety.** Child Family Community Australia. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก <https://aifs.gov.au/cfca/publications/online-safety>

Child Rights Coalition Asia. (7 พฤศจิกายน 2559). **CRC ASIA AND UNICEF LAUNCH ONLINE**

CHILD SAFETY CAMPAIGN. Child Rights Coalition Asia . สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://crcasia.org/crc-asia-and-unicef-launch-online-child-safety-campaign-safeweb4kids/>

Christina Chin. (มิถุนายน 2560). **Govt out to put a stop to cyberbullying.** www.thestar.com.

สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.thestar.com.my/news/nation/2017/06/18/govt-out-to-put-a-stop-to-cyberbullying-steps-are-being-taken-to-ensure-our-kids-are-safe-online/>

Cyberbullying Research. (23 ธันวาคม 2557). **What is Cyberbullying?**. www. cyberbullying.org.
สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก [https://cyberbullying.org/what-is-](https://cyberbullying.org/what-is-cyberbullying) cyberbullying

Denis Campbell. (30 มิถุนายน 2560). **British teenagers among world's most extreme internet users, report says**. หนังสือพิมพ์ The Guardian. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก
[https://www.theguardian.com/technology/2017/jun/30/british-teenagers-among-worlds-](https://www.theguardian.com/technology/2017/jun/30/british-teenagers-among-worlds-most-extreme-internet-users-report-says) most-extreme-
internet-users-report-says

Diana Graber. (4 มกราคม 2560). **7 Skills Digital Kids Will Need In 2017**. <http://www.cyberwise.org>.
สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 [http://www.cyberwise.org/single-](http://www.cyberwise.org/single-post/2017/01/04/7-Skills-Digital-Kids-Will-Need-In-2017) post/2017/01/04/7-Skills-Digital-Kids-
Will-Need-In-2017

Donna Coutts ,Herald Sun. (5 กุมภาพันธ์ 2556). Safety at risk as kids still over-sharing online .
www.heraldsun.com.au . สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก [http://www.heraldsun.com.au/kids-](http://www.heraldsun.com.au/kids-news/news/safety-at-risk-as-kids-still-oversharing-online/news-story/bbf63ea7ffde75218ff0d1d891658778)
[news/news/safety-at-risk-as-kids-still-oversharing-](http://www.heraldsun.com.au/kids-news/news/safety-at-risk-as-kids-still-oversharing-online/news-story/bbf63ea7ffde75218ff0d1d891658778) online/news-story/bbf63ea7ffde75218ff0d1d891658778.

Dosomething. (2560). **11 Facts About Cyber Bullying**. www.dosomething.org. สืบค้นเมื่อ 12
กรกฎาคม , 2560 จาก [https://www.dosomething.org/us/facts/11-facts-about-cyber-](https://www.dosomething.org/us/facts/11-facts-about-cyber-bullying) bullying

Dr. Khalid Al-Shafi. (1กรกฎาคม 2560). **Ministry issues tips on how to keep kids safe from cyber threats and inappropriate content**. thepeninsulaqatar.com. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก
[https://thepeninsulaqatar.com/article/01/07/2017/Ministry-issues-](https://thepeninsulaqatar.com/article/01/07/2017/Ministry-issues-tips-on-how-to-keep-kids-safe-from-cyber-threats-and-inappropriate-content) tips-on-how-to-keep-kids-safe-from-
cyber-threats-and-inappropriate-content

Elizabeth Smith. (26 มกราคม 2557). **Teaching Children and Teens About Cybersecurity**.
www.cybersecurityu.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก
<http://www.cybersecurityu.org/teaching-children-and-teens-about-cybersecurity/>

Elly Robinson. (พฤษภาคม 2555). **Parental involvement in preventing and responding to cyberbullying**. เอกสาร CFCA ฉบับที่ 4. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก
[https://aifs.gov.au/cfca/publications/parental-involvement-preventing-and-responding-](https://aifs.gov.au/cfca/publications/parental-involvement-preventing-and-responding-cyberbullying) cyberbullying

*Hinduja, S. & Patchin, J. W. (2015). **Bullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying (2nd Ed.)**. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.*

Ian Sample. (6 มิถุนายน 2560). **Talk to your children about their online lives every two weeks, urges charity.** หนังสือพิมพ์ The Guardian. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก

<https://www.theguardian.com/technology/2017/jun/06/nspcc-urges-parents-to-do-more-to-keep-their-children-safe-online>

i-SAFE America. (2546). **Cyber Bullying: Statistics and Tips.** www.isafe.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก https://www.isafe.org/outreach/media/media_cyber_bullying

i-SAFE America. (2546). **Internet Safety Tips for Students and Parents.** www.isafe.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก https://www.isafe.org/outreach/media/media_tips

Julia Carrie Wong. (24 สิงหาคม 2559). **US parents largely unaware of what their children do online, research finds.** www.theguardian.com. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก

<https://www.theguardian.com/technology/2016/aug/24/teens-online-cellphones-cyberbullying-parents>

Larry Magid. (มิถุนายน 2556). **Kids' Rules for Online Safety .** www.safekids.com . สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.safekids.com/kids-rules-for-online-safety>

Leo Kelion. **Children see 'worrying' amount of hate speech online.** (16 พฤศจิกายน 2559) .

<http://www.bbc.com>. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.bbc.com/news/technology-37989475>

Narendra Aggarwal . (18 กรกฎาคม 2559). **Cyber safety: Keeping kids safe online.** www.unicef.org.

สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.businesstimes.com.sg/hub/rsa-conference-2016/cyber-safety-keeping-kids-safe-online>

Nation. (14 สิงหาคม 2559). **Offline bond, online safety.** www.thestar.com. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.thestar.com.my/news/nation/2016/08/14/offline-bond-online-safety/>

nobullying. (27 มีนาคม 2560). **Bullying in Japan.** www.nobullying.com. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม , 2560 จาก <https://nobullying.com/bullying-in-japan-2/>

Palfrey, John, Dena Sacco, and danah boyd, co-directors. (2008). **Enhancing Child Safety and Online Technologies.** Report of the Internet Safety Technical Task Force.)

Rachel Obordo และ Guardian readers. (5 มกราคม 2560). **'Their childhoods shouldn't be owned': readers on children and social media.** หนังสือพิมพ์ The Guardian. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม, 2560 จาก <https://www.theguardian.com/technology/2017/jun/06/nsppcc-urges-parents-to-do-more-to-keep-their-children-safe-online>

Robert Hackett. (5 มิถุนายน 2560). **Google Designed an Online Safety Computer.** fortune.com. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม, 2560 จาก <http://fortune.com/2017/06/06/google-game-internet-safety/>

Safehome. (มีนาคม 2559). **Children's Safety in a Connected World.** www.safehome.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม, 2560 จาก <https://www.safehome.org/resources/kid-safety-digital-age/>

Teensafe. (4 ตุลาคม 2559). **Cyberbullying Facts and Statistics.** www.teensafe.com. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม, 2560 จาก <https://www.teensafe.com/blog/cyber-bullying-facts-and-statistics/>

Nobullying.com. (12 เมษายน 2560).

Bullying In India. www.nobullying.com. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม, 2560 จาก <https://nobullying.com/bullying-in-india/>

UK Council for Child Internet Safety (UKCCIS) เมื่อ 12 เมษายน 2560 จาก <https://www.gov.uk/government/groups/uk-council-for-child-internet-safety>

สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน 2560 จาก <https://www.gov.uk/government/groups/uk-council-for-child-internet-safety-ukccis>

สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560 จาก <https://nobullying.com/singapore-2nd-worldwide-in-cyberbullying-searches-on-google/>

สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560 จาก <https://nobullying.com/17-bullying-and-cyber-bullying-statistics-articles-engineering>. **HIGH SCHOOL TEACHERS TRY TO HACK IT AT NYU-POLY CYBER**

SECURITY BOOT CAMP. (30 กรกฎาคม 2555) . engineering.nyu.edu. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม, 2560 จาก <http://engineering.nyu.edu/press-releases/2012/07/30/high-school-teachers-try-hack-it-nyu-poly-cyber-security-boot-camp>

สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560 จาก <https://nobullying.com/cyber-bullying-statistics/>

สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560 จาก <https://nobullying.com/cyber-bullying-statistics-in-canada/>

สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560 จาก <https://news.microsoft.com/2012/06/26/online-bullying-is-a-top-concern-among-youth/>

สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560 จาก <https://news.microsoft.com/2012/06/26/online-bullying-is-a-top-concern-among-youth/>

Pruitt-Mentle, D. (2000). The C3 framework: Cyberethics, cybersafety and cybersecurity implications for the educational setting. สืบค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2560

engineering. **SCHOOLING THE INSTRUCTORS: HIGH SCHOOL TEACHERS ATTEND CYBER SECURITY BOOT CAMP.** (9 สิงหาคม 2555). engineering.nyu.edu. สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม, 2560 จาก <http://engineering.nyu.edu/news/2012/08/09/schooling-instructors-high-school-teachers-attend-cyber-security-boot-camp>

<https://www.raisingdigitalnatives.com/tag/digital-etiquette/> สืบค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2560

Nobullying.com. (19 เมษายน 2560). **Bullying in China.** www.nobullying.com. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม, 2560 จาก <https://nobullying.com/bullying-in-china-2/>

Hinduja, S. & Patchin, J. W. (2015). **Bullying Beyond the Schoolyard: Preventing and Responding to Cyberbullying (2nd Ed.).** Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Cyberbullying Research. (23 ธันวาคม 2557). **What is Cyberbullying?.** www.cyberbullying.org. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม, 2560 จาก <https://cyberbullying.org/what-is-cyberbullying>

file:///C:/Users/Acer/Downloads/Fulltext%20231_218916.pdf สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2560

theinquirer (<http://www.theinquirer.net/inquirer/news/1790704/facebook-applications-pass-user>) สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2560

<http://www.nyu.edu/classes/keefe/waoe/serafina1.pdf> สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2560

<https://nobullying.com/cyber-bullying-facts/> สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2560

<https://www.digitalnewsasia.com/testing123> สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2560

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). **สรุปผลสำคัญการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน.**

<http://www.service.nso.go.th/nso/nsopublish/theme/files/icthh56.pdf> สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2560

คอลัมน์การศึกษา สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์

ฉบับวันที่ 4 เมษายน 2557.

<http://www.service.nso.go.th/nso/nsopublish/theme/files/icthh56.pdf> สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2560

<http://www.prevnet.ca/bullying/cyber-bullying> สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2560

<http://www.stopabully.ca/> สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2560

<https://www.publicsafety.gc.ca/cnt/rsres/pblctns/blng-prvntn-schls/index-en.aspx> สืบค้นเมื่อ 13

กรกฎาคม 2560

<http://www.straitstimes.com/singapore/5-tips-on-how-you-can-protect-your-kid-from-cyber-bullying> สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2560

Teensafe. (4 ตุลาคม 2559). **Cyberbullying Facts and Statistics**. www.teensafe.com. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก <https://www.teensafe.com/blog/cyber-bullying-facts-and-statistics/>

Larry Magid. (มิถุนายน 2556). **Kids' Rules for Online Safety** . www.safekids.com . สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม , 2560 จาก <http://www.safekids.com/kids-rules-for-online-safety>

CFCA Resource Sheet. (มีนาคม 2559) . **Online safety**. Child Family Community Australia. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 จาก <https://aifs.gov.au/cfca/publications/online-safety>

Palfrey, John, Dena Sacco, and danah boyd, co-directors. (2008). **Enhancing Child Safety and Online Technologies**. Report of the Internet Safety Technical Task Force.)

Diana Graber. (4 มกราคม 2560). **7 Skills Digital Kids Will Need In 2017**.

<http://www.cyberwise.org>. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม , 2560 <http://www.cyberwise.org/single-post/2017/01/04/7-Skills-Digital-Kids-Will-Need-In-2017>

ภาคผนวก

สรุปประเด็น

การประชุมเชิงปฏิบัติการ “สิทธิเด็กกับแนวทางปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์”

เมษายน 2559

การประชุมครั้งนี้เน้นไปที่สองประเด็น คือ การร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากหลายมุมมอง ได้แก่ โรงเรียน ผู้ปกครอง ศูนย์เด็กเล็ก และผู้ปฏิบัติงานในสถานพยาบาล เกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์ของเด็กและเยาวชน และสิทธิเด็กกับสื่อออนไลน์ รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อนำไปสู่ประเด็นที่สองคือ การร่วมกันระดมความคิดเพื่อจัดร่างคู่มือแนวทาง วิธีการ ในการปกป้องเด็กจากสื่อออนไลน์

สถานการณ์ปัญหาและผลกระทบสื่อออนไลน์ต่อเด็กและครอบครัว “ในประเทศไทย”

เมื่อก่อนสื่อกระแสหลักที่เราพูดถึงจะเป็น “โทรทัศน์” ที่ในยุคสมัยหนึ่งก็ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไม่แพ้กัน เพราะเป็นการสื่อสารทางเดียว และบางรายการก็มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม หรือรุนแรง รวมทั้งยังเป็นเครื่องมือหนึ่งที่พ่อแม่ใช้ในการสะกดให้ลูกนั่งนิ่งๆ โดยที่ไม่ได้ตระหนักเลยว่าการทำเช่นนั้นส่งผลกระทบต่อลูกอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นสมาธิสั้น เรียนรู้ช้า พัฒนาการช้า ดิคขนมเพราะเสพโฆษณาจนมากเกินไป เป็นต้น

เมื่อเวลาผ่านไปโลกก็เข้าสู่ยุคที่เรียกว่า “สื่อหลอมรวม” คือทุกอย่างที่เป็นสื่อไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ การสื่อสาร และอินเทอร์เน็ต ทุกอย่างมารวมกัน在手ถือ เรียกได้ว่าตอนนี้ชีวิตเราเต็มไปด้วยสื่อที่อยู่ในมือ และอยู่ในมือของเด็กด้วย จากเดิมที่เคยติดดูโทรทัศน์อยู่แล้ว ตอนนี้เรียกได้ว่าเสพติดสื่อที่อยู่บนมือถือที่ดูได้ตลอดเวลา สื่อสารได้ตลอดเวลา

เมื่อสื่ออยู่ใกล้ตัวและตลอดเวลา รวมทั้งมีช่องทางในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น ผู้คนทั้งหลาย นอกจากจะทำหน้าที่เป็นผู้รับสื่อแล้ว บางครั้งก็ทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตสื่อเองด้วย ง่ายๆ จากเรื่องราวใกล้ตัวที่อยากบอกให้คนอื่นฯ รับรู้ โดยเฉพาะเรื่องของเด็กๆ เช่น ลูกเรามีพฤติกรรมที่น่ารักก็ถ่ายภาพถ่ายวิดีโอไว้แล้วแชร์ไปบนเฟซบุ๊กอยู่เรื่อยๆ หรือบางคนแกล้งลูกแล้วอัคคลิปไว้ สำหรับตัวเองคือเห็นว่าน่ารักก็เอาไปแชร์ต่อบนสื่อออนไลน์ เป็นต้น และจะเห็นได้ว่า ช่วงหลังมานี้ โดยเฉพาะเรื่องราวของเด็กๆ ที่อยู่บนโลกออนไลน์นั้นวันก็ยิ่งมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งนั่นคือความน่ารักน่าเอ็นดูจริงๆ หรือ ?

การกระทำดังกล่าว ผู้ถ่ายอาจจะไม่ได้คิดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นตามมา ว่ามันได้ส่งผลกระทบอะไรบ้าง โดยเฉพาะกับตัวเด็กเอง บางอย่างมันอาจเป็นการประจักษ์ปมด้อยของเขา หรือบางทีมันอาจเป็นเรื่องที่เขาไม่อยากให้ใครรู้ หรือมันอาจจะส่งผลกระทบอะไรต่อเขาในอนาคตได้ และอะไรก็ตามที่มันขึ้นไปอยู่ในโลกออนไลน์มันจะทิ้งรอยเท้าไว้เสมอ และเราไม่สามารถเอามันออกได้ แม้ว่าเราจะลบหรือบล็อกไปแล้ว เพราะใน Sever มันก็สามารถที่จะเข้าถึงรูปนี้ได้หมด หรืออาจจะมีคนแคปเจอร์หน้าจอมันไว้ แล้วส่งต่อไปให้คนอื่น ๆ อีก คือเราไม่สามารถปิดกั้นได้เลย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ออกไปแล้วมันก็ไปสู่สาธารณะหมดเลย

นอกจากนี้ ในปัจจุบันอะไรก็ตามที่เกิดใน Social Media ก็จะถูกนำไปออกในโทรทัศน์ด้วย เป็นกระแสพูดต่อ ซ้ำๆ ไปเรื่อยๆ ซึ่งบางครั้งก็เป็นเรื่องความรุนแรงที่ผ่านโลกออนไลน์ ทั้งหมดนี้ อาจเกิดขึ้นเพราะบางครั้งพ่อแม่อาจจะไม่ได้ตระหนัก สื่อไม่ได้ตระหนัก โรงเรียน โรงพยาบาล อาจจะยังไม่เข้าใจในเรื่องนี้

ทาง สสย. ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ อีกหลายหน่วยงาน จึงได้ทำเวทีสื่อสารสาธารณะขึ้นเพื่อให้สังคมตระหนักถึงการละเมิดสิทธิเด็ก โดยใช้ชื่องานว่า “คลิปเด็ก” มองให้ลึกกว่าความน่ารัก ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2559 เพื่อให้รู้ลึกว่าการเห็นคลิปครั้งนี้มันมีผลกระทบอะไรบ้างกับเด็ก และการจัดเวทีสาธารณะขึ้นมาอีกครั้งในชื่องานว่า “สิทธิเด็ก” ในยุคนุชย์ก้องครองเมือง ในวันที่ 16 พฤศจิกายน 2559 เพื่อกระตุ้นเตือนให้ทุกคนในสังคมตระหนักถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก

สถานการณ์ปัญหาและผลกระทบสื่อออนไลน์ต่อเด็กและครอบครัว “ในต่างประเทศ”

โดยภาพรวมก็ไม่แตกต่างจากของไทยนัก แต่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศจะรุนแรงกว่า และก็เยอะกว่า แต่ในขณะเดียวกันเขาก็มีมาตรการป้องกันที่ดีกว่า ซึ่งภัยจากสื่อออนไลน์ที่เกิดขึ้น ได้แก่ การกลั่นแกล้งทางโลกอินเทอร์เน็ต เนื้อหาไม่เหมาะสม การปลอมแปลงตัว (18มงกุฎ) สื่อลามกอนาจาร ชื่อเสียงในออนไลน์ การขโมยอัตลักษณ์บุคคล การใช้ความรุนแรง การทำร้ายตนเอง การส่งข้อความและภาพทางเพศ ซึ่งภัยอันตรายต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นเยอะมากอย่างที่เราคาดไม่ถึง บางเหตุการณ์ก็รุนแรงจนนำไปสู่การเสียชีวิตด้วย

ในปัจจุบันพบว่าในต่างประเทศมีสถิติที่เด็กเล่นดิจิทัลเพิ่มขึ้น ทั้งสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ต รวมทั้งสถิติที่บอกถึงการที่เด็กเป็นเจ้าของสมาร์ตโฟนเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่เด็กจะใช้มือถือตลอดเวลา และจากสถิติดังกล่าวก็ทำให้สังคมมีการเรียกร้องให้พ่อแม่ผู้ปกครองหันมาใส่ใจดูแลเด็กมากขึ้น ตลอดจนในโรงเรียนของบางประเทศมีมาตรการบังคับไม่ให้ใช้ ถ้าจะใช้ก็ต้องมีโปรแกรมในการกรองให้ปลอดภัยขึ้น

นอกจากนี้ยังมีสถิติในเรื่องของการที่เด็กใช้สื่อออนไลน์ไปกับ Face Book/IG เพิ่มสูงขึ้นทุกประเทศทั่วโลก และเนื้อหาที่เด็กเปิดรับส่วนใหญ่ก็จะเป็นไปตามช่วงวัยของเด็ก เช่น ถ้าเป็นเด็กเล็กก็จะเป็นพวกการ์ตูน

หรืออะไรที่ดูแล้วทำให้รู้สึกสนุกสนาน เป็นต้น และสำหรับช่องทางของสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดก็คือ You Tube ซึ่งสูงกว่า Google / Face Book

นอกจากนี้ ใน 25 ประเทศที่มีการสำรวจความคิดเห็น พบว่า วัยรุ่นประมาณ 6 ใน 10 คน คิดว่าการรู้จักเพื่อนใหม่ทางออนไลน์มีความสำคัญสำหรับพวกเขา ชนิดที่บางคนตัดขาดการสนทนาแบบเฟซบุ๊กหน้า และก็มีวัยรุ่นเพียงร้อยละ 36 ที่บอกว่าพวกเขาสามารถบอกได้ว่าคนที่คุยด้วยเป็นความจริงหรือตัวปลอม และวัยรุ่นหญิง 2 ใน 3 หรือร้อยละ 67 บอกว่าพวกเขาไม่ค่อยสบายใจเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศออนไลน์ หรือการถูกขอให้มีความสัมพันธ์ด้วย ซึ่งประเด็นนี้ในต่างประเทศก็พบเยอะเหมือนกัน ในไทยก็มีบ้างแล้ว

ผลกระทบอื่นๆ ที่พบก็เช่น การทำร้ายตัวเอง พฤติกรรมเลียนแบบ การรับข้อมูลที่ไม่เหมาะสมการคุกคามทางเพศ การกลั่นแกล้งทาง Cyber และประเด็นที่พบมากตอนนี้ก็คือการติดต่อกับคนแปลกหน้า และมีการนัดพบกันจนเป็นเหตุให้มีเด็กหาย ซึ่งอันนี้สอดคล้องกับบ้านเรา จากข้อมูลของมูลนิธิกระเจงกนาที่มีสถิติว่าเด็กหายจากการติดต่อทางนี้

สำหรับแนวทางในการดูแล พบว่า “เด็กเชื่อว่าครอบครัวสำคัญที่สุดในการที่จะปกป้องเขาจากภัยคุกคามทางสื่อออนไลน์” ซึ่งในต่างประเทศ 99% ผู้ปกครองใช้วิธี ดังนี้ ก็คือ การใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น โปรแกรมกรองข้อมูล ISPs (ซึ่งในบางประเทศเขาให้ใช้ฟรี) การตั้งกฎระเบียบการใช้งาน เช่น ตั้งค่าการเข้าถึงเว็บไซต์ การสังเกตพฤติกรรมขณะออนไลน์ และก็ให้คำปรึกษาเชิงบวกแก่เด็กอย่างใกล้ชิด เขาจะได้รู้สึกมั่นใจและช่วยให้เขามีภูมิคุ้มกันมากขึ้น รวมไปถึงการพูดคุยสร้างความเข้าใจถึงภัยคุกคามต่างๆ เช่น การเผยแพร่ภาพหรือข้อมูลส่วนตัวว่าเผยแพร่ข้อมูลได้แค่ไหน

ข้อกังวลและผลกระทบต่อสถานการณ์ปัญหาเด็กกับสื่อออนไลน์

สถานการณ์ปัญหาเด็กกับสื่อออนไลน์

สำหรับในกลุ่มโรงเรียน สถานการณ์ปัญหาที่พบก็คือ

- การขาดวิจารณญาณในการใช้สื่อ อาจเนื่องด้วยภูมิคุ้มกันทางด้านการใช้สื่อของเด็กยังไม่ดีพอ จึงส่งผลต่อการใช้สื่อที่ไม่เหมาะสม และไม่สร้างสรรค์ เช่น การใช้ภาษาวิบัติในการสื่อสาร การเผยแพร่ข้อมูลโดยขาดการไตร่ตรอง การติดเกมส์ รวมไปถึงการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การกลั่นแกล้งกันทางสื่อออนไลน์ หรือการคอมเมนต์โดยใช้ถ้อยคำที่รุนแรง ซึ่งอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาท และโดยเฉพาะเรื่องของการถูกล่อลวงจากบุคคลอื่น
- การเสพติดมากเกินไป ส่งผลต่อเรื่องของสุขภาพและการเรียนแย่ลง
- การขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ๆ โดยเฉพาะกับคนในครอบครัว

- การอยากเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม แต่ใช้วิธีที่ไม่เหมาะสมผ่านทางสื่อออนไลน์ เช่น เต็มโซวล์แล้วมีการนุ่งน้อยห่มน้อย เป็นต้น
- การหาความรักความอบอุ่นจากโลกออนไลน์ เพราะเขาไม่สามารถหาได้จากคนในครอบครัว เพราะบางครั้งพ่อแม่ก็มัวแต่ทำงาน หรือไม่ใส่ใจดูแลลูก เมื่อลูกมีปัญหาจึงหันหน้าไปพึ่งทางอื่นก็คือสื่อออนไลน์ ซึ่งจากตรงนี้บางครั้งส่งผลไปถึงเรื่องของพฤติกรรมทางเพศ ที่อาจนำมาซึ่งโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ หรือบางคนต้องกลายเป็นคุณแม่วัยใส เรียนหนังสือไม่จบ เป็นต้น
- บางครั้งเมื่อครูพบว่าเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมบนโลกออนไลน์ แล้วมีการเรียกมาดักเตือน สิ่งที่เด็กแก้ปัญหาคลับเป็นการบล็อกครู เพื่อไม่ให้ครูเห็นสิ่งที่ตนทำ
- หลากๆ ปัญหา หรือผลกระทบต่างๆ ของเด็กที่เกิดขึ้นจากการใช้สื่อออนไลน์ เมื่อสืบค้นลงไป แล้วพบว่าส่วนใหญ่มาจากพื้นฐานที่ครอบครัวมีปัญหา หรือพ่อแม่ไม่ใส่ใจในการเลี้ยงดูลูก

สำหรับในกลุ่มผู้ปกครอง สถานการณ์ปัญหาที่พบก็คือ

- การใช้โทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ หรือสื่อออนไลน์ต่างๆ ในการเลี้ยงดูลูก ด้วยบางคนไม่ได้เลี้ยงดูเองแต่เป็นปู่ย่าตายาย บางครั้งเด็กขอลเล่นก็จะให้เล่นจนเพลิน หรือพ่อแม่บางคนให้ลูกเล่นเพราะต้องทำงาน ไม่มีเวลาเล่นด้วยหรือทำกิจกรรมอื่นๆ กับลูก และอีกส่วนหนึ่งก็คือให้เล่นเพราะตัดความรำคาญที่ลูกงอแง พุดไม่หยุด
- การไม่มีข้อตกลงร่วมกันในครอบครัวเรื่องการใช้สื่อออนไลน์ เช่น การกำหนดช่วงเวลาในการเล่น การกำหนดพื้นที่ที่สามารถเล่นได้ เป็นต้น มีหลายครอบครัวที่ไม่เห็นความสำคัญตรงนี้จึงส่งผลให้เด็กบางคนเล่นอยู่ตลอดเวลา และมีเสรีในการเลือกใช้สื่อมากขึ้น พอพ่อแม่เตือนบางครั้งก็ไม่ฟัง ไม่สามารถควบคุมลูกได้
- พ่อแม่ไม่เป็นอย่างที่ดีในการใช้สื่อออนไลน์ให้ลูก เช่น กลับมาบ้านนั่งกินข้าวก็ยังเล่นโทรศัพท์ ลูกเห็นลูกก็เลียนแบบพฤติกรรม เมื่อพ่อแม่ทำได้หนูก็ต้องทำได้
- ส่งผลกระทบทางด้านสุขภาพและการเรียน เช่น ทำให้เด็กมีสมาธิสั้น สายตาแย่ง เรียนรู้ได้ไม่ดี มีอารมณ์รุนแรงก้าวร้าว ใจร้อน โลกส่วนตัวสูง ไม่ค่อยเข้าสังคม พุดจาไม่รู้เรื่อง สื่อสารไม่ได้ ไม่อยากไปโรงเรียน
- เด็กยังรู้ไม่เท่าทันในการใช้สื่อ ส่งผลให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การทำตามค่านิยมผิดๆ ตามกระแสสังคมมากเกินไป การใช้ภาษาที่ผิด หรือบางคนร้ายแรงถึงขั้นถูกล่วงละเมิดทางเพศและไปจนถึงการเกิดอาชญากรรม บางปัญหาที่เกิดขึ้นบางครั้งก็ไม่ได้เกิดแค่

กับเด็กเท่านั้น หากแต่ผู้ใหญ่บางคนก็เคยประสบด้วยตัวเองก็มี เพราะบางครั้งผู้ใหญ่เองก็เสพติดสื่อจนขาดสติ จนรู้ไม่เท่าทัน และกลายเป็นเหยื่อของพวกมิจฉาชีพ

- ส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กเสพติดสื่อออนไลน์อาจเป็นเพราะเขา “ว่าง” เราในฐานะผู้ปกครองต้องพยายามให้เขา “มีหน้าที่” เช่น การให้ช่วยทำงานบ้าน หรือการให้เขารู้จักจัดการช่วยเหลือดูแลตัวเองในบางเรื่อง ซึ่งนอกจากจะเป็นการปลูกฝังระเบียบวินัยที่ดีแล้ว ยังทำให้เด็กรู้จักมีความรับผิดชอบ และมีเรื่องอื่นให้สนใจทำ ไม่ใช่ว่างแล้วก็คอยแต่จะขอเล่นโทรศัพท์
- หลายครอบครัวที่ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นก็มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเหล่านี้ เช่น การทำข้อตกลงร่วมกับลูกในการกำหนดช่วงเวลาและพื้นที่ในการเล่น รวมทั้งการใส่ใจดูแลลูกด้วยความรักและความเข้าใจ อย่างที่คุณแม่ท่านหนึ่งบอกว่า “อยู่ในบ้านเราจำกัดเขาได้ อยู่นอกบ้านเราดูแลเขาไม่ได้ แต่ถ้าเราดูแลเขาด้วยใจ เขาก็จะเชื่อเรา รักเรา และเขาก็จะรักตัวเองด้วย”

สำหรับในกลุ่มศูนย์เด็กเล็ก สถานการณ์ปัญหาที่พบก็คือ

- เด็กเริ่มติดมือถือตั้งแต่ขวบครึ่ง ซึ่งช่วงวัยเด็ก 1-6 ปี นั้นถือเป็นช่วงวัยที่สำคัญมากในการพัฒนาการเรียนรู้และการเติบโต แต่หากเด็กวัยนี้เริ่มมีพฤติกรรมติดสื่อออนไลน์สิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อมากเป็นอย่างแรกๆ เลยคือ เรื่องของสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านพัฒนาการในการเติบโต การเรียนรู้ เช่น มีปัญหาเรื่องการได้ยินและการมองเห็น พูดภาษาต่างคำ พูดไม่เป็น พูดซ้ำ นอนดึก สมาธิสั้น และเรื่องของภาวะอารมณ์ เช่น มีอารมณ์แปรปรวน ใช้ความรุนแรง ควบคุมอารมณ์ไม่ได้
- ผลกระทบอีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือเด็กมีการเลียนแบบพฤติกรรม มีโลกส่วนตัวสูง
- การถูกสะกดด้วยโฆษณาที่เห็นซ้ำๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นพวกขนม ของเล่น ทำให้เด็กเกิดการเรียกร้องอยากทาน อยากได้ กับผู้ปกครอง เมื่อผู้ปกครองไม่ซื้อให้ก็จะงอแง ผู้ปกครองบางคนตัดความรำคาญ หรือความอาย เมื่อลูกงอแง ด้วยการซื้อให้ ซึ่งจริงๆ แล้วผู้ปกครองควรมองให้ไกลกว่านั้น คือการที่เราต้องฝึกให้เด็กมีความมั่นคงทางอารมณ์
- “แกะเด็กออกจากพ่อแม่แล้วก็ต้องแกะมือถือออกจากเด็กด้วย” คืออาการของปัญหาเด็กติดมือถือที่เกิดขึ้นที่ศูนย์ฯ จนถึงต้องโกหกว่าแบตหมด เด็กถึงจะยอม
- เด็กกำลังมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่ใช่ความจริง ซึ่งเด็กวัยนี้ควรจะต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เป็นของจริงเท่านั้น ประสบการณ์จริงเท่านั้นที่จะหล่อหลอมเด็กให้เติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้ที่ศูนย์ฯ จึงมีนโยบายการสอนที่ไม่มีทีวีเลย ให้ครูเป็นผู้สอนและจัดกิจกรรม

ต่างๆ ให้เด็ก ๆ ซึ่งเห็นผลชัดมากในเด็กที่มีปัญหาเรื่องการพูดซ้ำ ใช้เวลาอยู่กับเรา 7 เดือน สามารถพูดได้ในฐานะนักพัฒนาพัฒนาการเด็กคือมันดีมาก เป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

ประสบการณ์การใช้สื่อออนไลน์

สำหรับในกลุ่มโรงเรียน คือ

- การใช้สืบค้นข้อมูลความรู้ ข่าวสารต่างๆ
- ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การเก็บข้อมูล หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ในการเรียนการสอน เช่น Google / Application ต่างๆ
- ใช้ในการติดตามงาน การตรวจสอบ/สังเกตพฤติกรรม และสื่อสารกับนักเรียน ผ่านทาง Face Book / Line
- ใช้ในการสื่อสารทั้งกับครูด้วยกัน นักเรียน และผู้ปกครอง โดยการตั้งเป็น Group Line โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และครูกับผู้ปกครอง
- ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน หรือเชิญชวนให้เข้ามาร่วมกิจกรรม เช่น Page Face Book / Website ของโรงเรียน
- ใช้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
- ใช้เพื่อความบันเทิง เช่น เล่น You tube / Face Book ใช้ระบายอารมณ์
- การทำธุรกรรมออนไลน์ทางการเงิน เช่น ซื้อขายออนไลน์

สำหรับในกลุ่มผู้ปกครอง คือ

- ใช้ในการทำงาน เช่น การส่งงาน/รายงาน/ประสานงานทาง Email
- การใช้เพื่อความบันเทิง เช่น ใช้ Face Book / Line ในการติดตามข่าวสาร รวมทั้งเป็นพื้นที่ส่วนตัวในการแชร์ประสบการณ์ต่างๆ หรือการกระจายข่าวสาร รวมไปถึงการระบายอารมณ์ การใช้ You tube ในการดูรายการ / ละครย้อนหลัง ใช้ดูหนังฟังเพลง
- ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนอื่นๆ เช่น Face Book / Line หรือการทำเป็น Group Line คนในครอบครัว
- ใช้ในการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ที่สนใจหรือสืบค้นเส้นทางในการเดินทาง เช่น Google
- การทำธุรกรรมออนไลน์ทางการเงิน เช่น ซื้อขายออนไลน์

สำหรับในกลุ่มศูนย์เด็กเล็ก คือ

- ใช้ในการทำงาน เช่น ผลิตสื่อการสอน สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้เด็ก ๆ
- ใช้ในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงคุยงาน คุยกับผู้ปกครอง
- ใช้ในการหาข้อมูลต่างๆ
- ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของศูนย์ เช่น การเผยแพร่คลิปที่สร้างแรงบันดาลใจ ที่เกิดจากเหตุการณ์จริงในศูนย์ฯ อิงกับงานวิชาการ เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับพ่อแม่คนอื่นๆ ที่มีปัญหา และอยากให้โรงเรียนอื่นๆ ได้เห็นว่า ห้องเรียนของเด็กๆ มันไม่ใช่ห้องเรียนแต่เป็นสถานที่ข้างนอก เป็นทุ่งนา สวนสาธารณะ เป็นที่ๆ เด็กเขาจะได้เล่น เพื่อให้เขาเห็นว่าบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีมันควรจะหลากหลาย
- ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นความรู้ รวมถึงเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน

จากที่ได้พูดคุยกันร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากหลายมุมมองเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาเด็กกับสื่อออนไลน์ ก็พบว่า การใช้สื่อออนไลน์นั้นให้ผลทั้งในด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับตัวผู้ใช้งานเองด้วยว่ามีวิจรรย์ญาณและมีความเท่าทันในการใช้สื่อออนไลน์มากน้อยแค่ไหน ซึ่งการใช้สื่อในทางบวกที่เห็นได้ชัดเลยก็เช่น ใช้ในการสืบค้นข้อมูล ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่สะดวกขึ้น ใช้ในการเผยแพร่ความรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เป็นต้น แต่ผลที่เกิดขึ้นและสะท้อนให้เราเห็นอยู่บ่อยครั้งเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์นั้นกลับเป็นผลในด้านลบมากกว่า และโดยเฉพาะคือมักเกิดขึ้นกับกลุ่มที่เป็นเด็ก ด้วยเพราะยังไม่มีทักษะชีวิตมากเพียงพอในการที่จะป้องกันตนเองจากภัยของสื่อออนไลน์ รวมไปถึง การไม่มีภูมิคุ้มกันพื้นฐานที่แข็งแรงจากครอบครัว จึงเป็นเหตุให้เกิดปัญหาตามมา

หากสืบค้นไปยังต้นตอต่างๆ ของปัญหาแล้วก็จะพบว่า “ครอบครัว” คือจุดเริ่มต้น ถ้าเด็กถูกเลี้ยงดูมาด้วยความรักความเข้าใจ มีครอบครัวเป็นที่ปรึกษา เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ มีพ่อแม่เป็นต้นแบบที่ดี เด็กก็จะเติบโตมาด้วยทักษะการใช้ชีวิตที่มีภูมิคุ้มกันที่ดี เมื่อเขาเจอปัญหา ครอบครัวจะเป็นสิ่งแรกที่เขานึกถึง เป็นที่แรกที่เขาจะวางใจได้ และผ่านปัญหาต่างๆ ไปได้ ในขณะที่เดียวกัน เด็กบางคนเติบโตมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ใส่ใจ ปล่อยปะละเลย ใช้ถ้อยคำที่รุนแรงกับลูก ไม่พูดคุยกันด้วยความเข้าใจ และยังเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี เด็กก็จะเติบโตมาอย่างขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดคนเข้าใจ ขาดที่ปรึกษา ขาดทักษะในการตัดสินใจ เมื่อเจอปัญหาที่ไม่รู้จะหัน ไปพึ่งใคร ไม่มีคำปรึกษาหรือแนะแนวทางที่ดีให้ เด็กก็จะหาทางออกด้วยตัวเอง โดยที่ไม่รู้เลยว่าทางที่ไปนั้นถูกหรือผิด จึงง่ายต่อการที่เด็กจะถูกล่อลวงไปในทางที่ไม่ดี หรือทำในสิ่งที่ผิด

นอกเหนือจากเรื่องพื้นฐานในการเลี้ยงดูของครอบครัวแล้ว เราต้องเรียนรู้ที่จะเข้าใจในสถานการณ์ของเด็กด้วย เช่น เรื่องของสิทธิในความหลากหลายทางเพศ เป็นต้น เป็นสิ่งที่เราต้องยอมรับว่าพฤติกรรมไหนที่เขาเป็น และเป็นจากอะไร นอกจากนี้ คือ ผู้ปกครองต้องปรับทัศนคติใหม่เกี่ยวกับใช้สื่อ ที่คิดว่าการใช้สื่อจะช่วย

ให้เด็กเรียนรู้ได้มากขึ้น จึงหยิบยื่นโทรศัพท์ให้ลูก แต่กลับไม่มีเวลาที่จะอธิบาย หรือไม่มีความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในการใช้สื่อออนไลน์ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา

สังคมภายนอกก็เป็นอีกหนึ่งภาพกว้างที่หล่อหลอมให้เด็กเกิดความเข้าใจที่ผิดๆ จะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน หลายอย่างที่คนในสังคมทำกันเยอะๆ ทำๆ ตามกันไป จนกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา ทั้งๆ ที่บางเรื่องก็ไม่ใช่สิ่งที่ควรกระทำ เช่น การใช้คำหยาบในการพูดคุยกัน การให้ลูกเล่นโทรศัพท์อยู่ตลอดเวลา การเห็นเด็กเดินโซว้ออยู่บนสื่อออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งเรื่องเหล่านี้เราอาจเห็นอยู่บ่อยครั้งจนชินตา ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเราควรจะต้องตื่นตัวกันให้มากกว่านี้ว่านี่ไม่ใช่สิ่งที่เหมาะสม เราต้องสร้างบรรทัดฐานในสังคมขึ้นมาใหม่ สังคมต้องเปลี่ยนแปลง และผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้

หากพูดถึงในทางกฎหมายจริงๆ ก็มีการกำหนดไว้อยู่บ้างแล้ว เช่น เรื่องของการห้ามเอารูปไปโพสต์หรือห้ามทำอะไรบ้างเกี่ยวกับเด็ก เพียงแต่ไม่มีใครเข้ามาจัดการอย่างจริงจัง ดังนั้น เรื่องหนึ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือเวลาที่เราสื่ออะไรออกไปบนโลกออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะคนผลิตสื่อ พ่อแม่ ครู เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมามันคืออะไร เพราะฉะนั้นการที่จะสื่อสารอะไรออกไปจะต้องตระหนักให้มากๆ ว่าควรหรือไม่ควร ซึ่งจุดนี้ เป็นเรื่องหนึ่งที่น่าจะมีการนำมาทำวิจัย เกี่ยวกับว่าสื่อทำอะไรได้บ้างที่มีผลกับเด็ก

แนวทางในการแก้ปัญหาสื่อออนไลน์กับเด็กในด้านจิตวิทยา และกรณีตัวอย่างการจัดการในโรงเรียนในประเทศไทยและต่างประเทศ

จากการเสวนา โดยคุณหมอพรรณพิมล และอาจารย์สมบัติ ที่ได้พูดถึงแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหาเด็กกับสื่อออนไลน์นั้นว่ามีอยู่ใหม่ที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งในเวทีที่เราคุยกันก็พบว่า แม้จะมีหน่วยงานหลายหน่วยงานในประเทศไทยที่พยายามจัดโครงการต่างๆ ออกมาเพื่อให้ความรู้ แนวทางในการดูแลเด็กและเยาวชน หรือการที่ตามโรงเรียน ศูนย์การศึกษาต่างๆ มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เท่าทันกับพัฒนาการของเด็กและยุคสมัยที่เปลี่ยนไปมากมาย เพื่อปกป้องและสร้างเกราะป้องกันให้กับเด็ก แต่ดูเหมือนว่าก็ยังไม่เพียงพอ เพราะยังไม่มียุทธศาสตร์หรือมาตรการอะไรออกมาชัดเจน แต่เป็นการจัดทำกันตามความเห็นชอบของแต่ละองค์กรที่คิดว่าถูกต้องเหมาะสม

นอกจากนี้คือวิธีแก้ปัญหาของเราส่วนใหญ่เรามักมองไปที่การควบคุม การสร้างเงื่อนไข การทำไกด์ไลน์ให้เด็กปฏิบัติตาม หรือพยายามที่จะหาเทคโนโลยีมาเป็นตัวกรอง สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก แต่เราอาจลืมไปว่า ทั้งตัวเด็กเองและสื่อเองก็เปลี่ยนไปทุกวัน ทำแนวทางออกมาในวันนี้ มันก็อาจจะใช้ได้แค่วันนี้

พรุ่งนี้ แต่อีกปี 2 ปี 5 ปี มันก็เปลี่ยนไปอีก เราไม่สามารถควบคุมได้ทุกเรื่อง แต่มีสิ่งหนึ่งที่ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ปีก็
รุ่นมันก็จะไม่เปลี่ยน นั่นคือ **ปรัชญาในการเลี้ยงลูกด้วยความรักความเข้าใจ และภาระหน้าที่ของโรงเรียนที่มี**
หน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กออกไปมีชีวิตในการที่จะดูแลตัวเองได้ เพียงแต่ตอนนี้เราต้องทำ
ความเข้าใจว่าชีวิตเด็กกำลังอยู่ร่วมกับอะไร แล้วเราต้องทำอะไร เพื่อให้เขามีทักษะในการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพ
และไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนไปแค่ไหน เด็กจะสามารถไปต่อได้ด้วยตัวของเขาเอง

ดังนั้น สิ่งที่เราน่าจะทำได้และเป็นความสำคัญที่ควรทำเป็นลำดับแรกเลยก็คือ **การสร้าง**
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่และเด็ก ครูและนักเรียน เพราะถ้ามีความสัมพันธ์ที่ดีแล้ว มีความอบอุ่น มีความ
ใกล้ชิด แล้วมีความไว้วางใจ ถ้าเด็กจะไปเจออะไร เขาก็จะคุย จะบอกเรา เราก็จะช่วยเขาได้ ตรงนี้เป็นเรื่อง
สำคัญยิ่งกว่าเทคโนโลยีต่างๆ

เรื่องที่สองคือ **ทักษะเฉพาะกับทักษะต่างๆ** ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิต ทักษะการทำทานการใช้สื่อ หรือ
ใช้ประโยชน์จากสื่อ ทักษะการจัดการกับการถูกโน้มน้าว แล้วก็การออกแบบสื่อเองได้ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เราควร
จะเพิ่มศักยภาพให้กับเด็ก เช่น การจัดคอนเทสเพื่อเป็นการเปิดพื้นที่ให้การใช้สื่อของเด็กเปิดออกมา

และอีกประเด็นคือการ**จัดการเรียนการสอนที่เข้าใจในพัฒนาการเด็ก** โดยมีตัวอย่างในต่างประเทศ
เช่น ห้องเรียนเดินได้ การมีการเรียนการสอนที่เข้าใจพัฒนาการของเด็ก

อีกสิ่งหนึ่งที่สนับสนุนให้ศูนย์การศึกษาควรจัดทำ คือ **การแลกเปลี่ยนในกลุ่มผู้ประกอบการ** เพื่อที่จะ
ได้มาแชร์ประสบการณ์ร่วมกัน พูดคุยปรึกษากันและหาทางออกร่วมกัน เวลาที่เราเกิดปัญหาเกี่ยวกับการจัดการ
พฤติกรรมของลูก และก็สร้างกิจกรรมของครอบครัวขึ้นมา

นอกเหนือจากประเด็นในเรื่องของแนวทางในการแก้ปัญหาสื่อออนไลน์กับเด็กแล้ว มีประเด็นที่
น่าสนใจเกี่ยวกับ ระบบหนึ่งในร่างกายของเรา ที่เรียกว่า **vestibular system (ระบบการทรงตัว)** ที่เชื่อมโยงกับ
การมองเห็น การอ่าน การใช้กล้ามเนื้อบริเวณตาของเรา คือถ้าเด็กพัฒนาระบบนี้ได้ดีเขาก็จะมีความคล่องแคล่ว
มีการเคลื่อนไหว การใช้ร่างกายที่ดี การอ่าน การรับข้อมูลก็จะดี ดังนั้น ถ้าเด็กต้องนั่งอยู่นานๆ โดยไม่
เคลื่อนไหว นอกจากจะเป็นการฝืนธรรมชาติของเด็กแล้ว ยังมีผลต่อพัฒนาการของระบบ vestibular ที่ทำให้เด็ก
ใช้ร่างกายได้ไม่มีคุณภาพ การอ่านและการรับข้อมูลของเด็กก็จะเสีย เพราะว่าการกล้ามเนื้อไม่ค่อยมี ดังนั้น
ผู้ประกอบการและครูจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นนี้ด้วย เพราะจะเป็นตัวช่วยหนึ่งที่ทำให้ผู้ดูแลเด็กเกิด
ความเข้าใจในสถานการณ์ของเด็ก และพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็กได้

การจัดกระบวนการเรียนรู้ เท่าทันสื่อออนไลน์

การเรียนรู้ 8 ทักษะที่เด็กและเยาวชนยุคใหม่ควรเรียนรู้ในการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient) ก็คือจะเป็นความฉลาดทางดิจิทัล โดย 8 ทักษะได้แก่

1. ความสามารถจัดการการระบุตัวตนในโลกออนไลน์ ที่เราจะต้องระบุตัวตนในโลกออนไลน์อย่างสร้างสรรค์

2. การบริหารเวลาในการใช้งานให้เหมาะสม

3. การรับมือการกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์ ที่บางครั้งเราไม่สามารถห้ามไม่ให้ใครมาแกล้งเราได้ แต่เราจะทำอย่างไรเมื่อเราถูกแกล้ง เช่น แฉโซเชียล แชร์เข้าหน้าที่ หรือถ้าเป็นเรื่องใหญ่จริงๆ ถึงขั้นกรณีหมิ่นประมาท ผิด พรบ. คอมฯ ก็คือแจ้งตำรวจ ซึ่งตรงนี้ในบ้านเราก็มีกฎหมายรองรับ เพียงแต่ต้องรู้เท่าทันว่าจะต้องทำอย่างไร

4. การรับมือกับภัยไซเบอร์ เป็นเรื่องที่มีมันซ้อนทับกันกับเรื่องของกรกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ แต่จะเป็นเรื่องอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เช่น การหลอกลวงกัน การขายของ การโกง เป็นต้น ตรงนี้ที่บ้านเราก็มีกฎหมายรองรับด้วยเช่นกัน แต่ทักษะอย่างหนึ่งที่เราต้องรู้ก็คือว่าถ้ามันเกิดเรื่องร้ายกับเราแล้วในโลกออนไลน์ เราจะทำอย่างไรกับมัน

5. ต้องรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ไม่ต่างกับการอยู่ร่วมกับสังคมเดียวกัน ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

6. ความรับผิดชอบ การใช้ที่ต้องเข้าใจว่าบนโลกไซเบอร์จะทิ้งร่องรอยไว้เสมอแม้จะลบข้อมูลนั้นไปแล้ว คือเราต้องเข้าใจโครงสร้างและลักษณะการทำงานของโลกไซเบอร์ ที่มันมันจับตามูเราไว้ตลอด แล้วตัว Server จะเป็นตัวที่จับบันทึกไว้ว่าเราทำอะไรเข้าไปทำอะไร ซึ่งแปลว่าเราไม่ได้อยู่นคนเดียวบนโลกไซเบอร์ ถ้าเราเข้าใจตรงนี้ เราจะระมัดระวังในการใช้มากขึ้น

7. การแยกแยะข้อมูลเท็จจริงบนอินเทอร์เน็ตได้ ก็คือการคิดวิเคราะห์ว่าอันไหนถูก อันไหนผิด เช่น ข้อมูลที่มีการส่งต่อกัน โฆษณาชวนเชื่อ

8. การดูแลความเป็นส่วนตัวบนโลกออนไลน์ หลักๆ เลยก็คือการตั้งรหัสให้ยากไว้ เพราะทุกอย่างเชื่อมต่อกัน Face book/ Line / E-mail และทักษะอย่างหนึ่งที่เราต้องรู้ว่า face book สามารถตั้งค่าความเป็นส่วนตัวได้

เพราะฉะนั้นถ้าเรามี 8 ทักษะนี้แล้วก็จะช่วยให้เราใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลได้อย่างมีประโยชน์ และเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน รวมถึงนำไปเสริมสร้างประสบการณ์ และภูมิคุ้มกันให้กับลูกหลานของเราได้

ร่างคู่มือ แนวทางปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองเด็กจากสื่อออนไลน์

สำหรับร่างคู่มือนี้ จะเป็นการร่างโดยมองภาพในเชิงนโยบายของภาครัฐเกี่ยวกับสื่อที่เราอยากจะทำให้เขาทำสำหรับเมืองไทย แล้วสามารถนำมาปฏิบัติได้จริงๆ ตั้งแต่ในระดับสังคม โรงเรียน และส่งต่อไปยังในระดับครอบครัวที่พ่อแม่ก็มาดูแลเด็กของตัวเองที่บ้าน และในส่วนของมิติด้านสังคม ถ้าหลักๆ ก็จะมีกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งมีสำนักเฝ้าระวังฯ มีกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กๆ ในการทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงมีสื่อต่างๆ ออกมา มีสายด่วน 1765 ที่เหลือก็คือการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมต่างๆ

ทั้งนี้ เราจะช่วยกันร่างคู่มือ โดยเริ่มจากสิ่งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ สำหรับครอบครัว โรงเรียน ศูนย์เด็กเล็ก และโรงพยาบาล เพื่อให้ได้ร่างคู่มือและขับเคลื่อนกันไป โดยในเบื้องต้นก็คงจะใช้สำหรับภาคประชาสังคม แต่หากว่าในอนาคต ภาครัฐเห็นความสำคัญ เห็นร่างคู่มือนี้ดี อาจจะได้ยกร่างเป็นกฎหมายในอนาคตเพื่อปกป้องเด็กๆ ของเรา

สำหรับร่างคู่มือแนวทางปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองเด็กจากสื่อออนไลน์ สามารถแบ่งเป็นกลุ่มงาน ได้ดังนี้

กลุ่มผู้ปกครอง

- ต้องสร้างทักษะการเป็นพ่อแม่ที่มีชีวิตที่เลี้ยงดูลูกด้วยความรักความเข้าใจ เช่น อาจมีการจัดอบรม เพื่อให้มี License ของการเป็นพ่อแม่ที่ดี
- การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน การสื่อสารที่ดีในครอบครัว การให้ทุกคนในบ้านมีส่วนร่วมกัน ช่วยกันคิดช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา
- พ่อแม่ต้องมีเวลาให้กับลูกเสมอ เช่น ต้องมีเวลาทำกิจกรรมร่วมกับลูก มีเวลาทานข้าว มีเวลาพูดคุยให้คำปรึกษา
- พ่อแม่ควรมีความรู้ในด้านการใช้สื่อต่างๆ และพยายามตามให้ทันสื่อ เพื่อที่จะได้สอดส่องดูแลเด็กๆ ในการใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับช่วงวัย รวมทั้งคอยให้คำปรึกษาและให้ความรู้ที่ถูกต้องในการใช้สื่อ
- พ่อแม่ต้องดูแลลูกอย่างใกล้ชิด โดยการสังเกตพฤติกรรมของลูกอยู่เสมอ และพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้สื่อของเด็ก และเมื่อพบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการใช้สื่อก็ควรแนะนำ และไม่ควรถามให้ทำสิ่งเหล่านั้น
- พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้ชีวิตหรือการใช้สื่อออนไลน์ ต้องทำให้ครอบครัวเป็นที่ที่มีการใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์
- ต้องมีการตั้งกฎกติการ่วมกันหรือจัดตารางการใช้สื่อออนไลน์ในครอบครัว เช่น ช่วงเวลาในการใช้พื้นที่ในการใช้ เนื้อหาในการใช้งาน และจำนวนชั่วโมงในการใช้ที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก
- การกำหนดให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว เช่น ทุกวันอาทิตย์ต้องออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน เวลาทานข้าวห้ามใช้โทรศัพท์มือถือ หรือดูโทรทัศน์ เพื่อให้ในครอบครัวได้มีการสนทนาพูดคุยกัน
- ผู้ปกครองต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติว่าสื่อออนไลน์สามารถพัฒนาเด็กได้
- ผู้ปกครองต้องมีความอดทนต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็ก โดยต้องตั้งสติและตั้งเกณฑ์กับตัวเอง ต่อความอดทนของเด็ก และไม่ใช้ถ้อยคำที่รุนแรงเมื่อพบว่าลูกมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ควรพูดคุยกับเขาด้วยความเข้าใจ ไม่ใช่การตามใจหรือยื่นโทรศัพท์หรือซื้อสิ่งของให้เพื่อตัดความรำคาญในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น หรือหากมีการทำผิด ก็ต้องมีบทลงโทษที่ไม่ใช้ความรุนแรง เช่น การจำกัดสิทธิในการทำบางอย่าง
- พ่อแม่ต้องมีความตระหนักในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารออกไปบนโลกออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นภาพและข้อมูลของลูกหลานตนเอง ว่าสมควรหรือไม่ จะเกิดผลกระทบด้านใดตามมาหรือเปล่านั้น ลูกหลานของเรา

กลุ่มโรงเรียน

- ควรสอดแทรกเรื่องการใช้สื่อออนไลน์ลงในวิชาเรียนต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจในการใช้สื่อได้อย่างถูกต้องและระมัดระวังมากยิ่งขึ้น หรือกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่อออนไลน์ลงในหลักสูตร เพราะจะเป็นบังคับให้ครูให้นำเนื้อหาไปบูรณาการในหลักสูตร และเด็กจะได้เรียนรู้แบบ 100% เต็ม
- ควรมีรูปแบบการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีต่างๆ ที่สร้างสรรค์ ในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนที่เข้าใจ เพื่อดึงดูดใจเด็กสนใจเรียนมากขึ้น
- นอกเหนือจากเรื่องของวิชาการที่สอนกันอยู่แล้ว อยากให้เน้นเรื่องของ Source skill ไม่ใช่แค่ Life skill แต่ควรเป็นเรื่องการอยู่รอด เรื่องของ Communication เรื่อง 12 Sense เพื่อให้เด็กได้เติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการจัดประชุมหรืออบรมในเรื่องของการใช้สื่อโดยตรง ทั้งกับผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงการปรับทัศนคติให้เกิดการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ โดยอาจใช้ช่วงเวลาที่มีการนัดประชุมผู้ปกครอง เป็นต้น นอกเหนือจากการจัดประชุมเด็กและผู้ปกครองก็ควรมีการให้ความรู้เรื่องสื่อออนไลน์ลงในชุมชนได้ โดยการทำ แผ่นพับแจก เป็นต้น
- มีการคัดกรองเด็ก โดยแบ่งกลุ่มเด็กเป็นกลุ่มที่คิดสื่อมาก กับกลุ่มที่ไม่คิดเลย เพื่อที่ครูจะได้สามารถดูแลเด็กได้ง่ายขึ้น
- โรงเรียนควรมีเครื่องมือที่บล็อกเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม หรือจัดทำโปรแกรมป้องกันการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสมเป็นอันตราย และแจกฟรีให้กับผู้ปกครอง น่าจะช่วยให้ผู้ปกครองสะดวกมากขึ้น และเป็นประโยชน์กับเด็กนักเรียนด้วย
- มีการกำหนดมาตรการในการใช้สื่อออนไลน์ในโรงเรียน เช่น กำหนดช่วงเวลาในการเล่น กำหนดพื้นที่ที่สามารถใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ ที่ผลบังคับใช้ทั้งกับนักเรียนและครู เช่น ในห้องเรียนครูและนักเรียนห้ามใช้โทรศัพท์ขณะทำการสอน
- ควรมีการจัดสรร/แบ่งกลุ่ม ช่องทางในการสื่อสารทั้งกับผู้ปกครองและนักเรียน และต้องมีวิจาร์ณญาณในการแยกแยะว่าสิ่งใดควรส่งข้อมูลหรือพูดคุยเป็นการส่วนตัว หรือสิ่งใดสามารถทำแบบกลุ่มได้ (การสื่อสารทาง Line/Face Book)
- จัดตั้งชมรมหรือกลุ่มแกนนำหรือคลินิกให้คำปรึกษา โดยอาจเป็น ครู นักเรียน หรือผู้ปกครอง เพื่อให้คำแนะนำที่ถูกต้องในการใช้สื่ออย่างเหมาะสม และให้ความรู้

- จัดตั้งสายตรวจ Cyber ในโรงเรียน หรือสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการใช้สื่อออนไลน์ เช่น นักเรียน ครู ผู้ปกครองด้วยตนเอง เพื่อเฝ้าระวังการใช้สื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม
- โรงเรียนควรมีการสนับสนุนให้เด็กนักเรียนหรือครูมีการจัดกิจกรรมรณรงค์หรือให้ความรู้ในการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ เช่น การจัดคอนเทส เป็นต้น รวมไปถึงให้การสนับสนุนในการซื้อเครื่องมือหรืออุปกรณ์หรือโปรแกรมในการป้องกันเด็กจากสื่อที่ไม่เหมาะสม
- ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ความรู้ และแก้ปัญหาเด็กที่มีปัญหาในการใช้สื่อออนไลน์
- การมีพื้นที่ในการให้ความรู้นักเรียนผ่านการยกตัวอย่างเคสหรือคลิปที่น่าสนใจที่ได้รับผลกระทบจากการใช้สื่อออนไลน์ โดยอาจเป็นในช่วงพักกลางวัน หรือการประชุมสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย
- การมีกล้องวงจรปิดในห้องเรียน ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัย และอีกส่วนหนึ่งเพื่อที่ผู้ปกครองสามารถเข้ามาดูลูกตัวเองได้
- ในระดับบริหารควรมีการวางนโยบายในการทำงานให้กับครู เช่น จะไม่มีการรับโทรศัพท์หรืออ่านไลน์ ขณะสอน เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนการทำงานของครู และถ้าได้รับการเป็นข้อตกลงร่วมกันแล้ว ผู้บริหารจะมาว่าครูไม่ได้

กลุ่มศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ เพื่อให้เกิดความตระหนักในการเผยแพร่ภาพหรือคลิป ให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง
- ในการจัดการประชุมผู้ปกครองควรเพิ่มเรื่องความรู้ความเข้าใจการใช้สื่ออย่างเหมาะสมเข้าไปด้วย
- ในการจัดการเรียนการสอนควรมีคณาจารย์หลากหลายและให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยเฉพาะกิจกรรมสร้างสรรค์พัฒนากล้ามเนื้อและการเจริญเติบโตให้เด็กทำโดยที่ไม่ใช้พวกสื่อออนไลน์ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ ร้องเพลง เดิน เล่านิทาน มีลานอเนกประสงค์ให้เด็กได้วิ่งเล่น เป็นต้น และควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับศูนย์และก็เด็กๆ และหากในการเรียนการสอนมีความจำเป็นต้องใช้สื่อก็ควรมีการกำหนดระเบียบเวลา เนื้อหาของสื่อ คัดกรองก่อนจะนำไปใช้กับเด็ก และเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับช่วงวัยกับอายุเขาและกิจกรรมนั้นๆ
- พยายามเผยแพร่สื่อที่สร้างสรรค์ในด้านบวก หรือพฤติกรรมในทางบวก โดยขออนุญาตผู้ปกครองก่อน นำภาพหรือคลิปของเด็กไปเผยแพร่ ซึ่งเป็นเรื่องพื้นฐานที่หลายคนอาจจะลืมไป แต่จริงๆ แล้วเราควรให้ความสำคัญมาก และคิดว่าน่าจะทำได้จริง

- ครูจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก และครูผู้ดูแลต้องมีความรู้ด้านพัฒนาการเด็ก อันนี้สำคัญมากๆ เพราะถ้าเด็กใช้สื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสมกับช่วงวัยมันก็จะส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก

กลุ่มสถานพยาบาล

- ส่วนที่โรงพยาบาลต้องให้ความสำคัญมากๆ ก็คือ พรบ. สิทธิผู้ป่วย / พรบ.คุ้มครองเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว ที่ใช้ในการควบคุมการทำงาน และก็รัดกุมในการทำงานของสถานพยาบาลต่างๆ ในการเผยแพร่ภาพหรือข้อมูลของผู้ป่วยว่าสิ่งใดทำได้หรือทำไม่ได้ เผยแพร่ได้แค่ไหน และก็มิบตลงโทษที่ชัดเจนอยู่แล้วถ้ามีบุคลากรทำผิด ซึ่งนอกจากเรื่องของ พรบ. คุ้มครองแล้ว ก็ยังมีเรื่องของจรรยาบรรณในวิชาชีพที่จะคอยควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่บุคลากรทางการแพทย์
- ควรมีการให้ความรู้กับบุคลากรภายในเกี่ยวกับ พรบ.กฎหมาย สิทธิเด็ก และข้อปฏิบัติต่างๆ ในการที่จะไม่เผยแพร่ข้อมูลของผู้ป่วยสู่ที่สาธารณะ และไม่ละเมิดสิทธิของผู้ป่วย รวมไปถึงให้คำแนะนำกับผู้ป่วยเรื่องการใช้อุปกรณ์ในโรงพยาบาลเช่น ไม่ถ่ายรูป ไม่อัดวิดีโอ ลงโพสต์อะไรต่างๆ
- ควรมีช่องทางหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา กับผู้ที่มีปัญหาในการใช้อุปกรณ์โดยตรง เช่น จัดตั้ง Hot Line สายด่วนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องของการใช้อุปกรณ์ออนไลน์ หรือ การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะในสถานพยาบาลนั้นเลย เหมือนอย่างหน่วยจักษุแพทย์ หน่วยทันตแพทย์ เพื่อให้คนที่มีความรู้สามารถเข้าไปปรึกษาได้ น่าจะช่วยให้ผู้ที่มีปัญหาได้รับการช่วยเหลือที่ดีกว่า
- มีการทำงานร่วมกันกับโรงเรียนหรือชุมชน หรือหน่วยงานอื่นภายนอกในการช่วยกันแก้ไขปัญหาสื่อออนไลน์ เช่น ทางโรงเรียนอาจจะคัดกรองเด็กมาแล้ว ก็มาขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญจากสถานพยาบาลเพื่อเข้าไปช่วยเด็กที่ติดสื่อ หรือ การลงพื้นที่ในชุมชนให้ความรู้หรือว่าเป็นการเก็บข้อมูลมาวิจัย เพื่อเป็น Case Study ในการหาแนวทางในการแก้ไข และการป้องกันต่อไป
- การติดป้ายสัญลักษณ์ งดเรื่องการใช้สื่อในบางพื้นที่ของสถานพยาบาล
- มีการจัดการอบรม/สัมมนา เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ออนไลน์ ผลกระทบ การใช้อินเตอร์เน็ตอย่างปลอดภัย รวมไปถึงการจัดกิจกรรมบำบัดเด็กที่มีปัญหาการใช้สื่อออนไลน์
- ให้ความรู้ตั้งแต่ตั้งครรภ์ เพราะว่าแม่มีผลกระทบกับลูกโดยตรง ถ้าแม่อารมณ์ดี ลูกที่เกิดมาก็จะอารมณ์ดี และให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงดูเด็กให้เหมาะสมกับช่วงวัย ตลอดจนให้คำแนะนำพื้นฐานเรื่องการเลี้ยงดู ควบคู่กับเรื่องของการใช้อุปกรณ์ออนไลน์

นโยบาย/แนวทางอื่นๆ

- การมีช่องทางหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นศูนย์กลางของชุมชน ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ในการติดต่อร้องเรียน รับเรื่องและให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อ เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถปรึกษาได้โดยตรง โดยมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วมในการพูดคุยให้ความรู้หรือให้คำปรึกษาเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น เมื่อเกิดปัญหาถูกติดตื้อจะต้องทำอย่างไร รวมไปถึงให้ความช่วยเหลือเยียวยาและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะว่าเป็นเรื่องที่ยากใหม่ และทุกคนก็ยังไม่เข้าใจ เมื่อเจอปัญหาจึงทำให้ไม่รู้จะไปทางไหนไปปรึกษาใคร หรืออย่างน้อยมีเป็นสายด่วน ที่พอมีปัญหาเรื่องนี้ก็โทรเลย
- หากเด็กจะสมัครเฟสบุ๊กหรือสมัครสื่อออนไลน์ต่างๆ ควรให้กรอกข้อมูลของผู้ปกครองเข้าร่วมด้วย หรือผู้ที่เป็นผู้ปกครองสามารถสืบค้นข้อมูลได้ เพราะอย่างน้อยจะได้ทราบว่าเรามีผู้ดูแลหรือคนที่อยู่เบื้องหลังในการสมัคร อย่างน้อยเวลาที่เขาทำอะไรผิดขึ้นมา ก็อยากจะให้ผู้ปกครองเป็นคนร่วมรับผิดชอบ
- ควรจะมีหน่วยงานที่เข้ามาช่วยคัดกรองสื่อ คัดกรองเนื้อหาข้อมูลทางเว็บไซต์ต่างๆ อย่างเช่น ภาพอนาจารหรือเป็นวิดีโอที่ไม่เหมาะสม คัดกรองสื่อพวกนี้ให้ออกจากตรงนี้ เพราะบางทีไม่ใช่แค่เราที่เข้าไปดู แต่เด็กเวลาที่เขาเข้าไปแล้วเห็นมันอาจจะกลายเป็นจุดสนใจให้เด็กคลิกเข้าไป
- ควรมีวิธีการเชิงรุก ในการจัดการกับปัญหาที่พ่อแม่เอาแต่บ่นแล้วปล่อยให้ลูกเวลาทำงาน เพราะไม่มีคนดูแลลูกที่บ้านต้องพามาทำงานด้วย จึงใช้แต่อุปกรณ์เหล่านี้เพื่อจะสะกดลูก ทั้งที่จริงๆ แล้วถ้าเราให้ข้อมูลหรือให้ความรู้กับพ่อแม่และครูด้วย ในการที่เด็กจะต้องมาอยู่ในสถานการณ์อย่างนี้ ว่าเขาต้องทำยังไง ต้องวางแผนยังไง ต้องเตรียมกิจกรรมให้เด็กอย่างไร เช่น เตรียมอุปกรณ์มาให้มากพอ ที่จะใส่ของมาให้เด็กเล่น ทำให้เด็กไม่เบื่อ ไม่วุ่นวาย
- ในกรณีที่มีการจัดอบรมสัมมนาของหน่วยงานต่างๆ น่าจะส่งเสริมให้มี Day Care Service คือการจัดห้องที่มีสตาฟคอยดูแลเด็ก มีกิจกรรมให้เด็ก เมื่อพ่อแม่ต้องมาอบรมสัมมนาแล้วต้องเอาลูกมาด้วย
- การช่วยกันของหน่วยงานต่างๆ ในการรณรงค์ให้ทุกคนในสังคมเกิดความตระหนักมากขึ้น คิดมากขึ้น ระวังระวังมากขึ้นในการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่โพสต์ ไม่แชร์ สิ่งที่มีผลกระทบต่อคนอื่น เห็นอกเห็นใจในสังคม และก็พยายามที่จะให้ทุกคนได้เข้าใจเหมือนกัน

คำแนะนำเพิ่มเติมสำหรับการจัดทำ รางคู่มือฯ

- คู่มือควรเป็นอะไรที่เข้าใจง่าย อาจสื่อออกมาในรูปแบบของการ์ตูนก็ได้ การทำเป็น Infographic ทำเป็นแบบ Interactive โดยมีเนื้อหาที่สรุปความสำคัญของประโยชน์หรือโทษของสื่อมาให้เห็นชัดเจน โดยอาจเริ่ม

เนื้อหาจากถ้าเจอปัญหาแบบนี้ ให้ทำอย่างนี้ แล้วก็ไล่ไปเรื่อยๆ ซึ่งจะดีมากถ้าทำออกมาในรูปแบบของสื่อออนไลน์เพราะมันจะอ่านง่ายกว่าเป็นในหนังสือ สามารถเชื่อมโยงต่อกันได้เมื่อเราอยากคลิกอ่านที่เราสนใจ อยากให้ทำเป็นแบบ User Friendly เพื่อที่คนที่เข้ามาใช้มันจะสะดวกมาก เช่น อาจทำในรูปแบบของเว็บไซต์ที่ผู้คนภายนอกสามารถเข้าถึงได้ และอาจจะมีเป็นตัวอย่างของคลิปวิดีโอที่จะช่วยกระตุ้นให้คนที่ดูว่าอย่าทำสิ่งนี้ เพราะผลกระทบมันคืออะไรที่มันตามมา ซึ่งถ้ามีสื่อแบบนี้ก็น่าช่วยให้นักในทีเข้าไปดูเกิดความตระหนักถึงภัยอันตราย และทราบว่าการใช้สื่อออนไลน์มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร

- ในเมื่อเราอยู่ในยุคสมัยที่คนติดมือถือ ดังนั้นมันจะดีกว่าถ้าจะทำคู่มือนี้ออกมาในรูปแบบของ Application ให้โหลดฟรีได้ ซึ่งก็จะง่ายต่อการเข้าถึง และสะดวกในการอ่าน
- อาจมีการทำคู่มือนี้อาจพัฒนาไปเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรออนไลน์ เรื่อง Thai Protection ที่ทางสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย กำลังทำอยู่ สำหรับให้ประชาชนทั่วไปเข้าไปเรียนรู้ เรื่องของสิทธิของเด็ก และสำหรับคนที่เข้าไปเพื่อเรียนทำประกาศนียบัตร ซึ่งหลักสูตรนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งในการที่จะใส่เรื่องของการคุ้มครองเด็ก เรื่องของการปกป้องเด็กว่าต้องทำยังไง เรียกได้ว่าเป็นหลักสูตรอันแรกของประเทศไทยที่ทำ
- นอกเหนือจากคู่มือที่เป็นแนวทางที่เราจะต้องไปปฏิบัติกับเขาแล้ว เราอาจใช้วิธีการเสริมเพิ่มเติมเข้าไปในกิจกรรมของโรงเรียนเป็นภาคบังคับที่โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์ แล้วให้เด็กมาทำกิจกรรมตรงนี้ด้วยตัวเอง เพื่อที่เขาจะได้เรียนรู้ได้เองจากการทำกิจกรรมว่าอะไรดีอะไรไม่ดี คือ “ทำเอง เก็ทเอง” หรือทำเป็นหลักสูตรสั้นๆ เช่น ค่ายเด็ก ช่วงอายุก่อนเข้าสู่วัยรุ่น 7-8 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นช่วงวัยที่จะรับข้อมูลได้ง่าย หรืออาจจะมีพื้นที่ให้เราได้ทดลองปฏิบัติ และมีผู้ปกครองที่เป็นเครือข่ายเรา แล้วลองติดตามดู หลังจากที่เรามีหลักสูตรแบบนี้แล้ว เกิดอะไรขึ้นบ้าง โดยที่เราก็นำสื่อสารผ่านในกลุ่มของผู้ปกครอง หรืออาจจะของบประมาณจาก อบต. เพื่อมาจัดกิจกรรมแบบนี้ในชุมชน เพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น ซึ่งก็เป็นอีกกิจกรรมที่มีภัยไม่แพ้กับเรื่องเหล้า บุหรี่ หรือเพศเลย เป็นสิ่งที่เชื่อว่าอีกหลายๆ คนก็ยังไม่รู้ และไม่ได้ตระหนักถึงอันตรายจากสื่อ ก็ควรจะมีการขยายผลออกไปในระดับชุมชนด้วย
- ก่อนที่จะมีการออกคู่มือนี้ออกมา เราควรจะมีการให้ข้อมูลความรู้ กับครู ผู้ปกครอง หรือเด็ก เพื่อปูพื้นฐานให้ทราบก่อน
- เราพูดกันในเรื่องสิทธิเด็ก การคุ้มครองเด็ก แต่เรายังไม่ได้ยินมุมมองของเด็ก ดังนั้น จึงควรจะให้เด็กมาสะท้อนมุมมองด้วย หรือการไปลงพื้นที่จริงๆ เพื่อคุยกับเด็กที่มีปัญหา เราจะได้เห็นสถานการณ์จริง ได้ฟังว่าเขามีความคิดเห็นอย่างไร หรือบางทีเราอาจจะห่วงจนเกินไป หรืออาจเป็นสิ่งที่เขารู้อยู่แล้ว

จากเนื้อที่ทุกคนร่วมกันแชร์ในการร่างคู่มือแนวทางปฏิบัติ นั้น เห็นได้ว่า มันได้สะท้อนแนวคิดใหม่ให้กับคณะทำงานว่า จากเดิมที่จะทำเป็นคู่มือแนวทางปฏิบัติ ที่จะไปบอกกับพ่อแม่ผู้ปกครองหรือครูว่า เขาจะต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ มันอาจจะเป็นข้อมูลที่ค่อนข้างอยู่ในกรอบ และอาจส่งผลลบที่พ่อแม่หรือครูจะไปเข้มงวดกับเด็ก ดังนั้นเราจึงต้องคิดใหม่ว่าการที่เราจะทำแนวทางต่างๆมาใช้ มันคงจะต้องมีกระบวนการที่เป็นองค์รวมก่อน ทั้งในเรื่องของทักษะชีวิตที่ต้องอยู่กับสื่อสังคมที่มันไปไกลขึ้นเรื่อยๆ และทักษะด้านสื่อก็เป็นทักษะด้านหนึ่งที่จะต้องมาบูรณาการกับด้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้มันคงต้องมีกระบวนการก่อนที่จะนำมาซึ่งแนวทางได้ โดยอาจจะต้องเพิ่มเติมในส่วนของเสียงจากเด็กๆ มาสะท้อนในอีกมุมมองหนึ่งเพื่อให้แนวทางที่จะเกิดขึ้นนั้น ไม่เป็นการสร้างภาระหนักไปที่เด็ก เพราะพ่อแม่บังคับให้ทำตามแนวทางที่กำหนด